ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

இரங்கேச வெண்பா.

என்கிற

நீதிசூடாமணி

மூலமும்-உரையும்

பிறைசை.

சாந்தக்கவிராயர்

செய்தது

இதை.

உதாரணங்களுடன் சுத்தபடமாக
வழங்குவிக்கும்பொருட்டு
கோகுலாபுரம்
அருணசல முதலியாரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு
திருப்பதி,

இரத்தின முதலியார்

அவர்களது.

கலைக்கியான முத்திராக்ஷரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
சென்னை,

1893

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இரங்கேச வெண்பா.

என்கிற

நீதிசூடாமணி

மூலமும்-உரையும்

பாயிரம்-

சீர்கொண்டகாவிரிசூழ் தென்னரங்கத்தெம்பிரான்
பார்கொண்டதாளைப்பரவியே—லேர்கொண்டே
யோங்குபுகழ் வள்ளுவனுரோதுகுறண்மூதுரையாம்
பாங்குபெறச்சொல்வேன்பரிந்து

சொற்றவதிகாரந் தோறுமொருகுறவில்
உற்றபொருளுக்குதாரணமா—முற்றுகதை
யாளிலவண்ண ரடிபரவாவின்நூல்
மாநீதி சூடாமணி,

பிறசைவருசாந்தப் பெயரவன்சொல்வெண்பா
குறைபளதுநீக்கக்குறையா—நிறைமொழியாச்
சொற்றமிழோர்கொள்வர் சுடரோனுல்வெண்பிறைதான்
உற்றமதியா வதனையோர்ந்து,

கடவுள்வாழ்த்து

சொன்னகம்பத்தேமடங்கள் தோன்றுதலாலன்பருளத்
தின்னமுதமாகு மிரங்கேசா—மன்னும்
அகரமுதலவெழுத்தெலலாமாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு

(என்பது) அகரமுதலுயிர் பன்னிரண்டும்வடிவுவேருபட்டிருந்தும் அகரம்நாதமாத்திரையாய் எழுத்துக்களோடெல்லாங் கலந்து வருமென்றது போலச்சர்வேஸ்வரன் சர்வாந்திரியாமியாயசர்வலோகங்களிலும் கலந்துஎங்குநிறைந்திருப்பானென்று நாயனர் திருகுறளிற்றிருவுளம்பற்றினர் அதற்குகாரணமாகஇரணியனும்பிரகலாதனன்ஸ்ரீமந்நாராயணன்எங்குமிருப்பானென்ன இரணியன் இத்தூணிலிருப்பானோவென்று அத்தூணைத் தன்கையலறைய அப்பெருமான்பொற்றம்பத்தினின்று நரசிங்கவடிவமா;

னிவந்தனர்-ஆதலால் ஸ்ரீசர்வேஸ்வரன் உலகமெல்லாவற்றினுங் கலந்துநி
றைந்திருப்பானென்று கண்டுகொள்க ௧

வான்சிறப்பு

கொண்டலுறையூர்கச்சிக்கோநகரிற்செய்குணத்தால்
எண்டிசையும்போற்றுமிரங்கேசா-மண்டிக
கொடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்றாங்கே
எடுப்பதூஉ மெல்லாமழை

(என்பது உலகங்களிலேவாழுகிற உயிர்கள்பலவற்றையுங்கெடுக்கப்பட்டதும் அவ்வாறுகெட்ட வுயிர்களை இரட்சிக்கப்பட்டதுமழையாமென்று நாயனார்திருக்குறளில் திருவுளம்பற்றினார் அதற்குதாரணமாக உறையூரிலேசோழராஜன் காரணமாகச்செவ்வந்தீஸ்வரனருளினால் ஒருசாமமண்மாரிபெய்தூரையும் அவ்வூரி லுள்ளாரையுங் கெடுத்தது காஞ்சிபுரத்தில் ஒருகுழந்தைகாரணமாக ஏகாம்பரநாதரருளினால்பொன்மாரிபெய்துபாவரையுமிரட்சித்தது — (ஆகலால்கெடுக்கப்படுவதுங்கெட்டபேர்களைக்காப்பாற்றப்படுவதும் மழையென்று கண்டுகொள்க

நீர்த்தார்பெருமை

மன்னன்முகபூங்காதி மைந்தன்றனையடைந்தோன்
இன்னுயிருங்காத்தானிரங்கேசா-சொன்னால்
உரனென்னுந்தோட்டியா னோரைந்துங்காப்பான்
வரனென்னும் வைப்புக்கோர்வித்து

(என்பது) அறிவாகிய அங்குசத்தினாலே சத்தபரிசரூபரசகந்தமென்னும்பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம்பண்ணித் தவமேற்கொண்டபெரியோர்கள்வறமென்றவைகளுக்கெல்லாம் ஒருவிதையென்று நாயனார் திருக்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குக்காரணமாக அம்பரிஷணமகாராசன்புருஷமேகயாகத்துக்குத்தக்க ஒருபிள்ளையைமுனிவர்களிடத்துவிலைகொடுத்துவாங்கிக்கொண்டுபோகையில் அந்தபிள்ளை தன்னம்மானாகிய விஸ்வாமித்திரமகாமுனிவனைவழியிற்கண்டு வணங்கிநடந்தசெய்தியைச்சொல்ல அவனும்மைத்துனனையழைத்து அவன்காதில் ஒருமந்திரத்தையுபதேசித்துஉன்னையூபஸ்தம்பத்திலணைத்துக்கட்டினவுடனே இந்தமந்திரத்தையுச்சரித்தால் யாகமுடிவுறவேறும் உன்பிராணனுந்தப்புமென்று சொல்லிஅரசனுடனே யனுப்பிவித்தார் அரசனும்இந்தப்பிள்ளையை இட்டுக்கொண்டுபோய்யாகசாலையில்நிறுத்தியாகத்தைத்தொடங்கிநடத்தி அவிர்ப்பாகத்துக்குராப்சம்வேண்டிபிள்ளையையூபஸ்தம்பத்திற்கட்டினான் அப்பொ

ஆ அந்தப்பிள்ளையை விசுவாமித்திரருபதேசித்தமந்திரத்தை யுச்சரித்தமா
ந்திரத்தில் பிரமதேமன்வந்து அரசனுக்குப் புருஷமேதயாகபலனுந்தந்து
ள்ளைபிராணனையுங்காத்து இரட்சித்தார் ஆகலால் பஞ்சேந்திரியங்களை
க்கிரகம்பண்ணின துறவிகள்வரங்கள்கொடுத்ததற்கு ஒருவிதையென்று
ண்டுகொள்க

அறன்வலியுறுத்தல்

காணக்குறக்கெழலாற் கங்கைகள்முதலோர்
யினப்படவா விரங்கேசா—ஆனா
அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையதனை
மறத்தலினூஉங்கில்லை கேடு

(என்பது) தருமத்தின்மேற்பட்ட செல்வமுமில்லை அத்தருமத்தைம
றந்துவிடுகலின்மேற்பட்ட கேடுமில்லையென்று நாயனார் திருக்குறளில் திரு
வாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குகாரணமாக இருதுநாயகர் பிரவாக்கியர்தப்பா
மல்தருமத்துடனே நடந்தபடியால் அச்சதனராகியவிராயுதராகியுமிருக்கிற
குரங்குகளால் இராவணன்முதலிய அரக்கர்களைச் செயித்தார் துரியோதனன்
பதின்மூன்று வருஷகதாக்குமேல் பாண்டவர்கள பாகமாகிய இராச்சியத்
தைவிடுகிறேனென்றுசொல்லிப்பின்பு விடாமல் அதாயன் செய்தபடியினை
லேவீஷ்டுமாச்சாரியார்முதலியபலவானகளையுமிழந்து, மாண்டிந்து அஸ்தி
னபுரத்தையுங்கைவிட்டான், (ஆதலால்தருமத்தின்மேற்பட்ட ஆக்கமில்லை
யென்றுகண்டுகொள்க

இல்வாழ்க்கை,

பத்துடனுன்கில்லார் பாகதிகொண்டேகினன்
இக்கலமேவாள்வானிரங்கேசா—வித்தம்
இயல்பினானில்வாழ்பவனென்பான்
முயல்வாருளெல்லாந் தலை

(என்பது) பிதுர்கர்மம் தேவாராதனை, அதிதிபூசை, நண்பினர்க் கு
பகாரம், தன்குடும்பசம்ரட்சணை, இந்தஐந்துவகைகளையுங்காதது இயல்பு
டனே] இல்லறதருமத்தினின்று வழுவாமல்வாழுகின்றவன் பஞ்சாக்கினிம
த்தியில் ஊசிமுனையிலேநின்று தவம்பண்ணுகிற பெயயோர்களிலுந்தலை
மையானவரானவரென்று நாயனார்திருக்குறளில் திருவுள்ளம் பற்றினார் அதற்
குகாரணமாகக ஞ்சநாராழ்வார்இல்லறதருமமும் வழுவாமல்நடந்தபடியினை
லேதனக்கு இருபக்கத்திலுமுள்ள பதினன்கு வீட்டுடனேபரமபதப்பே
கப்பெற்றாரதலால்தவம்பண்ணித்தனக்குத்துணையாயுள்ளாளமோட்சத்

துக்கமுழப்போன் பேரிவ்வுலகத்தில்லை — ஆதலால் இல்லம்வழுவாதுநட்ட சகிரகஸ்தர்தவசு பண்ணின பேர்களிலும் தலைமை யாவரொன்று கண்டு கொள்க ௫

வாழ்க்கைத்துணைநலம்,

மாண்டவியர்சாபத்தை வல்லிருளான்மாற்றினன்
என்றோர்மடந்தையிரங்கேசா — நீண்டபுகழ்
பெண்ணிற்பெருந்தக்கயாவுளகற்பென்னுந்
திண்மையுண்டாகப் பெறின்

(யென்பது) பெண்ணுக்குஜெனனத்துக்கு இளமைப் பருவத்தில்மா தாபிதாசொற்படி நடக்கவேண்டும் எவ்வானகாலத்தில்தன் கணவன்சொற் படி நடக்கவேண்டும். முதுமைப்பருவத்தில்பிள்ளைகளசொற்படி நடக்கவே ண்டும் இவ்வாறுமூன்றுகாலத்திலும தன்மனதின்படி நடக்கச் சுதந்தரமி ல்லாதகுணல் அந்தப்பெண்ணிடத்தில்கணவனை தெய்வமென்றுகருதி அவ னுக்குச்செய்யத்தக்கவுபாயங்களில வழுவாது நடந்துகொள்ளும்கற்பென் னுந்திண்மையுண்டாகப் பெறுவாளெனில் அவளுக்குஒப்பானஜெனனமி வ்வுலகத்தில்வேரில்லையென்று நாயனார்திருக்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளி னார் அதற்குஉதாரணமாகநளாயினியென்னும்பெயரையுடையஒருகன்னி கையானவள் ஒருமுனிவரைமணம்புரிந்து அந்தமுனிவரைதெய்வமாக க்கருதி அவருக்குசசெய்யததகுமபணிவிடைகளில்வழுவின்றிச்செய்துவரு நாளில் அம்முனிவரன்மனைவியினமனதைச் சோதிக்கவேண்டி தன்தே கத்தில்குஷ்டவியாதியையுண்டுபண்ணிககொண்டுஉடல்முழுதும்சீழும்உதி ரமும்பெருகிக கைகால்களில்விரலகள்முழுசிதைந்துவிழவும்பார்ப்பவர்மூ க்கின்றுவாயுங்கண்களையுமூடிககொண்டு நெடுதூரமோடிப்போகவும அருவருக்கச்செய்துவந்தார் அப்படியிருக்குநாளிலும நளாயினியென்னு ங்காரிகைமனம்வெறுப்பின்றிஅந்நாளைக்கிரண்டுதரம்ஸ்நானஞ்செய்வித் து அவ்விரணங்களையெல்லாமிருதுவானவஸ்திரத்தாலொன்றிசல்லபரிமள திரவியங்களையுமிட்டு அவர்விரும்பிய பதார்த்தங்களோடு அமுதளித்துஉப சாரஞ்செய்துவருநாளில் புன்னும் அக்கற்பைச்சோதிக்கவிரும்பிப்பெ ண்ணே இந்தவாரணியத்தையடுத்த ஊரில்மதனருபம்ஷமென்னும்பெ யரையுடைய ஒருதாசியிருக்கின்றாள் அவள்மீது எனக்குஆசையுள்ளதுஎன் றுசொன்னார் அப்படியேதங்கள் கருத்தின்படிநடப்பதற்கு யாதொருதடை யுமில்லை அவ்வாறேசெய்விக்கிறேனென்றுசொல்லித்தியம்வைகறையிலெ ழுந்துசாணம்தெளித்து மெழுகிக்கோலமாயுமெடுத்துக்கொண்டு அசரைபோய்

தாசிவீட்டுக்ககதவுதிறப்பதற்குமுன் தெருவிற்சாணம்போட்டுப்பெருக்
ங்சுத்திசெய்து அழகானகோலங்களிட்டுஒருவர்கண்ணிலும்அகப்படாம
வந்துவிடுவான் இவ்வாறோர்நாள்தோறுநடந்துவருகையில் அந்தத்தேவடியா
இதைக்கண்டுஆச்சரியப்பட்டு இப்படிசெய்கிறவனைக் கண்டுபிடிக்கும்ப
த்தன்பணிவிடைக்காரர்களுக் குத்தரவு செய்துக் காணக்கூடாமையால்
ானேயொருநாளிருத்திரிமுழுதும்விழித்திருந்து அந் ப்பதிவிரதைவந்து
ாணஞ்செளிக்குந்தருணத்தில் எதிராகவந்து அம்மாநான் தாசிதங்களைப்பா
த்தால்மகாலட்சுமிபோலிருக்கின்றதே இந்தவிழிவான தொழிலைஎன்வீட்
ல்செய்தற்குககாரணமென்னேயோவென் றுபணிந்துகேட்க நளாகினியெ
வங்கர்பினள் அந்ததேவடியாளை நோக்கிஎன்கணவன் மிகுந்த வியாதிஸ்தர்
வர்உன்மேலாசைப்பட்டார் அவர்கருத்துநிறைவேறஇப்பணிசெய்கிறே
யென்றுசொல்ல அவ்வார்த்தைக்கிரங்கி அம்மணி உன்கருத்துப்படியெ
யஎதிர்ப்பார்த்திருக்கிறேன் இன்றிரவில்வரும்படிசெய்யென்றுசொல்ல
வவுத்தரவுபெற்றுக்கொண்டுமீண்டு தன் னிடம்வந்துஅவள்சம்மதித்தைக்
ணவனுக்குச்சொல்லி அன் றுபொழுதுபோனவுடனே அவருக்குஸ்நானஞ்
சய்வித்துஆபரணங்களையெல்லாநல்லவஸ்திரங்களாலொற்றி பரிமளதிரவிய
களால்தேகத்தைமிகுமணஞ்செய்வித்து உயர்ந்த வஸ்திரங்களாலலங்கரி
து அவர்மனதுபோலபோஜனஞ்செய்வித்து ஒருபெருங்கூடையிலுளக்
ாரவைத்து தன் தலையிற்றூக்கிச்கொண்டுபோய் அந்தத் தாசியின்வாசல்
றக்கிஅவளிடத்திலொப்புவித்து தான்தெருவில்வந்திருக்க அந்தத்தேவடி
ாள் அவரைத்தனது சப்ரகூடமஞ்சத்தி விட்டுக்கொண்டுபோய் அவர்களி
டர்ந்தணைந்து விடியற்காலையில்அனுப்ப அவனாமுன்போலக்கூடையில்
வைத்தெடுத்துவரும்வழியில்மாண்டவியனென்னும ஓர்மகாரிஷி பூர்வவினை
ால்கழுவிலேற்றப்பட்டு உபத்திரவத்தோடிருக்கிறவரது காலில்கூடைப்
ட்டுமிருந்தவாதையுண்டானதாலவர்கோபித்து பெண்ணேநீபொழுதுவி
ந்தால் மங்கல்யமறுப்பாயென்றுசபித்தார் அதைக்கேட்டநளாகினி தான்
பொழுதுவிடியாமலிருக்கக்கடவதென்று சபித்து வீட்டுக்குப் போயினள்
வ்வாறேபொழுதுவிடியாமலிருந்தால்நித்தியகர்மவனுஷ்டானங்கள்செ
வதற்குச்சூரியன்தோன்றாமையால்சகலதேவர்களுங்கூடி சூரியபகவானி
த்திற்சென்றுஏனையாஉதயத்துக்குவாராமல்தேர்நிறுத்தக் காரணமேதெ
அவர்பதிவிரதையான நளாகினி சாபமிருப்பதால் அதைமீறிவரப்படா
தென்றுசொல்ல அத்தேவர்கள்யாவரும் நளாகினியிடத்துவந்து அம்மணி

பொழுதுவிடியாவலிருப்பதால்ச கலரும்நித்தியகர்மாநுஷ்டானங்கள்செ
வதற்குஇடையூறாயிருப்பதால் பொழுதுவிடியும்படிதயைசெய்யவேண்
மெனபொழுதுவிடிந்தால்நான்மங்கல்யமிழக்கவேண்டிவரும்அதுமா
டவியர்சாபமெனஅவர்கள்யாவரும் மாண்டவியரையேற்றியிருக்குங்கழு
டத்துப்போய்அவரைக்கழுவினின்றுமிறக்கி அவரால்அந்தச்சாபத்தைநி
ர்த்திசெய்து பதிவிரதையால்இந்தச்சாபத்தைநிவர்த்திசெய்து பின்புபொ
ழுதுவிடிந்தது ஆதலால்கற்புடையப்பெண்சொன்னதைவிட பெரியத
தியுள்ளஜெனனம்வேறொன்றுமில்லையெனக்கண்டுகொள்க)

புதல்வனைப்பெறுதல்

வேதம்புகழ்நதியை மேதினியிற்றந்துகுலத்
தேதங்கொடுத்தா னிரங்கேசா — ஓதல்
எழுபிறப்புந்தீயவை தீண்டாப்பழிபிறங்காப்
பண்புடைமக்கட்பெறின்

(என்பது-பழியும்பாவங்களுமாகியகுற்றத்துக்கஞ்சிய நற்குணங்க
டையஒருசற்புத்திரனைஒருஜெனனத்திலே பெற்றமாதாபிதாவையேழு
னனத்திலுந் தீயவையாகியபாவங்களணுகாதென்றுநாயனார்திருக்குறளி
திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குகாரணமாக சகரர்கள் அசுவமேதயாக
தைக்குறித்துவிட்டகுதிரையைஇந்திரன்பிடித்துப்போய் நாகலோகத்தி
கபிலமகாமுனிவர் தவம்பண்ணுகிறதபச்சூழலின்பின் கட்டிவைத்துப்போ
யினான் அப்போது சகரர்கள் குதிரையைக்காணாமல்அறுபதினாயிரம்பே
ந்தேடிப்பதினாலுலகமும்பார்த்துவரும்போது பாதாளலோகத்திற்கபில
முனிவனுக்குப்பின்னாகட்டிநின்ற குதிரையைக்கண்டு கோபித்துகபில
முனிவனையுதாசினமாய்போசினபோது முனிவனுக்குகோபமதிகரித்துக
ணைவிழித்துப்பார்த்தார் பார்த்தவுடனே அறுபதினாயிரம்பேரும்வெந்து
ம்பலாகிபசாசத்துவமடைந்தார்கள் பின்புஅந்தவமிசத்திலேபகீரதனெ
ன்றொருபிள்ளைபிறந்து ஆசாரியனைத்தனது வமிசபாரம்பரியத்தைவிசாரி
மபோது சகரர்கள்அறுபதினாயிரம்பேர்கபிலரிஷிசாபத்தால்வெந்துசாப
லாகிப்பசாசத்துவமடைந்தார்களென்று சொல்லக்கேட்டுஅவர்கள்எப்ப
மோட்சமடைவார்களென்றுகேட்க ஆகாயகெங்கை அவர்கள்வெந்தசாப
லைநனைக்குமானால் பசாசத்துவநீக்கி மோட்சமடைவார்களென்று சொல்
பாகீரதன் பிரமாவைநோக்கி பதினாயிரவருஷம்அரியதவஞ்செய்ய அப்பொ
ழுது பிரமனெதிராகவந்துநீசெய்ததவத்தால்மகிழ்ந்தனம்ஆனால்இனி து

றந்தமூதாதைகள் அறுபதினாயிரம்பேர் அருந்தவன்கோபாக்கினியால்மூ
பிறந்தார்கள் அவர்களின்பொருட்டு ஆகாயகங்கைபூமியில் வரக்கருதினு
அந்நதிபூமியில்வருமேல் அவளது வேகத்தைத்தணிப்பவர்கள் பரமசி
வனையன்றியாவராலுங் கூடாதாதலால் அவனைநோக்கித் தவஞ்செய்யென
னைத்துப்போயினன் பின்புசிவனைநோக்கிப் பதினாயிரம்வருடந்தவஞ்செ
கண்ணுதல் அங்குவந்துநின்கருத்தினையா முடிக்குதுமென்றுகூறி ம
றந்தார் பின்புகங்கையைநோக்கி ஐயாயிரம்வருடந் தவஞ்செய்யக்கங்கை
ந்து உன்கருத்தென்னையென நீபூமியில்வரவேண்டுமென நான்பூமியின்
ல்வரின்உலகமழிந்துபோமென பரமசிவன்றடுப்பாரெனா அதுசெய்தி
நோதயாகவிருக்கின்ற தின்னுமதியென்றுசொல்லி மறைந்தனள் பின்பு
ங்கரனைநோக்கி இரண்டாயிரவருஷந்தவஞ்செய்ய கங்காதரன்போ
து நின்னைவென்னென வணங்கிகங்கைதரைதனையென்ன நீயஞ்சவேண்
ர்ந்துசிறிதும்பிதிர்ந்திடாவகை யடக்குவனென்றுகூறிமறைந்தனன் பின்பு
ங்கையைநோக்கி இரண்டாயிரம்வருஷந்தவஞ்செய்ய அப்பொழு
தகங்கையானவள் சத்தியலோகமுந்தேவருலகமுங் கடக்கத்திக்குவந்தி
தான்றிவாள் அக்காலத்தில் பார்வதிகொழுநனாகிய இறைவன் ஒருதுளியு
நிந்திடாது ஒப்புற்றசடையில்கரந்தனனன் அதுதெரியாது பகீரதன்
கைத்து நிற்கையில்பசுவிவரக்கி நஞ்சடையில்ருக்கின்றனள் நீபயப்ப
ாதேயென்று தன்சடையினின்றுசிறிது விடகங்கை பூமியிலிறங்கினள்
டனேபகீரதனை விரைவாகமுனேசெல்ல பகீரதி பின்னாலாகவரும்
பாது பஞ்சாக்கினிமத்தியில் தவஞ்செய்யும் சனுமகாரிஷியாகத்தைய
ிக்கு அம்முனிவனதைக்கேர்பந்தோடு உள்ளக்கையாலெடுத்து உண்டுமகி
ந்தனன் கங்கையைக்காணது வருந்திபாகீரதன் சனுமுனிவரைவண
ங்கிநடந்தசெய்தியைச்சொல்ல நீகொண்டுபோவென்றுதன்காதின்வழியா
விட பின்பு அவ்வாறுநதிசகராகள் வெந்தசாம்பலின் மீதுசெல்ல நரகத்தி
ருக்குஞ்சகரர்கள் மோட்சத்தையடைந்தார்கள் ஆகலாலொருகுலத்தில்
றந்த சற்புத்திரனாலே இருபத்தொருதலைமுறையிலுண்டான தோஷங்
ளெல்லா நீங்கிச்சுகமடைவார்களெனக்கண்டுகொள்க எ

அன்புடைமை

வெற்பின்சிறகரிய வென்னென்பளித்துமுனி
இப்புவியைக்காத்தானிரங்கேசா நற்புகழாம்
அன்பிலாரெல்லாந்தமக்குரியரன்புடையார்
என்புமுரியர்பிறர்க்கு

என்பது அன்பில்லாதவர்கள் எல்லாப் பொருள்களாலுந் தமக்கே யுரியவராவர் அன்புடையார் தம்மென்பினாலும் பிறருக்குரியராவரென்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக பூர்வத்தில் மலைகளெல்லாஞ் சிறகோடு கூடியிருந்து ஆகாயத்திற் பறந்து சென்று பட்டணங்களின்மீது போய்த் தங்கி அப்பட்டணத்தை யழிப்பதுமன்றி அதிலுள்ள சீவகோடிகளையு நாசம்பண்ணிக் துன்பஞ்செய்தால் அம்மலைகளின் சிறகு கண்டறுக்க இந்திரன் தன்கையிலுள்ள வச்சிராயுதத்திற்கு வலியில்லாமையால் ததீசிமகாமுனிடத்திற் சென்று என்கையிலுள்ள வச்சிராயுதம் பழமையாதலால் கொடுமை செய்யுமலைகளின் சிறகினை வெட்ட வலியில்லாமையால் கிருபைசெய்து தங்கள் முதுகெலும்பை அதற்காகத் தரவேண்டுமென்று வேண்ட அம்முனிவன் மகிழ்ந்து சமாதியிலிருந்து தனதுசீவாத்மாவை கபாலத்தின் வழியாக விடுத்து முதுகுத்தண்டெலும்பை இந்திரனுக்கு லோகோபகாரமாகக் கொடுத்தார் ஆதலால் அன்புடையரெலும்பும் பிறர்க்குரியதெனக் கண்டுகொள்க

விருந்தோம்பல்

தேசுறும்பெருமறன் தெளித்தமுளையமுதிட்
டீசனுடன் போந்தானிரங்கேசா பேசுங்கால்
செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத்தவர்

என்பது வந்தவிருந்தினர்களுக்கெல்லாம் அமுதுபடைத்து பசரித்தனுப்பி இன்னம் வரும் விருந்தினருண்டோவென்று வழிபார்த்திருக்கும் இல்லறத்தான் சொர்க்கலோகத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு நல்லவிருந்தினனாவன் என்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளியனார் அதற்குதாரணமாக இவ்வாககைகயில் வழுவாது நடக்கும் இளையான் குடிமாறனென்னும் நாயனார் எந்தக்காலத்திலும் சிவனடியார் யார் வந்தாலும் அவர்களையுபசரித்து அமுதுசெய்வித்து அனுப்பி இனிவருவாரில்லையோவென்று எதிர்பார்த்திருப்பார் இப்படி நடந்து வருநாளில் பரமசிவன் இவர் தரித்திர காலத்திலும் இச்செய்கைவிடாரென்பதை உலகத்தாருக்குத் தெரியப்பண்ணி இளையான்குடிமாறநாயனாருக்குத் தரித்திரம் வரும்படி செய்தார் அக்காலத்திலும் தனதுநிலம் மாடு முதலிய பொருள்களை விற்று முன்போலவே செய்துவருநாளில் பரமசிவன் ஒருநாள் அர்த்தராத்திரிவேளையில் மழையில் நனைந்து கொண்டு சங்கமவுருவாய் வந்து கதவைத்தட்டினார் அந்தச்சமயத்தில் அன்று முழுதும் அமுதுப்படி முதலொன்றுமில்லாமையால்

டினியாகவிருந்துபடுத்துக்கொண்டிருந்தார். ஒருவரெழுந்துவந்துகதவைத்
றந்தார்சங்கமர் அப்பாமிகுந்தபசியாகவிருக்கின்றது அமுதுகொடுக்க
வேண்டுமென்றார் அப்பொழுதுசங்கமருக்குக் கைகாலலம்பச்செய்ய சலங்
கொடுத்து ஆசனத்தில் உட்காரவைத்துப்பின்பு தன்பத்தினியாரிடத்தி
லேபோய் அடியார்பசித்திருக்குஞ்சங்கதிகளைச்சொல்லி ஆலோசித்துதாமத
ஞ்செய்யாமல் ஒருகூடையையெடுத்து தலைமீதுகவிழ்ந்துக்கொண்டு கா
லால்வழிதடவிக்கொண்டு முன் சென்று வயலில் மழையால்மிதக்கும் முளைத்த
விரைகளைக்கையால் வாரிகூடையைநிரப்பி எடுத்துக்கொண்டுவீட்டில்வந்
து எதிர்பார்த்திருக்குந்தனைமனைவியாரிடத்திற்கொடுத்து அவைதவ மதிகு
ற்றியரிசியாக்கி அமுதுசெய்துப்பலகறியமுதோடு அன்னங்கொடுக்கஐயரி
டத்தில் வந்தணுகும்போது பரமசிவன்சந்தோஷித்து இடபவாகனரூட
ராயெழுந்தருளிக் காட்சிகொடுத்து இளையான்குடிமாறநாயனாரையும் அ
வர்மனைவியாரையுங் கைலாயத்துக்கழைத்துப்போயினார் ஆகலால்பசித
துவந்தவருந்து அன்னங்கொடுக்க இல்லறவாழ்க்கையை யுடையான் தே
வர்களிலும்மேலாவனெனக்கண்டுகொள்க ௬

இனியவைகூறல்

வன்சமர்நட்பால் வென்றமாநிலமாளுந்தருமன்
இன்சொல்லாற்பெற்றனனிரங்கேசா
நயனீன்றுநன்றி பயக்கும்பயனீன்று
பண்பிற்றலைப்பிரியாச்சொல்

என்றது ஒருவருக்குப்பலனுண்டாக வேண்டியவர்க்கும்பிரியம்
வரும்படி நல்லவசனஞ்சொல்லவல்லவருக்கு நயகுணங்களுந்தந்து சகலசெ
னங்களாலும் உபகாரத்தையுந்தருமென்றுநாயனார்திருக்குறளிலே
திருவுளம்பற்றினார் அதற்குதாரமாக தருமபுத்திரமகாராசன் இந்தப்பிர
ஸ்தத்தில் இராச்சியம்பண்ணுகிறகாலத்திலும் ஆரண்ணியவாசஞ்செய்கி
றகாலத்திலும் ஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்களோடு அவர்களுக்கினிமையுண்
டாகும்படியிருதுவான நல்லவசனங்களாலும்வசனித்துக் கொண்டிருந்த
படியாய் துரியோதனனோடுபோர்செய்யத் தொடங்கும்போது அநேகவ
ரசர்கள்தங்கள் தங்கள்சேனைகளோடு வந்துபடைத்துணையாக வருத்துச
த்துருக்களைச்செயம்பண்ணி துரியோதனன்முதலிய நூறுபேரையுங்கொ
ன்று அஸ்தினாபுரத்தைப்பஞ்சகட்டிக்கொண்டு அரசாண்டிருந்தார் ஆத
லால்யாவருக்கு நல்வசனமாகப்பேசவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க

செய்ந்நன்றியறிதல்

நாடிற்சிறைக்கருடனாகக்கொடுங்கலையை
ஈடழித்தானன்றேவிரங்கேசா நாடுங்கால்
செய்யாமற்செய்தவுதவிக்குவையகமும்
வானகமுமாற்றலரிது

என்பது முன்னேருபகாரமும் ஒருவன்செய்யாமலிருக்க அவனுக்குசமயத்திற்செய்தவுதவிக்கு ஈடாக சுவர்க்கமத்தியபாதாலமாகிய திரிலோகங்களையுங் கொடுத்தாலும் போதாதென்று நாயனார்திருக்குறளில திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குகாரணமாக, சீதாதேவியை இராவணன் எடுத்துக்கொண்டுபோனதால் ஸ்ரீராமலட்சுமணர்கள் இலங்கைக்குப்போய் இராவணாதிகளோடு யுத்தஞ்செய்யுங்காலத்தில் இந்திரஜயித்து இலட்சுமணப்பெருமாள் மீதுநாகபாசம்விட்டபோது இலட்சுமணன்முதலிய சேனைகளெல்லாம் இறந்துபோனபோது தேவர்களெல்லாம் இனியெப்படியென்று வருத்தப்படுங்காலத்தில் ஸ்ரீராமர்கருடனை நினைக்க அக்கருடன் மக்கென்னவென்றறியாமல் பூமியிலிறங்கிஅந்தருத்தகளமெங்கும்வட்டமிட்டுப்பறந்துதிரிய அவனதுசிறகடிக்காற்றினாலே நாகபாசத்தினது கட்டுகளெல்லாஞ் சின்னபின்னப்பட்டுநீக்க இலட்சுமணனைமுதலிய சேனைகளெல்லாந்தினை தெளிந்தெளிந்தெழுந்தது போலவெழுந்து இராவணன்முதலிய அரக்கர்களையெல்லாங்கொன்று அவர்களால் உலகத்துக்குண்டாகிய வுபத்திரவங்களை நீக்கினார் ஆதலால்செய்யாமற்செய்தவுதவிக்கு எவற்றைக்கொடுத்தாலும் ஒப்பல்லவெனக்கண்டுகொள்க

நடுவுநிலைமை

வேதவிதிவீமாவிலங்கிற்சுடப்பாதி
ஈதல்வழுகவகன்றானிரங்கேசா
யன்றேதரினுநடுவிகந்தாமாக்கத்தை
யன்றேயொழியவிடல்

என்பதுவழக்குவந்தவிடத்தில் நன்மையானலாபம் வருகிறதாகவிருப்பினும் நடுவுநிலைமைநீங்கியதாலுண்டாகும் இலாபத்தை அடியோடேதேநீக்கி விடக்கடவாயென்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குகாரணமாக தருமபுத்திரர் இராசசூயயாகம்பண்ண வேண்டி வீமசேனனை புருஷாமிருகத்தை யழைத்துவர அனுப்பியபோது வீமசேனன்போய் அதையழைக்க அப்பொழுது புருஷாமிருகமானது நீ நாற்காதவழிமின்னேபோ பின்னாலே யுன்னைத் தொ

டர்ந்துவருவேன் அப்பொழுது நீயென்னெல்லையிலகப்படுவாயாகில் உன்னைக்கண்டிப்பேன் என்னெல்லையைவிட்டுவுன்னெல்லையிற்போய்விடுவாயானால் உன்பின்னாலேவருவேனென்றுசொல்ல வீமசேனனுமதற்கிசைந்து அவ்வாறேவேகமாகவரும்போது புருஷாமிருகமும்வீமனைத்தொடர்ந்து நெருங்க அப்பொழுதுவீமன் ஒருமணியாம்ருத்ராக்ஷக்கல்லைப்போட்டவுடனே அந்தக்கல்விழுந்தவிடத்தில் ஒரு சிவாலயமுந்தீர்த்தமுமுண்டாக அதைக்கண்டுபுருஷாமிருகம் அந்ததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சிவதரிசனஞ்செய்துகொண்டு ஆலயத்தைப் பிரதட்சணஞ்செய்துகொண்டுவருவதற்குள்ளாக வீமன் வெகுதூரம் வேகமாகநடந்தும புருஷாமிருகம் பின்றொடர்ந்துநெருங்க நெருங்குமிடங்களெல்லாம் ஒவ்வொன்றாகவுருத்ராக்ஷக்கல்லைப்போட்டுவேகமாகநடந்துபோக அங்கங்குமுண்டானதீர்த்தங்களில்ஸ்நானஞ்செய்து ஆலயத்தைப்பிரதட்சணஞ்செய்துகொண்டுவீமனைத்தொடர்ந்துவருங்கால வீமன் தன்னெல்லையிலொருகாலும்மிருகத்தினெல்லையிலொருகாலுமாக வைத்துநடக்கும்போதுபுருஷாமிருகமானதுவந்துபிடித்துக்கொண்டது அப்போது வீமசேனன் எல்லையைப்பிடித்தாயென்றுசொல்ல மிருகமானது தன்னெல்லையிற்பிடித்தேனென்றுசொல்ல இப்படி இருவருமவழக்காகி தருமபுத்திரரிடத்திற்போய் இருவரும் தங்களவழக்குகளைச்சொல்லிக்கொள்ள அப்பொழுதுதருமபுத்திரர் இருவர்வாய்மொழியையுங்கேட்டுத் தம்பியென்றுபாராமல் வீமசேனன்சரீரத்திற்பாதிமிருகத்துக்குக்கொடுக்கும்படித்தீர்மானஞ்செய்தார் அவ்வாறுநடுவுநிலைமையாகத்தீர்மானஞ்சொன்னபடியால் தருமராசனெனச்சீர்பெற்றதோடுசுவர்க்கத்துக்குப்போனார் [ஆதலால்நடுவுநிலைமைக்கருத்தலாலுண்டாகும் ஆக்கத்தை அனைத்தையொழியநாவாலதனைக்கண்டுகொள்க] கஉ

அடக்கமுடைமை

ஆன்றசபையிலடங்காச்சிசுபாலன்
என்றிறந்தானென்றோரிரங்கேசா — சான்றோர்கள்
காக்கப்பொருளாவடக்கத்தையாக்கம்
அதனினூஉங்கில்லையுயிர்க்கு

(என்பது) யாவனொருவன் அடக்கத்தைத்தனம்போல காத்து அடங்கிநடப்பானாகில் உயிர்க்கு அதற்குமேலாகிய லாபமில்லையென்று நாயனார் திருக்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாகத்தருமபுத்திரர் இராஜசூயயாகத்தைநிறைவேற்றி அங்குள்ளமுனிவர்களைப் பார்த்து அக்கிரபூசையாருக்குச்செய்யவேண்டியதென்றுகேட்கவேதவியாசர்

கிருஷ்ணசுவாமிக்குச்செய்யவேண்டியதென்றுசொல்ல அப்படியவருக்கே
பூசைபண்ணினர் அப்பொழுது அச்சபையிலுள்ளவரசர்களும் ரி...ல்லெ
ல்லாம்பார்த்திருக்கச் சிசுபாலனெழுந்திருந்து அக்கிரபூசை அந்த இடையனுக்குச்செய்வானேன் என்று கிருஷ்ணசுவாமியைநிந்தித்துத்தன் பிராணனை
இழந்தான்—[ஆகலால் அடங்கிக்கிடப்பதைவிட மேலானதொன்றுமில்லை
யென்று கண்டுகொள்க] ௧௩

ஒழுக்கமுடைமை

வேடவான்மீகர்பின்பு வேதியரின்மேலானார்
ஏடவிழ்தார்சூடிரங்கேசா—நாடில்
ஒழுக்கமுடைமைகுடிமையிழுக்கம்
இழிந்தபிறப்பாய்விடும்

என்பது- பிரம்மக்ஷத்திரியவைசியசூத்திரரென்னப்பட்டநான்குவரு
ணத்தாரும் தங்கள்மரபுவழுவாமல்நடந்தாராகில் அவர்குலத்தில்மேலாவர்
தங்கள்மரபுநழுவிநடப்பாராகில் அவர்மேலானவருணத்தாராயினும் இ
ழிந்தவருணத்தாராவரென்று உயர்ந்தோரால்சொல்லப்படுவரென்று நாய
னர்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினர் அதற்குதாரணமாகவான்மீகர்பிரம
மகுலத்திலேபிறந்தும்தன்மரபினதுஒழுக்கமொழிகாட்டுவழிகளினின்று
வழியிற்போகின்றவர்களை அடித்தும்பறித்துந்திரிந்தமையால்யாவராலும்
வேடனென்றுசொல்லப்பட்டார் பின்பு வழியில்சத்தரிஷிகளும்வந்தபோ
து அவர்களையடித்துப்பறிக்கும்போது அப்பெரியோர்கள் இவன்பிராம
ணனாகவிருந்தும் ஒழுக்கம்வழுவிச்செய்யும்இத்தியசெய்கையால் இழிந்த
வேடனானானென்றுமனதிரங்கி அவனையழைத்து இராமமந்திரத்தையுப
தேசித்துநாம்வரும்படிசெய்து தவசுபண்ணும்படிசெய்வித்ததால் இரா
மாயணகாவியம்பாடி பிரம்மரிஷியாயினர்—[ஆதலால் ஒருவன்குல
தருமம்வழுவாது நடக்கிறானே அவனே குலசிரேஷ்டனாவான் எனக்கொ
ள்க] ௧௪

பிறனில்விழையாமை

அந்தகன்றேவிதனையகன்வக்கினியனைந்தே
இந்திலிழிவுற்றானிரங்கேசா—முந்தப
பிறன்மனைநோக்காதபேராண்மைசான்றோர்க்
கறனொன்றோவான்றவொழுக்கு

இந்தக்குறளுக்கு முற்பாதிஇப்படிஎன்றும்பாடம்
அமபிகையைநோக்கியளகேசன கண்ணிழந்தான்
இம்பாபரவுமிரங்கேசா—வம்பாப்

என்பது சான்றோர்க்கு பிறதாரத்தை யிச்சியாத பெரிய ஆண்டன்மையானது அவருக்கு அறுவேதருமமாயிருப்பதுமன்றி மிகுந்தநல்லொழுக்க முமாகுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குகாரணமாக முற்காலத்தில் அக்கினிதேவன் இயமன்மனைவியையிச்சித்துபுணர்ந்தமையால் சகலதேவர்களுங்காண அவமானப்பட்டான் ஆதலால் பிறன்மனைவியையிச்சியாதே மேலான அறமெனக்கண்டுகொள்க

பொறையுடைமை

முந்துமரந்தரித்தமூர்க்கன் சொற்கேட்டுமவன்
வந்தபிரானென்றானிரங்கேசா — கொந்தி
அகழ்வாரைத்தாங்கு நிலம்போலத்தம்மை
இகழ்வார்ப்பொறுத்தறலை

என்பது பூமியானது கிணறுவெட்டுகிறவர்கள் எவ்வளவுதாழ்வாகவெட்டினாலும் அவர்கள் நிற்பதற்கு ஆதரவாகவிருந்து அவரைத்தாங்கி அழும்போலதனையுடையோர்கள் பெரியோர்கள் தங்களை யாதாமொருவர்நிந்தித்தாலும் அவர்கள்மேல்கோபியாது பொறுத்தலே மேன்மையென்றுநாயனார் திருவளம்பற்றினார் அதற்குகாரணமாகசோழராசாவினிடசமுகத்தில் ஒருவன்சென்று சேரமாண்டாருக்குக் கோபம்வருவிக்கிறேனென்றுபிரதிக்கினைசெய்துகொண்டுபோய் சேரமாண்டாருடையவாசலிலேநிற்காநின்ற ஒருமரத்தைவெட்டினான் அப்பொழுது சேரமாண்டாருடையதாயார்வெளியில்வந்து மரம்வெட்டுகிறவன் ஆரென்றுகேட்டாள்அப்போது மரம்வெட்டினவன் உனக்குமுழாளனென்றுசொன்னான் அந்தவார்த்தையைச்சேரமாண்டார்கேட்டு அவன்சொன்னசொல்லினாலே மனத்துக்குடையவன் அவனேயென்றார் அந்தச்சொல்லைமரம்வெட்டினவன்கேட்டு உடனேசேரமாண்டாரிடத்தில்வந்து சாஷ்டாங்கமாகநமஸ்காரம்பண்ணி அடியேன்கொஞ்சபுத்தியினாலே அபசாரம்பண்ணினேனென்றுமன்னிப்புகேட்டுப்போனான் அப்பொழுது சோழராசாவின்சமூகத்திலேயிருந்தவர்கள் சேரமாண்டாருடைய பொறுமைக்கு அதிசயித்துச்சிரக்கம்பம்பண்ணினார்கள் ஆதலால் ஒருவனதுகனகடூரமான வசனங்களைப்பொறுத்தல் பஞ்சேந்திரியங்களையடக்கி முனிவர்களிலும் மேலானவராவரெனக்கண்டுகொள்க

அழுக்காறாமை

வெற்றிகொடுத்தல் விலக்கினிற்றோற்றுலகில்
சொல்லுற்றானன்றோ இரங்கேசா — உள்ளத

தழுக்காறுடையார்க்கதுசாலுமொன்னார்
வழுக்கியுங்கேடீன்பது

என்பது ஒருவனுக்குப்பொறாமையானது பகைவரில்லாமலிருப்பினுங்கேட்டைத்தருவது உண்மையாதலால் அப்பொறாமையுடையவர்க்குக் கேடுண்டாதற்குப் பகைவர்வேண்டுவதில்லையென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக மாவெலிச்சக்கிரவர்த்திதிரிலோகத்தையுந் தனதுக்குள்ளாக்கிக்கொண்டு அரசாட்சிசெலுத்திவருநாளில் யாகஞ்செய்து பூமியைப்பிராமணருக்குத் தானமாகக்கொடுக்கயத்தனித்தபோது திருமாலானவர் அதுமுறையன்றென்று வாமனவுருவங்கொண்டு மாவெலியிடத்துவந்துதன்காலடியால்மூன்றடிமண்கேட்க அதற்கிசைந்து தாரைவார்க்ககொடுக்குஞ்சமயத்தில் அவன் ஆசாரியனாகிய சுக்கிராசாரிதன் சீடனாகிய மாவெலிக்கு இதனாற் கேடுவருமென்றெண்ணி தாரைவார்க்குஞ்சலம்வெளியில்வாராதபடி கெண்டிகையின்மூக்கு வண்டுருவமாகவடைத்துக்கொள்ள அப்பொழுது தாரையேற்றபிராமணனாகிய வாமனன் தருப்பையினாலே கெண்டிகையின் மூக்கைக்குத்தச்சுக்கிரனொருகண் கெட்டுவெளியேவர அச்சபையினுள்ளாரால் ஒருவன் கொடுப்பதைப் பொறாமையால் தடுப்பவன் இப்படிகேட்டையடைவானென்று இகழப்பட்டான்—ஆகலால் ஒருவனுக்கொருவன் கொடுப்பதை தடுக்கலாகாதெனக்கொள்க

வெக்காமை

முன்னோனைப்போரின் முடுக்கிவிமானத்தை
என்றோனைக்கொண்டானிரங்கேசா—அன்றோ
நடுவின்றிநன் பொருள் வெக்கிற்குடிபொன்றிக்
குற்றமுமாங்கேதரும்

என்பது ஒருவன் பிறர்க்குரிய பொருளைக்கொள்ளுதல் நமக்குஅமல்லவென்னும்நடுவுநிலைமையில்லாமல் அவரதுநல்லபொருளை அபகரிக்கவிரும்பினால் அவ்விருப்பு அவன்குடியைக்கெடுத்து பலகுற்றங்களையும் அப்பொழுதேயவனுக்குக்கொடுக்குமென்றுநாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குகாரணமாக இராவணன்பேரனைத் தமையனென்று நினையாமல் அவனிடத்திலுள்ள பொருள்களைவிரும்பியுத்தஞ்செய்து அவனை அளகாபுரியைவிட்டுத்துரத்திவிட்டு அவன்பொருள்களையெல்லாங்கொண்டுசென்றதுமின்றிப்புஷ்பகவிமானத்தையுமெடுத்துக்கொண்டதால் ஸ்ரீரகுநாயகர் இலங்கைக்குப் போய் இராவணன் முதலிய அவன் குடும்பங்களையுங் கொன்று குபேரனையழைத்து அவ

...ருங்களையெல்லாம் அவனுக்கேகொடுத்துவிட்டார் ஆகலால் உலகத்
...ல் ஒருவன்பொருளைப்பறிக்கவிரும்பி வஞ்சிப்பதால் கேடுவருமெ
...க்கண்டுகொள்க

புறங்கூறாமை

தக்கதுரியோதனன்பாற் சார்ந்தசகுனியைப்போல்
இக்குவலயத் திலிரங்கேசா — மிக்க
பகச்சொல்லிக்கேளிர்ப் பிரிப்பர்நகச்சொல்லி
நட்பாடல்தேற்றாதவர்

என்பது கூறியபடி இனியசொற்களைச்சொல்லி அயலாரோடு நட்பாகச்செய்தலை தமக்குறுதியென்று அறியாதவர் தம்மைவிட்டு நீங்கும்படி புறங்கூறித்தமது சுற்றத்தாரையும் பிரிப்பவர்களாவரென்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக துரியோதனனைப் பாண்டவர்களோடு சகுனியானவன் பகையுண்டாக்குவித்தலினாலே இராச்சியத்தையபகரிக்கச்செய்து உபயவர்க்கங்களையும் யுத்தவீரர்களைக்கொ... படியால் துரியோதனனையிப்படிச்செய்த பாண்டவர்வம்சத்தில் ஐவரல்லாம ல் சகலருமழிந்து இவ்வளவுபட்டுச்செய்த சகுனியுமழிந்து நரகத்தையும டைந்தான் — ஆகலால் உலகத்தில் பிறருக்குப் புறங்கூறுதலினாலே தானுமழிந்து நரகத்தையுமடைவானெனக்கண்டு கொள்க

பயனில்சொல்லாமை

நேர்ந்ததவத்திட்டன் மிடுக்குதல்பழுதென்றமுனி
ஏந்துகைசகோதரருளரங்கேசா — ஆய்ந்தக்கால்
சீர்மைசிறப்பொடு நீங்கும்பயனில
நீர்மையுடையார்சொலின்

என்பது பயனில்லாதசொற்களை நற்குணத்தன்மையை யுடையவர் சொல்லுவராயின் அவர் தமக்குமேம்பாடானது அறத்துடனும் நான்குமிக்க சிறப்புடனே அவரிடத்திலிருந்து நீங்குமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக தேவேந்திரனுடையசபையிலே ...வசிட்டர்களிலே தருமமும்சத்தியமுமுள்ளவன் அரிச்சந்திரமகாராசனென்று வசிட்டர்சொல்ல அவர்வசனத்தை மறுத்து அவ்வரசனிடத்து தருமமும்குடியாகவிருக்குமென்று பயனில்லாதசொற்களைச் சொல்லிவிசுவாமித்திரன் பூமியினிடத்துவந்து அரிச்சந்திரனை அநேக விதங்களினும்சோதித்தும் அவன்சத்தியந்தப்பாதத்தினாலே விசுவாமித்திரன் தேவசபையில்சொல்லிவந்துசபதமுந்தோற்று ... தவமுமன்றி தா

ஸ்பன்னினதபசுமிழந்தான் ஆதலாற்பூமியினிடத்து பலருங்கூடிய சபையில் பயனில்லாதவசனங்களைச்சொன்னவன் பெருமைகெடு மெனக் கண்டுகொள்க

தீவினையச்சம்

காளமுனிபாண்டவர்மே லேவுங்கடிமுழங்க
ஏளிதமானானிரங்கேச — நாளுந்தானை
தீயவைதீய பயத்தலாற்றீயவை
தீயினுமஞ்சப்படும்

என்பது இன்பத்தின்பொருட்டு ஒருவன்செய்யுந்தீவினைகள் ன்னேதுன்பங்களை அவனுக்குத்தருகலால அப்படிப்பட்ட தீவினைகள் யினுமதிகமாக அஞ்சப்படுமென்று நாயனார்குறளில்திருவாய் மலர் ந்தருளினார் அதற்குகாரணமாகாளமாமுனியென்பவன் துரியோதனன்வார் த்தையைக்கேட்டு பாண்டவரைக்குறித்து வாரணயாகஞ்செய்து அந்தயா த்தில்பூதத்தையுண்டாக்கி அந்தபூதத்தையனுப்பிப்பாண்டவரைந்துபே ர்களையுங் கொன்றுசின்னாபின்னமாய் நசித்துப்போட்டுவாசொல்லி விடு த்தனன் அதுகாரியம்தருமதேவதை யறிந்துபாண்டவர்களை யழைத்து போய்நெடுந்தூரம் அலையச்செய்துதண்ணீர் தாகமுண்டாக்கிநச்சுப்பொ ய்கையிற் றண்ணீர்குடிப்பித்துஐவரையும் மரணமூர்ச்சையாகப் பண்ண வித்தாள் அப்போது பூதமானது புறப்பட்டுப் பாண்டவரைத்தேடித் தி ரிந்துநச்சுப்பொய்கைக் கரையிலேவந்துபார்த்தபோது பாண்டவரைந் பேருஞ் செத்துகிடக்கிறதைக்கண்டு சோபங்கொண்டு செத்தப்பிணத் ன்மேலே என்னையனுப்பினாயென்று மீண்டுவந்து அனுப்பியகாளமாமு யையெடுத்து விழுங்குவிட்டது பின்பு தருமதேவதைபாண்டவரைவரை யும்எழுப்பிவிட்டாள் ஆதலால்உலகத்தில்ஒருவற்குப் பொல்லாங்குசெ தவனையே அதுசூழுமென்றுகண்டுகொள்க

ஒப்புரவறிதல்

அந்தணர்மேன்மையறியாமற்சர்ப்பவென்றே
இந்திரன்பாம்பானானிரங்கேசா முந்தவே
ஒப்புரவினால்வருங் கேடெனினதொருவன்
விற்றுக்கோட்டக்கதுடைத்து

என்பது உபகாரஞ்செய்கதினாலே ஒருவனுக்குப் பொருட்கே வாருமென்பவருண்டாயின் அக்கேடானது ஒருவன்தன்னை விற்றாயினு வாங்குந்தகுதியை யுடையதாகுமென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மல தருளினார் அதற்குமேற்கோளாக பூர்வத்தில்நகுஷனென்கிறவரசன

அசுவமேதயாகஞ்செய்து இந்திரபட்டத்தைக்கைவந்து இந்திராணியையினித்துப்போகவேண்டியவிருப்பத்தால் சப்தரிஷிகளைத்தாங்கிச் செல்லும்பல்லக்கின்மீதேறிப்போகும்போது ரிஷிகளது பெருமையுந் தனதுசிறுமையும்நோக்காது விரைவாகச்செல்லவேண்டுமென்னுங் கருத்தால் சீக்கிரமென்னும் அருத்தத்தையுடைய சர்ப்பசர்ப்பவென்னுஞ் சமஸ்கிருதமொழியைச்சொல்லி தன்காலினாலுதைத்த அதுமுன்னே தாங்கிச்செல்லும் அகஸ்தியர்காலையழுத்த அவர்கோபித்து நீர் சர்ப்பமாகப் போவாயென அவ்வாறே நகுஷன் மலைப்பாம்பாகி பூமியில்நெடுங்காலஞ்சஞ்சரித்தான் ஆதலால்பெரியோர்களது பெருமையுந்தன்சிறுமையுமறிந்து நடக்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க

ஈகை

அங்கியுங்குண்டலமு மாகண்டலற்களித்தான்
இங்கிதமாக்கன்ன னிரங்கேசாமங்கியே
சாதலினின்னாத தில்லையினிதூஉம
மீதலியையாக்கடை

என்பது ஒருவனுக்கு இறத்தல்போல துன்பஞ்செய்வதொன்றுமில்லை அப்படிப்பட்ட இறத்தலும் வறியவர்க்குக்கொடுத்தல் முடியாதவிடத்து இன்பஞ்செய்வதாகுமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய் மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாகதேவேந்திரன் பிராமணவடிவங்கொண்டு கன்னனிடத்துவந்து உன்கவசகுண்டலங்களை எனக்குக்கொடுக்கவேண்டுமென்றுகேட்க சூரியன் உன்சரீரத்தோடு கூடப்பிறந்துபிராண ரட்சணையாகவிருக்கிற உன்கவசகுண்டலத்தைக்கொடாதேயென்றுசொல்லியும் அவர் இச்சைக்கிணங்காமல் யாராவதுந்தம்மிடத்திலுள்ள பொருளைக்கேட்டவர்களுக்குக்கொடாமலில்லையென்கிறதைவிட சாகிறதுமேலானதென்றுகருதி இந்திரனுக்குக்கவசகுண்டலத்தைக்கொடுத்துக்கீர்த்திபெற்றான் ஆதலால் உலகத்தில் இல்லையென்றறிந்தவர்களுக்குக் கொடுத்தலே சிறப்புடைத்தெனக்கண்டுகொள்க

புகழ்

மும்மையுலகு முசுகுந்தனைத்துதிக்கும்
எம்மையாட்கொண்டவிரங்கேசா — செம்மையாத்
தோன்றிற்புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று

என்பது மனிதராய்ப்பிறந்தால் புகழுக்கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்கக்கடவர் அக்குணமில்லாதவர் மனிதராய்ப்பிறந்தலினும்விலங்கு

இளைய்ப்பிறத்தல் நல்லதென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளின
ர் அதற்குதாரணமாக முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்தி அரசாளுங்காலில் அவர
சுரர்வந்து அதனுள்சனங்களைக்கொன்றும்போது பூமியைக்கண்டித்து உ
ற்றுண்டாகி அந்தத் தம்பியினைக்கொண்டு பூமியினுள்
பயிர்களைவிளைவித்து பயிர்களையும் இரட்சித்தார் தேவேந்திரனைக்கட்டி
கொண்டுபோன அரக்கனைக்கொன்று இந்திரனுக்குத்தேவலோகத்தை
பட்டங்கட்டுவித்து தியாகராயகடவுளைப் பூலோகத்திற் கொண்டுவந்
பிரதிஷ்டைசெய்வித்துமேலான கீர்த்திபெற்றார் ஆதலால்உலகில்இளை
யனாய்ப்பிறத்தலே மேலானதெனக்கண்டுகொள்க

முதலாவது இல்லறவியல் முற்றிற்று

——()——

மூன்றாவது காமத்துப்பால்

——()——

அருளுடைமை

வஞ்சப்புறவினுடன் வான்றுலையிலேறினான்
இன்சொற்சிவிமுன்னிரங்கிச்சோ — னெஞ்சாமல்
மன்னுயிரோம்பியருளாள்வார்க்கில்லென்ப
தன்னுயிரஞ்சும்வினை

என்பது நிலைபெறுடைய உயிர்களைக்காப்பாற்றி அவைகளிட
தே அருளுடையவனாயிருப்பவனுக்கு தன்னுடையவுயிர் அஞ்சுதற்கே
வாகிய பாவங்களானவை உண்டாகாவென்று அறிந்தோர்சொல்லுவரென
நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாகச் சு
ன் இயமனைப்புறாவாகும்படிசெய்து தான் வேடனாகவுருவங்கொண்டு அ
ந்தப்புறாவைத்துரத்திவரும்போது புறாபறந்துபோய்ச்சக்கரவர்த்திவிடத்து
வந்துசரண்புக அப்பொழுது புறாவைத்துரத்திவந்தவேடன் அரசனைப்பா
ர்த்து இப்புறாவைநான்வெகுதூரத்திலிருந்து துரத்திவந்தேன் எ
னகையிற்பிடிபடுகிற சமயத்தில்உம்மிடத்தில்வந்து சரணபுகுந்தது எனக்
கு பசியால் மூர்ச்சையாகவருகிறது புறாவைத்தாருமென்றுகேட்க அ
ப்பொழுதுஅரசனைப்பார்த்து இனிவேடன்சும்மாப்போகான்என்றறிந்து
டனைப்பார்த்து நம்மிடத்தில்அடைக்கலமாகவந்த புறாவைவிடுகிறதில்லை
ந்தப்புறாவுக்குச் சரிநிறையாகவேறுமாம்சங்கொடுக்கிறேனென்று சொ
ல அப்பொழுதுவேடனானவன் இந்தப்புறாவுக்குச்சரிநிறையாகஉனது

த்திலிருக்கப்பட்ட மாமிசத்திலே அறுத்துக் கிள்ளிக் கொடுத்தால் நான் போ வேனென்று சொல்ல அரசன் அதற்குச் சந்தோஷித்து ஒரு தராசு கட்டி புறாவை ஒரு தட்டிலே வைத்துத் தன் சரீரத்திலிருக்கும் மாம்சத்தை அறுத்து தரா சுக்கு மற்றொரு தட்டிலே வைக்க புறாவின் தட்டுக்கனமாகத் தாழ்ந் தமையால் அந்தத் தட்டிற்றானுமேறினான் அப்போது பரமசிவன் சந்தோஷி த்து இடபவாகனாரூடராக எதிரேவந்து காக்ஷி கொடுத்து கைலாயமும் அரச னுக்குக் கொடுத்தார் ஆதலால் உலகத்திலிருக்கும் சகலவுயிர்களையுந் தன்னுயி ரைப்போலவே அருளுடனே நினைப்பவர்கள் தன்னையறியாமற் செய்தபாவங்களு நீ ங்கி கைலாயமடைவார்களென்று கண்டுகொள்க

புலான்மறுத்தல்

அந்தணனைக் கனமாடபாதனருந்தினான்
இந்தவுலகத்திலிரங்கேசா — வந்த
பொருளாட்சிபோற்றாதார்க்கில்லையருளாட்சி
ஆங்கில்லையூன்றின்பவர்க்கு

என்பது பொருளினாலே பயன்கொள்ளுதல் அதனைக்காப்பாற்றாதவ ருக்கு இல்லாததுபோல அருளினாலே பயன்கொள்ளுதல் புலாலுண்பவரு க்கு இல்லையென்று நாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதார ணமாக கன்மாடபாதனென்கிற அரசன் வேட்டைக்குப்போனவிடத்தில் ஒரு ராக்ஷ சன்வந்தெதிர்த்தான் அப்போதரசனானவன் அந்தராக்ஷசனைத் தகர்த்து தன்பட்டணம் வந்து சேர்ந்தான் பின்பு அந்தராக்ஷசன் [illegible] சாலைக்குள் [illegible] பிராமணவேடங்கொண்டு அரசனைச்சந்தித்துச் [illegible] சமையல் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான் இப்படியிருக் கும் வேளையில் வசிஷ்டமுனி அந்த அரசனிடத்துக்கு வந்தபோது [illegible] யழைத்துச் சத்தவிருந்துக்கு சமையல் செய்த [illegible] அப்பொழுது அந்தக் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அவனுடைய [illegible] [illegible] அரசனும் [illegible] [illegible] அரசன் [illegible] [illegible] [illegible] தன் [illegible] அந்தச் [illegible] [illegible]

அதனாலேஅவன்கால்கருத்துக்கன்மாடபாதனானான் அப்போது அரசன்
சத்தரிஷிகளையுநமஸ்காரம்பண்ணி என்மனதறியாமல்வந்தகாரியத்திற்கு
தாங்களபொறுத்திரட்சிக்கவேணுமே ஆதலால்இந்தச்சாபநிமோசனகால
மெப்போவென்றுகேட்டான் அப்போதிருடிகள் நீபன்னிரண்டு வருடம்
இராக்கதனாகவனத்திலேசஞ்சரித்தபின்புஇந்தச்சாபநீங்குமென்றுசொல்
லி சுயம்பாகியாகவிருந்தஇராக்கதனைச்சாம்பலாகஎரித்துப்போட்டுஅவர்
கள்போய்விட்டார்கள் அதின்பிறகு அரசன்இராக்கதனாகிஆரணியத்தில்
சஞ்சரித்துக்கொண்டுதிரிகிறநாளையில் ஒருநாள்பிராமணனும்அவருடை
யமனைவியுமாக அந்தவனத்துவழியாகவரும்போது இந்தவரக்கன்கண்டு
பிராமணனைப் பிடித்துக்கொண்டான் அவன்மனைவியானவள் இவனரச
னென்றறிந்து இதனாலபிரமத்தியுண்டாகும் எனக்குமாங்கல்யபிட்சைதர
வேண்டுமென்றுகேட்டாள் அவன்இராக்கதரூபமானதால்தருமமுந்தயை
யுமில்லாமல்பிராமணனையெடுத்துவிழுங்கினான் அதுகண்டுபார்ப்பனிவரு
த்தப்பட்டு நீஇராக்கதஉருமைவிட்டு உன்பட்டணத்திற்போனகாலத்தில்
உன்மனைவியைத்தீண்டுவாயாகில் உன்தலைசகஸ்திரபத்தலாகவெடித்துப்
போவாயென்றுசாபமிட்டாள்பின்பு அரசனவன்பன்னிரண்டுவருஷமுந்
தீர்ந்து அரசனாகித்தன்பட்டணம்வந்து அந்தப்புறத்திற்போய்த்தன்தேவி
யைத் தீண்டப்போனான் அப்போதரசனுடையதேவிமேற்சொன்னசாப
த்தையறிந்துதன்னைத்தீண்டாதேயென்றாள் அப்போதரசன் வசிட்டரை
யழைப்பித்துஇந்தச்சாபத்துக்குநிவாத்தியின்றோவென்றுகேழ்க்கஅவர்
பதிவிரதைசாபந்தீரக்கூடாதென்றுசொல்லி புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ்செய்
வித்துபாகபிண்டத்தாலேபுத்திரனுண்டாக்கினார் ஆதலால்மாம்சம்பொசி
க்கும்பொருட்டாகஎந்தச்சிவனையாவதுவதைபண்ணவேண்டிவருமாதலா
ல் அதைவிலக்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க

தவம்

வேந்தந்தனர்குலத்துமேலாகியதகைமை
எய்ந்துதவத்தேய்ந்தாரங்கேசா—மாந்தர்க்கு
வேண்டியவேண்டியவாங்கெய்தலாற்செய்தவம்
ஈண்டுமுயலப்படும்

எனபது முயற்சிசெய்தால் பெறவேண்டியபயன்களை வேண்டிய
படியேமறுமையினும் பெறலாமாதலால் செய்யக்கடவதாகிய தவமான
து இம்மையில் அறிவுடையோராலே முயலப்படுமென்று நாயனார்குற
ளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக சத்திரியனாகியவிசுவா

மித்திரர் அந்தசெனனத்திலேதானேதவஞ்செய்துபிர்மரிஷியாகியதீச்சண் நன்மையடைந்துதிரிசங்குமகராசனுக்கு நட்சத்திரபதவியைக்கொடுத்ததுமன்றிபிர்மசிருஷ்டிக்கெல்லாம்பிரிதயாகச்சிருஷ்டித்துத் தாமுஞ்சத்தரிஷிகளோடொருவரானார் - ஆதலால் தவம்பண்ணினபேர்கள் எந்தக்காரியத்தைநினைத்தாலும் அந்தகாரியங்கைகூடுமெனக்கண்டுகொள்க

கூடாவொழுக்கம்

சந்நாசியாய்விஜயன்றார்குழலைக்கொண்டகன்றான்
இந்நாநிலம்போற்றிரங்கேசா—சொன்னால்
வலியினிலைமையான்வல்லுருவம்பெற்றம்
புலியின்றோல்போர்த்துமேய்ந்தற்று

என்பது மனத்தையடக்கும்வல்லமையில்லாத இயல்புடையவன் அவ்வல்லமையுடையவரதுவேடத்தைக்கொண்டு மனம்போனவழிபோகுதலபசுவானதுகாவற்காரர்துரத்தாதிருக்கும்படிபுலியினதுதோலைப்போர்த்துக்கொண்டுபயிரைமேய்ந்தாற்போலுமென்றுநாயனாருகுறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக அருச்சுனன் சந்நாசிவேடங்கொண்டுதுவாரகைக்குப்போய் பலபத்திரராமனைக்கண்டுசாதுர்மாதவிரதம் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றுகேட்க அவரதற்குடன்பட்டுதம்முடையதங்கையாகியசுபத்திரையை அவரதுவிரதநிறைவேறுகிறவரையில் அவருக்குவேண்டியவுபசாரஞ்செய்யும்படிகட்டளையிட்டுஇருக்கச்சொன்னார் அப்படியிருக்குஞ்சமயத்தில் சுபத்திரையைமயக்கிகாந்தருவவிவாகஞ்செய்துக்கொண்டு சிலநாளைக்குப்பின்பு அப்பெண்ணையுமெடுத்துக்கொண்டு இந்திரப்பிரஸ்தமேபோனான் பின்புபலபத்திரராமருங்கிருஷ்ணதேவரும் இந்தநடபடிக்கையறிந்துமோசம்போனோமென்றுநினைத்து இந்திரபிரஸ்தமேவந்து இருவருக்குங்கலியாணஞ்செய்துவைத்துவிட்டுப் போனார்கள் - ஆதலால்வாக்கொன்று மனதொன்றுமானதவவேடத்தைநம்பவொண்ணாதென்றுகண்டுகொள்க

கள்ளாமை

உத்தங்கனோலையொளித்தநாககுலக்கள்
இற்றபுகையவிரங்கேசா—மற்றுலகில்
உள்ளத்தாலுள்ளலுந்தீதேபிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற்கள்வேமெனல்

என்பது குற்றங்களைத்தமதுசெற்றிறுவேநினைத்தலுந்துறந்தார்க்குப்பாவமேயாகுமாதலால் பிறனதுபொருளை அவனறியாதவகையினுலே வஞ்சித்துக்கொள்வோமென்றுநினையாதிருக்கக்கடவர்என்று நாயனர்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினர் அதற்குதாரணமாக உத்தங்கனுடையபிராமணன்ஒருபாத்தியாயரிடத்தில்சகலவேதசாஸ்திரபுராணங்களும்படித்துமுறைமைவழிபடின்ஆசாரியனைப்பணிந்து குருதட்சணையென்னவேண்டுமென்றுகேழ்க்க குருபத்தினியானவள்வந்துநாகரத்தினமிழைத்தகொந்தளத்தைகுருதட்சணையாக வெனக்குக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டாள் உத்தங்கனதற்குச்சம்மதித்து அவர்களால் அது இருக்குமிடமறிந்துகொண்டுஉத்தங்கன் அந்தப்பட்டணத்தைநாடிப்போகும்போதுபதியிலேவிடைத்தகோமயத்தைப்பட்சித்துச்சுத்தாசமனம்பண்ணமல்பட்டணத்திற்போய்ச்சேர்ந்து அரசனைக்கண்டுதான்வந்தகாரியத்தைச்சொல்லிஉன்மனைவிகொண்டிருக்கின்றநாகரத்தினமிழைத்தகுழையைக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேழ்க்க அரசனதற்கிசைந்து அந்தப்புரத்திற்சென்று தன்மனைவியைக்கேட்டுவாங்கிக்கொள்ளென்றுசொல்லியனுப்ப உத்தங்கனப்படியேஅந்தப்புரத்திற்சென்று அந்தமடமானைத்தேட அம்மா அவர்கண்ணுக்குப் புலப்படாமையால் மீண்டும் அரசனிடத்தில்வந்து அந்தம்மனைக்காணேனென்ன அரசன்யோசித்து நீசுத்தனாய்ப்போனதால் எம்முடையவள்உனக்குத்தோன்றவில்லையென அப்பொழுதுபிராமணனறிந்து ஸ்நானஞ்செய்துசுத்தாசமனமும்செய்துகொண்டு அந்தப்புரத்திற்போனான் அப்பொழுதுஅரசன்தேவியெதிரேவந்துநிற்கக்கண்டு தான்வந்தகாரியங்களைச்சொல்லி குழையைக்கேட்டவுடனே அந்தவம்மாள்தன்காதிலணிந்திருந்தகுழையைக்கழற்றிக்கொடுத்து இந்தவோலையைஅரவங்கள்எடுத்துப்போய்விடும் சாக்கிரதையாய்க்கொண்டுபோவென்றுசொன்னாள் அப்படியேகுழையையெடுத்துக்கொண்டு வரும்போது சூரியன் அஸ்தமனகாலமாயினதாலுத்தங்கன்குழையோரிடத்தில்வைத்துச்சந்தியாவந்தனம்பண்ணிக்கொண்டுவந்துபார்ப்பதற்குமுன்னேதட்சகனென்னும்பாம்பு அவ்வோலையையெடுத்துக்கொண்டு நாகலோகத்திற்போயிற்று பிராமணன்வந்துபார்த்துகாணுமையாலந்தப்படநடந்துபோனவழியின்வழியேசென்று நாகலோகத்திற்போய்நாகங்களைக்கேட்டபோது அவைகளறியோமென்றுசாதித்தபடியால் உத்தங்கனெ வெளிமாவைத்து இந்திரனைநோக்கியருந்தபசுசெய்ய இந்திரன்பிரசன்னமாகித் தோன்றியந்த உச்சைச்சிரவமென்னுங்குதிரையின்வலதுசெவியில்பெரும்புகையுண்டாக்கி அந்தப்புகைபாதலமெங்குநிறைந்துமூடிக்கொண்டதால் அப்பாதலயினமானபாம்புகளெல்லாஞ்செத்

துப்போக அது கண்ட மகா நாகங்களெல்லாம் பயந்து ஓலையைக்கொண்டுவந்து கொடுத்தன உத்தங்கன் அந்த ஓலையைக்கொண்டுவந்து தன் குருபத்தினிகையில் கொடுத்தான்— ஆகலால் பிறர் பொருள்களைக் களவுசெய்வதினால் அர்த்தசேதமும் பிராணஹானியும் வருமெனக்கண்டுகொள்க, (உகூ)

வாய்மை,

அரிச்சந்திரற்கு முன்னின்ற காட்சிபோல்
எவர்பெற்றார் மேதினியிரங்கேசா - பூவின்
மனத்தொடுவாய்மைமொழியிற்றவத்தொடு
தானஞ்செய்வாரிற்றலை,

(என்பது) ஒருவன் தன்மனத்தோடு பொருந்த உண்மையைச்சொல்லுவானாயின் அவன் தவத்தோடே தானத்தை ஒருமிக்கச்செய்வாரினுஞ் சிறப்புடையவனாவனென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குக் காரணமாக அரிச்சந்திரமகாராஜன் விசுவாமித்திரர் செய்த கபடத்தால் தன்னுடைய சதுர்வித சேனைகளையும் அயோத்தியா நகரத்தையும் தோற்று தன் மனைவியையும் குமாரனையும் விற்று தானுஞ் சண்டாளனுக் கடிமைபட்டுஞ் சத்தியந்தவறாது நின்றமையால் பிரம்மா விஷ்ணு ருத்திரனாகிய மும்மூர்த்திகளும் சகலதேவர்களும் ரிஷிகளும் ஏககாலத்தில்வந்து காட்சிகொடுத்தார்கள்—(ஆதலால் சத்தியவானுக்குச் சகலதேவர்களும் பிரசன்னமாவாரெனக்கண்டுகொள்க.)

வெகுளாமை,

தாக்கிவசிட்டர் சாபத்தாற்றம்முடல்வீட்
டேக்கமுற்றானன்றோ விரங்கேசா-நோக்கினால்
சொல்லாவிடத்துச் சினத்தீது சொல்லிடத்தும்
இல்லதனிற்றீயபிற

(என்பது) ஒருவனது கோபமானது தனின் வலியவர் மேலுண்டாகுமாயின் அது தனக்கே பொல்லாங்கைத்தரும், தன்னின் எளியவர் மேலுண்டாகுமாயின் அக்கேட்டினும் தீமையுடையவை வேறேயில்லையென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் (அதற்குக்காரணமாக நிமிச்சக்கிரவர்த்தி சீர்சொக்கயாகம் பண்ணவேண்டுமென்று வசிஷ்டரைக்கேட்க அப்படியே யாகஞ்செய்யென்று சொல்லித் தான் தெய்வலோகத்துக்குப் போய்வருகிறதாகச் சொல்லி சென்று அவ்விடத்தில் சிலநாளிருந்து யாகம் நடந்துவருஞ்சமயத்தில் வந்து முன் தான் சொன்னதைமறந்து என்னுத்தரவின்றி நீ யாகத்தைத் துவக்கிநடத்தி

ணமையால் சரீரத்தைவிட்டுப் போவாயென்று சபித்தார் அப்போது அரசனுங்கோபித்து உம்மிட சித்தாவின்பேரில் யாகந்தொடங்கியிருக்க நீர் காரணமின்றி என்னைச்சபித்தலால் நீருஞ் சரீரத்தைவிட்டுப்போவீரென்று சபிக்க அப்படியே யிருவரும் சரீரங்களைவிட்டு அந்தரத்திலேதிரிந்தார்கள் இருவர் சரீரமுமழிந்துபோயிற்று அந்த யாகத்தை அவன்குமாரனாகிய மதியென்பவன் நிறைவேற்றினவன் அப்பொழுது பிரமதேவன்வந்து வசிட்டரை ஊர்வசி கருப்பத்தில் பிறக்கும்படி கட்டளையிட்டு அரசனைச் சகல சீவன்களுடைய நிமையிலே நிற்கும்படி கட்டளையிட்டு குலம் சந்திரகுலமாகும்படி கட்டளைகொடுத்துப்போனார் (ஆகலால் ஒருவரிடத்துங் கோபமாகாதெனக்கண்டுகொள்க.) (நுக)

இன்னாசெய்யாமை.

பாந்தண்முனிமேற் படுத்தபரிச்சித்தனும்
ஏந்துதுன்பமுற்றா னிரங்கேசா-மாந்தர்
பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற்றமக்கின்னா
பிற்பகறாமே வரும்,

(என்பது) ஒருவர் பிறர்களுக்குத் துன்பந்தருமவைகளை ஒரு முகூர்த்தத்தினது முன்பங்கிலேசெய்வாராயின் தமக்குத்துன்பந்தருமவைகள் அம்முகூர்த்தத்தினது பின்பங்கிலே அவர்செய்யாதிருக்க தாமே வருமென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக பரிசித்துமகாராஜன் வேட்டைக்குப்போனவிடத்தில் தன் கேள்விக்குத்தாஞ்சொல்லாற் றவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஒரு முனிவன் கழுத்தில் செத்துக்கிடந்த பாம்பையெடுத்து மாட்டிவிட்டுப்போக அந்த முனிவன்குமாரன் கண்டு தன் தாதிகழுத்தில் இந்தப்பாம்பை யெடுத்துப்போட்டவன் இதற்கேழாநாள் தட்சகன் கடிக்கவென்று சபித்தால் அப்படியே வேந்தனுக்கு விஷமரண முண்டாச்சுது) ஆதலால் ஒருவருக்கும் பொல்லாங்கு செய்யலாகாதெனக்கண்டுகொள்க. (நுஉ)

கொல்லாமை.

சொல்லார்முனிக்கருதி சூழ்கார்த்தவீர்குலம்
எல்லாமிறக்க திரங்கேசா-செல்லவே
தன்னுயிர்நீப்பினுஞ் செய்யற்கதான்பிறி
தின்னுயிர்நீக்கும் வினை.

(என்பது)தான்வேறொன்றாது இனிதாகிய வுயிரை அதனுடம்பினின்று நீக்குதலாகியதொழிலை தன்னுயிரானது உடம்பைவிட்டு நீங்கி[illegible]னும் செய்யாதிருக்கக்கடவெனெ நாயனார் குறளில் திருவாய்

ந்தருளினர். அதற்குதாரணமாக கார்த்தவீரியார்ச்சுனன்வேட்டை க்குப்போனபோது சமதக்கினிமகாரிஷியுடைய ஆசிரமத்தில் வந்து நமஸ்காரம்பண்ணினர், அப்பொழுது சமதக்கினிமகாரிஷி ஆசீர்வாதஞ்செய்து அரசனுக்கும் அவன்சேனைகளுக்கும் காமதேனுவைக்கொண்டு அவரவர்களுக்கு இஷ்டப்படி விருந்துசெய்வித்தார் அந்த வதிசயத்தைக்கண்டுகாமதேனுவைக்கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு போகும்போது காமதேனு தன் தேகத்தையுதற, அதன் மயிரின்வழியாக அநேக வீரர்களுண்டாகி அவனது சேனைகளைப் பாழாக்கிவிட்டது அப்பொழுது அரசன் கோபித்து சமதக்கினி முனிவனைத் தன் கைவாளால் சின்னபின்னமாகவெட்டினன் அதுகண்டு ரேணுகை தன்மார்பில் இருபத்தொருதரம் அடித்தழுதாள் பரசுராமர் வந்து தாயினது துன்பத்தைமாற்றி அரசன் இருபத்தொருதலைமுறையும் பாழாக்கினர். (ஆதலால் பூமியினிடத்து யாதொன்றினையுஞ் சீவஹிம்சைபண்ணலாகாதெனக் கண்டுகொள்க. (௯.௯)

நிலையாமை.

அட்டகோணத்தனுடலத்திரமென்றிசைகள்
எட்டும்பரவு மிரங்கேசா-மட்டினல்
நில்லாதவற்றை நிலையின்வென்றுணரும்
புல்லறிவாண்மை கடை.

(என்பது) நிலையில்லாதவைகளை நிலையுடையவையென்று நினைக்கின்ற அற்பபுத்தியுடையவராயிருக்கை துறந்தார்க்கு இழிவுயென்று நாயனர்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினர், அதற்குதாரணமாக-௧௭-லட்சத்து-௨௮-௲கொண்டது கிரேதாயுகம், ௧௨-லட்சத்து ௯௬௲ கொண்டது திரேதாயுகம், ௮-லட்சத்து ௬௪௲கொண்டது துவாபரயுகம், ௪-லட்சத்து ௩௨௲கொண்டது கலியுகம், ஆக-யுகம்நாலுக்கு ௪௩லட்சத்து ௨௰௲ வருஷங்கொண்டது ஒருசதுர்யுகம் இப்படிக்கொத்த சதுர்யுகம் ஒன்று கொண்டது ஒருநாளிப்படி நாள் முப்பதுகொண்டது ஒருமாதம் இப்படிமாதம்-௧௨-கொண்டதுஒருவருஷம் இப்படி வருஷம் நூறுகொண்டது பிரமனுக்கு ஆயுளளவு இப்படிப்பட்ட ஆயுளளவையுடைய பிரமன் நாம் அண்டாண்டங்களெல்லாவற்றையு மவற்றிலுள்ளவுயிர்களையும் படைக்கிறோம், நமக்கு மிஞ்சினவர்கள் யாரொன்று கர்வத்தையடைந்தான், அதனைத் திருமால்கண்டு இவனைக் கர்வபங்கம் பண்ணிவிக்கவேண்டுமென்று கருதி, அப்பிரமனையிட்டுக்கொண்டு உரோமமகாரிஷியிடத்திற்போய் உமக்கு ஆயுளளவு எவ்வளவுயென்றுகேட்க ஒருபிரமதேவிறந்தால் எனக்கு ஒருமயி

ருகிரும் இப்படி மூன்றரைக்கோடி பிரமாக்களிறந்தால் மூன்றரைக் கோடிரோமம் உதிரும் அப்பொழுது எனக்குமரணமுண்டென்றுசொல்ல, அப்பாலவரையுமிட்டுக்கொண்டு அஷ்டகோணமகாரிஷியிடத்திற்போய் உமக்கு ஆயுளளவு எவ்வளவென்றுகேட்க அவர் இப்படிப்பட்ட உரோமமகாரிஷியொருவரிறந்தால் எனக்கு ஒருகோணமுதிரும் இவர்களெட்டுப்பேரிறந்தால் எட்டுக்கோணமுமுதிர்ந்து நானுமரணமடைவேனென, இப்படிக்கொத்த நீர் வீடு பெரிதாகக் கட்டிக்கொண்டதில் வசியாமல் ஒருகுச்சுவீடுகட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர் அதிலும் பாதிசரீரம் உள்ளினும் பாதிசரீரம் வெளியிலுமாகவிருக்கிறீர் இதென்னகாரணமென்றுகேட்க அதற்கவர் சரீரம் நீரின்மேற் குமிழிபோல நிலையில்லாமையாகவிருக்கின்றதே இதற்கு பெரியவீடுகட்டிக்கொள்ளுவதாலென்னபிரயோசனமென்றார் அதைக்கேட்டபிரமன்தனது கர்வமடங்கிப்போனான். (ஆதலால சரீரம் நிலையல்லவென் றுணர்ந்து துறவையடையவேணுமெனக் கண்டுகொள்க. (௩௯)

துறவு.

பீடுபெறுபட்டணத்துப் பிள்ளையைப்போலே துறவிற்
கீடுவருமோ விரங்கேசா-நீடுலகில்
யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுப்பான்வானோர்க்
குயர்ந்தவுலகம் புகும்.

(என்பது) தானென்றுந் தன்பொருளென்று நினைக்கும்படி செய்விக்கிற உலகமாய்கையாகிய அகங்காரத்தையறுத்து மோக்ஷத்தியானமுற்று துறவிலேநின்றவன் சாலோக சாமீப சாரூபமென்கிற மேலானபதவிகளைக்கடந்து சாயுச்சியமாகிய வுயர்ந்தபதவியை யடைவானென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார், அதற்குக் காரணமாக பட்டணத்துப்பிள்ளை மருதீசருடைய கருணையால் ஞானபோதத்தையடைந்து எண்ணிறந்த திரவியங்களையும் சம்சாரமாயைகளையும் துறந்து மோக்ஷத்தியானமுற்று மோக்ஷத்தையடைந்தார்—(ஆதலால் துறவிலே நின்றவர் மோக்ஷத்தையடைவார்களெனக் கண்டுகொள்க. (௪௰)

மெய்புணர்தல்,

கெர்ப்பத்திலே சுகனார் கேடில்பொருளைக்குறித்தார்
இப்புதுமைக்குப்பா விரங்கேசா-உற்பத்தி
ஐபுணர்வெய்தியக் கன்றோபயனென்றே
மெய்புணர்வில்லாதவர்க்கு.

(என்பது.) மெய்மையறிவில்லாதவர்க்கு ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை
ற்றம், இவ்வைந்துபுலன்களிலுஞ் செல்லுதலல்லைந்தாகியவுணர்வு அ
புலன்களைவிட்டுத் தமக்குவசப்பட்டவிடத்தும், அதனாலே பிரயோசன
மில்லையென் நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரண
கவேதவியாசர்திலோத்தமைமேல்மோகமாய் அவன்மேல்விழ, அப்
பாது அவள்கிளியாகிப் பறந்தோடினாள், இருடியுங்கிளியுருவங்கொ
டுதுரத்திப்போய் அவளைக்கூடினார், அவள்கருப்பத்திலே சுகர் உற்ப
த்து பிரம்மஞானியாய் பன்னிரண்டுவருடம் விஷ்ணுமாய்கைக்குப் ப
து, இந்திராதிதேவர்கள்யார்சொன்னாலுங்கேளாமல் கருப்பத்தைவி
டு வெளியில்வாராமல் உள்ளேதானேயிருந்தார், அப்போது விஷ்ணு
னவர்வந்து கருப்பத்திலிருக்கிற சுகரை வெளியில் வரச்சொல்லியழை
தார், சுகரானவர் எனக்கு உம்மிடமாய்கையில்லையாகில் வெளியில்வரு
றேனென்றார்- அதற்கவர் ம்மிடமாய்கையொருவரையும் விடாதே தஉ
க்கில்லையென்று சொல்லுவதெப்படியென சுகரானவர் ஒருகணப்போ
தனும் உம்மிடமாய்கை என்னைச்சாருமானால் வெளியில் வரேனென்
ர், அதற்குவிஷ்ணு ஒருபிரியகண்ணாடியில் ஒருவர்நின்று உழுந்தினை
போட அதுவுருண்டு பூமியில்வருமளவுமென்மாயை யும்மையடையு
மன, அதற்குச்சுகர்சம்மதித்தருட்டச் சொல்ல அப்படியேயொருகு
ண்ணாடியைச்சாய்த்துவைத்து உழுந்தெடுத்துக்கொண்டுவாருமென,
வந்து உழுந்தைவிடுமென்று வெளியில்வருவதுபோகாட்டி உழுந்துரு
டபின்பு வெளியிலேவந்து பிரம்மக்கியானத்துடனேநின்றார் அப்போ
விஷ்ணுமாய்கை தன்னையடையாமற்போயிற்று —(ஆதலால் பிரம்ம
யோனம்வந்தவுடனே உலகமாய்கைபற்றுமுக்தியுண்டாகுமெனக் க
டுகொள்க,) (ரு.சா)

அவாவறுத்தல்

தேசஞ்சொல்பத்திரகிரி சிந்தையின்மூவாசைவிட்டான்
ஈசன்பரவுமிரங்கேசா — பாச
அவாவினையாற்றவறுப்பிற்றவாவினை
தான்வேண்டுமாற்றான்வரும்

(என்பது) ஒருவன் ஆசையினை முழுதுமறுத்தால் அவனுக்கு க
ரவுமக்கேதுவாகியவினை தான்விரும்பும் வழியினாலே யுண்டாகுமென
யனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார், அதற்குதாரணமாகபத்திரகி
இராச்சியம் பண்ணுகிற காலத்தில் அவன் முன்னூறு விவாகம் பண்ணி
ன் அவனு [illegible] பதிகளாகியவர்கள் விந்தையில் தனக்கு ஆபத்காலமாயி

க்குஞ்சமயத்தில்இதையறிந்து பிரம்மவீரியம சூத்திரகருப்பத்திலேய
பவித்ததால். அந்தவம்சம்பூமியிலேவிருத்தியாயுள்ளவனாயில் பிதாவ
குமாரகமென்றுகஸ்திப்பட்டார் அதைப்பத்திரகிரிகேட்டுத் தனதாசா
சியைவிக்கிரமார்க்கனுக்குக்கொடுத்துமூந் நூறுதேவிமாரையும் அவர
ிச்சையானபடிபோகவிட்டது தாம்மூன்றாசையும் விட்டுத்துறவிலே
ணறமையால் பிதாவுக்குமுக்தியுண்டாகிதானும் முக்தியையடைந்தால
(ஆதலால் ஆசையற்றவிடமேமோட்சமெனக்கண்டுகொள்க) (௩௦

ஊழ்,

சிந்துபதிதந்தையோடு தேர்விஜயனுலிறந்தான்
இந்துதவழிஞ்சியிரங்கேசா—முந்திவரும்
ஊழிற்பெருவலி யாவுமற்றென்று
சூழினுந்தான்முந்துறும

(என்பது) தன்னைவிலக்குதற்பொருட்டுத்தனக்குப்பகையாகிய
றுபாயத்தைஆராய்ந்தாலும்தான் அவ்வுபாயத்தையாவதுமற்றென்னை
யாவதுவழியாகக்கொண்டுவந்து அவ்வாராய்ச்சிக்குஊழ்முற்பட்டுநிற்
ம்அதனால்ஊழ்போலமிகுந்தவலிமையுடையவை எவையிருக்கின்றன
என்நாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தனினார், அதற்குகாரணமாகபதி
லாநாள்செய்யும்பாரதயுத்தத்திலே அருச்சுனன காலையில்தேரேறிப்பு
ப்படும்போது என்மகன் இறந்ததற்குக்காரணம்யாரோ அவன்றலை
இன்றுசூரியன் அஸ்த்தமிப்பதற்குள்ளாக அறுத்துப்பூமியிற்றள்ளாம
பாவேனானால் அக்கினிப்பிரவேசமாவேனென்றுசபதங்கூறிப் புறப்
ட்டுப்போகையில் துரியோதனன்சயிந்தவனைப் யூமத்திலமைத்துசுற்
லும், அதிரதர், மகாரதர், சமரதர், அர்த்தரதர், இவர்களைநிறுத்தி, அவர்
ட்குப்புறத்தில்துரோணாச்சாரியார், கர்ன்ன், அசுவத்தாமன், சகுனி, ச
லியன்தம்பிமார்களோடு நூற்றுவரும்பதினோராக்குரோணி சேனைகளு
சகலராஜாக்களுஞ்சூழ்ந்திருந்துகாக்கும்படிசெய்திருக்க இதுவுமன்றி
யிந்தவனுடையதகப்பன் தன்மகன்றலையையறுத்துள்ளவன்நிலத்திற்பே
டுகிறானோ அவன்றலைசகஸ்திரபத்லாய் வெடிக்கக்கடவதென்று தபசு
ணைஇப்படியிருக்குஞ் சமயத்திலிருபத்தெட்டுநாழிகையாயிற்று அ
போது கிருஷ்ணனெதுமோசம் வருகிறதென்றுநினைத்து தனதுசக்கர
யுதத்தையெடுத்துவிட்டு சூரியனைமறைத்துவிட்டார் அப்பொழுதுஅ
ர்ச்சுனன் அக்கினியையளர்த்தச்சொல்லி அவ்வக்கினியில் விழ ஆயுத்த
ப்பட்டபோது துரியோதனன், மிகவுஞ்சந்தோஷித்து சயிந்தவனையானை
மேலேற்றிவந்து இவ்வேடிக்கை பார்க்க வரவழைத்தான், கிருஷ்ணன்

கண்டு அருச்சுன இதோ சயிந்தவன்வருகிறான் அவன்றலையை வா
கென சூரியன் அஸ்மமயமானமாயிற்றே என்வாக்குத் தப்பிச்செய்
பனென சூரியனை யுன்கண்ணுற்கண்டால் செல்வாயோவென பனை
ப்போதிருந்தால் அவன்றலையை நறுக்கென்றறுப்பேனென உடனே
த்தை வரவழைத்துக்கொள்ள சூரியன் இரண்டுபனைமா முயாமாகக்
ண்டு சீக்கிரத்தில் வில்லைவளைத்து ஓரார்த்த சந்திரபாணத்தால் அவ
றலையைக் கண்டித்து வாயுவாஸ்திரத்தால் அறுந்ததலையைக்கொண்
போய் கங்கையில் அர்க்கியங்கொடுக்கும் அவன் பிதாவின்கையில்
வக்க அத்தலையை யவன் கீழேவிட அவன்றலை சகஸதிரபத்தலாய்
வடிந்திறந்தான் (ஆதலால் ஊழையொருவராலும் விலக்கக்கூடா
தனக் கண்டுகொள்க, (௩அ)

முதலாவது-அறப்பால் முற்றும்.

இரண்டாவது பொருட்பால்.

இறைமாட்சி

ஒன்றிமற்[illegible]ரோகணி சகடைச்சௌரி
எழும்புகாம லிரங்கேசா-நன்றும்
முறைசெய்துகாப்பாற்று மன்னவன்மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப்படும்.

(என்பது), தான் செங்கோன் முறைமையிற்செய்து—பிறர்வருந்தா
காதலுஞ்செய்யும் அரசனானவன் பிறவியினாலே மனிதனேயாயி
ம் மனிதர்களுக்குச் செயலினாலே கடவுளென்று வேறுவைக்கப்படு
ர் என நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரண
க சனியீஸ்வரன் ரோகணி சடையிற்புகுந்தால் உலகத்திற் பன்னிர
ிவருஷம் மழையிலலையென்று பூருவதபாரிச சமுத்திரத்தை நாடி
ிர்கள் வலசைபோகக்கண்டு தசரதமகாராசன் தேரின்மேலேறிக்
ர்ண்டு சனியீஸ்வரன் மண்டலத்திற்சென்று சகடையிற் புகுதவொ
ாமல் மறித்து யுத்தம்பண்ணிச் செயங்கொண்டு ஒருகாலத்திலுஞ்
டையிற் புகுதாமல் வார்த்தைப்பாடுகேட்டுக்கொண்டு அறுபதினா
ம்வருஷம் ராச்சியபாரம் நீதியுடனேபண்ணினார், ஆதலால் இராச்
த்துக்குவரும் துன்பத்தை நீக்குகிறவன் உலகத்துக்குக் கடவுளா
ின னக்கண்டுகொள்க.) (௩௯)

கல்வி.

மல்லல்வியாகரண மாருதிகற்கச்சுருதி
எல்லவன் பின்போந்தா னிரங்கேசா-நல்ல
ஒருமைக்கட்டான்கற்ற கல்வியொருவற்
கெழுமையுமே மாப்புடைத்து.

(என்பது) ஒருவனுக்கொருத்தான் ஒருபிறப்பினிடத்துக் கற்ற வித்தை யானது எழுபிறப்புகளிலும் போயுதவுதலையுடையதாகும் என நா யனார் குறளில திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக அனுமா னென்பான் கோடி பூமண்டலத்தையும் அறுபதுநாழிகையிலேசுற்றிவரு கிற சூரியபகவானிடத்துத்தான் வியாகரணங் கற்கவேண்டி அவ னோடுகூட நடந்து அவனிடத்தி லுபதேசம்பெற்று அனேககரு த்தாம உபதேசம்பண்ணிப் பெருமையும் இன்பமும்பெற்றார் ஆ னால் எவ்வளவு வருத்தப்பட்டாகிலுங் கற்கவேண்டுமெனக் கண் டுகொள்க. (சு

கல்லாமை.

ஞானசம்பந்தருட னன்றுசமணரெதிர்த்
தீனமுற்றாரன்றோ விரங்கேசா-ஆன
அரங்கின்றிவட்டாடி யற்றேநிரம்பிய
நூலின்றிக்கோட்டி கொளல்.

(என்பது) ஒருவன் ஞானிப்புகற் கேதுவாகிய நூல்களை யில்லா மல் சபையினிடத்தே தானொன்றைச்சொல்லுதல் வசப்பிடத்தை நீத்தி உண்டையுருட்டுதல்போலும் என நாயனார் குறளில் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். ஆதலால் அதற்குதாரணமாக மதுரையிலே பாண்டி ராஜன் முன்புசமணர்கள் சம்பந்தமூர்த்தியுடனே வாதுசெய்து சம் பந்தமூர்த்திபார்சொலவேபாடல நீரிலும் நெருப்பிலுஞ்செபிக்க சமண ர்சொல்லியபாடல் இவ்விரண்டிலுந்தோற்றுச் சமணுகாதபடியால் சம் பந்தமூர்த்திநாயனாரால் சமணர்கள் எண்ணாயிரம்பேர் கழுவிலேற்ற ப்பட்டார்கள் ஆதலால் நூலைப்படிக்கல்லாதவர் வாதுசெய்யவொண்ணா தெனக்கண்டுகொள்க ச

கேள்வி

பாகவதங்கேட்டுப்பரிச்சித்தன்முத்திபெற்றான
ஏகவுருவாமிரங்கேசா—சோக
இழுக்கலுடையுழியூற்றுக்கோலற்றே
ஒழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்.

(என்பது) ஒருவருக்கு ஆபத்திலே நல்ல நடையை யுடையவர

பிறப்பிறக்கின்றசொல் வழுக்குதலையுடையசேற்றுநிலத்திலே ஊன்று
ல்போலுதவுமென நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலா
அதற்குதாரணமாகசுகரிடத்திலேபரிச்சித்துமகாராசன் பாகவத புரா
ங்கேட்டபடியால்தனக்கு விஷமரணமுண்டாயிருந்தும்அந்தப்பாவத்
ல் நரகத்தையடையாமல் பரமபதத்தையடைந்தார் (ஆதலால்பெரிய
களிடத்துப் புண்ணியகதைகளைக் கேட்டுச்சிந்திக்கவேண்டுமெனக்க
டுகொள்க ௪௨

அறிவுடைமை

சிரனைப்பார்த்தனன்று சேர்த்தானரவுயர்த்தோன்
யாதவனாவுற்றானிரங்கேசா — திில்
அறிவுடையராவதறிவாரறிவில்லார்
அஃதறிகல்லாதவர்,

(என்பது) வரக்கடவதைமுன்னே யறியவல்லவர் அறிவையுடைய
ரவர் அவ்வரக்கடவதைமுன்னேயறியமாட்டாதவர் அறிவில்லாதவரா
மென நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதார
மாகபாரதயுத்தத்தில் துரியோதனனும்அருச்சுனனும்தங்களுக்குப்ப
டத்துணைவேண்டிக்கிருஷ்ணனிடத்துக்கு போனபோது அக்கிருஷ்
ன் தானிராயுதனாகநின்றுதன்சேனைகளையுத்தசன்னமாகவரச்சொல்லி
இத்தினானிந்தபாரதயுத்தத்தில்ஆயுதமெடேன் ஆதலால்என்னைவேண்
வர்கள் என்னைக்கொண்டுபோகலாம்என்சேனைவேண்டியவர்கள் சே
களைக்கொண்டுபோகலாமென துரியோதனன் புத்தியீனனாதலால் யு
ஞ்செய்தற்குதவியில்லாதகிருஷ்ணனாலெனனபலன்உமதுசேனைகளை
டுமென அவ்வாறேகொடுக்கச் சேனைகளைக்கொண்டுபோய் அவர்க
டுதானுமடிந்தான் அருச்சுனன்புத்திமானாதலால் கிருஷ்ணனிராயு
கவிருந்தாலும்அவர் தந்திரத்தால்வெல்லலாமென்று கருதி அவரை
ண்டியவரால் சகலரையும்வென்று ஜெயத்தையடைந்தான்-(ஆதலா
த்திமானுக்குச்சகலமுங்கைகூடுமெனக்கண்டுகொள்க.

குற்றங்கடிதல்

கரியந்தான்மாமன்கதவிடித்தகுற்றத்தால்
எப்புற்சிலைக்கையிரங்கேசா — யைய
திலைந்துணையாங்குற்றம்வரினும்பனைத்துணையாக்
கொள்வர்பழிநாணுவார்.

(என்பது) பழியஞ்சுவோர் தினையளவுசிறியகுற்றமானது உ
டைத்துவந்ததாயினும் அதனைப்பனையளவாகவல்லாமட்டனையினளவுடை
சுக்கொள்வார்களெனநாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதல
அதற்குதாரணமாக பாண்டிதேசத்தில் ஓரக்ராரத்தில் ஒரேழைப்பிர
ணன்கெங்காஸ்நானத்துக்குப்போகப் பிரயாணப்பட்டுத்தன்மனைவி
டுசொல்ல அவள்நீர்போனால் என்னையாதரிப்பவர்களாரென அப்பிரு
ராமணன் அரசனாதரிப்பானென்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டான்.
அதைநகரிசோதனைக்குவந்தபாண்டியனறிந்து வருத்தப்பட்டு அவ்வி
தம் அந்த அக்ராரத்திலுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் நாளொன்றுக்குஇரண
வேளையன்னத்திற்குவேண்டியபசும்பாசமும்சுமங்கலிகளுக்குவருஷத்
க்கிரண்டுவஸ்திரமுங்கொடுத்துவரு தமன்றி அவ்வீட்டைத்தானே
துகாத்துக்கொண்டுவந்தான் அப்படி நடந்துவருநாளில் ஒருநாள் அரச
ரவில்நகரிசோதனைக்குப்போகும்போது அந்தகாசிக்குப்போனபிராம
ண் வீட்டில்புருஷசஞ்சாரமாகவிருந்தமையால் அதைசோதிக்கவேண்
யரசன் கதவைத்தட்டினான் அப்போதுகாசிக்குப்போய் வந்தபிராம
ண்கதவைதட்டினவனாரடாவென்று வருதலைக்கண்டு தட்டினதுகுற்ற
ன்றுவிளாவிலோடி அவ்வரிசையிலுள்ள வீடுக்கதவுகளையெல்லாந்
ட்டிவிட்டு அரசன்மறைந்துபோனான்பின்பு அவ்வக்கிராரத்துப் பிர
ணெல்லாங் கதவைதிறந்துபார்த்துஒருவருமில்லாமையால் அரச
டத்துவந்துபிராது செய்தான்அரசனல்லதுவிசாரிப் போமென்றுசெ
லியுங்கேளாமல்எங்கள்வீடுக்கதவைத்தட்டினவனுடையகையை
பொழுதே வெட்டவேண்டுமில்லையாயின்நாங்கள்ஸ்நானமுதல்செய்ய
டோமென்று பிராமணர்கள்சொல்ல அதைக்கேட்டரசன் அவர்கள்மு
பாகத்தன்கையைவெட்டிப்போட அதைப்பிராமணர்கள்கண்டுபயந்
டந்தசங்கதிகளைவிவரமாகக்கேட்டுயாகஞ்செய்வித்து அரசனுக்குப்பொ
ற்கையையாரும்படி செய்தார்கள், ஆகையால் அறிவுடையோர்தம்மாட்டு
ந்த குற்றம்பொருதுயிரவிடுவாரெனக்கண்டுகொள்க.

பெரியாரைத்துணைக்கோடல்

யோகமுனிராகவனையுற்றரக்கர்போர்களைந்தே
யாகமுடித்தானிரங்கேசா-ஆகையாற்
றக்காரினத்தனாய்த்தொழுகவல்லானைச்
செற்றுசெயக்கிடந்ததில்.

என்பதுயோக்கியராகிய இடத்தினை யுடையவனாகித் தானுமர
துநடக்கவல்லவொருவனைப்பகைவர்செய்யக்கிடந்த ஒருதுன்பமும்இல்

னநாயனார்குறளிற் றிருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக்விசு
மித்திரர் அயோத்தியில்வந்துசரதரைக்கண்டு இராமலட்சுமணரைத்
ணையாகக்கொண்டுபோய் தன்யாகத்துக்கு விரோதிகளாயிருந்த தாட
முதலிய அசுரர்களையெல்லாங்கொன்றுதன்யாகத்தை நிறைவேற்றிக்
ரண்டு அகலிகைசாபமுந்தீர்ப்பித்துமிதிலைக்குப்போய்சாம்பசிவனது
வில்லைஸ்ரீராமனுல்வளைக்கச்செய்த சீதாதேவியைஸ்ரீராமனுக்குக்கலியா
ஞ்செய்வித்தார்-(ஆதலால்பெரியோர்களைத் துணையாகக்கொள்வராகி
ரியகாரியங்களையும்முடித்துக்கொள்ளலாமெனக்கண்டுகொள்க. ௪௫

சிற்றினஞ்சேராமை

தன்னுசகுனிகன்னன்சொற்கேட்டராவுயர்த்தோன்
என்னபயன்பெற்றானிரங்கேசா-மன்னிய
சிற்றினமஞ்சும்பெருமைசிறுமைதான்
சுற்றமாச்சூழ்ந்துவிடும்

[என்பது]பெரியோரியல்புசிறியவினத்தை அஞ்சுதல்செய்யும்மற்
றச்சிறியோரியல்பு அதுசேர்ந்தபொழுதேதனக் குறவாகவெண்ணித்து
வுமெனநாயனார்குறளிற்றிருவாய்மலர்ந்தருளினார்ஆதலால்அதற்குதா
ணமாகதுரியோதனன் வீஷ்மாச்சாரி-துரோணாச்சாரி-கிருபாச்சாரிஅசு
த்தாமன் விதுரன்முதலிய பெரியோர்சொல்லைக்கேளாமல்சகுனிகர்ண
துச்சாதனன்முதலியசிறியோர் சொல்லைக்கேட்டுதகாத காரியங்களைச்
ய்து தன்கிளையோடு மடிந்துபோனான்-ஆதலால்சிறியவரைக்கைவிட
ண்டுமெனக்கண்டுகொள்க).

தெரிந்துசெயல்வகை

வீடணன்றன்மைவிளம்ப விலங்கைநகர்
ஈடழிந்தன்றோவிரங்கேசா-கூடித்
தெரிந்தவினைத்தொடுதேர்ந்தெண்ணிச்செய்வார்க்
கருமபொருள்யாதொன்றுமில்.

(என்பது) தம்மாலேதெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இனத்துடனேசெய
க்குந்தொழிலையாராய்ந்துபின்னேதாமேயெண்ணிச்செய்து முடிக்கவ
அரசருக்குபெருதற்கரியபொருள்யாதொன்றுமில்லையெனநாயனார்கு
ளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார்ஆதலால் அதற்குதாரணமாக இராமநாய
தன்னிடத்து அபயமாகவந்தடைந்த வீடணனைதன் சத்துருவுக்குச்ச
தரனென்று நினைந்து கைவிடாமல் அவன் பரிசுத்தனென்றுதெரிந்

துவானால்அவ்வரக்கரதுஉளவையறிந்துஇராவணன்முதலிய இர
கதர்களையெல்லாம்மடித்துசெயங்கொண்டார் ஆதலால்உளவறிந்தவ
னைச்சேர்ந்தவனோடாலோசித்துயாதொருகாரியத்தையுஞ் செய்யவே
டுமெனக்கண்டுகொள்க) ச

வலியறிதல்.

னைதலெனக்கருதிப்பார்க்கவராமன்சிலையோ
டெய்துதவங்போற்றானிரங்கேசா-வையத்
துடைத்தம்வலியறியாரூக்கத்தினூக்கி
இடைக்கண்முறிந்தார்பலர்

(என்பது) தலைானதலையுடையதமது வலிமையினளவைத்தெ
துகொள்ளாதவராகிமனவெழுச்சியால்தம்மின் வலியவரோடுபோர்
யத்தொடங்கியவர்வருத்தலால் அதுசெய்துமுடிக்கப்பெறாமல்நடுவி
கெட்டுப்போனவர்பலராவரெனநாயனார்குரளில்திருவாய்மலர்ந்தருளி
ராதலால் அதற்குதாரணமாக ரகுநாயகரதுபலத்தையறியாமல் சி
ள்ளையென்றெண்ணி யவரோடுபரசுராமர்வந்தெதிர்துதன் கைவில்
ங்கொடுத்துஅவர் பூட்டினஅம்புக் கிலக்காகத் தான்பண்ணியதவத்
யுங்கொடுத்துப்பலாயினமடைந்தார் [ஆதலால்தனக்குச்சமமானபே
த்தல்லது அதிகபலமானவர்களுடனேயெதிர்க்கலாகாதெனக்கண்டு
ள்க. ச

காலமறிதல்.

ஆண்டுபதின்மூன்றரவுயர்த்தோன்செய்தவெல்லாம்
ஈண்டுபொறுத்தாண்டானிரங்கேசா-வேண்டிய
காலங்கருதியிருப்பர்கலங்காது
ஞாலங்கருதுபவர்

[என்பது] பூமியெல்லாம்தப்பாமல்கொள்ளநினைக்குமரச தம்
மிகுதியாயினும்அதனைநினையாமல் அதறகேற்றகாலத்தையே நினை
அதுவருமளவும்பகைமேற்சொல்லாரென நாயனார்குறளில்திருவாய்ம
ந்தருளினாராதலால்அதற்குதாரணமாகதருமபுத்திரர் பதின்மூன்று
ஷம்துரியோதனன்பண்ணின கொடுமைகள் அநேகமாகவிருந்தும்த
கானகாலம்வருமளவும்பொறுத்திருந்துபின்பு அவனோடெதிர்த்துயு
த்ஞ்செய்துஅவன்புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளையுங் கொன்றுசெயம்
ற்று அஸ்தினாபுரத்தையாண்டார்-(ஆதலால்யாதொருகாரியத்தையுங்
லமறிந்துசெய்யவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.

இடனறிதல்

சார்ந்தபகைக்கீறிச்சராசரந்தன்னுடலை
ஈர்ந்துவென்றான்வீமனிரங்கேசா-தேர்ந்தக்கால்
எண்ணியாரெண்ணமிழப்பாரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச்செயின்

(என்பது) காம்தொழில்செய்தற்கேற்றவிடத்தைத்தெரிந்துசென் றரசர் அதனைப்பொருந்திநின்று அத்தொழிலைச்செய்வாராயின் முன்பு அவரைவெல்லஎண்ணியிருந்தபகைவர் அவ்வெண்ணத்தைத்தவிர்ந்துவிடு வாரென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதா ரணமாக சராசந்தன் இருவர் கருப்பத்திலே அந்தஅர்த்தசரீரமாகப் பி றந்து கோட்டைக்குவெளியில் எறிந்து விடப்பட்டதை சரையென்று மோராக்கி இரையைக்கருதி அக்கோட்டைவோரத்தில் வரும்போதுஅ ந்தப்பிள்ளையின் இருகூறாகியவுடலைத்தான் தின்னும்பொருட்டு இரண் டுபிளவையு மொன்றாகச்சேர்த்தெடுக்க ஒன்றாகச் சேர்ந்துசரையென்ப வளெடுத்ததுகண்டு அவள்மகிழ்ந்து அதைவேடிக்கையாகப்பார் த்திருக்கிறபோதுபொழுதுவிடிந்ததுஇந்தவதிசயத்தையாவருங்கண்டு அ ரசனுக்குத்தெரிவிக்க அரசன்வந்து சரையென்பவளுக்குவேண்டிய ஆ காரத்தைகொடுத்து அவளைச் சந்தோஷப்படுத்தி அவள்மனதின்படி அ ப்பிள்ளைக்குச்சராசந்தனென்றுபேரிட்டுவளர்த்துவருநாளையில் அவனு க்குவரத்தினால் ஒரு பேரிகைகிடைத்தது அதுசத்துருக்கள் அவ்வூரில் வந்தால் ஒலிக்கும் இப்படியிருக்கும்நாளில் சராசந்தனுக்குப்பட்டங்கட் டி அவன்தன் வல்லமையால்பாவரையுஞ்செயித்துவருநாளில் தருமன் ராஜசூயயாகஞ் செய்யும்போது அவ்வியாகத்துக்குத் திரவியம்வேண்டி ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் வீமனையிட்டுக்கொண்டுபிராமணவடிவுகொண்டு அ வன் பட்டணத்திற் சென்று அந்தப் பேரிகையையுங்கிழித்து அரண்ம னைக்குட்சென்றுசராசந்தனுடன்வீமனையுத்தம்பண்ணச்செய்து அவ னையிருகூறாகக்கிழிப்பித்து இரண்டுகூற்றையும்தலைமாற்றிப் போடும்ப டிச்செய்வித்து அவனைச்செயங்கொண்டு அவன்குமாரனுக்கு அப்பட் டணத்தைப் பட்டங்கட்டிவித்து அவன்பட்டணத்திலுள்ள திரவியங் களையெல்லாங்கொள்ளைகொண்டுவந்தார்(ஆதலால் அரசரிடமறிந்துபோ ய்செய்வாராகில் பகைவரெண்ணமுடியாதெனக்கண்டுகொள்க.

தெரிந்துதெளிதல்.

கன்னற்றெளிந்தசான் காதலனையுமுற்றான்
இன்னற்பொலிந்தா னிரங்கேசா-முன்னமே

தேரான்றெளிவுந் தெளிந்தான்கணையுறவும்
தீராவிடும்பை தரும்.

(என்பது) அரசனொருவனையாராய்ந்தறிந்தெளிதலும் ஆராய்ந்து தெளியப்பட்டவனிடத்தே சந்தேகப்படுதலும் அவனுக்குத் தீராத துன்பத்தைக்கொடுக்குமென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக துரியோதனன் துரோணாச்சாரியார் குமாரனாகிய அசுவத்தாமன் வில்வித்தையிற் சாமர்த்தியனென்றுசிரஞ்சீவியென்றுமறிந்தும் அவனிடத்துச் சந்தேகப்பட்டு இன்னகுலமென்றும் இன்னவித்தையில் சாமர்த்தியனென்றுமறியாத கர்ணனைமகாபாரதயுத்தத்தில் துரோணாச்சாரியருக்குப் பின்பு அவனுக்குச் சேனாதிபத்தியங்கொடுத்து மிகுந்ததுக்கத்தையனுபவித்தான். ஆதலால்யாதொருகாரியமும் ஆராய்ந்து செய்யவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.

தெரிந்துவினையாடல்

சல்லியனைத்தேருக்குச் சாரதியாய்க்கொண்டதனால்
எல்லவன்சேய்தோற்றா னிரங்கேசா - சொல்லில்
இதனையிதனா லிவன்முடிக்குமென்றாய்ந்
ததனையவன்கண்விடல்.

[என்பது] இத்தொழிலை இச்சாதனத்தால் இவன்முடிக்கவல்லவனென்று ஆராய்ந்துகூறுபடுத்து இம்மூன்றுந்தம்முளொத்திருந்தவிடத்து அத்தொழிலை அவனிடத்து விடக்கடவனென்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஆதலால் அதற்கு காரணமாகபாரதப் போரில் அருச்சுனன்றேருக்குக்கிருஷ்ணன் சாரத்தியம்பண்ணுகிறானென்றறிந்து சல்லியராசனைக் கிருஷ்ணனுக்குச்சமானமாகக் கர்ணன்றேருக்குச் சாரத்தியமாகவைத்ததனால் அவன்கிருஷ்ணனுக்குச் சமானமாகச்சாரத்தியம்பண்ணவறியாமல்கர்ணன்மடிந்துபோனான் (ஆதலால்யாதொருகாரியமும் தேறவிசாரித்துச் செய்யவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.

சுற்றந்தழால்.

வில்லுக்குகடன் விரகினனைவார்க்
கில்லுற்றமீய்ந்தா னிரங்கேசா - நல்ல
விருப்பறாச்சுற்ற மியையினருப்ப
ஆக்கம்பலவுந்தரும்

(என்பது) அன்பு நீங்காசுற்றமானது ஒருவனுக்குக்கிடைக்குமாயின் அதுகிளைத்தல் நீங்காகபலசெல்வங்களையும் அவனுக்குக் கொடுக்குமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமா

திருதராட்டிரன் தன்பிள்ளைகளும் பாண்டவர்களும் பகைத் திருக்கிறு ர்களென்றறிந்து தருமராசனையழைத்து நீங்களொருவ்வாரணாவதத்திற் போய்ஒருவருஷகாலம் உங்கள்பிதாவுக்குத் திலோதகப்பணமுதலியகர்ம ங்களைச்செய்து கொண்டிருந்து பின்புவாருங்களென் றனுப்பஅவர்களங் குபோயிருந்தகாலத்தில்துரியோதனன் ஒருசிற்பியையழைத்துவாரணாவ தத்தில்பாண்டவர்கள்சாகும்படி ஒரரக்குமாளிகைகட்டுவிக்க அதனைவி துரனறிந்து அந்தசிற்பிக்குவேண்டிய வெகுமதிகளைக்கொடுத்து அந்தவ ரக்குமாளிகைக்குள் பாண்டவர்கள் தப்பித்துக்கொண்டு வெளிப்போகு ம்படிஓர் வழிபண்ணுவித்து அதுகாரியத்தை வீமனுக்குந்தெரிவித்தி ருந்தான் பின்புதுரியோதனன் புரோசனனென்னு மந்திரியையவட்டித்தி ற்கனுப்பி அரக்குமாளிகையிற்தீவைக்கும்படியனுப்ப அதைவீமன்தெரி ந்துஆச்சரியத்தில் தமையன்தம்பிமார்களையும் தாயாரையுமெடுத்துக் கொண்டுசுரங்கத்தின் வழியாகப்புறப்பட்டு இடும்பன்வனத்தில் வாந் துபிழைத்தார்கள்,

ஆதலால் சுற்றந்தாரிடத் தன்புவைக்க வேண்டுமெனக்கண்டு கொள்க)

பொச்சாவாமை.

தண்ணார்சடைமுடியைத் தக்கனிழந்தானரனை
எண்ணாமலன்றோ விரங்கேசா—மண்ணோர்
இகழ்ச்சியிற்கெட்டாரை யுள்ளுகதாந்தம்
மகிழ்ச்சியின்மைந்துறும் போழ்து.

(என்பது) ஒருவர்தமது மகிழ்ச்சியி னிடத்தூ தாகு செருக்குறும் போது முற்காலத்திலே அதனாலாகியமறதியினாலே கெட்டவர்களை நினை க்கக்கடவரென நாயனார் குறளிற்றிருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமா கதக்ஷப்ரசாபதியென்பவன் அயிஸ்வரியத்தினாலே அலங்காரத்தைய டைந்து தான்செய்யும்யாகத்திலேபரமசிவனுக்கு அவிர்ப்பாகங்கொடே னென்று அவனைநீக்கிவைத்துமற்றதேவர்களையெல்லாருஞ்சேர்த்துக்கொ ண்டுயாகம்பண்ணியகாலத்தில்பரமசிவனுக்குக்கோபம்வந்துதனதுநெற் றியிலுண்டானவியர்வையில் வீரபத்திரனைப் பிறப்பித்துயாக முகத் திலனுப்ப அவரவ்விடத்திற்குப்போய் யாகத்தையுமழித்துதக்கன்றலை யையறுத்துதேவர்களையும்பங்கப்படுத்தினன் (ஆதலால்மமதையில்லாமல் எவையுமறிந்துநடக்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (௫௪)

செங்கோன்மை

கன்றுகொண்டான்பொன்னிக் கரைசட்டவாரானே
என்றுகொண்டசோழ னிரங்கேசா—மண்கொண்ட

வேலன்றுவென்றிதருவதுமன்னவன்
கோலதூவுங் கோடாதெனின்

(என்பது) அரசனுக்குப்போரில்வெற்றியைத்தருவது அவனெறிய ம்வேற்படையன்றாகும் அவனதுசெங்கோலாகும் அக்கோலும் அப்படி ப்பட்டதாவது தான்கோணதிருக்குமாயின்என்று நாயனார்குறளில் திரு வாய்மலர்ந்தருளினாராதலாலதற்குதாரணமாககாவேரிகரைகண்டசோழ ன் அரசாளுங்காலத்தில்ஐம்பத்தாறுதேசத்துஅரசர்களுக்குங்காவேரி கரைகட்டும்படி பிரித்துக்கொடுத்துக்கட்டுவிக்கும்போது அவர்களில்ல ருதேசத்தாளுகிய பிரதாபருத்திரனென்பவன் மூன்று கண்ணையுடைய வன் அவன்மற்ற அரசர்கள்போலதனக்குண்டானபங்கைக்கட்டாமலும் சோழராசனைமதிக்காமலுமிருந்தான் அப்பொழுது சோழராசன்காவே க்கரைமுழுதுஞ் சுற்றிப் பார்த்து வருகையில் ஒருபங்குசக்கரைகட்டாமலி ருப்பதைக்கண்டிது ஆருடையபங்கென்று விசாரித்தபோது பிரதாபருத் திரன்பங்கென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தவரசனைப்படத்திலெழுதிவர சொல்லிப்பார்த்து அவனுக்குமுக்கண்ணிருந்தமையால்இவ்வளவுகர்வி திருக்கிறானென்று நெற்றிக்கண்ணைத் தன்கைவேலினால்குத்தினான் உட னே பிரதாபருத்திரனுக்கு நெற்றிக்கண் கெட்டுப்போயிற்று அவன்பி பயங்கொண்டுவந்துசோழராசன்காலில் விழுந்துகாவேரிக்கரையுங்கட்டி னான் ஆதலால்செங்கோன்மையாக அரசாண்டவரனுக்கு ஆயுதம்வேண் டுவதின்றியேசயமுண்டாகக் கண்டுகொள்க.)

கொடுங் கோன்மை.

துன்றுபுவிக்கிடும்பை சூழ்ந்துபுரவேந்தர்
இன்றியெரிந்தா ரிரங்கேசா—கன்றியே
அல்லற்பட்டாற்று தழுதகண்ணீரன்றே
செல்வத்தைத்தேய்க்கும் படை.

(என்பது) அரசன் செல்வமாகிய மரத்தைக் குறைக்கும் வாளாவது அவன்முறை செய்யாமையினாலேகுடிகள் துன்பப்பட்டு அதனைப்பொ றுக்கமாட்டாமல் அழுதகண்ணீரல்லவோ என்றுநாயனார்குறளில்தி வாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக திரிபுராதிகள் அறத்தைமற து தங்கள்கோட்டையுடனே மேலேபறந்துபட்டணங்களின்மேலிறங் அவற்றிலுள்ள வுயிர்களை யெல்லாம் நாசம் பண்ணினதால் அவர்களை சயிக்கவேணடிப் பரமசிவன் பூமியைத் தேராகவும் சந்திரசூரியர்க உருளையாகவும் மகமேருவை வில்லாகவும் ஆதிசேடனை நாணியாகவு விஷ்ணுவை பாணமாகவுங் கொண்டு வந்து இடையில் ே

மூறிந்து சிவன்கோபத்தினல் அந்தப்பட்டணத்தைநோக்கிநகைத்த மாத்திரத்தில் அவர்கள்பட்டணங்களுடனேஎரிந்து சாம்பலானார்கள் ஆதலால்செங்கோன்முறைதப்பிநடந்தவர்கள் தாய்செய்த தருமமும் தங்களுக்குதவாமல்செல்வத்தையும்பிராணனையும் இழப்பார்களெனக் கண்டுகொள்க.

வெருத்தசெய்யாமை.

தாடகதன்மைந்தர் தவமுனியைச்சுறுத்தி
ஈடாக்காரானிரங்கோ—நாடி
வெருவந்தசெய்தொழுகும் வெங்கோலனாயின்
ஒருவந்தமொல்லைக்கெடும்.

(என்பது) அரசன்குடிகளால் அஞ்சப்பட்ட செயல்களைச்செய்தும் கொடுங்கோலனாயிருந்தால் நிச்சயமாகவேகடிதில் அவன் கெட்டுப் போவான்என்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினா ராதலால் அதற்குதாரணமாக சுகனென்றோரெட்சன்வனத்தின்கண் அகத்திய ராசிரமத்திலேவந்து அங்குள்ளபூமரங்களையெல்லாம்பிடுங்கி யழித்தமையால் முனிவனதுகோபாக்கினியினாலேவெந்துசாம்பலானான்பின்பு அவனுடையமனைவியாகியதாடகையும் அவள்பிள்ளைகளாகிய சுவாகு மாரீசன்என்பவரும்பொதியையில்வந்துமுனிவனைப்பயமுறுத்தியதால்முனிவனுக்குகோபமுண்டாகி நீவிர் இராக்கதராகக்கடவீர்களென்று சாபமிட அதனால் அவனிராச்சியமுங்கெட்டுப் பாதாளத்திற்புகுந்து மாலியவாக்குப்பிள்ளைபுகுந்தார் (ஆதலால் ஒருவருக்குப் பயமுண்டாக்கினவன் விரைவிற்கெடுவாரெனக்கண்டுகொள்க.)

கண்ணோட்டம்.

சொல்லுகவென்றங்கதனைத்தூதேவிமாதையிட
இல்லையெனவென்றானிரங்கேசா—மெல்ல
ஒருதாற்றுப்பண்பினார்கண்ணிங்கண்ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும்பண்பேதலை.

(என்பது) தம்மையொருக்குமியல்புடையவரிடத்துங் கண்ணோட்டமுடையவராகிஅக்குற்றத்தைப்பொறுக்குமியல்பே அரசர்க்குத்தலைமையானவியல்பெறுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்அதற்குதாரணமாகஇரகுநாயகர் இராவணன்செய்த அபசாரத்தினாலேசுக்கிரீபனைப்படைத் துணையாகக்கொண்டு சேதுபந்தனம்பண்ணி இலங்கையிற்போய்இராவணனுக்குப்புத்திசொல்லஅங்கதனையனுப்ப

அவன்கேளாமையால்போர்செய்தவனையழித்தார்ஒருவர்செய்த குற்றத்தையும்பொறுத்துத்தெண்டிக்கவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க. ()

ஒற்றாடல்.

மேகநாதன்செய்தவேள்விதனையொற்றினால்
ஏகியழித்துய்ந்தாரிரங்கேசா—வேகரித்த
ஒற்றினாலொற்றிப்பொருடெரியமன்னவன்
கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில்.

(என்பது) ஒன்றனைக்கொண்டு எல்லாரிடத்து நிகழ்ந்தவைகளையறிந்துவரச்செய்துஅவைகளாலடையும்பயனைஆராய்ந்தவறியாதஅரசனானவன் வெற்றியடையக்கிடந்துவேறொருவழியில்லையெனநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்அதற்குதாரணமாகஇந்திரஜெயித்துநிகும்பலையாகம்பண்ணும்போதுஇரகுநாயகர்விபீஷணரையனுப்பிஅவராற்றெரிந்துகொண்டுஇலட்சுமணரைச்சேனைகளோடனுப்பி அவன்செய்யும்யாகத்தையுமழித்து அவனையுங்கொல்லுவித்தார்—ஆதலால் அரசர்கள்உலகத்தில்நடக்கிற காரியங்களை ஒற்றரால் விசாரித்துத்தெரிந்துகொண்டு அதற்குத்தக்கதாக நடக்கவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க. ௫௬

ஊக்கமுடைமை.

வீசுபுகழ்விசயன் விற்றழும்புசென்னியின்மேல்
ஈசன்றரித்தா னிரங்கேசா—ஆசையால்
ஆக்கமதர்வினாய்ச் செல்லுமசைவிலா
வூக்கமுடையா னுழை.

(என்பது) அசைவில்லாதமனவெழுச்சியுடையவனிடத்தே பொருளானது வழிகேட்டுக்கொண்டுபோகுமென்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகஅருச்சுனன்பாசுபதாஸ்திரம்வேண்டிஅரிதாகியதவசுபண்ணும்போது பரமசிவன் அவன்றபசைச்சோதிக்கவேண்டித்தான்வேடனாக வுருவங்கொண்டுவந்து அருச்சுனனைக்கொல்லவந்திருக்கும் இராக்கதனாகியபன்றியைத்துரத்த அப்பன்றி அருச்சுனனேறிதபசுபண்ணுங்கம்பத்தினடியில்வந்துஅபயமென்றுகூக்குரலிட அதுகண்டுஅருச்சுனன்பன்றிக்குஅபயங்கொடுக்க சிவனாகியவேடன்வந்து தான்றுரத்தியபன்றியைவிடச்சொல்ல அருச்சுனன் என்னிடத்தபையமாகவந்ததை விடேனென்றுசொல்ல அப்பொழுதிருவருக்கும்போர்விளைந்து அருச்சுனனுடைய வில்நாணியைச் சிவனறுக்க வில்நீண்டது அதைக்கண்டு அருச்சுனன்கோபித்து,

நீண்டவில்லைத் தெண்டாயுதமாகக்கொண்டு சங்கரன்றலையி லடிக்கப் பரமசிவன் சந்தோஷித்துப் பாசுபதாஸ்திரமும் வேண்டியவரங்களையு ங்கொடுத்தார் ஆதலால் தயிரியம் விடாதவர்களுக்குச் சகலநன்மையு முண்டாகுமெனக் கண்டுகொள்க.

மடியின்மை.

துஞ்சுவிழிக்கும்பகன்னன் றுண்டஞ்செவியிழந்தும்
எஞ்சுதலையுற்றானிரங்கேசா — விஞ்சும்
மடிமைகுடிமைக்கட்டங்கிற்றன்னொன்னார்க்
கடிமைபுகுத்திவிடும்.

(என்பது) சோம்பற்றன்மையானது குடிமை அரசனிடத்தேதங் குமாயின் அதுவன்பகைவர்க்குஅடியனாந்தன்மையை அவனையடைவி த்துவிடும்என்று நாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஆதலால் அதற்குதாரணமாக கும்பகர்னன்போர்க்களத்தில்வந்து சகலவனசர ரையுங்கொன்று சுக்ரீவனையும்பிடித்துக்கொண்டுபோகும்போதுசோ ம்பலாகியநித்திரைவந்துதோன்றினதால் சுக்ரீபனுக்கிளைத்துத்தன்மூ க்குங்காதுமிழந்தான் ஆதலால் சோம்பலை விடவேண்டுமெனக் கண்டு கொள்க. (௬௭)

ஆள்வினையுடைமை.

செய்துசிவபூசை சிரஞ்சீவியாமபயம்
எய்தினன்மார்க்கண்ட னிரங்கேசா — நொய்தாக
ஊழையுமுப்பக்கங் காண்பருலைவன்றித்
தாழாதுஞற்றுபவர்.

(என்பது) பயனைவிலக்குவதாகிய ஊழையும்புறங்காண்பார் அவ்வி லக்குஇளையாமல் தாழ்வறத்தொழிலையுமுயல்வோர்என்று நாயனார்கு றளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக மிருகண் டமாமுனிவன்ஈச்சுவரனைநோக்கித்தவஞ்செய்து பதினாறுவயதிருக்கு ம்படியானஒருபிள்ளையைப்பெற்றுவளர்த்துமார்க்கண்டனென்றுபெய ருமிட்டு சகலகலைக்கியானங்களும் பதினைந்துவயதுக்குள்கற்பித்து ப ண்டிதனாகவிருக்குங்காலத்தில் மாதாபிதாக்கள் பிள்ளையைப்பார்த்து துக்கித்தபோது அந்தப்பிள்ளை தாய்தந்தை விசனமுற்ற காரியத்தை விவரமாகத்தெரிந்து அச்சப்படாமல் ஒருவருஷம்பரமசிவனை யிடை விடாமல்பூசித்துப் பதினாறும்வயதின் முடிவில் இயமன்வர அவனைப் பரமசிவனால்உதைப்பித்து ஊழையுந்தள்ளி என்றும்பதினாறு வயது ற்றுச் சிரஞ்சீவியாயினான் ஆதலால் ஒருகாரியத்தை தொடங்கித்

நடத்தும்போது என்ன இடையூறுவந்தாலும் சோம்புதலின்றித் தன் னிநடத்துபவனுக்கு நினைத்தகாரியங் கைகூடுமெனக்கண்டுகொள்க. ()

இடுக்கணழியாமை.

விற்றமனையாளை வெட்டுதலுமுற்றதுயர்
இற்றதுமன்னர்க் கிரங்கேசா—அற்றலகில்
இன்னாமையின்ப மெனக்கொளினாகுந்தன்
ஒன்னார்விழையுஞ் சிறப்பு.

(என்பது) ஒருவன்தொழில்செய்யுமிடத்துமுயற்சியால்வருந்துன்பத்தையேதனக்குஇன்பமாக நினைத்துக்கொள்ளுவானாயின் அதனால் தன்பகைவர் நன்குமதித்தற்கு ஏதுவாகிய உயர்ச்சியானது உண்டாகுமென்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலா லதற்குதாரணமாக அரிச்சந்திரமகாராசன் சத்தியந்தப்பாமல் விசுவாமித்திரனுக்குத்தாரைவார்த்துக்கொடுத்த பொன்னுக்காகத் தன்மனைவியையுங்குமாரனையும் பார்ப்பானிடத்துவிற்றுக்கொடுத்துந்தீராமல்தானும்பறையனுக்கடிமையாகியும் முனிவன்சந்தோஷியாமல்மகனையும்விஷத்தினாலேகொல்லுவித்து அதைத்தகனம்பண்ணவந்தமனைவியை காசிராசாவின்பிள்ளையைக்கொன்றகுற்றவாளியாக்கி அவளைக்கொலைசெய்யும்படிதன்கையிற்கொடுத்தபோதுந்தளராமல்வெட்டும்போது அரசன்சத்தியத்தைக்குறித்துமெச்சி சகலதேவர்களும் பிரத்தியட்சமாய்வந்து அவர்களடிமையுந்தீர்த்து வேண்டியவரங்களுங்கொடுத்து விசுவாமித்திரன்செய்ததவத்திலும் பாதிகொடுப்பித்து முன்போல ராச்சியமும் ஆளும்படி செய்வித்தார் ஆதலால் துக்கம்வந்தவிடத்திலும்மனந்தளராமல் இன்பமெனக்கொள்ளவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க. (ருக)

முதலாவது அரசியல் — முற்றிற்று.

---*---

இரண்டாவது - அமைச்சியல்.

—(*)—

அமைச்சு.

மானவன்மால்தேவி வனசாராமாதைவிடாய்
ஈனமுறுமென்றுனிரங்கேசா—ஞானமுறு
தறிகொண்டறியா னெனினுமுறுதி
உழையிருந்தான்கூறல் கடன்,

(என்பது) அறிந்துசொல்லினவரது அறிவையுமழித்து தானும் அறியாமையாயினும் அக்குற்றநோக்கைவிடாமல் அரசனுக்குறுதியானவைகளைச்சொல்லுதல் மந்திரியின்முறைமையாகுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக இராவணன்மந்திராலோசனைபண்ணுமிடத்து விபீஷணன் இராவணனைப்பார்த்து ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியே இராகவனாகவவதாரம்பண்ணினான் நந்திகேஸ்வரர்சாபத்தினால் தேவர்களெல்லாம் வனசராசவந்திருக்கிறார்கள் அன்றியும்மனிதர்களைஜயிக்கும்படியானவரமும் நாம்பெற்றோமில்லை ஆதலால் இவர்களை நாமொருபோதும் ஜயிக்கமாட்டோம் சீதாதேவியை விட்டுவிடு இல்லையேல் நமக்குப்பிராணஹானிவருமென்றுஉறுதியாக சொன்னான் ஆதலால் அரசனுக்குவருங்காரியம் மந்திரி சொல்லவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க. (க)

சொல்வன்மை.

சோழன்சிவாற்பரச்சொல் தோற்றமைதாலிந்தவல
கேழுமறிந்த திரங்கேசா—தாழுமல்
சொல்லுகசொல்லைப் பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மை யறிந்து.

என்பது. தாஞ்சொல்லக்கருதியசொல்லை வெல்லவல்ல சொல்லாகிப் பிறிவோர்சொல் இல்லாமையைத்தெரிந்து அந்தச்சொல்லைச்சொல்லக்கடவதென்று நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதலால் அதற்குதாரணமாக கிருமிகண்டசோழன்விட்டுணுத்தலங்களையழித்து சிவாற்பரனென்று கையொப்பமிடுவித்துக்கொண்டுவருநாளில் ஸ்ரீரங்கத்தில் கூரத்தாழ்வானைக்கண்டு கையொப்பமிடச்சொன்னபோது அவர் துரோணமஸ்தி தற்பரமென்றெழுதினார் அப்போது அரசன்கோபங்கொண்டு அதுவென்னவென்றுகேட்க சிவமானது குறுணியுண்டாகிப்போதே துரோணப்பதக்குண்டென்றார் அதைக்கேட்டு அரசன் ஆழ்வானைக் கண்ணைப்பிடுங்குவித்தான் அப்போது பிடுங்கின கண் உடனேசுவாமிகொடுத்தார் அதைக்கண்ட விராசாரானவரதிசயப்பட்டு விஷ்ணுத்தலங்களைப்பிடுங்காமல்விட்டார் ஆதலால் சபையில் தோல்வியடையாதவார்த்தைகளைச் சொல்லவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க. (உ)

வினைத்தூய்மை.

தன்மகின்றோற்றோனைத் தாணிமுழுதாங்கைதீர்
இன்மகற்குநல்கென் றிரங்கேசா—நன்மை
கடிந்தகடிந்தோரா செய்தார்க்கவைதாம்
முடிந்தாலும்பீழை தரும்.

என்பது. நூலோர் தள்ளிய தொழில்களைத் தாமுந் தள்ளிவிடாரா
ப்பொருளைக்குறித்துச் செய்தவருக்கு அவைதாம்தூயவை வல்லவை
யால் முடியாவாம் ஒருவழியால்முடிந்தாலும்பின் துன்பத்தைக்கொடு
க்குமென்றுநாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினா ராதலா லதற்கு
தாரணமாக தசரதமகாராசன் இரகுநாயகருக்குப் பட்டாபிஷேகம்
செய்யுஞ்சமயத்தில் கைகேசியானவள் தன்பிள்ளைபரதனுக்கு இராச
சியபட்டாபிஷேகஞ்செய்யச்சொல்லி நியாயவிரோதமாகக்கேட்கஅவ
ருக்கு தான்கொடுத்தவரம்பிரகாரம்கொடுத்துச்சுவர்க்கலோக மடை
தார் தருமத்துக்கு விரோதமாகச்செய்ததால் கைகேசி அமங்கலிய
னாள் ஆதலால் தருமவிரோதஞ்செய்தபேருக்கு உடனேகேடுவருமெ
னக்கண்டுகொள்க. (௧

வினைத்திட்பம்.

ஆர்க்குங்கடனீ ரருந்தவொருகரத்தில்
ஏர்க்கவடங்கிற் றிரங்கேசா—பார்க்கும்
உருவுகண்டெள்ளாமை வேண்டுமுருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணியன்னா ருடைத்து.

(என்பது) உலகமானது உருளாநின்றபெரியதேர்க்கு அச்சினிடத்
தே யாணிபோலத் தொழிலினிடத்தே வலியையுடையாரையுடையது ஆ
தனால் அவர்வடிவினிடத்தே சிறுமைநோக்கிஅவரையிகழாமைவேண்
டுமென்று நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் சுப்பிரம
ணியர் அசுரசம்மாரம்பண்ணுகிறகாலத்தில்அசுராள்சமுத்திரத்திலே
பொளிந்ததுகண்டு குருமுனியாகிய அகஸ்தியர்சமுத்திரசலத்தையெ
ல்லாம் உள்ளங்கையிலடக்கி ஆசமனமாகவுட்கொண்டார் ஆதலால்உரு
வுகண்டெள்ளாமை வேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க. (௨

வினைசெயல்வகை.

தொட்டதெரிப்போன் சுடர்முடிமேலங்கைவைப்பித்
திட்டவனைச்செற்று யிரங்கேசா—முட்ட
வினையான்வினையாக்கிக்கோடனைகவுள்
யானையால்யானையாத் தற்று.

(என்பது) செய்யப்படுகின்றதோர்வினையை அப்படிப்பட்டவேறொ
ருதோலைமுடித்துக்கொள்ளக்கடவன் அதுமதத்தால் நனைந்தகபோல
த்தையுடையயானையினால் அப்படிப்பட்ட வேறொருயானையைக்கட்டி
யதோடொக்குமென்று நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாரத
லால் அதற்குதாரணமாகபத்மாசுரன்தன்கையையார்தலைமேல்வை

காலும் அவர்கள்வெந்து பஸ்பமாசப்போகவேண்டுமென்றுருத்திரனி
டத்து வரம்பெற்றுக்கொண்டு அதைச்சோதிக்கவரங்கொடுத்தவுருத்
திரன்றலைமீது தன்கையைவைக்கப்போக அவ்வுருத்திரன்வோட அப்
போதுவிஷ்ணு மோகினிரூபமாகவெதிரேவர அவளைக்கண்டுமோகித்
துப்புணரவர அம்மோகினி நீஸ்நானஞ்செய்துவாவென சலமெங்குங்
கிடையாமையாய் ஒருமாட்டின்குளம்படியிலுள்ளநீரைத் தன் கையா
லெடுத்துத்தன்றலைமீதுவைக்க அவனெரிந்துபோனான் அதலால்
அவரவராலேயாகுங்காரியங்களை அவரவராலேயே முடித்துக்கொள்ள
வேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க. (௫)

தூது.

அக்கன்முதலரக்க ராவிதனைவாங்கியூர்
எக்கியனுக்கீய்ந்தா னிரங்கேசா—மிக்க
இறுதிபயப்பினு மெஞ்சாதிறைவற்
குறுபயப்பதாந் தூது.

(என்பது) அரசன்சொல்லைச்சொன்னவார்த்தை தனக்கு முடிவை
த்தருமாயினும் அதற்கஞ்சிவிடாது தன்னரசன்சொன்னபடியே அவ்
வரசனுக்கு மிகுதியைப்பயப்பது வேற்றரசரிடத்துச் சொல்லுவோ
னே தூதனுவானென்றுநாயனுர்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாதற்
குதாரணமாக அநுமார்தூதாகச் சென்று சமுத்திரமுந்தாண்டி சீதா
தேவியையுங்கண்டு அசோகவனத்தையுமழித்து அட்சயகுமாரன் மு
தலிய மூந்நூறுவெள்ளஞ்சேனையையுங்கொன்று இலங்கைப்பட்டண
த்தையும் அக்கினிக்கிரையாகக்கொடுத்து எசமானன்காரியத்தையும்
நன்மைபண்ணிக்கொண்டுவந்தார் ஆதலால் எதிரிகோபிக்கப்பட்டவி
டத்திலும் அச்சமின்றி எசமானன்காரியத்தையும் முடிப்பவனே தூத
னென்று கண்டுகொள்க. (சு)

மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அட்சனிதியோர்க் கபசாரஞ்செய்ததினல்
எட்சன்பிரிந்தா னிரங்கேசா—பட்சம்
பழையமெனக்கருதிப் பண்பல்லசெய்யும்
கெழுதகைமைகேடு தரும்.

(என்பது) அரசனுக்கு யாம்பழமையோவெனநினைத்து தமக்கியல்
பல்லாதவைகளைச் செய்கின்றவுரிமையானது மந்திரிகளுக்குக் கேட்
டைத்தருமென்று நாயனுர்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதலால்
அதற்குதாரணமாக குபேரனுக்குநாள்தோறும் முடிப்புமெடுத்துவரு

கிற ஓரெக்ஷன் தன்னுடையமனைவிமேரில் மோகமாய் ஒருநாள் இரா
சாவுக்கு முடிப்புகொடாமல் அவள்கையில்கொடுத்துவிட்டதைகுபே
ரனறிந்து கோபமுற்று ஒருவருடம் அந்தப்பெண்ணைநீபிரிந்திருக்கக்
கடவாயென்று சபித்ததால் அப்படியேஒருவருடம்பிரிந்துவிரகவேத
னைப்பட்டான் ஆதலால் அரசர்கள்மனதுக்குக்கோபம்வராதபடி நட
ந்துகொள்ளவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க. (எ

குறிப்பறிதல்.

பார்வைகண்டிராமன் பலன்வில்லொடித்தணங்கை
ஏர்வையாக்கொண்டா னிரங்கேசா—நீர்மையொடும்
ஐயப்படாத அசத்ததுணர்வானைத்
தெய்வத்தோடொப்பக் கொளல்.

(என்பது) ஒருவன்மனதினிடத்திலே நிகழ்வதை சந்தேகப்படாம
ல் துணிவாகவறியவல்லவனை மனிதனேயாயினுந்தெய்வத்தோடுசமா
னமாகநன்குமதிக்கக்கடவனென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்த
ருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகஇராமாயணத்தில்இராவணசம்ம
ரமானபின்பு விபீஷணனுக்குப்பட்டங்கட்டவேண்டி இரகுநாயகர்பா
ளையம்விட்டு இலங்கைப்பட்டணத்துட்பிரவேசித்து இராவணன் அ
ண்மனையைச் சுற்றிப்பார்க்கும்போது அவன்சபாமண்டபத்தில் ஒரு
சலவைக்கல்லிருந்தது அதைஸ்ரீராமர்கண்டுஅதிசயித்துப்பார்த்து இச்
சைகொண்டார் அந்தக்குறிப்பைச் சாம்புவந்தர்கண்டு இதுதத்தாபகா
ரமென்றுசொன்னார் ஆதலால் மனதில்நினைத்தகுறிப்பையுப்புருஷனை
த்தெய்வமாகக்கொள்ளவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க. (அ

அவையறிதல்.

தேவர்குழாத்தினிடைத் தென்பாலகத்தியனை
எவினிகரென்று னிரங்கேசா—பூவில்
அவையறிந்தாராய்ந்து சொல்லுகசொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மையவர்.

(என்பது)சொலின்கூட்டத்தைத்தெரிந்துபரிசுத்தகுணமுடையவ
ர்தாமொன்றுசொல்லும்போது அப்பொழுதுள்ளசபையைத்தெரிந்து
ஆராய்ச்சிசெய்துசொல்லக்கடவரென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மல
ர்ந்தருளினாராதலா லதற்குதாரணமாகபரமசிவன் இமோற்பர்வதத்தி
லேதிருக்கல்யாணத்துக்கெழுந்தருளியபோதுசகலதேவர்முனிவர்கள்
முதலியயாவரும்உத்தரபாரிசத்திற்கடினதால்வடபூமிதாழ்ந்ததெ

யுயர்ந்தபடியால் சகலதேவர்களும் ஆலோசனைசெய்யும்போது விசுவக
ர்மாசபையைப்பார்த்து ஆலோசித்து அகஸ்தியர் பொதியமலைக்குப்
போயிருந்தால் பூமிசமனாகுமென்று பரமசிவனிடத்தில் விண்ணப்பம்ப
ண்ணிக்கொள்ள அவ்வாறே இறைவன் அனுப்பபூமி சமனாகநின்ற—ஆத
லால்யாவருக்யாதொன்றினையும்ஆலோசித்துச்சொல்லவேண்டு மெனக்க
ண்டுகொள்க. எஉ

அவையஞ்சாமை.

ஆன்றசங்கர்போற்றவொன்றையையிரண்டாமாநிலத்தார்க்
கின்றவரிற்சொன்னரிரங்கேசா-தோன்றவே
கற்றார்கற்றாரெனப்படுவர்கற்றார்முற்
கற்றசெலச்சொல்லுவார்.

என்பது. கற்றோர்சபையினிடத்தேதாம்கற்றவைகளை அவர்மனங்
கொள்ளும்வகை அஞ்சாமற்சொல்லவல்லவர் கற்றவல்லவர்கற்றவல்லாரி
னும் இவர்நன்றாகக்கற்றவரென்றுசொல்லப்படுவரென்றுநாயனார்குறளில்
திருவாய்மலர்ந்தருளினாதலாலதற்குதாரணமாக திருவள்ளுவநாயனார்தி
ருக்குறளென்னும்பிரபந்தத்தை நூற்றுமுப்பத்து மூன்றதிகாரமாக்கிஅ
திகாரமொன்றுக்குப்பத்துப்பாடல்செய்து உலகத்திலுள்ளார்க் குபகார
மாகச்செய்து மதுரையில்கடைச்சங்கத்தாரிடத்திற்சென்று அவர்முன்
பாக அரங்கேற்றி அவர்களைவென்று அவராற்றுதிபெற்றார்—ஆதலால்புல
வர்கள் நூல்செய்வார்களாயின் கற்றுவல்லோர் சபையிலரங்கேற்றி யா
வராற் புகழப்படவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க. எங

இரண்டாவது-அமைச்சியல்-முற்றும்.

———()———

மூன்றாவது-அங்கவியல்.

நாடு.

சீரிதாமெண்ணமுற்றதேசத்திற்றென்றிருக்கா
வேரிசூழ்சோணாடிரங்கேசா—ஆரப்
பெரும்பொருளாற்பெட்டக்கதாகியருங்கேட்டால்
ஆற்றவிளைவதுநாடு.

என்பது.நாடாவது அளவற்றபொருளுடையார்பிறதேசத்தாராலு
ம்விரும்பத்தக்கதாகி அறிவில்லாமையோடுகூடிமிகவிளைவதே யாகுமெ
ன்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலாலதற்குதாரணமாக
சோழராசன்காவேரிகரைகண்டு தன்னாட்டைப்புன்னாடாக்கி தேவலோக

த்திலிருந்துகெல்விளைகொண்டுவந்துதன்தேசமுழுதும் விளைத்துப்பா பாலனஞ்செய்வித்தான்-ஆதலால்அரசர்கள்தன்னுட்டை ஆறுகளினுலும் ஏரிகளினுலும்குளங்களினுலும் சிறப்புறும்படிசெய்விக்கவேண்டுமென க்கண்டுகொள்க.

௭௪

அரண்.

சிந்துவிடைமூன்றுமதில்சேர்ந்தவிலங்கைநகர்
எந்தவகைபோயதிரங்கேசா—முந்தும்
வினைமாட்டித்தாகியக்கண்ணும் வினையாட்சி
இல்லார்கணில்லாதரண்.

என்பது. கோட்டையானதுமுன்சொல்லப்பட்ட பெருமையெல்லாமுடைத்தாகியவிடத்தும் தொழில்செய்யுமிடத்துபெருமையை யில்லாதவரிடத்து அவையில்லாதாம் என்றநாயனூர்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினூராதலாலதற்குதாரணமாகஇலங்காபுரிசமுத்திரமத்தியிலெழுசுத்துக்கோட்டையும் இரண்டாயிரம்வெள்ளராட்சதசேனைகளும் கும்பகர்னன்—கும்பன்—நிகும்பன்—மகோதரன்—மகாபாரிசன்— இந்திரசயித்துமுதலிய அநேககுத்தவீரர்களிருந்து இராவணன்—விவேக சூனியனுதலால் சேதுபந்தனத்திற்சல்லுமிதக்கக்கண்டும் நிராயுதாரனகுரங்குகள் அனேக்கரைக்கொல்லக்கண்டும் காரணந்தெரியாமல் புத்திரமித்திரசளத்திராதியருடனே தானும்மடிந்து தலமுமிழந்தான்-ஆகலால் அறிவில்லாதவர்களிடத்து எவ்வித அரணிருப்பினும் நில்லாதெனக்கண்டுகொள்க. ()

பொருள்செயல்வகை.

நட்டுவனும்பற்குணனுநாடாளக்கண்டுதிசை
எட்டும்பணிந்தரங்கேசா—கிட்டுபொருள்
இல்லாரையெல்லாருமெள்ளுவர்செல்வரை
எல்லாருஞ்செய்வர்சிறப்பு.

என்பது. எல்லாநன்மையுமுடையவராயிருந்தாலும் பொருளில்லாதவரை யாவரும்இகழ்வர் எல்லாத்தீமையுமுடையவராயிருந்தாலும் அப்பொருளுடையவரையாவரும் உயரச்செய்வாரென்றநாயனூர் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினூராதலால் பாண்டவர்கள் அக்கியாத வாசம்பண்ணுங்காலத்தில் ஒருவருஷகாலம்விராடபுரத்தில் ஐவருந்தனித்தனிஒவ்வொருவேடங்கொண்டுவிராடராசனுக்கு ஊழியக்காரராயிருந்தார்கள். பின்புதுரியோதனனைசயித்து இராச்சியபட்டாபிஷேகஞ் செய்துக்கொண்டு அரசாளுநாளில்ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களும் வணங்கியவருக்குப்பகு

கட்டிக்கொண்டுவந்தார்கள் ஆகலால்உலகத்தில் சகலபெலங்களிருந்த
பாதிலும்அவைகாரணமல்ல செல்வமும பெருமைக்குக்காரணமெனக்
கண்டுகொள்க. ௭௬

படையாட்சி.

மெய்கோள்கடல்போலுமூலபலமடிய
எய்துவென்றமேதோர்வில்லிரங்கேசா—வையம்
ஒலித்தக்காலென்றுமுவரியெலிப்பகை
நாகமுயிர்ப்பக்கெடும்.

என்பது. எலிகளாகியபகைதிரண்டுகடல்போலிரைந்தால்பாம்புக்கென்னதுன்பமுண்டாகும் அப்பாம்பு மூச்செறிந்தவளவிலே அதுதானே கெடுமென்று நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலாலதற்குதாரணமாக இராமாயணத்தில் மூலபெலயுத்தத்தில் எழுநூறுவெள்ளஞ்சேனையும் மூன்னூறுவெள்ளம் இரதகஜதுரகபதாதிகளையும் இரகுநாயகர்ஒருவில்லினாலே அர்த்தயாமத்தில் அதம்பண்ணிசெயங்கொண்டார்— ஆதலால்ஒருசுத்தவீரனுக்குமுன்யாவருநிகராகாரெனக்கண்டுகொள்க. ௭௭

படைசெருக்கு.

மார்பத்தபூந்துகணைவாங்கிவிடுத்தான்காங்கள்
ஈர்வுத்தன்மைத்தனிரங்கேசா—ஆர்வத்தால்
கைவேல்களிற்றோடுபோக்கிவருபவன்
மெய்வேல்பறியாநகும்.

என்பது. தன்னைப்படையாகியவேலைதன்மேல்வந்தயானையோடெறிந்துவிட்டுவருகின்றயானைக்குவேல்தேடித்திரிபவன் தன்மார்பிலிருந்தவேலைக்கண்டுபிடுங்கி மகிழ்வானென்று நாயனார்குறளில திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலாலதற்குதாரணமாக இந்திரசயித்துநிகும்பலையாகமழிந்தன்புலட்சுமணருடனே போர்செய்யும்போது லட்சுமணர் இந்திரசயித்துடைய அம்புறாத்தூணியைபறுத்துத்தள்ள இந்திரசயித்துத்தன்னித்துப்பாணமில்லாமைகண்டு லட்சுமணர்தன்மார்பிலெய்தபாணத்தைபிடுங்கிலட்சுமணர்மீதுஎய்தான்- ஆகலால்வீரனுக்குஎதிரியாயுதமுந்தனதுதவுமெனக்கண்டுகொள்க. ௭௮

நட்பு.

வாசவன்தட்சன்மகம்புகாவாறுத்தான்
ஈசனைப்பண்பொற்றிரங்கேசா—தேசம்

அழிவினவைநீக்கியா றுய்த்தழிவின்கண்
அல்லலுழப்பதாநட்பு.

என்பது. ஒருவனுக்கு நட்பாவது அழிவைத்தருகிற தீயவழியின
விலக்கிநல்வழியிலேசெலுத்தி ஊழினாலேகேடுவந்தவிடத்து அத்துன்
த்தைஉடனிருந்தனுபவிப்பதேயென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்
ருளினாராதலாலதற்குதாரணமாக ஜெனமேஜெயமகாராஜன்உதங்கமுனி
வனைக்கொண்டுசர்ப்பயாகம்பண்ணினபோதுஉலகத்திலுள்ளபாம்புகளெ
ல்லாம் யாகத்தில்விழுந்து மடியக்கண்டுதட்சகன் தனக்குநேயனாகியதே
வேந்திரனையடைந்து அவன் சிங்காதனத்தைச்சுற்றிக்கொள்ள தேவே
திரனுமதற்கிசைந்திருப்பதைக்கண்டு முனிவர்கள் இந்திராயதட்சகா
வென்றுஆகுதியெடுக்க அம்மந்திரம்தட்சகனையிந்திரனோடீர்த்துவரு
வதை அகஸ்தியர்கண்டு ஜெனமேஜெயன்யாகசாலைக்குவந்து ஜெனமேஜெ
யனைச்சர்ப்பபிட்சைகேட்டு அவ்விருவரையும் விடுத்தார்—ஆதலால் சி
கித்தவருக்குத்துன்பம்வருமாகிற்றானுங்கூட அனுபவிக்கவேண்டுமெ
க்கண்டுகொள்க. எ

நட்பாராய்தல்.

தேசுபெருமார்த்தாண்டன்செல்வன்முடிகுடியிலங்
கேசனைவென்றானிரங்கேசா—மாசில்
குடிப்பிறந்துதன்கட்பழிநாணுவானைக்
கொடுத்துங்கொளல்வேண்டுநட்பு.

என்பது. உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்து தன்னிடத்து உலகர்சொல்லு
பழிக்குஅஞ்சுவானைசிலகொடுத்தாயினும் சிநேகங்கொள்ளல் வேண்
டுமென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலாலதற்குதார
மாக சுக்கிரீபன் இரகுநாயகரைச்சேர்ந்துதனக்குப்பகையாகிய வாலின
யுங்கொன்றுகிஷ்கிந்தையையுங்கைக்கொண்டுபின்புஎழுபதுவெள்ளம்
னாசேனையுடனே இலங்கைச்சென்று இராவணசம்மாரஞ்செய்துசீதை
ம்மனையுமீட்டு இரகுநாயகருடனே அயோத்திக்குவந்து அவர்பட்டா
பிஷேகமுந்தரிசித்து அவருடனே பதினாயிரவருஷமிருந்து பின்புபரம
பதத்திற்கவருடனேயெழுந்தருளினான்—ஆதலால்நல்லகுலமும் அபிமா
னமுள்ளவருக்குதவிசெய்து நட்புகொள்ளவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்

பழைமை.

தானவர்வேந்தைச்சடாயுபொருதிறந்தான
ஏனவுருவாமிரங்கேசா—மானிலத்தில்

எல்லைக்கணின்றார் துறவார்தொலைவிடத்தும்
தொல்லைக்கணின்றார்தொடர்பு.

என்பது. நட்பின் வரம்பிலேநின்றவர்தம்மோடுபழமையில்வேறு
படாது நின்றவரதுநட்பை அவராலே தொலைவுவந்தவிடத்தும் விடாரெ
ன்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலாலதற்குதாரணமாகசூ
ரியகுமாரனாகிய சடாயுவுக்கும் நெடுங்காலசிநேகமாதலாலல் இரகுநாயக
ர் ஆரணியவாசத்தில் சீதைதனித்திருக்கக்கண்டு இராவணன் தூக்கிக்கொ
ண்டு போகும்போது சீதை இராகவன் முதலியோரைக்கூவிஅழ அதை
ச்சடாயுகண்டு நமதிஷ்டசிநேகராகிய தசரதமகாராசன் மருமகள்சீதையை
இராவணன்கொண்டுபோகிறானென்று அவனோடெதிர்த்துப் பிரசண்ட
யுத்தஞ்செய்திறந்தார்—ஆதால் பழமையாகிய நட்பைபெரியோர்கள் பிரா
ணபரியந்தமறவாரெனக்கண்டுகொள்க. ௮௧

திரட்டு.

மாயமாரீசன்மடிந்தான்கவுசிகன்றான்
ஏயதவமுற்றானிரங்கேசா—ஆயதனால்
பேதைபெருங்கெழீஇநட்பினறிவுடையார்
ஏதின்மைகோடியுறும்.

என்பது. அறிவில்லாதவனது மிகவுநெருங்கியநட்டைப்பார்க்கினு
ம்அறிவுடையவரது பகைமைகோடிபங்குநல்லதென்று நாயனார்குறளில்
திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலாலதற்குதாரணமாக மூடனாகிய இராவண
னுடனே ஐம்பதுலட்சம்வருஷம் உறவாகவிருந்தமாரீசன்சொன்னபுத்தி
யைக்கேளாமல் அவன்சீறினபடியால் மானுசவுருவங்கொண்டு இரகுநாய
கர்கையால்மடிந்துபோனான் கவுசிகமகாராசன் வசிஷ்டருடனே பகைத்
துதபசுசெய்து விசுவாமித்திரனென்றுபெயரும்பெற்று மகாரிஷியானா
ன்-ஆதலால் அவிவேகிகளுறவிலும் விவேகிபகைமேன்மை தருமெனக்க
ண்டுகொள்க. ௮௨

சார்ந்துதிதிகர்ப்பஞ்சுக்கிருதேழ்கண்டமா
ஈர்ந்தனன்றோவிரங்கேசா—சேர்ந்தார்போல்
சொல்வணக்கமொன்னார்கட்கொள்ளற்கவில்வணக்கம்
தீங்குகுறித்தமையாள்.

என்பது. வில்லினதுவணக்கம் ஏற்றவர்க்குத்தீமைசெய்தலைக்குறித்
ததனும்பலகாரிடத்தேதபிறக்கும்சொல்லினதுவணக்கத்தையும் நமக்கு

ண்மைசெய்தலைக்குறித்ததென்று நினையாதிருக்கக்கடவனென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்தற்குதாரணமாகதேவர்களும் அசுரர்களும் அமிர்தத்துக்காகத் திருப்பாற்கடல்கடைந்தகாலத்தில் தேவர்களாலே அசுரர்கள்மடிந்தார்கள் அதுகண்டு அசுரர் மாதாவாகிய திதியென்பவள் தன்னுடையபர்த்தாவாகிய காசிபனைக்கண்டு தன்பிள்ளைகள் மடிந்ததற்குக்காரணமாக தேவர்களைசெயிக்க ஒருபுத்திரன் எனக்குத்தரவேண்டுமென காசிபரவளைச்சேர்ந்து அப்படியேவரங்கொடுத்துநீ ஆயிரம் வருஷம் அபசாரமில்லாமல் தபசுபண்ணென்றுகட்டளையிட்டார் அவ்வாறேதிதியானவள் ஒருவனத்திலேபோய்தபசுசெய்துக்கொண்டு இருக்கும்போது இந்திரன்வந்து நமஸ்காரம்பண்ணிதாயாராகிய நீதனியாயிருக்கலாமாவென்றுகூடவிருந்து பணிவிடைசெய்து சமயம்பார்த்திருக்குநாளில்தொளாயிரத்தைம்பது வருஷத்துக்குமேலொருநாள் மயிர்சொருகில் நுனிமயிர்வெளிப்பட்டுத்தோன்றும் அபசாரத்தால்இந்திரன் அவள்கருப்பத்துட்புகுந்துபிண்டத்தை எழுகண்டமாகக்கண்டுவெந்தான்பின்பு அப்பிண்டம் எழுபிள்ளைகளாகப்பிறக்க அவர்களை இந்திரன்சத்தமருத்துக்களாகத்தேவர்களுடனே சேர்த்துக்கொண்டான் — ஆகலால்சத்துருக்கள்வணக்கத்தை உண்மையாக நம்பினவருக்குக்கேடுவருமென்றுகண்டுகொள்க.

பேதைமை.

மாதாபிதாவைமதியாமலேசிறையில்
ஏதாகவைத்தானிரங்கேசா-மேதினியில்
எதிலாராகத்தமர்பசிப்பார்பேதை
பெருஞ்செல்வமுற்றக்கடை.

என்பது. மூடனானவன்பெருஞ்செல்வத்தைஊழாலடைந்தவிடத்துதன்னோடொருசம்பந்தமுமில்லாதவர் அனுபவிக்கவெல்லாச் சம்பந்தமுமுடையதம்மவர்பசித்திருப்பவரென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்தற்குதாரணமாக உக்கிரசேனனுக்குக்கஞ்சன் பிறந்தபோது மாதாபிதாவைப் பிடிப்பானென்றுசோதிஷராற்கேட்டு அப்பிள்ளையைச்சிசுவத்திக்குப்பயந்துபெட்டியில்வைத்துமூடி ஆற்றிலேவிட்டார்கள் அந்தப்பெட்டி ஆனையரசனிடத்திற்போய்ச்சேர்ந்து அவனால் வளர்க்கப்பட்டுப்பின்புராசன்தன்பட்டணத்தில்வசுதேவரிடத்தில்தனுர்வேதமுதலியவுங்கற்றுசமர்த்தனாகிச்சிங்கவாகனனைவென்றுராசன்தன்மகளையும்விவாகஞ்செய்துக்கொண்டு அதன்பின்பு தன்பூருவோத்திரெல்ல

ம்விசாரித்தறிந்துவடமதுரையில்வந்து பட்டாபிஷேகஞ்செய்து சூட்டிக்கொண்டு தன்மாதாபிதாவைச்சிறையில்வைத்து இராச்சியபாரம் பண்ணினான் ஆதலால்மூடருக்குச்செல்வம்வந்ததால் தன்தமருக்குங் கேடாகுமெனக்கண்டுகொள்க.

௮௫

புல்லறிவாண்மை.

தானைதசிலையொடிப்பத்தானமொழிந்தான்றிதாக
ஈதடையார்செய்யாரிரங்கேசா-ஓதில்
அறிவிலார்தாந்தம்மைப்பீழிக்கும்பீழை
செறுவலர்க்குஞ்செய்தலரிது.

என்பது. புல்லறிவுடையவர் தாமே தங்களைவருத்தும் வருத்தமானது வருத்துதற்குரியபகைவர்க்குஞ்செயலரிதாமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலாலதற்குதாரணமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் அஸ்தினாபுரத்துக்குத்தூதுபோனபோது விதுரனரண்மனையிலேபோசனத்துக்குத்தங்கினதால்துரியோதனன்கோபங்கொண்டு விதுரனைப்பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு விருந்திடலாமாவென்றுதூஷித்ததால் விதுரமகாராசன் கோபங்கொண்டு சத்துருக்களாற்ஜயித்தற்கரிதானவில்லை இரண்டு துண்டாகவெட்டினதுமன்றிப்போர்க்களத்திலுநான்வாரேனென்று சபதஞ்செய்து யாத்திரைபோய்விட்டான்-ஆதலால் அறிவில்லாதவர்கள்சத்துருக்களால்செய்யப்படாததன்பத்தைத்தானேதேடிக்கொள்ளுவாரெனக்கண்டுகொள்க.

௮௬

இகல்.

சொன்னநிறந்தன்சுதனேயரும்பகையாய்
இன்னுயிரைக்கொன்றானிரங்கேசா-மன்னும்
இகல்காணானாக்கம்வருங்காலதனை
மிகல்காணுங்கேடுதரற்கு.

என்பது. ஒருவன்றன்னிடத்து ஆக்கம்வரும்போது காரணமுண்டாயினும் மாறுபாட்டைநினையான்தனக்குக்கேடுசெய்துகொள்ளுமிடத்து காரணமில்லாதிருந்தும் அதனிடத்தேமிகுதலைநினைப்பனென்று நாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலாலதற்குதாரணமாகஇரணியன் அரசாளுங்காலத்தில்திரிலோகமுந்தனக்கேவல்செய்ய முத்தொழில்களையுந் தானேநடத்தித்தன்னையன்றித்தெய்வமில்லையென்று சொல்லவாழ்ந்தான் அவனுக்குக்கேடுவந்தகாலத்தில்தன்பிள்ளையே ஒப்பில்லாதசத்துருவாகி அவன்காரணமாக இரணியனிறந்தான்-ஆதலால் கேடுவருங் காலத்தில் வலியவன்பகையுண்டாகுமெனக்கண்டுகொள்க.

௮௭

பகைமாட்சி.

சித்திரசேனன்கையிற்சிக்கினான்மன்னவர்மன்
இத்தரணிபோற்றுமிரங்கேசா-சுத்த

வழிநோக்கான்வாய்ப்பனசெய்யான்பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க்கினிது.

என்பது. ஒருவன்நீதிநூலைக்கல்லாதவனும் அது விதித்ததொழில்க
ளைச்செய்யாதவனும் தனக்குவரும்பழியைப்பாராதவனும் குணமுடைய
னல்லாதவனும் ஆகஇருப்பவன்பகைவற்குஇன்பமாவனென்றுநாயனார் கு
றளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதலாலதற்குதாரணமாக துரியோதனன்
பாண்டவர்களைச்சூதால்வென்று துரௌபதியை அம்பலத்திற்கொண்டு
வந்துதுயிலையுரிந்துமானபங்கஞ்செய்வித்து அவர்களை ஆரண்ணியவாச
ஞ்செய்யும்படிசெய்துபின்புகபடமாகத்தேவேந்திரனுடைய நிறையைய
டக்கினால் அருச்சுனனொருவனும் யுத்தத்துக்கு வருவான் அவனைச்சதி
செய்வோமென்றுநினைத்துமடக்கினபோது அருச்சுனனமக்கென்னென்
றிருக்கதேவலோகத்திலிருந்து சித்திரசேனன்வந்துயுத்தம்பண்ணிசகல
சேனைகளையுமுதுகுகொடுக்கச்செய்து துரியோதனனைக் கட்டிக்கொண்டு
போகும்போது அருச்சுனன்போய்அவனைமீட்டுக்கொண்டு வந்தான் - ஆ
தலால்வஞ்சனையால்தகாதகாரியஞ்செய்தவர்அபசெயப்படுவார்களென்
கண்டுகொள்க.

பகைத்திறந்தெரிதல்.

தெவ்வைவிளந்தையென்றுசெப்பியேவிக்கிரமன்
எவ்வமிசவுற்றானிரங்கேசா—வவ்வி
இளைதாகமுளமரங்கொல்களையுநற்
கைகொல்லுங்காழ்த்தவிடத்து.

என்பது. களையவேண்டுவதாகிய முள்ளுமரத்தைஇளையதாகியநிலை
யிலேகளையக்கடவர் அல்லாமல்முதிர்ந்தநிலையிலேகளையத்தொடங்கினவ
ர்களைபவாதுபகையை அதுதானேகளையும்என்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்
மலர்ந்தருளினாரதலாலதற்குதாரணமாக விக்கிரமார்க்கன் சாலியவாகன
ன்சிசுவென்றுபொருத்திருந்தபடியால் அவன்வளர்ந்துசதுரங்க பலமுய
மண்ணினாலேபண்ணிஉயிருண்டாக்கிராசாவுடனே யுத்தம்பண்ணிச்செ
யங்கொண்டான்—ஆதலால்சத்துருக்கள்பலயீனமானசமயத்தில் செயம்ப
ண்ணவேணுமென்றுகண்டுகொள்க.

உட்பகை.

நாடாசுசெய்யாமல்ராமனைக்காான்போக்கினாள்
ஈடிலாக்கூனியிரங்கேசா—நீடுலகில்
எட்பகவன்னசிறுமைத்தேயாயினும்
உட்பகையுள்ளதாங்கேடு.

என்பது. அவன்பெருமையைநோக்கஎள்ளின்பிளவையொத்த சிறுமையுடையதேயாயினும் அப்பெருமையெல்லாமழியவரும்கேடுள்ளதாம் என்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக இரகுநாயகர்சிறுபிள்ளையாக உண்டைவில்தெறித்து விளையாடுகிற காலத்தில் மந்தரையாகிய கூனியுடைய கூனிலே உண்டைகொண்டுதெறித்து விளையாடினார் அந்தவெட்பகையினாலே இரகுநாயகருக்குப் பட்டாபிஷேகசமயத்தில் கூனியானவள் கைகேசிக்குச்சொல்லி விகாதம்செய்துவனத்திலேபோகச்செய்வித்தாள்—ஆதலால் சற்றேனும் உளவறிந்தபகையாகாதெனக்கண்டுகொள்க. ௮௯

பெரியாரைப்பிழையாமை.

சொல்லவல்லநத்தியற்குச்சூழ்ச்சிசெய்தவாதாவி
இல்வலனுமாய்ந்தாரிரங்கேசா—மல்வல்ல
கூற்றத்தைக்கையால்விளித்தற்றலாற்றுவார்க்
காற்றாதாரின்னாசெயல்.

என்பது. மூவகையாற்றலுமுடையவர்க்கு அவ்வாற்றலில்லாதவர் இன்னாதவைகளைமுற்பட்டுச்செய்தல் தானேயும்வருந்தன்மையனாகியகூற்றுவனை அதற்குமுன்னேகைகாட்டி அழைத்தால் ஒக்குமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக அகஸ்தியர் பொதியமலைக்குப்போகும்வழியிலே வாதாவி இல்வலனென்று இரண்டுபேர் இராக்கதர் அகஸ்தியரைவஞ்சிப்பதற்கெண்ணிவாதாவியை ஆடாகமேயச்சொல்லி இல்வலன்முனிவனுக்குப் பிராமணார்த்தஞ்சொல்லி ஆட்டைத்தச்சமைத்துப்போசனமிட்டு சஞ்சீவிமந்திரத்தினாலே வாதாவியைமுனிவன் கர்ப்பத்திலேயுர்ப்பவம்செய்து வயிற்றைப்பீறிக்கொண்டுவாச்சொல்லியழைத்தான் அந்தவஞ்சனையைமுனிவனறிந்து வாதாவி ஜீரணமாகவாவென்று நாபியைத்தடவினார் அவன்வயிற்றில் சீரணமாகிப்போனான் இல்வலனையுங்கோபாக்கினியினாலே சாம்பலாக்க இருவருமாடிந்தார்கள்—ஆதலால் இயமனைச்சபித்தாலும் பெரியோர்களுக்கபராதஞ்செய்துப்பிழைப்பதில்லையெனக்கண்டுகொள்க. ௯௰

பெண்வழிச்சேறல்.

சந்திரனுந்தேமுதனையருயிரிழந்தான்
இந்துநுதற்கங்கையிரங்கேசா—அந்தோ
மனைவிழைவார்மாண்பயனெய்தார்வினைவிழைவார்
வேண்டாப்பொருளுமது.

அ

என்பது. இன்பங்காரணமாகத்தம்மனையாளைவிரும்பி அவள்வழிநடப்பவர்தமக்கினியதுணையாகிய அறத்தையடையார்பொருள்சம்பாதித்தலிலே முயல்பவர் அதற்குவிரோதமென்று இகழார்பொருளும் அவ்வின்பமுமெனநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகவசிட்டர்தேவபூசைக்குப்பஞ்சகௌவியங்கொடுக்கப்போகிற காமதேனுவை அஷ்டவசுக்கள்வழியிலே மறித்துப்பிடித்துத் தங்கள்பதிக்குக்கொண்டுபோகும்போது காமதேனு அவ்வெட்டுப்பேரையும் இழுத்துக்கொண்டு வசிட்டரிடம்போய் நடந்தசெய்தியைச்சொல்ல வசிட்டருக்குக்கோபம்வந்து அவ்வெட்டுப்பேரையுநீங்கள் பூமியில்போய்பிறக்கக்கடவீர்களென்று சபிக்க அவர்கள்பயந்து முனிவனைவணங்கிச்சுவாமி எங்களால்இக்குற்றம்நடந்ததன்று எங்கள் தலைவன்பேச்சை மறுக்கமாட்டாமல் நடந்ததென அதைக்கேட்டமுனிவன் நீங்களேழுபேரும் பூமியிற்பிறந்தவுடனே யந்தச்சென்மநீங்கி வசுக்களாவீர்கள் இக்குற்றத்திற்குக்காரணமானவன் பூமியிற்பிறந்து அனேககாலம் அவ்விடத்தில் சந்நியாசியாகவிருந்து முடிவில்பாரதயுத்தத்தில் அருச்சுனன் கைப்பாணத்திலிறந்து வரக்கடவனென அச்சாபத்தையேற்றுக்கொண்டு பூமியைநோக்கி வரும்போது வழியில்கங்கையைக்கண்டெங்குபோறாயம்மாவெனநான்பிரமன்சாபத்தால் பூலோகத்திற்போய்பிறக்கப்போகிறேனென நாங்களும் வசிட்டர்சாபத்தால் பூமியிற்பிறக்கப்போகிறோம் உடனேயெங்களைக்கொன்றுவிட்டு முன்போல்தேவலோகம்வரும்படி தயைசெய்யவேண்டுமென்றுநடந்தசெய்திகளைச்சொல்ல அதற்குகங்கைசம்மதித்து பூமியில் வந்து சந்தனுமகாராசனை விவாகஞ்செய்து கொண்டிருந்தாள் அரசனுக்கவள்பேரிலிருந்தமோகத்தால் அவள்சொல்லைமீறாமல் தனக்குப்பிறந்தபிள்ளைகள்ளெழுவரை அவள்சொற்படிகங்கையிற்போட்டுக்கொன்றார் எட்டாவதுகர்ப்பமாக விருக்குங்காலத்தில் மந்திரிமுதலானவர்கள் அரசனைப்பார்த்துஸ்திரீபேரில்மோகத்தினால் சிசுஹத்தியும்வம்சநஷ்டமும் தேடிக்கொள்ளுகிறீர் இதுநன்மையல்லவென்றுகர்ணகடூரமான வசனங்களைச்சொல்ல எட்டாவது பிள்ளையைக்கொல்லாமல் அவள்மேல் மோகத்தையுந்தீர்த்தான் அந்தஎட்டாவதுபிள்ளைபிறந்து வீஷ்மனென்றுபெயர்பெற்று அநேகநாளிருந்தார்—ஆகலால்ஸ்திரீகள்சொற்படி நடக்கவொண்ணாதெனக்கண்டுகொள்க. ௩௧

வரைவின்மகளிர்.

தொண்டரடிப்பொடியைத்தோளிருநாயிக்குநலால்
எண்டிசையும்போற்றுமிரங்கேசா-கண்டிருந்தும்

தந்நலம்பாரிப்பார்தோயார்தகைசெருக்கிப்
புந்நலம்பாரிப்பார்தோள்.

என்பது. ஆடல்பாடல் அழகென்பவைகளாலேமகிழ்வித்துதப் புல்லியநலத்தைவிலைகொடுப்பவர்க்கெல்லாம் பரப்புமகளிரதுதோளை அறிவொழுக்கங்களாலாகிய தமதுபுகழைஉலகத்தேபரப்புதற்குரியவுயர்ந்தோர்தீண்டாரென்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகதொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரிரங்கத்திலே நந்தன வனப்பணிவிடைசெய்து அரங்கநாதருக்குத்திருமாலைகொடுத்துக்கொண்டு மகாமுத்தராயிருந்தார் அவரையவ்வூரிலுள்ள ஒருதாசிதன்னிடத்து மோகங்கொள்ளும்படிமயக்கினதால் அவர்பிராரத்தகர்மத்தால் அவளிடத்திச்சைகொண்டு அவளைமருவிவருநாளில் ஆழ்வார்பொருள்கொடாமையால் அவள்தன்வீட்டுக்குவரவேண்டாமென்றனள் அதனால் அவர் அதிகவிரகத்தால் வருந்தப்படுகிறதை அரங்கநாதனறிந்து ஒருபிராமணப்பிள்ளையாகவுருவங்கொண்டு அர்த்தராத்திரியில் சந்நிதியிலிருந்த ஒருபொற்கிண்ணத்தையெடுத்துப்போய் ஆழ்வார்கொடுக்கச்சொன்னதாக அந்தத்தாசிகையில்கொடுத்து ஆழ்வாரிடத்துக்குப்போய் அவள்வரச்சொன்னாளென்றுசொல்லிப்போனார் ஆழ்வாரும் அன்றிராத்திரியவள்வீட்டிலிருந்து உதயத்திற்புறப்பட்டுப்போனார்பின்புசந்நிதியிலிருந்த கிண்ணங்காணாமையால் சுவாமிகாரர்தேடிதாசிவீட்டிற்கண்டு ஆழ்வாரைக்கள்வனென்றுபிடித்துக்கொண்டார்கள் அச்சமயத்தில் சுவாமிபிரசன்னராய்வந்துவிடுவித்தார்— ஆதலால்வேசைசகவசமானவர்கள் பெருமைகெடுமெனக்கண்டுகொள்க. ௯

கள்ளுண்ணாமை.

தக்ககுருமனைக்கணென்புசார்ந்தமதுவுண்டசுக்கன்
எக்கருமஞ்செய்தானிரங்கேசா—மிக்க
களித்தறியேனென்பதுகைவிடுகநெஞ்சத்
தொளித்ததூஉமாங்கேமிகும்.

என்பது. மறைந்துண்டுகள்ளுண்டறியேனென்று உண்ணாதபொழுதுதமது ஆசாரஞ்சொல்லுதலைவிடக்கடவர் அவ்வுண்டபொழுதேமுன்பிறரறிந்தால் இழுக்காமென்றுமனதிலொளித்தகுற்றமுமுன்னையளவின்மிகுந்து வெளிப்படும் என்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பிரகஸ்பதிபகவான்குமாரனானவன் சுக்கிராசாரியரிடத்தில் வித்தியாப்பியாசம் பண்ணிக்கொள்ளவந்திருந்த காலத்தில் அசுரர்கள் அந்தப்பிள்ளையின்மேல் பொறாமையால் அநேகமுறைகொ

ன்றார்கள் அந்த அந்தக்காலத்திலும் ஆசாரியன் சஞ்சீவிமந்திரத்தில் எழுப்பினதுகண்டுபின்பு அந்தப்பிள்ளையை ஒருநாள் காட்டிலழைத்துக்கொண்டுபோய்கொன்றுகல்லின்மீதுவைத்தரைத்து மதுவிற்கரைத்து ஆசாரியர்க்குக்கொண்டுவந்துகொடுக்க அவரறியாமல்பொசித்துவிட்டார்பின்பு போசனவேளையில் அப்பிள்ளையைக்காணாமற்றேடி அகப்படாமையால ஞானதிருஷ்டியாற்பார்த்துத்தன்வயிற்றிலிருப்பதைக்கண்டு சஞ்சீவிமந்திரத்தாலுருவுண்டுபண்ணியெழுப்பி அப்பிள்ளைக்கு அந்தசஞ்சீவிமந்திரத்தையுபதேசித்துத்தன்வயிற்றைப்பீறிக்கொண்டுவெளியிலவந்தபின் தன்னையெழுப்பச்செய்தார்—ஆதலால்கள்ளுண்டவர்மனதிலே இரகசியந்தங் ௫௯
காதெனக்கண்டுகொள்க.

சூது.

தன்மர் துரியோதனனுடனே சூதாடி
இன்மையுற்றானென்றே ரங்கேசா—நன்மைப்
பொருள்கெடுத்துப்பொய்மேற்கொளீஇயருள்கெடுத்
தல்லலுழப்பிக்குஞ்சூது.

என்பது. சூதாட்டமானது தன்னைப்பழகினவனது பொருளைக்கெடுத்துப்பொய்யைமேற்கொள்ளப்பண்ணி மனதிலெழுகிற அருளைக்கெடுத்து இவ்வழியால் அவனையிருமையிலும் துன்பமுறுவிக்குமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக தருமபுத்திரர் துரியோதனனுடனே சூதாடித்தன் ஆதினமுமழிந்து பன்னிரண்டுவருஷம்வனவாசத்திற்றுக்கத்தையடைந்து ஒருவருஷம் அக்கியாதவாசஞ்செய்துயுத்தத்தில்அசுவத்தாமா அதாகுஞ்சரமென்று பொய்யுஞ்சொல்லித்துரோணரையும்உறவின்முறையாரையுங்கொன்றார்—ஆதலால் சூதாடல் ௬௰
தவிரவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.

மருந்து.

அம்பட்டன் வேள்விநுகர்ந்தக்கினிக்குமந்தமுற்ற
தென்பதறிந்தமிரங்கேசா—தன்பசியின்
றீயளவன்றித்தெரியான்பெரிதுண்ணின்
நோயளவின்றிப்படும்.

என்பது. தன்சரீரசுபாவமும் அதற்கேற்றவுணவுங்காலமும் ஆராயானாகிவேண்டியவுணவைவேண்டியகாலத்து வயிற்றுத் தீயளவல்லாமல் ஒருவன்மிகவுமுண்ணுவானாயின் நோயானது அளவில்லாமல் அவனிடத்தேவளருமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அ

ற்குகாரணமாக இரகுவம்சத்துஇராசாவாகிய அம்பரீடமகாராசன்பன்னிரண்டுவருஷம்யானைத்துதிக்கைபோல ஆகுதிகொடுத்து யாகம்பண்ண அந்தயாகத்திலே அக்கினிபகவானின்று அதிகமான ஆகாரங்கொண்டபடியால்வயிறுமந்தாக்கினியாகவிருந்துநெடுங்காலந்துன்பப்பட்டான் ஆகலாலபசியறிந்தளவாகப்புசிக்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க. ௬௫

மூன்றாவது-அமைச்சியல்-முற்றும்.

——()——

நான்காவது-ஒழிபியல்.

குடிமை.

தூடணமாமைவருடன்றுன்னுதலென்றேகன்னன்
வடலையைநீத்தானிரங்கேசா—நீடு
அடுக்கியகோடிபெறினுங்குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவசெய்தலிலர்.

என்பது. பல்வாகஅடுக்கியகோடியளவினதாகிய பொருளைப்பெற்றாலும் உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்தவர் தம்மொழுக்கங்குன்றுந்தொழில்களைச்செய்யாரென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்அதற்குதாரணமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் துரியோதனனிடத்துத்தூதுபோய் பதினெட்டுநாளையுத்தத்துக்குச்சக்கையேற்றுக்கொண்டுவரும்போது குந்தியம்மனைக்கொண்டுகன்னன் தன்பிள்ளையெனத்தெரிவித்து பாண்டவர்களோடுசேர்ந்துகொண்டால் நீ ராசனாகவிருந்து ஐவரும் உனைவணங்கிவாழ்வார்களென்றுசொல்லியுங் கேளாமல் இதுவரையில் அவனன்னத்தைச்சாப்பிட்டுசமயத்தில் அவனைக்கைவிடுதல் தருமமல்லவென்றுசொல்லித்தாயாகியகுந்தியம்மனுக்குச்செலவுகொடுத்தனுப்பி விட்டு யுத்தத்தில்சீவனையும்விட்டான்—ஆதலால் நல்லகுடியிற்பிறந்தவர் தருமவிரோதமானகாரியத்துக்குடன்படாரெனக்கண்டுகொள்க. ௬௬

மானம்.

ஆநங்குறைந்தாருரைதாறனில்லாவிடுத்
தேகினளமேவந்தனிரங்கேசா—ஆகையால்
குன்றினனையாருங்குன்றுவர்குன்றுவ
குன்றியனையசெயின்.

என்பது. குடிப்பிறப்பால் மலைபோலுயர்ந்தவரும் தாழ்வதற்கேதுவாகிய செயல்களை ஒருகுன்றியளவாயினும் செய்தலால் தாழ்வரொன்று

நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக ந ச்சக்கிரவர்த்தி அர்த்தராத்திரியில்நடுக்காட்டிலே தமயந்தியை விட்டுப்பிரிந்ததால் தேசமுழுதுங்குறைந்து சரீரங்கறுத்து உருமாறிப்போய்த்தி ந்துபின்புதமயந்தியைக்கண்டுசுயரூபமானான்—ஆதலால் அறிவுடையா மதிமயக்கத்தால் தகாதகாரியங்களைச் செய்தால் குன்றுவாரெனக்கண் கொள்க. ௬௭

பெருமை.

மண்பாரதச்சக்கரத்தைமாலெடுப்பவிட்டமனார்
எண்புகழாக்கொண்டாரிங்கேசா—பண்பாற்
பெருமையுடையவராற்றுவாராற்றின்
அருமையுடையசெயல்.

என்பது. பெருமையுடையவராயினோர்தாம்வறியாராகியவழியும் பிற லேசெய்தற்கு அருமையுடையவையாகிய நற்செயல்களை அவைசெய்யு ம்வழியால்முடிவுபெறச்செய்யவல்லாரவரென்றுநாயனார்குறளில் திருவா ய்மலர்ந்தருளினாராதலாலதற்குதாரணமாக பாரதயுத்தத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ண தேவர் ஆயுதமெடுக்கிறதில்லையென்றுசொல்லியபோது வீஷ்மாச்சா யார்நான்ஆயுதமெடுக்கச்செய்கிறேனென்று பிரதிக்கினைசொல்லி அந்த ப்படிசக்கரமெடுப்பிக்கச்செய்தார்—ஆதலால்பெரியோர்கள்நினைத்தபடி மு ப்பார்களெனக்கண்டுகொள்க. ௬௮

சான்றாண்மை.

புத்தனெறிதந்தும்புராரிபதமளித்தான்
இத்தரணிபோற்றுமிரங்கேசா—மெத்தவே
இன்னாசெய்தார்க்குமினியவேசெய்யாக்கால்
என்னபயத்ததோசால்பு.

என்பது. சால்புடையவர்தமக்குத்துன்பந்தருமவைகளைச்செய்தவர்க ளுக்கும் இன்பந்தருமவைகளையேசெய்யாவிட்டால்சான்றாண்மைவேறே என்னபயனுடைத்தென்றுநாயனார்குறளில திருவாய்மலர்ந்தருளினாரா லால் அதற்குதாரணமாக ஈஸ்வரன் மறுசமயக்காரனாகிய புத்தன்நாடோ தன்கையிற்கல்லைமடியிற்கட்டிக்கொண்டு சிவாலயத்தைக் காணும்போ [illegible] சிவலிங்கத்தின்மீது அக்கல்லையெடுத்தெறிந்துவருவான் அ [illegible]தலைவனுக்குக்கைலாயமளித்தார்—ஆதலால்தீமைசெய்தவருக்கும் ந ன்மைசெய்வதேதக்கதெனக்கண்டுகொள்க. ௬௯

பண்புடைமை.

[illegible]ருந்தன்னைச்சொல்லித்துதிட்டினார்
இன்புற்றார்[illegible]ரங்கேசா—அன்பில

நகையுள்ளுமின்னாதிகழ்ச்சிபகையுள்ளும்
பண்புளபாடறிவார்மாட்டு.

என்பது. தன்னையிகழ்தல்ஒருவனுக்குவிளையாட்டினிடத்தும் துன்பந்தருவதாம் ஆகலால் பிறரியல்பறிந்து நட்பவரிடத்தபகையுள்ளவிடத்தும் அப்பகையுண்டாகாமல்இனியகாரியபண்புகளே உண்டாவாம் என்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலாலதற்குதாரணமாக பாரதயுத்தத்தில்பதின்மூன்றநாள்போரில்அபிமன்னனோடு வீமசேனன் கூடாதபடி சயிந்தவன்தொடுத்ததால் அபிமன்னு ஒருவருஞ்சகாயமில்லாமலிறந்தானாதலால் அருச்சுனன் அந்தசெய்திகேட்டு என்மகன்சாதற்குக் காரணமாகவிருந்தசயித்திரதனைநாளையுத்தத்தில் அஸ்தமிப்பதற்குள்ளாக கொல்லாமற்போவேனானால் அக்கினிப்பிரவேசமாவேனென்றுசபதம் பண்ணினான் அதைதருமாசனறிந்து சயித்திரதனிறந்தால் தங்கைதன் ...ப்பதிலையென்றுகருதிநாளையுத்தத்தில் சயிந்தவனைப் பாதுகாக்கும்படி துரியோதனனுக்குச்சொல்லியனுப்பினார் ஆதலால்நன்மைதீமையறிந்த பெரியோர்நற்குணவர்விடார்களெனக்கண்டுகொள்க. ௰

நன்றியில்செல்வம்.

செப்புமிருநிதிகள்சேர்ந்தகுபேரனுக்கு
எப்பொருளாலென்னுமிரங்கேசா—கைப்பொருள்
அற்றார்க்கொன்றாதான்செல்வமிகநலம்
பெற்றாடமியண்மூத்தற்று.

என்பது. ஒருபொருளுமில்லாயினோர்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றினைக் கொடாதவனது செல்வமானது வீணாகக்கழிதல்பெண்டிரின்மிகுந்தநலத்தினைப்பெற்றவொருத்திகொடுப்பாரில்லாமையினாலே கணவனில்லாமல் தனியளாய்மூத்ததன்மைத்ததென்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலாலதற்குதாரணமாக குபேரன் அளவற்றதிரவியமும் சங்கநிதி பத்மநிதியையுமுடையவனாய் உலகத்தில்ஒருவரிடத்து மில்லாத திரவியந் தன்பொக்கிஷத்திற்சேர்ந்திருக்கவும் வரம்பெற்றும் அந்தத்திரவியம் யாருக்குமுபகாரமில்லை—ஆகலால்பிறருக்குபகாரமில்லாதவன்பொன்காத்தபூதமெனக்கண்டுகொள்க. ௰௧

நாணுடைமை.

வாலிபுரந்தவலம்விரித்தாரோனுயிரை
நாணாலுயிரைத்துறப்பருயிர்ப்பொருட்டால்
நாண்டுறவார்நாணாள்பவர்

என்பது. நாணத்தையதனதுசிறப்பறிந்துவிடாதுநடப்பவர் அந்
நாணுமுயிருங்கூடிநிற்கமாட்டாதவிடத்துநாண்சிதையாமற் பொருட்டு
உயிரைநீங்குவார்உயிர்ச்சிதையாமற்பொருட்டுநாணினை நீங்காரென்றுநா
யனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதலாலதற்குதாரணமாகதுரியோ
தனன் பதினெழுநாள்யுத்தஞ்செய்துசகலசேனைகளையுமடித்துப் பதினெ
ட்டாநாள் தான் தனியாகவிருந்து இறந்தவர்களையெல்லாம் எழுப்பிவிடு
வேனென்று ஓர்தடாகத்தில் சலத்துச்குள்ளிருந்து தவம் பண்ணினன்
அதை வீமசேனன் கிருஷ்ணனாலறிந்து அத்தவம் முடிவதற்கு முன்னே
அங்கேபோய் துரியோதனனைப்போருக்கழைக்க அவன் சத்துருவைக்
கண்டொளித்தானென்னும் அபகீர்த்திக்கஞ்சிவெளியிற்புறப்பட்டு யுத்
தம்பண்ணிப்பிராணனைவிட்டான்-ஆதலால்நாணைக்காக்கும் பொருட்டுப்
பிராணனையொருபொருளாகநினையார்களெனக்கண்டுகொள்க. ௱௨

குடிசெயல்வகை.

அனைபடிமைக்கமுதுகொணர்ந்தெள்ளனுடன்
இன்னல்துடைத்தானிரங்கேசா-உன்னுங்கால்
நல்லாண்மையென்பதொருவற்குத்தான்பிறந்த
இல்லாண்மையாக்கிவிடும்.

என்பது. ஒருவனுக்குநல்லாண்மையென்றுசொல்லப்படுவதுதானு
தித்தகுடியையாளுந்தன்மையைத்தனக்குண்டாகிக்கொள்ளுதலென்
றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதலாலதற்குதாரணமாக
விநதையுங்கத்துருவையும் காசிபரிடத்திற்சென்றுவிநதை தனக்கு இர
ண்டு பிள்ளைவேண்டுமென்றும் கத்துருவைதனக்குஆயிரம்பிள்ளைவேண்
டுமென்றுங்கேட்க அவரப்படியேவரங்கொடுத்தனுப்பபின்புசிலநாளில்க
த்துருவை ஆதிசேடன்முதலிய ஆயிரம்பிள்ளையும்பெற்றுச் சந்தோஷித்
திருக்கவிநதை சிலநாளாகியும் தான்பெற்றமுட்டைகளிரண்டு பிள்ளையா
காமல் கல்லாகிருத்தலைக்கண்டு செட்டுப்போயிற்றோ என்னமோவென்
றுஅவசரப்பட்டு அவைகளிலொன்றையவசரப்பட்டுடைத்துப்பார்க்க அ
திலிருந்தும் அருணன் நாள் நிரம்பாமையால் இடுப்புவரையிலுருவ
முண்டாகி மற்றவை யில்லாமற் பிறந்து தாயைப்பார்த்து இன்
னும் சிலநாளும் பொறுத்து நான் பிறந்தால் மிகவும் வீரனா
யிருப்பேனே நீயவசரப்பட்டதால் நான்காலில்லாதவனானேனிப்படி நானு
கச்செய்தமையால் நீயுன்தங்கைக்கு அடிமையாவா என்று சபித்தான்

நான்தெரியாமற்செய்தகுற்றத்துக்குப் பொறுக்காமல்இப்படிப்பட்டசாபங்கொடுத்தாயே இதுஎப்போது நிவர்த்தியென்றுதாய்கேழ்க்க இன்னமிருக்கிறஒருமுட்டையையும் அதற்குநான்வருகிறவரையில் பாதுகாத்தால்மிகவும் வீரனாகியகருடன்பிறப்பான் அவனாலிந்த அடிமைத்தன்மைநீங்குமென்றுசொல்லி அருணன்சூரியன்தேருக்குச்சாரதியாகச்சென்றான்பின்பு விந்தைஅம்முட்டையைப் பாதுகாத்து வருகையில்ஒருநாள் விந்தையுங்கத்துருவையும் சமுத்திரக்கரையோரமாகவுலாத்தும்போது தேவேந்திரன் குதிரையாகிய உச்சைச்சிரவமென்பது புல்மேய்ந்துகொண்டுபோகும்போது விந்தையென்பவள் தங்கையைப்பார்த்து இந்தக்குதிரைசுத்தவெள்ளையென்றாள் இல்லை அதற்குவாலில்கறுப்புள்ளதென்றுதங்கைசொன்னாள் ஆனால்நாளைக்குப்பார்ப்போமிதில்தோற்றவர்கள்செயித்தவர்களுக்கடிமையாகிறதென்றுசபதஞ்செய்துகொண்டுவந்துவிட்டார்கள் மறுநாள் அவிடம்வந்துபார்ப்பதற்குமுன்னேதன்பிள்ளைகளிலொரு கருப்பாம்பைஅக்குதிரையின்வாலில்சுற்றிக்கொள்ளும்படிசெய்து இருவரும்போய்ப்பார்க்கும்போதுவாலில்கருமைதோன்றினதால் விந்தைதங்கைக்கடிமையாகிசிறுமைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தாள் பின்புசிலநாளில் கருடன்நாள்நிரம்பிப் பிறந்துதாய் தங்கைக்கடிமையாயிருப்பதுதெரிந்து சிறியதாயிடத்தும் அவள்பிள்ளைகளிடத்தும்வந்து உங்களுக்கெதுகொடுத்தால் என்தாயடிமையை நீக்கிவிடுவீர்களென்றுகேட்க அப்பொழுது சேடன்முதலியபாம்புகள் எங்களுக்குத் தேவாமுதங்கொண்டுவந்துகொடுத்தால் இந்தஅடிமையை நீக்கிவிடுகிறோமென்றுசொல்ல அப்படியே கருடன் தேவலோகம்போய்சகலதேவர்களையும்வென்று தேவேந்திரனையு முதுகுகொடுக்கும்படிசெய்துதேவாமுதத்தையும் அவர்கள்கண்ணுற் காணக்கொடுத்து தன்தாய்அடிமையுநீக்கிக்கொண்டான்-(ஆதலால்ஒருவனுக்காண்மையென்றுசொல்லுவதுதன்குடியையுயர்த்திக்கொள்ளுதலென கண்டுகொள்க

உழவு.

வன்பாரதத்தலங்கைவைத்தார்க்கெதிரில்லை
என்பாரதனாலிரங்கேசா—முன்பா
உழவாருலகத்தார்க் காணியஃதாற்றா
தெழுவாரையெல்லாம் பொறுத்து.

என்பது. உழுதவல்லவர்அவ்வுழுதலைச்செய்யமாட்டாமல் பிறர்தொழில்களிலேபேற்சொல்வோர்யாவரையுந்தாங்குதலால்உலகத்தாராகியதேர்க்கு அச்சாணியாவரென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்த

ருளினாதால் அதற்குதாரணமாக பாரதயுத்தத்தில்ஸ்ரீகிருஷ்ணதே ர் அர்ச்சுனன்பக்கும் பலபத்திரரும் பதினாயிரம்ரதக்காரரும் துரியோ தனன்பக்குமாகஇருந்தலால் விற்படைவேற்படை வாட்படைஆட் படைகுதிரைப்படை தேர்ப்படையாகிய அறுவகைப்படைகளும் பலப த்திரர்கையின் கண்ணுள்ள கலப்படைக்கு நிகரல்லவென்று ஸ்ரீகிருஷ் ணதேவர்பலபத்திராமனை வஞ்சனைசெய்து பூமிப்பிரதக்ஷணஞ்செய்யு படிசெய்வித்தார் (ஆதலால்உழுபவர்உலகத்தாராகியதேர்க்குஅச்சாணி யாவாரெனக்கண்டுகொள்க.)

நல்குரவு.

காலனும்பாஞ்சாலன்கண்டு துரோணனைநீர்
எவனென்றானன்றேரிங்கேசா-தாவில்
அறஞ்சாராநல்குரவின்றதாயானும்
பிறன்போலநோக்கப்படும்.

என்பது. அறத்தோடு பொருளில்லாத வறுமையையுடையவன் தன்னைப்பெற்றதாயாலும் அன்னியன்போலநினைத்துப் பார்க்கப்படு வனென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாதலால் அதற் குதாரணமாக பாஞ்சாலனுந்துரோணாச்சாரியரும் பாலியத்தில்சிநேக மாகவிருந்தகாலத்தில் பாஞ்சாலன்தனக்குப் பட்டாபிஷேகம் வந்தகா லத்தில்உமக்குப் பாதிராச்சியங்கொடுக்கிறேனென்று துரோணாச்சா ரியருக்குச்சொல்லிப்பின்பு அவர்தன்பிள்ளைக்குப்பால்வேண்டிப்பாஞ்சா லனிடத்துவந்தபோது துரோணாச்சாரியாரைக்கண்டு ஏழ்மையாயிரு த்தலினால் நீரொன்று கேட்க என்னையறியீரா நீரும்நானும் தநுர்வே தங்கற்றுக்கொள்ளுங்காலத்தில் எனக்குப்பட்டம்வந்தால் உமக்குப்பா திராச்சியங் கொடுக்கிறேனென்று சொல்லியிருந்தீரே மறந்துபோனீ ரோவென ஓகோ வழக்குக்குவந்தீரோவென்று அவரைத் தள்ளிவிடச்சொன்னான் (ஆதலால்வறியவன்றன்றாயாலு மந்நியன்போலப்பார்க் கப்படுவானெனக்கண்டுகொள்க.

இரவு.

அங்கியும்பர்கோன்காவருந்தநினைந்தர்ச்சுனன்பால்
இங்கிதமாப்பெற்றானிரங்கேசா-மங்கா
இரத்தலுமீதலேபோலுங்கரத்தல்
கனவிலுந்தேற்றாதார்மாட்டு.

என்பது. தமக்குள்ளதுமறைத்தலை சொப்பனத்திலும்அறியாத வரிடத்துயாசித்தலும்வறியவர்க்குக்கொடுத்தலேபோலுமென்றுநாய னார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாதலாலதற்குதாரணமாக அக்கி

னிதேவன்காண்டாவனத்தைப் பட்சிக்கவேண்டி அருச்சுனனிடத்து ப்பிராமணஉருவமாகவந்து தனக்காகாரங்கேட்கஅப்படியேகொடுக்கி றேனென்றுதத்தஞ்செய்து தேவர்களோடுபோர்செய்து யாவரையுஞ் செயித்து அக்கினிதேவனுக்குஆகாரங்கொடுத்தான்—(ஆதலால் சொர் ப்பனத்திலுமுழுத்தகுணமில்லாதவரிடத்தில் யாசித்தலும் கொடுத் தலைபோலாமெனக்கண்டுகொள்க.

இரவச்சம்.

சென்றுபலிபக்கல்செங்கைவிரித்தேற்றல்பழு
தென்றுகுன்றிநின்றாயிரங்கேசா—நன்றிதரும்
ஆவிற்குநீரென்றிரப்பினுநாவிற்
கிரவினிளிவந்ததில்.

என்பது. தண்ணீர்பெறுதிறக்குநிலைமையதாகிய பசுவுக்குத்தரு நோக்கியிதற்குத் தண்ணீர்தரல் வேண்டுமென்று இரந்து சொல்லும் போதும்அவ்விரவுபோல் ஒருவனாவிற்குஅவமானம்வந்ததுவேயில்லை யென்று நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்அதற்குதா ரணமாகபலிச்சக்கிரவர்த்தி திரிலோகமுந்தன்னதாக்கிக்கொண்டு அவ ற்றையாகத்தில் பிராமணருக்குத் தத்தம்பண்ண நினைத்தகாலத்தில் தேவர்கள்தாங்களிருப்பதற்கிடமில்லையே யென்று திருப்பாற்கடற்க ரையினின்றுமுறையிட சுவாமிபிரசன்னமாய் தேவர்களுக்குஅபயஸ்த ங்கொடுத்து முன்நரசிங்கவதாரத்தில் பிரகலாதனுக்கு இனிஅசுர ர்வம்சத்தைக்கொல்லுவதில்லையென்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணினமை யால்பலிசக்கிரவர்த்தியைக் கொல்லவொண்ணாதென்று வாமனவுருவ ங்கொண்டு அவனதுயாகசாலையிற்புகுந்துதன்னுடையஅண்டலக்ஷத்தெ ண்பதினாயிரம்யோசனை தூரம்பருத்துநீண்டுமிருக்குஞ்சரீரத்தைஇரப பென்கிறஇகழ்ச்சியினாலே குறைந்துவந்து மூன்றடிமண் கேட்டார்— (ஆதலால்நல்லவழியில் ஒருவரிடத்திற் கேட்டுவாங்குதலும் இழிவெ னக்கண்டுகொள்க.)

கயமை.

தேனிருந்தசொல்லாளைத்தேர்வேந்தாகாணவுட்
எனுரிந்தான்மேனாளிரங்கேசா—ஆனாலும்
நன்றறிவாரிற்கயவர்திருவுடையர்
நெஞ்சத்தவலமிலர்.

என்பது. தமக்குறுதியாயினவைகளை அறிபவரின் அவையறியா தகீழ்மக்கள்நன்மையுடையவராவரவர்போலத்தமதுநெஞ்சினிடத்து அ வைகாரணமாகக்கவலையிலர்ஆதலால்என்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்ம

ர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக துரியோதனன் திரௌபதி யைச்சபையிற்கொண்டுவந்து அவமானப்படுத்துகிறபோது இது உப குலத்துக்கும் பழுதென்று பதிவிரதையை யவமானஞ் செய்கிறது பாவமென்றும் விசாரியாமல் சபையிற் றுயிலுரிந்தான்—ஆதலால்நன் மைகளையறியவரிலும் நெஞ்சிற்கவலையில்லாதவராகிய சிறுமக்கள் நன் மையுடையவரெனக்கண்டுகொள்க.)

இரண்டாவது பொருட்பால்-முற்றும்.

மூன்றாவது-காமத்துப்பால்.

—— (*) ——

முதலாவது-ஆண்பாற் கிளவிகள்.

தகையணங்குறுத்தல்.

சுந்தரமாமகலிகைதோள்தோய்ந்துபத்து நூ
றிந்திரன்கண் ணுற்றானிரங்கேசா—இந்துமுறி
ஒண்ணுதற்கோஒவுடன்றகைதெருட்பினுள்
நண்ணாருமுட்குமென்பீடு.

என்பது. போர்க்களத்தில் எதிர்த்தில்லாதபகைவருமெதிர்த்தவ ர்வாய்ச்சொற்கேட்டு அஞ்சுதற்குஏதுவாகிய என்வலி இம்மாதருடை யஒளிபொருந்திய நெற்றியொன்றற்கே அழிந்துவிட்டதென்று நா யனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற் குதாரணமாக இந்திரன் அகலிகையைக்கண்டு மோகஞ்சகியாமல் கபடமாய் கௌதம ரைப்பிரிவித்து அவருருவமாகப்போய் அவளையநுபவித்துகௌதமர் சாபத்தால் ஆயிரங்கண்களைப்பெற்றுத் தன்பெருமையையிழந்தான்— (ஆகலால் சுந்தரமானமாதைக்கண்டவிடத்தில் தன்சௌரியநில்லாதெ னக்கண்டுகொள்க. (க)

குறிப்பறிதல்.

மேனகைவிலோசனமுமேவுமிணைநோக்கும்
ஏதுகலவிக்கிரங்கேசா—ஆதலால்
கண்ணொடுகண்ணிணைநோக்கொக்கின்வாய்ச்சொற்கள்
என்னபயனுமில்.

என்பது. காமத்துக்குறிப்பறிநவருள் ஒருவரதுகண்களோடொருவ ரதுகண்கள்பார்வையாலொக்குமாயின் உண்மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச் சொற்கள் ஒருபயனு முடையனவல்ல என்று நாயனார் கு

ளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பரமசிவ
ாகைலாயத்திலொருபுறத்தில்உத்தியானவனத்தில் பார்வதியுடனே
யகாந்தமாகவிருக்கையில் அதற்குத்தேவர்களாலே விகாதமானபோ
பார்வதிதம்முடையகர்ப்பத்துக்கு விகாதம்பண்ணின தேவர்களுக்
த்தங்கள்சுபஸ்திரீயினிடத்துப்புத்திரரில்லாமறபோகச்சபித்து அந்
வனத்திலே வந்தபுருஷாள்ஸ்திரீயாகப்போம்படிசபித்தாள் அந்தச்
பமறியாமல் இளையென்னுமிராசனந்தவனத்தில்வந்தபோது ஸ்திரீ
ானபின்பு அந்தஇளையென்பவள் அந்தவிடங்களிற்சஞ்சரிக்கின்ற
லத்தில் புதன் எதிர்ப்பட்டு இருவர்பார்வையும் ஒத்தமையால் இரு
ருங்காந்தர்வவிவாகஞ்செய்துகொண்டதில் அவர்களுக்குப்புரூரவன்
றந்தான்-ஆதலால் இருவர்பார்வையும் ஒத்தால் அதாற்பயனிஃதெ
யனக்கண்டுகொள்க. ௱௰

புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

உப்பரிற்றுன்முகனுருற்றகங்கைதோள்தோய
இப்பர்வந்தரான்றோவிரங்கேசா—அன்பாகத்
தாய்விழ்வார்பென்றோட்டுயிலினிதுகொல்
தாமரைக்கண்ணானுலகு.

என்பது. ஐம்புலன்களையுமனுபவிப்பவர்க்குதான்விரும்புமகளிர
மெல்லியதோள்களிடத்து துயிலும்துயில்போல அவைகளைத்துற
தபோகிகளாலடையப்படுவதாகிய கமலக்கண்ணனதுலகம்வருந்தாம
டையக்கூடுவதோஎன்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினரா
லாலதற் குதாரணமாக தேவேந்திரனுடையகொலுவுக்குக்கங்கைவ
தபோதுவாயுபகவான் அவள்ஆடையைநிகழ்த்த அப்போது சகல
தவர்களும்கண்களைமூடிக்கொள்ள துன்முகனொருவனும் கண்களைத்
திறந்துஅவளவயவங்களை விரும்பிப்பார்த்தமையால்துன்முகன்பூமியி
போய்பிறந்து கங்கையையனுபவித்துவரும்படி இந்திரன் சபித்தகா
அப்படியேதுன்முகன்யயாதிக்குப்புத்திரனாகப்பிறந்துசாபத்தினாலே
பூமியிற்பிறந்து வந்திருந்தகங்கையை விவாகஞ்செய்துகொண்டு இரு
ருமொருமனதாகிச்சேர்ந்திருந்தார்—ஆதலால் பரமபதத்திலும் இவ்
இன்பம் பெரிதென்றுணக்கண்டுகொள்க. ககக

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

ஒண்கயற்கட்பாரதியோதுமறைநாவில்
என்கண்ணான்வைத்தாளிரங்கேசா—பண்பில்
அதினிச்சமுயன்னத்தின்றாவியுமாதர்
அடிக்குநெருஞ்சிப்பழம்.

என்பது. உலகத்தாரால்மென்மைகொடுக்கப்பட்ட அனிச்சம
ரும் அன்னப்பறவையினிறகும் பெண்களினடிக்கு நெருஞ்சிப் பழ
போலவருத்தஞ்செய்யுமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தரு
னாராதலாலதற் குதாரணமாகபிரமதேவர்சரஸ்வதியிடத்தில் மோக
தினாலேகால்களினருமையையறிந்துநாவிலேவைத்துக்கொண்டார்
திருமால்மார்பிலேவைத்துக்கொண்டார் சிவன்சடையிலேவைத்துக்கொ
ண்டார்-ஆதலால் அனிச்சமலரும் அன்னத்தினிறகும் மாதர்களடிக்
நெருஞ்சிப்பழம்போலவருத்தாநிற்குமெனக்கண்டுகொள்க. ௧௧

காதற்சிறப்புரைத்தல்.

சேர்ந்துதிருமகளைத்தெள்ளமுதைத்தும்பருக்கே
ஈந்தவுதாரவிரங்கேசா-தேர்ந்தக்கால்
பாலொடுதேன்கலந்தற்றேபணிமொழி
வாலெயிறூறியநீர்.

என்பது. இம்மெல்லியசொல்லையுடையவளதுவெண்பல்லினூ
யநீரானது பாலுடனேதேனைக்கலந்த கலவைபோலும் என்றுநாயனா
குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதலால் அதற்குதாரணமாகதேவர்
ளுக்காகத்திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அதிலுற்பவித்த ஸ்ரீமகாலட்சு
யைத்திருமாலானவர் தனதுமார்பிலேதரித்துக்கொண்டு அதரபான
செய்ததால் இதற்குச்சரியல்ல அமிர்தமென்று அவ்வமிர்தத்தைத்தே
வர்களுக்குச்செலவிட்டார்-ஆதலால்கலவியி னின்பத்திற்கும் அத
பானவின்பத்திற்கும் அமுதமொப்பல்லவெனக்கண்டுகொள்க. ௧௧

நாணுத்துறவுரைத்தல்.

கீசகன்பாஞ்சாலியின்மேற்கேவலமால்கொண்டுயிர்தோற்
றேசுதலையுற்றானிரங்கேசா-ஆசையெனும்
காமக்கடும்புனலுய்க்குமேநாணொடு
நல்லாண்மையென்னும்புணை.

என்பது. நாண்தன்னைக்கடத்தற்குக்கொண்டநாணமும்நல்லாண்
மையும் ஆகியபுணைகளைகாமமாகியகடியவெள்ளமானது என்னிற்பிரி
துக்கொண்டு போகின்றது என்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தரு
ளினாராதலாலதற்குதாரணமாக பாண்டவர்கள்விராடபுரத்தில் அ
கியாதவாசம்பண்ணும்போது கீசகன்துரௌபதியைக்கண்டு மோகித்
து அதனால்விரகவேதனைப்பட்டு மிகவும்வருத்தமடைந்த காலத்தில்சி
லதோழிகளோடுதுரௌபதியும்கீசகன்வீட்டுக்குப்பலகாரமுதலியசி

யண்டியெடுத்துப்போனபோது சேகன்தொடர்ந்துதூரத்திவர அதனைக்
கண்டகாந்தருவனொருவன்பூமியின்கண்வந்து சேகன்காலைப்பிடித்துச்
சுழற்றியெறிந்துவிட்டுப்போனானதன்பின்பு ஒருநாளிரவிலவனைசிங்கா
லனத்தில்வந்தபோது வீமசேனன்கொன்றான்- ஆதலால் நாணமும்
ஆண்மையுமாகியபுணைகளைக் காமவெள்ளமானதுகொண்டு போகின்ற
தெனக்கண்டுகொள்க. கஉக

அலரறிவுறுத்தல்.

நீந்துகடன்மூழ்கிநெடுநாட்கௌதமனார்
வந்தகலிதோய்ந்தாரிரங்கேசா—மாந்தி
களித்தோறுங்கள்ளுண்டல்வேட்டற்றாற்காமம்
வெளிப்படுந்தோறுமினிது.

என்பது. கள்ளுண்பார்க்குக்களிக்குந்தோறுங்கள்ளுண்ணுதல்இ
னிதாயவிதம்போல்எனக்குக்காமமானது வெளிப்படுந்தோறும் இனி
தாகாநின்றது என்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலா
ல்அதற்குதாரணமாக திருப்பாற்கடலில் அகலிகைபிறந்தபோதுஇரு
டிகளுந்தேவர்களும் அந்தக்கன்னிகைமீது இச்சைகொண்டு திருமாலி
டத்துவந்து எனக்குனக்கென்று வாதாடியபோது திருமாலானவர அ
ந்தக்கன்னிகைமீது இச்சைகொண்டவரெல்லாம் இந்தச்சமுத்திரத்
தில் மூழ்கியிருந்து எழுந்திருப்பீராகில் எல்லாருக்கும்பின்னர் உங்களி
ல்யார்யெழுந்திருக்கிறீர்களோ அவர்களுக்குக்கொடுப்பேனென்றுசொ
ல்ல அப்படியே அந்தப்பெண்ணையிச்சித்தவர்கள் யாவருங்கடலின்மூழ்
கிநெடுநாளிருந்து ஒவ்வொருவராகஎழுந்திருக்ககௌதமர்மாத்திரம் இ
ன்னும்எழுந்திராமலிருப்பதை இந்திராதிதேவதைகளுந்திரிமூர்த்திக
ளுங்கண்டு அவரிடத்தில்வந்து கூவியெழுப்பி அவருக்குஅகலிகையை
விவாகம்பண்ணிக்கொடுத்தார்—ஆதலால் ஒருவருக்குகாமம்யாவருமறிய
வெளிப்படுந்தோறும் இனிதாமெனக்கண்டுகொள்க. ககரு

முதலாவது-ஆண்பாற்கிளவிகள்- முற்றிற்று.

இரண்டாவது பெண்பாற்கிளவிகள்.

பிரிவாற்றாமை.

தன்பதியின்செல்கையினாற்றாவில்நதியாயினாள்
என்பர்கவுசியிரங்கேசா—அன்பரோ

செல்லாமையுண்டேலெனக்குரைமற்றுநின்
வல்லரவுவாழ்வார்க்குரை.

என்பது. நீயெம்மைப்பிரியாமையுண்டாயின் எனக்கு அதை
சொல்அதுநீங்கநீபிரிந்துபோய் நின்விரைந்துவருதலை அப்பொழுது
யிர்வாழ்வார்க்குசொல்லுஎன்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தரு
னாதலால் அதற்குதாரணமாககாதிராசாவின்மகள் கௌசிகையெ
பவளை இருசிகனென்னும்ஒருரிஷிவிவாகஞ்செய்துகொண்டுசிலகால
கூடியிருந்து அந்தரிஷிபிரம்மலோகத்துக்குப்போகும்பொருட்டு ஆ
யமார்க்கமாகச் செல்லும்போது கௌசிகை பிரிவாற்றாமல் தானு
மார்க்கமாகத்தொடர்ந்துபோனாள் அதையம்முனிவன்கண்டு அவ
நதியாகச்சபித்தார் அவள்கோமதியென்னுநதியாயினாள்—ஆதலாற்
ருவர்மனமொத்தவர்க்குப்பிரிவுபெறாதெனக்கண்டுகொள்க. க

படர்மெலிந்திரங்கல்.

குன்றெடுத்தான்மார்புகுடிகொண்டிருந்தாள்செங்கமலை
என்றும்பிரியாதிரங்கேசா—நன்றிகூர்
இன்பங்கடன்மற்றுக்காமமஃதடுங்கால்
துன்பமதனிற்பெரிது.

என்பது. காமப்புணர்ச்சியாலின்பஞ்செய்யும்போதுஅவ்வின்ப
கடல்போற்பெரிதாம் இனியக்காமந்தானே பிரிவினாலே துன்பஞ்செ
ய்யும்போது அத்துன்பம் அக்கடலினும்பெரிதாமென்று நாயனார்கு
ளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாதலால் அதற்குதாரணமாக மகாலட்
மியானவள் ஒருகாலத்திற்பிரிவுண்டாகும் அதனால்வருந்தவேண்டி
ருக்குமெனக்கருதிதிருமாலினதுமார்பைவிட்டுப் பிரியாமலிருக்கவ
பெற்றாள்—ஆதலால் மாதர்கள் பிரிவில்லாமலிருத்தற்கே நோக்கவே
ண்டுமெனக்கண்டுகொள்க. ச

கண்விதுப்பழிதல்.

காதலருச்சுனனைக்கண்டூர்வசியடைந்த
தேதவன்றேமேனாளிரங்கேசா-ஓதில்
கதுமெனத்தாநோக்கித்தாமேகலுழும்
இதுநகத்தக்கதுடைத்து.

என்பது. இக்கண்கள் அன்று காதலனைத்தாமே விரை
ந்துநோக்கி இன்றுந்தாமேயிருந்துஅழுகின்ற இவ்வறியாமையைச்செ

நம்மாலே சிரிக்கத்தக்கவியல்பையுடையதென்று நாயனார் குறளில்திரு வாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக அருச்சுனன்றேவலோ கம்போய் காலகேயநிவாதகவசாலைச்சங்கரித்துதேவேந்திர சிம்மாதனத் திருந்தேவாமுதம்புசித்து அந்நிருக்குங்காலத்தில் ஊர்வசிவந்துதனியே யிருக்கும் அருச்சுனனைக்கண்டுமோகிக்க அருச்சுனன் முறையன்றெனத் தள்ள ஊர்வசிகோபித்து நீ பேடியாகவெனச் சபித்துப்போகப் பின்பு தேவேந்திரன்முதலியயாவருங்கண்டு ஊர்வசியிடத்திற்போய் அவளை வேண்டியச்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்தார்—ஆகலால் தேவமாதாகியவூர்வ சிஒருவன் குணங்குறியாமல் இச்சிப்பதுதகாதெனக்கண்டுகொள்க. ()

பசப்புறுபருவரல்.

மன்னுமகலிகல்லாய் மாநிலத்திலேகிடந்தாள்
என்னுமொழிகேட்டா னிரங்கேசா—துன்னப்
பசந்தாளிவளென்ப தல்லாலிலனைத்
துறந்தாரவரென் பாரில். ட

என்பது. இவன்பொறுக்கிராமல் பசலைநிறமடைந்தாளென்று என்னைப்பழிச்சொல்வதல்லது இப்போதை அவர் துறந்துபோனாரென்று சொல்லுவார் இல்லையென்று நாயனார்குறளிற்றிருவாய்மலர்ந்தருளினாரா தலால் அதற்குதாரணமாக கௌதமர் அகலிகையிடத்துக் குற்றமில்லா திருக்கவுந்துறந்து அவர்சொற்படிநெடுங்காலம் கல்லாய்க்கிடந்துபின்புசா பநீங்கிக்கௌதமரையடைந்தாள்—ஆதலால்தலைவன்பெண் தன்மையை யறிந்து கோபிக்கவேண்டுமென்றுகண்டுகொள்க. ககசு

தனிப்படர்மிகுதி.

தக்கசுவாகைத் தருமன்விழுங்கவவள்
எக்கியனையுண்டாளிரங்கேசா—மிக்க
ஒருதலையானின்றதுகாமங்காப்போ
இருதலையானுமினிது.

என்பது. மகளிர் ஆடவரெனப்படுகின்றஇரண்டுபகுதிகளிலும் ஆசை யானது ஒரிடத்தில் உண்டாயில்துன்பஞ்செய்வதாய்காவடிபபாரம்போல இரண்டிடங்களிலும் ஒத்திருக்குமாயின் அது இன்பஞ்செய்வதாமென் றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக சுவாகாஎன்னுங்கன்னிகைபேரில் எமன்மோகப்பட்டு விவாகஞ்செய்துக்

ம

கொண்டு அவனை எலுமிச்சம்பழமாக்கி விழுங்கித் தன்னுள்ளவைத்திருந்து ஒருகாலத்தில் இந்திரன்வனத்தில்வந்தபோது தன்மனைவியாகிய எலுமிச்சம்பழத்தைக்கக்கிப்பெண்ணாக்கி அவளோடுவிளையாடிய இளைப்பினை அங்குநித்திரைசெய்தான் அக்காலத்தில் அக்கினிபகவான் அவ்வனத்தில்வந்ததைக்கண்டு அவள் அவன்மீதுமோகித்து அவனைப்புணர்ந்து பின் அவனை எலுமிச்சம்பழமாக்கித்தான்விழுங்கினாள் அதன்பின எமன்விழித்துக்கொண்டவளைப்பழமாக்கித்தான்விழுங்கிவிட்டுத்தன்னிடத்திற்குப்போய்விட்டான்பின்புதேவர்களும்முனிவர்களும் அக்கினியைத்தேடிக்காணாமையால் விஷ்ணுவினிடத்திற்குவந்துசொன்னார்கள் விஷ்ணுலோககர்த்தாவானதையால் அக்கினியிருக்குமிடமறிந்து எமனையழைத்து அவன்வயிற்றிலிருந்தபெண்ணைக்கக்கச்சொல்லிப்பின் அப்பெண்ணின்வயிற்றிலிருந்த அக்கினியைக்கக்கச்சொல்லி அக்கினியைவெளிப்படுத்தினார் — ஆதலால் பின்னர்எமன்கண்டு ஒருசிலைக்காமமென்று அவளைத்துறந்தனனெனக்கண்டுகொள்க. ௧௨௰

நினைந்தவர்புலம்பல்.

சுந்தோபசுந்தரிசல்சூழ்க்குப்பொருதிறந்த
தெந்தலைமேலானிரங்கேசா — சிந்தையால்
உள்ளினுந்தீராப்பெருமகிழ்செய்தலால்
கள்ளினுங்காமமினிது.

என்பது. கள்ளானது உண்டபேரைமயக்கும்காமமானது கண்டபேரையும் நினைத்தபேரையும் மயக்குதலால் கள்ளினுங்காமம் தீராதபெருமகிழ்ச்சியைத்தருமென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக திருமால்பாற்கடலைக்கடைந்தெடுத்த வமுதத்தைத்தேவர்களுக்குப்பகிரவேண்டி அரக்கருக்காகத்தான் மோகினியுருவமாகவந்துநின்றபோதுசுந்தனென்பவனும் உபசுந்தனென்பனும் தமயன்தம்பியராயிருந்தும் மோகினியைக்கண்டு இருவரும் அவளுடையஇரண்டுகையையும்பற்றிக்கொண்டார்கள் அதனைமோகினிகண்டு ஒருபெண்ணுக்குஇரண்டுபுருஷர்இருத்தல் தருமமல்ல உங்களிருவரில்யார் சமர்த்தரோ அவனையான்விவாகஞ்செய்துகொள்ளுவேனென அப்படியேயிருவருந்தங்கள்சமார்த்தியத்தைஅவளுக்குக்காட்ட இருவரும்பொருதிறந்தார்கள் — ஆதலால் கள்ளினுங்காமம்பெரிதெனக்கண்டுகொள்க. ௧௨௧

கனவுநிலையுரைத்தல்.

செய்தவஞ்சேர்வானதுசெல்விகளுநிலையில்
எய்தினனென்றேரிரங்கேசா — மைய

நனவினானல்காதவரைக்கனவினால்
காண்டலினுண்டென்னுயிர்.

என்பது· நினைவிலேயின்பத்தைத்தாராதநாயகனைகனவிற்காணுந்தோறுமகிழ்ச்சியையடைதலால் என்பிராணனிற்குமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகவாணாசுரன் மகள் உஷைஎன்பவள் அநுருத்திரனைச்சொற்பனத்திற்கண்டு அவன்மேல் மோகத்தினால்விரகப்பட்டுத்துன்பப்படுங்காலையில்தெய்வீகமாக அர்த்தராத்திரியில் ஒருபூதகணமானது அநுருத்திரனைநித்திரையிலெடுத்துவந்து உஷைபிடத்தில்விடகனவிலேகண்டதுபோல நினைவிலுங்கண்டு அனுபவித்தாள்—ஆதலால் கனவிலேதலைவனைக்கண்டபோது நினைவிலுஞ்சேர்க்கை டைப்பனெனக்கண்டுகொள்க. ௧௨௨.

பொழுதுகண்டிரங்கல்.

காக்கும்பதியகலக்காட்டிற்சலக்காரி
ஏக்கமுற்றாளன்றேயிரங்கேசா—நோக்கில்
பனியரும்பிப்பைதல்கொண்மாலைதுனிபரும்பித்
துன்பவள்ரலரும்.

என்பது. தலைவனைவிட்டுப்பிரிந்தவர்க்குமாலைப்பொழுதானது குளிர்ச்சியைத்தந்துவிரகமுண்டாக்கிபின்பு விசாரமுந்துன்பமும் வளரவருமென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பிரம்மச்சாரியாக விருந்தசலர்க்காரமாமுனிவனைப் பிதுர்க்கள்விவாகஞ்செய்துகொண்டுகிரகஸ்தவாசிரமத்தைப் பெற்றிருக்கச்சொல்லிவேண்டிக்கொண்டார்கள் அதற்கவர் தன்பெயரைக்கொண்ட பெண்ணிருக்குமானால்விவாகம்செய்துக்கொள்ளுகிறேனென்றார் அப்படியே நாகங்களின்சகோதரியாகியசலர்க்காரியைவிவாகஞ்செய்துகொடுத்தார்கள் அவ்வாறேகிரகஸ்தா சிரமத்திலிருந்து தவஞ்செய்துவருகையில் ஒருநாள்சலர்க்காரைமடியில்தலைவைத்து நித்திரைசெய்யும்போது சாயுங்காலமானதால்சந்தியாவந்தனைசெய்யுங்காலந்தப்பிப்போகுமென்று முனிவனையெழுப்பினள் முனிவன்நீயிப்படியெழுப்பலாயாவென்றுகோபித்து அவளைவிட்டுப்பிரிந்தார்—ஆகலால் சமீபத்திலேயிருந்ததலைவனைப்பிரிந்து இவ்விரகவேதனையையிம்மாலைப்பொழுதுண்டுசெய்தமையால் மிகவுங்கொடிதெனக்கண்டுகொள்க. ௧௨௩

உறுப்புநெழிதல்.

மங்கையுமையோர்பங்குவாங்கியதினன்பால்
இங்கிதமுற்றுளிரங்கேசா—செங்கை
முயக்கிடைத்தண்வளிபோழப்பயப்புற்ற
பேதைபெருமழைக்கண்.

என்பது. நாயகன் ஆலிங்கனம்பண்ணின கைநெகிழ்ந்து இருவர்மத்தியில்காற்றுநுழைதலும் சீரம்பசலை பூத்துநாயகியின் கண்ணின்றுவெள்ளம் ஆறாய்ப்பெருகினதென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகப்பார்வதி பிரிவருமென்றுகருதிப்பரமசிவனைநோக்கித்தபசுசெய்து அர்த்தநாரீஸ்வரம்பெற்று எக்காலத்தும்பிரிவின்றியிருக்கிறாள்—ஆதலால்ஒத்தமனதுடையவர்பிரிவு பெறாரெனக்கண்டுகொள்க.
௧௨௪

நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

முன்னமிரதிக்குமொழிந்தபதிதந்த
இன்னலமன்றேயிரங்கேசா—துன்ன
நினைந்தொன்றுசொல்லாயோநெஞ்சேயெனைத்தொன்றும்
எவ்வநோய்தீர்க்குமருந்து.

என்பது. பிரிவினாற்கடினமாகியவிரகநோயைதீர்க்குமருந்தொன்று நெஞ்சமேஆலோசித்துச்சொல்லமாட்டாயோ என்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகப்பரமசிவன்வடவாலவிருட்சத்தின்கீழ்தட்சணாமூர்த்தமாக எழுந்தருளியபோது மன்மதன்தன்னுடையபாணங்களினாலேசிவனையெய்து அவரதுதபசையழிக்க அப்பொழுது ஆண்டவன்நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்துபார்க்கமன்மதன் எரிந்துசாம்பலானான் இரதிதேவியதைக்கண்டு தலைவனிறந்ததைக்குறித்து துன்பமுற்றுப்பரமசிவனைவணங்கிமாங்கலியபிட்சைகேட்டு எழுப்பிக்கொண்டுபோனாள்—ஆதலால்தலைவனைப்பிரிந்த தலைவனைச்சேருமுபாயமென்று சொல்லவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.
௧௨௫

நிறையழிதல்.

பின்னைக்கினியமொழிபேசிவென்றமாயவர்போல்
என்னைத்தொண்டாளுமிரங்கேசா—முன்னிற்ற

பண்மாயக்கள்வன்பணிமொழியன்றோநம்
பெண்மையுடைக்கும்படை.

என்பது. பலவஞ்சனைகளுடைய கள்வனாகியதலைவன்சொல்லும் இன்சொல்லன்றோநமதுபுத்தியையுடைக்கும் ஆயுதமென்றுதலைவிபாங்கியுடன்கூறினதாக நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக ஸ்ரீக்ருஷ்ணதேவர்எழுவிடைகளைத்தழுவி சத்தியபாமையை மணஞ்செய்தபின்பு அவளுடன் இன்சொல்லாகப்பேசி அவள்புத்தியைக்கலைத்துப்பின்னுர் பலவிவாகங்களைச்செய்துகொண்டு அப்பலரோடுங்கூடிவாழ்ந்தார்—ஆகலால் இன்சொல்லாற்றனுவன் ஸ்திரீகளைவசிகரிப்பனெனக்கண்டுகொள்க. கஉசு

அவாவாயின்தும்பல்.

வஞ்சியுருக்குமணிமாமால்வழிபார்த்
தெஞ்சுபுளமபோலுமிரங்கேசா—பஞ்சணையில்
கூடியநாமம்பிரிந்தார்வரவுள்ளிக்
கோடுகோடேறுமென்னெஞ்சு.

என்பது. கூடிக்கலந்துபிரிந்ததனுவன்வரவைக் கருதியவா சென்றவூரினும் வருதற்குரியபலவழிகடோறும் என்னெஞ்சு நாடிச்செல்லுமென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்அதற்குதாரணமாக ஸ்ரீமகாலட்சுமிதிருவவதாரமாகிய உருக்குமணியம்மன் தன்பிதாகலியாணஞ்செய்துரித்தகாலத்து கிருஷ்ணதேவரிடத்துத்தூதனனுப்பி அவர்வரவைநோக்கிப்பட்டணத்தின்புறத்தில் தவஞ்செய்யுங்காலத்தில் கிருஷ்ணதேவர்வந்து திருமணஞ்செய்தார் ஆதலால்கற்புடையமாதர்கள் இதயம் தலைவன்சென்றவிடங்களைநாடிச்சொல்லுமெனக்கண்டுகொள்க. கஉஎ

இரண்டாவது—பெண்பாற்கிளவி

முற்றிற்று.

—()—

மூன்றாவது அன்பியல்.

—()—

குறிப்பறிவுறுத்தல்.

செட்டிவள்ளியம்மைச்சிறுமுறுவல்கண்டுளத்தின்
இட்டமறிந்தானிரங்கேசா—மட்டார்
முகைமொக்குளுள்ளதுநாற்றம்போற்பேதை
நகைமொக்குளுள்ளதொன்றுண்டு.

என்பது. அரும்பினிடத்துமணமடங்கியிருந்தாற்போல் தலைவிபுன்முறுவலிடத்து அன்படங்கியிருக்குமென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்அதற்குதாரணமாகச்சுவாமி தினைபுனத்தின்கண் வள்ளிநாச்சியாரைக்கண்டு வசனிக்கும்போது அந்தநாச்சியாரது உள்ளத்தைமுறுவற்குறிப்பாலறிந்துகலந்தார்—ஆதலால் மாதர்களுக்கு உள்ளநாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பென்னுநான்குகுணங்களையுந்தள்ளி முறுவலன்புமெனக்கண்டுகொள்க. கஉஅ

புணர்ச்சிவிதும்பல்.

காந்தன்றுகிலுரிந்துதானத்தகன்றதமை
யேந்திமறந்தானிரங்கேசா—காந்தி
எழுதுங்காற்கோல்காணாக்கண்ணேபோற்கொண்கன்
பழிகாணேன்கண்டவிடத்து.

என்பது. மடலெழுதுங்காலத்து ஓவியத்தையெழுதியதைப்பார்க்கும்போது பார்வையினிடத்திற்பற்றிவேறவயவமெழுத்தூரியக்கோலைக்காணாதகண்போலபிரிந்ததலைவினிடத்துள்ளகுறையானது அவனையெதிரிற்கண்டவிடத்துமறந்துவிடுமென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஆதலால் நளமகாராசன்தமயந்தியை அர்த்தராத்திரியில்நடுக்காட்டிலேவிட்டுப்பிரிந்துபோனகுற்றத்தை அவன்வந்துசேர்ந்து எதிரிற்கண்டபோதுமறந்து களித்துக்கூடினாள்—ஆதலால்மாதர்கள் தலைவனிடத்து எவ்வளவுகுற்றமிருந்தாலும் கண்டவிடத்து அவ்வளவுமறந்து களிப்பரெனக்கண்டுகொள்க. கஉகூ

நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

காங்கைய்மீதாசைகாவாமலம்பையுளம்
ஏங்கியெரிவீழ்ந்தாளிரங்கேசா—ஆங்கே
தனியேயிருந்துநினைத்தக்காலென்னைத்
தினியவிருந்ததென்னெஞ்சு.

என்பது. என்னெஞ்சம் இந்தவிடத்திலிருந்தது காதலரைப்பிரிந்திருந்து அவர்கொடுமைகளையான்றன்னோடுநினைத்தவிடத்து அவ்வளவறிந்துஎன்னைத்தின்பதுபோன்றுதுன்பஞ்செய்தற்கேளனாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்காங்கேயனைவிஷ்ணுமறொன்று நினையாமல்அம்பையென்பவள் அவன்பேரிலாசைகொண்டு தன்னைமணஞ்செய்துகொள்ளச்சொல்லஅவர்உடன்படாமையால்பரசிராமனைக்கண்டு சொல்லிவித்துக்கேளாமையால் அவ்வாசையைத்தாங்கமாட்டாமல் அக்கினிப்பிரவேசமானாள்—ஆதலால்அன்பினால்மாதர்கள்மனமுருகி சீவனை விடுவாரெனக்கண்டுகொள்க. கடுய

புலவி.

அன்பர்திருநீலகண்டர்மணியிழைபால்
இன்பந்துறந்தாரிரங்கேசா-முன்பாக
ஊடியவரைப்புணராமைவாடிய
வள்ளிமுதலரிந்தற்று.

என்பது. நம்மோடூடியபரத்தையரைஊடலுணர்த்திக் கூடாதொழிதல்முன்னமேநீர்பெறாது வாடியகொடியை அடியிலேயறுத்தாற்போலும்என்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஆதலால் அதற்குதாரணமாக திருநீலகண்டரிடத்து அவர்மனைவிசந்தேகித்துப்பிணங்கினதுகண்டுதன்மேற்குற்றமில்லாமற்பிணங்ககாரணமென்னென்று அவருடன்பிணங்கிநெடுங்காலந்தனக்குந்தன்மனைவிக்குஞ்சம்பந்தமில்லாமல் தங்கள்காலத்தைக்கழித்தபின்பு பரமசிவன்வந்து அவர்கள் ஊடலையம்வார்த்திகத்தையும்நீக்கி இளமையும்வாழ்வுந்தந்தீந்தார்-ஆதலால்இருவரிலொருவரூடில்ஒருவருஞ்சொல்லினால் அவ்வூடலைத்தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க. கடுக

புலவிநுணுக்கம்.

சேர்ந்துமணஞ்செய்யமறுசென்மமுப்பக்கல்வரும்
ஏந்திழையைப்போலுமிரங்கேசா—வாய்ந்தும்மை
இம்மைப்பிறப்பிற்பிரியலமென்றேனாக்
கண்ணிறைநீர்கொண்டனள்.

என்பது. தலைவன்தலைவியைப்பார்த்து இந்தசெனனத்திலேயுன்னைப்பிரியேனென தலைவிஆசைமிகுதியால் மறுசெனனத்திற்பிரிவாரென்றுகருதிகண்ணினின்றும்நிறைந்தநீரைப்பெருக்கினளாகிவாடினளென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்அதற்குதாரணமாகளா

கினிஎன்னும் கற்புடையமாதுஒருரிஷியைவிவாகஞ்செய்துகொண்டுநெடு
ங்காலஞ்சுகத்தோடுவாழ்ந்திருந்துசரீரத்தைவிட்டு மறுசெனனமெடுத்து
ந்தன்றலைவனாகியமுனிவரிடத்திற்சென்று அவரைமணஞ்செய்துகொள்
ளும்படிசொல்ல அவர்வேண்டாமென்றுமறுக்கஅக்கினிபரமசிவனைநோ
க்கி அருந்தவஞ்செய்யும்போது பரமசிவன்பிரத்தியட்சமாகியாதுவேண்டு
மென்றுவினவ அதற்குப்பதிந்தேகியென்று ஐந்துதரங்கேட்டு வரம்பெ
ற்றுக்கொண்டு பின்புதுரௌபதியாகப்பிறந்தாள் — ஆதலால்தலைவனிடத்
து ஆசைமிகுதியான தலைவி செனனங்கடோறும் அத்தலைவனையேசேர்ந்
துவாழ்வளெனக்கண்டுகொள்க. ௧௬௨

ஊடலுவகை.

சத்தியபாமவூடல்தான்றணிப்பக்கற்பகத்தை
இத்தலத்திற்றந்தானிரங்கேசா — சித்தசற்கும்
ஊடுதல்காமத்திற்கின்பமதன்பம
கூடிமுயங்கப்பெறின்.

என்பது. தலைவனுந்தலைவியுமாகிய இருவரும் ஒருவருக்கொருவர்
தம்மில்ஊடுவதேகாமத்திற்கின்பமாகும் அவ்வூடல்தீர்ந்து பின்னுமிருவ
ருங்கூடித்தழுவிப்பெறுவாராயின் அவ்வூடலுக்கின்பமாகுமென நாயனார்
குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகஸ்ரீகிருஷ்ண
தேவருக்கு நாரதமகாமுனிவன்தேவலோகத்துப் பாரிஜாதமலர் ஒன்று
கொண்டுவந்துகொடுத்தார் அதையவர் உருக்குமணியம்மனுக்குக்கொடுத்
தக்கண்டுநாரதர் சத்தியபாமையம்மனுடன்தான் பாரிசாதபுஷ்பங்கொண்
டுவந்துகிருஷ்ணனிடத்திற்கொடுத்ததும் அவர்அதை உருக்குமணியம்ம
னுக்குக்கொடுத்ததும்விவரமாகச்சொன்னார் அதைக்கேட்ட சத்தியபா
மைகிருஷ்ணதேவரோடுபேசாமல் ஊடலாயிருந்தாள் அதற்காக சுவாமி
தேவலோகம்போய்அவ்விடத்திலிருந்தபாரிஜாதவிருட்சத்தைக்கொண்டுவ
ந்துசத்தியபாமைசிங்காரவனத்தில்வைத்துவிருத்திசெய்து ஊடல்தீர்ந்து
சந்தோஷத்தையடைந்தார்ஆதலால்ஒருகாரியநிமித்தமாகமாதர்களூடின
ல்அவர்களுக்கு விருப்பமானபொருள்கொடுத்து ஊடல்தீர்த்து கூடவே
ண்டுமெனக்கண்டுகொள்க. ௧௬௩

இரங்கேசவெண்பா-மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றது.

—*—

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

இரங்கேச வெண்பா

என்கின்ற

நீதிசூடாமணி

மூலமும் - உரையும்.

பிறைசை

சாந்தக்கவிராயர் இயற்றியது.

கும்பகோணம் புக்ஷாப்

கோ. சீனிவாசபிள்ளை அவர்கள்

விருப்பத்தின்படி,

சென்னைப்புரசை

நாராயணசாமிப்பிள்ளை & பிரதர்

அவர்களது

நற்றமிழ்விலாச அச்சியந்திசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை] 1912. [அணா-3.

16, சரவணப்பெருமாள் முதலிவீதி,

புரசை, சென்னை.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இரங்கேசவெண்பா

என்கின்ற

நீதிசூடாமணி.

மூலமும்-உரையும்.

சீர்கொண்ட காவிரிசூழ் தென்னரங்கத் தெம்பிரான்
பார்கொண்ட தாளைப் பரவியே — நேர்கொண்டே
ஓங்குபுகழ் வள்ளுவனா ரோதுகுறண் மூதுரையாப்
பாங்குபெறச் சொல்வேன் பரிந்து.

சொற்றவிக் காரத்தோ ரொருகுறளில்
உற்றபொருளுக் குதாரணமா — முற்றுகதை
யானிவ்வண்ண முடிபாலிந் நூல்
பாநீதி சூடாமணி.

பிறைமசகனாகத் தப்பெயரவன் சொல்வெண்பா
குறையுமா நீதிக் குறையா — திறப்பொழியாச்
சொற்றமிழோர் கொள்வர் சூடாரேல் வெண்பிறைதான்
உற்றமதியா வகுலையோர்க்கு.

கடவுள்வாழ்த்து.

சொன்னவிம்பத் தொடக்கமெல்லாந் தொன்முதலா மாலன் பருளத்
தின்னமுதமாகு மிரங்கேசா — மன்னும்
அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

(என்பது) அகரமுதலுயிர் பன்னிரண்டிலும் வடிவுவேறுபட்டிருந்தும் அகரம்நாதமாத்திரையாய் எழுத்துக்களெல்லாங் கலந்திருக்குமென்றதுபோலச் சர்வேஸ்வரன் சர்வாந்தரியாமியாயுஞ் சர்வலோகங்களிலுங்கலந்து எங்குநிறைந்திருப்பானென்று நாயனார் திருக்குறளிற் றிருவுளம்பற்றினார் அதற்குதாரணமாக இரணியனும் பிரகலாதனும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் எங்குமிருப்பானென்ன இரணியன் இத்தூணிலிருப்பானோவென்று அத்தூணைத் தன்கையாலறைய அப்பெருமான் ஸ்தம்பத்திலின்று நரசிங்கவடிவமாகிவந்தனர் — ஆதலால் ஸ்ரீசர்வ

ஸ்வரன் உலகமெல்லாவற்றிலுங் கலந்துநிறைந்திருப்பானென் றுகண்டுகொள்க. (௧)

வான்சிறப்பு.

கொண்டலுறையூர்கச்சிக் கோநகரிற் செய்ருணத்தால்
எண்டிசையும் போற்று மிரங்கேசா - மண்ணக்
கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை

(என்பது) உலகங்களிலே வாழுகிறஉயிர்கள் பலவற்றையும் கெடுக்கப்பட்டதும் அவ்வாறுகெட்டவுயிர்களை இரட்சிக்கப்பட்டதும் மழையாமென்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவளம்பற்றினார் அதற்குதாரணமாக உறையூரிலே சோழராசன் காரணமாகச் செவ்வந்தீஸ்வரனருளினால் ஒருசாமம்மண்மாரிபெய்து உறையும் அவ்வூரிலுள்ளாரையுங் கெடுத்தது காஞ்சிபுரத்தில் ஒருசுழுத்தைகாரணமாக ஏகாம்பரநாதரருளினால் பொன்மாரிபெய்து யாவரையுமிரட்சித்தது — ஆகையால் கெடுக்கப்படுவதுங் கெட்டபேர்களைக் காப்பாற்றப்படுவதும் மழையென்றுகண்டுகொள்க. (௨)

நீத்தார்பெருமை.

மன்னன்மகமுங்காத் தன்மைந்தன் றனையடைந்தோன்
இன்னுயிருங்காத்தா னிரங்கேசா - சொன்னால்
உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்புக் கோர்வித்து.

(என்பது.) அறிவாகிய அங்குசத்தினாலே சத்தபரிசரூபரசகந்தமென்னும்பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம்பண்ணித் தவமேற்கொண்ட பெரியோர்கள் வானமென்றநலகளுக்கெல்லாம ஒருவிதையென்று நாயனார்திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக அம்பரீஷமகாராசன் புருஷமேதயாகத்துக்குத்தக்க ஒருபிள்ளையைமுனிவரிடத்து விலைகொடுத்து வாங்கிக்கொண்டுபோகையில் அந்தப்பிள்ளை தன்மாமனாகிய விஸ்வாமித்திரமகாமுனிவனை வழிபற்கண்டு வணங்கிநடந்தசெய்தியைச்சொல்ல அவனும்மைத்துனனை அழைத்து அவன்காதில் ஒருமந்திரத்தை யுபதேசித்துஉன்னை யூபஸ்தம்பத்திலினைத்துக்கட்டினவுடனே இந்தமந்திரத்தையுச்சரித்தால் யாகமுநிறைவேறும் உன்பிராணனுந் தப்புமென்றுசொல்லி அரசனுடனே யனுப்பிவித்தார் அரசனும இந்தப்பிள்ளையை இட்டுக்கொண்டுபோய் யாகசாலையிலே நிறுத்தியாகத்தைத்தொடங்கிநடத்தி அவிர்ப்பாகத்துக்குமாய்ச்சம்வேதன்று பிள்ளையையூபஸ்தம்பத்திற்கட்டினான் அப்பெ

மூனு அங்கப்பிள்ளைவிசுவாமித்திர ருபதேசித்தமந்திரத்தையுச்சரித்த மாத்திரத்தில், பிரமதேவனைவந்து அரசனுக்குப்புருஷமேதயாகபலனுக்தந்து பிள்ளை பிராணனையுங் காத்துஇரட்சித்தார்.—(ஆதலால்பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம்பண்ணின துறவிகள்வரங்கள்கொடுத்ததற்குஒருவிதையென்று கண்டுகொள்க. (௩)

அறன்வலியுறுத்தல்.

சானக்குரங்கெழலாற் கன்னைக்சுதன்முதலோர்
யினைப்படலா லிரங்கேசா — ஆன்
றறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையதனை
மறத்தலினூஉங்கில்லைகேடு

(என்பது) தருமத்தின்மேற்பட்டசெல்வமுமில்லை அத்தருமத்தை மறந்துவிடுதலின்மேற்பட்டகேடுமில்லையென்றுநாயனார்திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக இரகுநாயகர்பிதாவாக்கியங்கடப்பாமல் தருமத்துடனே நடந்தபடியால் அசேதனராகியுமிராயுதராகியுமிருக்கிறகுரங்குகளால, இராவணன்முதலிய அரக்கர்களைச்செயித்தார் துரியோதனன்பதிமூன்றுவருஷத்துக்குமேல்பாண்டவர்கள் பாகமாகிய இராச்சியத்தைவிடுகிறோமென்று சொல்லிப்பின்புவிடாமல் அதர்மஞ்செய்தபடியினாலே வீஷ்மாச்சாரியார்முதலிய பலவான்களையுமிழந்து, தானுமடிந்து அஸ்தினாபுரத்தையுங்கைவிட்டான் (ஆதலால்தருமத்தின்மேற்பட்ட ஆக்கமில்லையென்றுகண்டுகொள்க. (௪)

இல்வாழ்க்கை.

பத்துடனாங்கில்லறம் பரகதிகொண்டேகினான்
இத்தலமேவாழ்வானிரங்கேசா — நித்தம்
இயல்பினானில்வாழ்பவனென்பான்
முயல்வாருளெல்லாந்தலை

(என்பது) பிதுர்கர்மம், தேவாராதனை, அதிதிபூசை, நண்பினர்க்குபகாரம், தன்குடும்பசம்ரட்சணை, இந்தஐந்துவகைகளையுங்காத்து இயல்புடனே இல்லறதருமத்தினின்றும் வழுவாமல்வாழுகி[illegible] பஞ்சாக்கினிமத்தியில் ஊசிமுனையிலே நின்றுதவம்பண்ணுகி[illegible] யோர்களிலுந் தலைமையானவராவ ரவரென்றுநாயனார் திரு[illegible] ல்திருவுளம்பற்றினார் அதற்குதாரணமாக கஞ்சனூராழ்வார் இல்லறதருமமும்வழுவாமல் நடந்தபடியினாலேதனக்குஇருபக்கத்தி[illegible] ளபதினைங்குவீட்டுடனே பரமபதம்போகப்பெற்றாராதலால் [illegible] ண்ணித்தனக்குத்துணையாயுள்ளாரைமோட்சத்துக்கழைப்போ[illegible]

வுலகத்திலில்லை.—ஆதலால் இல்லம்வழுவாது நடந்துகிரகஸ்தர் தவசுபன்னியர் பேர்களிலுந் தலைமையாவரென்றுணர்ந்துகொள்க. (௫)

வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

மாண்டவியார் சாபத்தைவல்விருளான் மாற்றினாள்
ஈண்டோர்மடந்தைபிரங்கேசா — நீண்டபுகழ்
பெண்ணிற்பெருந்தக்கயாவுளகற்பென்னுந்
திண்மையுண்டாகப்பெறின்.

(என்பது) பெண்பிறந்தவர்களுக்கு இளமைப்பருவத்தில் மாதாபிதாசொற்படி நடக்கவேண்டும், யௌவனகாலத்தில் கணவன்சொற்படி நடக்கவேண்டும், முதுமைப்பருவத்தில் பிள்ளைகள்சொற்படி நடக்கவேண்டும்; இவ்வாறு மூன்றுகாலத்திலுந் தன்மனதின்படி நடக்கச்சுதந்தரமில்லாததினால், அந்தப்பெண்ணினிடத்தில் கணவனை தெய்வமென்றுகருதி அவனுக்குச்செய்யத்தக்க வுபசாரங்களில் வழுவாது நடந்துகொள்ளுங் கற்பென்னுந் திண்மையுண்டாகப்பெறுவாளெனில் அவளுக்கு ஒப்பானஜனமிவ்வுலகத்திலேயில்லையென்றுநாயனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக நளாயினியென்னும் பெயரையுடைய ஒருகன்னியானவள் ஒருமுனிவரைமணம்புரிந்து அந்தமுனிவரைத் தெய்வமாகக்கருதி அவருக்குச்செய்யத்தகும் பணிவிடைகளில் வழுவின்றிச் செய்துவருநாளில் அம்முனிவன் மனைவியின்மனதைச் சோதிக்கவேண்டி தேகத்தில குஷ்டவியாதியையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு, உடல்முழுதுஞ்சீழுமுதிரமும்பெருகிக் கைகால்களில்விரல்கள் அழுகியொழுந்து விழவும் பார்ப்பவர்முகஞ்சுளிக்கவும் கண்களையுமூடிக்கொண்டு நெடுந்தூரமோடிப்போகவும் துர்க்கந்திக்கச்செய்துவந்தார் அப்படியிருக்குநாளிலும் நளாயினியென்னுங் கற்பினாள் மனங்கலங்காதுபின்னருநாளைக்கிரண்டுதரம் ஸ்நானஞ்செய்வித்து அவ்விரணங்களையெல்லாம் மிருதுவானவஸ்திரத்தாலொற்றிநல்லபரிமளதிரவியங்களையப்பி அவர்விரும்பியபதார்த்தங்களை அமுதளித்து உபசாரஞ்செய்துவருநாளிற்பின்னும் அவள்கற்பினைச்சோதிக்கநினைந்து பெண்ணே இந்தஆரணியத்தையடுத்தவூரில மதனசேனையென்னும் பெயரையுடையதாசியிருக்கின்றாள் அவள்மீதெனக்கு ஆசையுள்ளதென்றுசொன்னார் அப்படியே தன்கணவருக்கிஷ்டப்படிநடப்பதற்கு, யாதொருதடையுமில்லை அவ்வாறேசெய்விக்கிறேனென்றுசொல்லி நித்தியம்வேசையின்வீட்டுக்குப்போய் [illegible] அந்தாசி

வீட்டுக்கதவுதிறப்பதற்கு முன்தெருவிற்சாணம்போட்டுப் பெருக்கி ச்சுத்திசெய்து அழகான கோலங்களிட்டு ஒருவர் கண்ணிலும் அகப்ப டாமல்வந்துவிடுவான். இவ்வாறேநாள்தோறுநடந்துவருகையில் அந்த த்தேவடியாள் இதைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு இப்படிசெய்கிறவர்களை க்கண்டுபிடிக்கும்படி தன் பணிவிடைக்காரர்களுக் குத்தரவுசெய்து ங்காணக்கூடாமையால் தானேயொருநாளிராத்திரிமுழுதும் விழித்தி ருந்து அந்தப்பதிவிரதையவர் துசாணிதெளிக்குந்தருணத்தில் எதிராகவ ந்து அம்மா நான் தாசி யுங்களைப்பார்த்தால் மகாலட்சுமி போலிருக்கின் றீர் இக்கீழ்மையானதொழிலை என் வீட்டில்செய்வதற்குக் காரணமென் னவோ வென்று பணிந்துகேட்க நளாயினியென்னுங் கற்பினள் அந்த த்தேவடியாளைநோக்கி என் கணவன் மிருகண்டியாதீஸ்தர் அவர் உன்மே லாசைப்பட்டார் அவர்களுக்குக்குறைவற இப்பணிசெய்கிறேன் எ ன்றுசொல்ல அவ்வார்த்தைக்கிரங்கி அம்மணி உன்கருத்துப்படிசெய் ய எதிர்பார்க்கிறேன் இன்றிரவில்வரும்படிசெய்யென்றுசொல்ல அவ் வுத்திரவுபெற்றுக்கொண்டு மீண்டுதன்னிடம்வந்து அவன்சம்மதியை க்கணவனுக்குச்சொல்லி அன்று பொழுதுபோனவுடனே அவருக்கு ஸ்நானஞ்செய்வித்து அங்கங்களை எல்லா நல்லவஸ்திரங்களால் வொற்றிப ரிமளதிரவியங்களால் தேகத்தைத்திருமணஞ்செய்வித்து உயர்ந்தவஸ் திரங்களாலலங்கரித்து அவர்மனதுபோல போசனஞ்செய்வித்து ஒரு பெருங்கூடையி லுட்காரவைத்து தன்றலையிற்றூக்கிக்கொண்டுபோ ய் அந்தத்தாசியின்வளவில் இறக்கிஅவளிடத்திலொப்புவித்து தான் தெ ருவில்லேயிருந்த அந்தத்தேவடியாள் அவரைத்தனது சப்ரகூடமஞ்ச த்திலிட்டுக்கொண்டுபோய் அவர்களிகூடச்சேர்ந்தணைந்து விடியற்கா லையில் அனுப்ப அந்தம்மாள் அவரைமுன்போலக்கூடையில் வைத்தெ டுத்துவருங்வழியில் மாண்டவியரென்னும்மகாரிஷி பூர்வவினையா ல்கழுவிலேற்றப்பட்டு உபத்திரவத்தோடிருக்கிறவராதலால் காலிற்கூடை பட்டிருந்தவாதையுண்டானதால் அவர்கோபித்துப்பெண்ணே நீபொழு துவிடிந்தால்மாங்கல்யமறுப்பாயென்றுசபித்தார் அதைக்கேட்டவள் இனிதான்பொழுதுவிடியாமலிருக்கக்கடவதென்றுசபித்து வீட்டுக்கு ப்போயினள் அவ்வாறே பொழுதுவிடியாமலிருந்ததால் நித்யக ர்மவநுஷ்டானங்கள் செய்வதற்குச் சூரியன்தோன்றாமையால் சகல தேவர்களுங்கூடிசூரியபகவானிடத்திற்சென்று ஏனையா உதயத்து க்குவாராமல் தேர்நிறுத்தக்காரணமேதென அவன் பதிவிரதையான நளாயினிசாபமிருப்பதால் அதைமீறிவரப்படாதென்று சொல்ல அந் தேவர்கள்யாவரும்நளாயினியிடத்து அம்மணிபொழுதுவிடியாமலிருப்

பதால்சகல நித்தியகர்மாநுஷ்டானங்கள் செய்வதற்கு இடையூறாயிருப்பதால் பொழுதுவிடியும்படி தடைசெய்யவேண்டுமென பொழுதுவிடிந்தால் நான்மாங்கல்யம் இழக்கவேண்டிவரும் அதுமாண்டவியர்சாபமென அவர்கள் யாவரும் மாண்டவியரைத் தேற்றியிருக்குங் கழுவிடத்துப்போய் அவரைக் கழுவினின்றும் இறக்கி அவரால் அந்தச்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து பதிவிரதையால் இந்தச்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து பின்பு பொழுதுவிடிந்தது (ஆதலால் கற்புடைய பெண்செனனத்தைவிட பெரிய தகுதியுள்ள ஜெனனம் வேறொன்றில்லையெனக்கண்டு கொள்க.) (௯)

புதல்வரைப்பெறுதல்.

வேதம்புகழ்ந்திசைமேதினியிற்றங்குலத்
தேதங்கொடுக்காளிறங்கேசா — ஓதில்
எழுபிறப்புந்தீபவைதீண்டாப்பழிபிறங்காப்
பண்புடைமக்கட்பெறின்.

(என்பது) பழியும்பாவங்களுமாகிய குற்றந்துக்கஞ்சிய நற்குணங்களுடைய ஒருசற்புத்திரனை ஒருஜெனனத்திலே பெற்ற மாதாபிதாவை எழுஜெனனத்திலும் தீமையாகிய பாவங்களணுகாதென்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குக்காரணமாக சகரர்கள் அசுவமேதயாகஞ் செய்தவிட்ட குதிரையை இந்திரன் பிடித்துப்போய் நாகலோகத்திலே பிலமகாமுனிவர் தவம்பண்ணுகிறதவச்சூழலின்பின் கட்டிவைத்துப்போயினான் அப்போது சகரர்கள் குதிரையைக்காணாமல் அறுபதினாயிரம்பேருந்தேடிப் பதினாலுலகமும் பார்த்துவரும்போது பாதாளலோகத்தில் கபிலமாமுனிவனுக்குப் பின்னாற்கட்டி நின்ற குதிரையைக் கண்டு கோபித்துக் கபிலமாமுனிவனையுதாசினமாய்ப் பேசினபோது முனிவனுக்குக் கோபமதிகரித்து கண்ணை விழித்துப்பார்த்தார் பார்த்தவுடனே அறுபதினாயிரம் பேரும்வெந்து சாம்பலாகிப் பசாசத்துவமடைந்தார்கள் பின்பு அந்த வம்சத்திலே பாகீரதனென்றொருபிள்ளை பிறந்து ஆசாரியனைத் தனது வம்சபாரம்பரியத்தை விசாரிக்கும்போது சகரர்கள் அறுபதினாயிரம் பேர் கபிலரிஷிசாபத்தால் வெந்துசாம்பலாகிப் பசாசத்துவமடைந்தார்களென்று சொல்லக்கேட்டு அவர்கள் எப்படி மோட்சமடைவார்களென்று கேட்க ஆகாயகங்கை அவர்கள் வெந்தசாம்பலை நனைக்குமானால் பசாசத்துவ நீங்கி மோட்சமடைவார்களென்று சொல்ல பாகீரதன் பிர்மாவை நோக்கி பதினாயிரம்வருஷம் அரியதவஞ்செய்ய அப்பொழுது பிரமன் எதிராகவந்து செய்ததவத்தால் மகிழ்ந்தனம் ஆனாலினதுகுல

பறந்த முதாதைகள் அறுபதினாயிரம்பேர் அருந்தவன்கோபாக்கினியால் முன்பிறந்தார்கள் அவர்களின்பொருட்டு ஆகாயகங்கைபூமியில் வரக்கருதினாய் அந்நதிபூமியில்வருமேல் அவளதுவேகத்தைத் தணிப்பவர்கள் பரமசிவனையன்றி யாவராலுங்கூடாதாதலால் அவரை நோக்கித் தவஞ்செய்யென்றுரைத்துப்போயினான் பின்புசிவனைநோக்கிப் பதினாயிரம்வருஷந்தவஞ்செய் கண்ணுதல் அங்குவந்து நின் கருத்தினையாமுடிக்குதுமென்று கூறிமறைந்தார் பின்னுங் கங்கையை நோக்கி ஐயாயிரம்வருஷந்தவஞ்செய்யக் கங்கைவந்து உன் கருத்தென்னையென நீபூமியில்வரவேண்டுமென நான் பூமியின்கண்வரின் உலகமழிந்துபோமென பரமசிவன்தடுப்பாரென அதுசெய்திலனேல் நடமாகவிருக்கின்றதின்னுமதியென்றுசொல்லி மறைந்தனள். பின்பு சங்கரனைநோக்கி இரண்டாயிரவருஷந் தவஞ்செய்ய கங்காதரன்போந்து நின்னைவென்னைவணங்கி கங்கையிதறைந்தனளென் நீயஞ்சவேண்டாஞ் சிறிதும் பிதிர்ந்திடாவகை யடக்குவனென்று கூறிமறைந்தனன் பின்பு கங்கையைநோக்கி இரண்டரையாயிரவருஷந்தவஞ்செய்ய அப்பொழுதுகங்கையானவள் சத்தியலோகமும் தேவலோகமுந்நடுங்கச் சத்திவந்துதோன்றினள் அக்காலத்தில்பார்வதிகொழுநனாகிய இறைவன் ஒருதுளியுஞ்சிந்திடாது ஒப்பற்றசடையில் காந்தனன் அதுதெரியாது பாகீரதன்திகைத்துநிற்கையில் பசுவதி, வாந்து நஞ்சடையிலிருக்கின்றனள். நீபயப்படாதேயென்று தன்சடையினின்றுசிறிதுவிட கங்கைபூமியிலிறங்கினாள் உடனே பாகீரதன் விரைவாகமுன்னேசெல்ல பாகீரதிவிரைவாகவரும்போது பஞ்சாக்கினிமத்தியில் தவஞ்செய்யும் சன்னுமகாரிஷி யாகத்தையழிக்க அம்முனிவனத்தை கோபத்தோடு உள்ளங்கையாலெடுத்து உண்டுமகிழ்ந்தனன் கங்கையைக்காணாதுவருந்தி பாகீரதன் சன்னுமுனிவரனை வணங்கி நடந்தசெய்தியைச்சொல்ல நீகொண்டுபோவென்று தன்காதின்வழியாகவிட பின்பு அவ்வரனதிசகாரர்கள் வெந்த சாம்பலின் மீதுசெல்ல நகரத்திலிருக்குஞ்சகரார்கள் மோட்சத்தையடைந்தார்கள்—ஆதலால் ஒருகுலத்திற்பிறந்த சற்புத்திரனாலே இருபத்தொரு தலைமுறையிலுண்டான தோஷங்களெல்லாம் நீங்கிச் சுகமடைவார்களெனக் கண்டுகொள்க. (எ)

அன்புடைமை

6 வெற்பின்சிறகரிய [illegible] வெளித்துமுனி
இப்புவியைக்காத்தாணிரங்கேசா—நற்புகழ்சேர்
அன்பிலாரெல்லாந்தமக்குரியரன்புடையார்
என்புமுரியர்பிறர்க்கு.

வெங்கோன்

2

(என்பது) அன்பில்லாதவர்கள் எல்லாப்பொருள்களாலுந் தமக்கேயுரியவராவர் அன்புடையார் தம்மெலும்பினாலும் பிறருக்குரியராவரென்று நாயகர் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குக் காரணமாக பூர்வத்திற்பர்வதங்களெல்லாஞ் சிறகொடுகூடியிருந்து ஆகாயத்திற்பறந்துசென்று பட்டணங்களின்மீதுபோய்த் தங்கி அப்பட்டணத்தையழிப்பதுமன்றி அதிலுள்ள ஜீவகோடிகளையும் நாசம்பண்ணிக் கஷ்டஞ்செய்தால் அம்மலைகளின சிறகுகளையறுக்க இந்திரன் தன்கையின்கண்ணுள்ள வச்சிராயுதத்திற்கு வலியில்லாமையால் ததீசிமகாமுனியிடத்திற் சென்று என்கையிலுள்ள வச்சிராயுதம் பழுதுபடலால் கொடுமைசெய்யுமலைகளின் சிறகினைவெட்டவலியில்லாமையால் தயைசெய்து தங்கள் முதுகெலும்பை அதற்காகத் தரவேண்டுமென்று வேண்ட, அம்முனிவன் மகிழ்ந்து சமாதியிலிருந்து தனது சீவாத்மாவைக் கபாலத்தின்வழியாகவிடுத்து முதுகுத்தண்டெலும்பை இந்திரனுக்கு லோகோபகாரமாகக்கொடுத்தார்.—ஆதலால் அன்புடையரென்பும் பிறர்க்குரியதெனக் கண்டுகொள்க ()

விருந்தோம்பல்.

தேசுறுமெய்மாறன்றெளித்தமுளையமுதிட்
டீசனுடன்போந்தாரிரங்கேசா—பேசுங்கால்
செல்விருந்தோம்பிவருவிருந்துபார்த்திருப்பான்
நல்விருந்துவானத்தவர்

(என்பது) வந்தவிருந்தினர்களுக்கெல்லாம் அமுதுபடைத்து உபசரித்தனுப்பி இன்னும்வரும் விருந்தினருண்டோவென்று வழிபார்த்திருக்கும் இல்லறத்தான், சொர்க்கலோகத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு நல்லவிருந்தினனாவன் என்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குக்காரணமாக இல்வாழ்க்கையில்வழுவாது நடக்கும் இளையான்குடிமாறனென்னும் நாயனார் எந்தக்காலத்திலும் சிவனடியார் யார்வந்தாலும் அவர்களையுபசரித்து அமுதுசெய்வித்து அனுப்பி, இனியாருவாரில்லையோவென்று எதிர்பார்த்திருப்பார். இப்படி நடந்துவருநாளில் பரமசிவன் இவர் தரித்திரம்வந்தகாலத்திலும் இச்செய்கைவிடாரென்பதை உலகத்தாருக்குத்தெரிவிக்க வெண்ணி இளையான்குடிமாறநாயனாருக்குத் தரித்திரம்வரும்படி செய்தார் அக்காலத்திலும் தனதுநிலமாடுமுதலிய பொருள்களை விற்று முன்போலவேசெய்துவருநாளில், பரமசிவன் ஒருநாள் அர்த்தாத்திரிவேளையில் மழையில்நனைந்துகொண்டு சங்கமவுருவாக வந்து கதவைதட்டினார் அந்தச்சமயத்தில் அன்றுமுழுதும் அமுதுபடிமுதல் ஒன்றுமில்லாமையால்பட்டினியாகவிருந்து படுத்துக்கொ

ண்டிருக்க நாயனார் எழுந்துவந்து கதவைத்திறந்தார். சங்கமர் அப்பா மிகுந்தபசியாகவிருக்கின்றது அமுதுகொடுக்கவேண்டுமென்றார். அப்பொழுது சங்கமருக்குக் கைகால்சுத்திசெய்ய சலங்கொடுத்து ஆசனத்தில் உட்காரவைத்து பின்பு தமைபத்தினியாரிடத்துப்போய் அடியார்வந்திருக்குஞ் சங்கதிகளைச்சொல்லி ஆலோசித்து தாமதஞ்செய்யாமல் ஒரு கூடையையெடுத்து தலைமீது கவிழ்த்துக்கொண்டு காலால்வழிதடவிக்கொண்டுசென்று வயலிலேமழைபாலமிதக்கும் முளைத்தவிரைகளைக் கையால்வாரி கூடையைநிறப்பி எடுத்துக்கொண்டுவீட்டில்வந்து எதிர்பார்த்திருந்த தன்மனைவியாரிடத்திற்கொடுத்து அதைவறுத்து குற்றியரிசியாக்கி அமுதுசெய்து பலகறியமுதோடு அன்னங்கொடுக்க ஐயரிடத்தில் வந்தழைக்கும்போது, பரமசிவன்சந்தோஷித்து ரிஷபவாகனாருடராய்யெழுந்தருளிக் காட்சிகொடுத்து இளையான்குடிமாறநாயனாரையும் அம்மனைவியாரையுங் கைலாயத்துக்கழைத்துப்போயினார்.— ஆதலால் பசித்துவந்தவருக்கு அன்னங்கொடுத்து இல்லறவாழ்க்கையையுடையான் தேவர்களினுமேலாவானெனக் கண்டுகொள்க. (௯)

இனியவைகூறல்

வஞ்சமர்நட்பால்வென்றிமாநிலமாளத்தருமன்
இன்சொலைத்தேற்றினிரங்கேசா — நயனீன்றுநன்றிபயக்கும்பயனீன்று
பண்பிற்றலைப்பிரியாச்சொல்

(எ-பது) ஒருவருக்குப்பலனுண்டாகவேண்டியவர்க்கும்பிரியம்வரும்படி நல்லவசனஞ்சொல்லவல்லவருக்கு, நற்குணங்களுந்து சகலசெல்வங்களோடு உபகாரத்தையுந் தருமென்று நாயனார் திருக்குறளிலே திருவுளம்பற்றினார், அதற்குதாரணமாக தருமபுத்திரமகாராசன் இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் இராச்சியபண்ணுங்காலத்திலும் ஆரண்ணியவாசஞ்செய்திருக்காலத்திலும் ஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்களோடு அவர்களுக்கினிமையுண்டாகும்படி மிருதுவான நல்லவசனங்களாலுங் கவனித்துக்கொண்டிருந்தபடியால் துரியோதனனோடே போர்செய்யத்தொடங்கும்போது அநேகவரசர்கள் தங்கள் சேனைகளோடுவந்து படைத்துணையாகவந்து சத்துருக்களைச்செயப்பண்ணி துரியோதனன்முதலிய நூற்றுவரையுங்கொன்று அஸ்தினாபுரத்தைப் பட்டங்கட்டிக்கொண்டு அரசாண்டிருந்தார் ஆதலால் யாவருடன் இனிதாகப் பேசவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.

செய்ந்நன்றியறிதல்.

காடுஞ்சிறையறுத்தகருடனுக்கொடுங்கணையை
ஈடளித்தானன்றோவரங்கேசா — நாடுங்கால்
செய்யாமற்செய்தவுதவிக்குவையகமும்
வானகமுமாற்றலரிது.

(என்பது) முன்னொருபகாரமும் ஒருவன்செய்யாமலிருக்க, அவனுக்கு சமயத்திற்செய்தவுதவிக்குகைமாறாக சுவர்க்கமத்தியபாதாளமாகிய திரிலோகங்களையுங் கொடுத்தாலும்போதாதென்று நாயனார்திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக சீதாதேவியை இராவணன் எடுத்துக்கொண்டுபோனதால் ஸ்ரீராமலட்சுமணர் இலங்கைக்குப்போய் இராவணனோடு யுத்தஞ்செய்யுங்காலத்தில் இந்திரஜித்து இலட்சுமணப்பெருமாள்மீது நாகபாசம்விட்டபோது இலட்சுமணன்முதலிய சேனைகளெல்லாம் இறந்துபோனபோது தேவர்களெல்லாம் இனி எப்படியென்று வருந்தப்படுங்காலத்தில் ஸ்ரீராமர்கருடனைநினைக்க அக்கருடன்நமக்கென்னவென்றறியாமல் பூமியிலிறங்கி அந்த யுத்தகளமெங்கும் வட்டமிட்டுப்பறந்துதிரிய அவனது சிறகடிக்காற்றினாலே நாகபாசத்தினது கட்டுகளெல்லாஞ்சின்னபின்னப்பட்டுநீங்க இலட்சுமணன்முதலிய சேனைகளெல்லாம் நித்திரைதெளிந்தெழுந்ததுபோலவெழுந்து இராவணன்முதலிய அரக்கர்களையெல்லாங்கொன்று அவர்களால் உலகத்துக்குண்டாகிய வுபத்திரவங்களைநீக்கினார்— ஆதலால் செய்யாமற்செய்த உதவிக்கு எவற்றைக்கொடுத்தாலும் ஒப்பல்லவெனக் கண்டுகொள்க. (கக)

நடுவுநிலைமை

வேதவிதிவீமாவிலங்கிற்குடற்பாதி
ஈதல்வழக்கென்றுணிரங்கேசா —
நன்றேதரினுநடுவிகந்தாமாக்கத்தை
யன்றேயொழியவிடல்.

(என்பது) வழக்குவந்தவிடத்தில் நன்மையான இலாபம்வருகிறதாகவிருப்பினும் நடுவுநிலைமை நீங்கியதாலுண்டாகும் இலாபத்தை அப்பொழுதே நீக்கிவிடக்கடவாயென்று நாயனார்திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக தருமபுத்திரர் இராசசூயயாகம்பண்ணவேண்டுமென்று வீமசேனனை புருஷாமிருகத்தையழைத்துவர அனுப்பியபோது, வீமசேனன்போய் அதையழைக்க, அப்பொழுது புருஷாமிருகமானது நீராற்காதவழியின்னேபோ

பின்னாலேயுன்னைத் தொடர்ந்துவருவேன் அப்பொழுது நீஎன்னெ
ல்லையிலகப்படுவாயாகில் உன்னை நானபட்சிப்பேன் என்னெல்லையை
விட்டுன்னெல்லையிற் போய்விடுவாயானால் உன் பின்னாலேவருவே
னென்றுசொல்ல வீமசேனனுமதற்கிசைந்து அவ்வாறே வேகமாக
வரும்போது புருஷாமிருகமும் வீமனைத்தொடர்ந்துநெருங்க அப்
பொழுது வீமன் ஒருமணியாம்பருக்கைக்கல்லைப் போட்டவுடனே
அந்தக்கல்விழுந்தவிடத்தில் ஒரு சிவாலயமுந் தீர்த்தமுமுண்டாக
அதைக்கண்டு புருஷாமிருகம அந்தத்தீர்த்தத்திலஸ்நானஞ்செய்து
சிவதரிசனஞ்செய்துகொண்டு ஆலயததைப் பிரதட்சணஞ்செய்து
கொண்டுவருவதற்குள்ளாக வீமன்வெகுதூரம் வேகமாகநடந்தும்
புருஷாமிருகம்பின்றொடர்ந்து நெருங்கநெருங்குமிடங்களிலெல்லாம்
ஒவ்வொன்றாக ஏழுபருக்காங்கல்போட்டு வேகமாகநடந்துபோக
அங்கங்கும் உண்டான தீர்த்தங்களில ஸ்நானஞ்செய்து ஆலயத்தை
ப்பிரதட்சணஞ்செய்துகொண்டு வீமனைத்தொடர்ந்துவருங்கால் வீ
மன் தன்னெல்லையிலொருகாலும் மிருகத்தினெல்லையிலொருகாலு
மாக வைத்துநடக்கும்போது புருஷாமிருகமானதுவந்து பிடித்துக்
கொண்டது அப்போதுவீமசேனன் எல்லைதப்பிப்பிடித்தாயென்று
சொல்ல மிருகமானதென்னெல்லையிற் பிடித்தேனென்றுசொல்ல
இப்படி இருவரும்வழக்காகித் தருமபுத்திரரிடத்திற்போய் இருவரு
ம் தங்கள்வழக்குகளைச்சொல்ல அப்பொழுது தருமபுத்திரர் இரு
வர் வாய்மொழியையுங்கேட்டுத்தம்பியெனறுபாராமல் வீமசேனனை
சரீரத்திற்பாதி மிருகத்துக்குக் கொடுக்கும்படித் தீர்மானஞ்செய்
தார் அவ்வாறு நடுவுநிலைமையாகத் தீர்மானஞ்சொன்னபடியால் த
ருமராசனை சரீரத்தோடு சுவர்க்கத்துக்குப்போனார்— ஆதலால் நடுவு
நிலைமை நீங்காதவனுண்டாகும் ஆக்கத்தை அன்றேயொழியற்பால
தெனக் கண்டுகொள்க. (கஉ)

அடக்கமுடைமை.

ஆன்றசபையிலடங்காச் சிசுபாலன்
வான்றிறந்தானென்றோ ரங்கேசா — சான்றோர்கள்
காக்கபொருளா வடக்கத்தையாக்கம்
அதனினூஉங்கில்லையுயிர்க்கு.

(என்பது) யாவனொருவன் அடங்கிநடப்பதைத்தனம்போலக்
காத்து அடங்கிநடந்தானாகில் உயிர்களுக்கு அதற்குமேலாகிய லாபமி
ல்லையென்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அத
ற்குதாரணமாக தருமபுத்திரர் இராஜசூயயாகத்தை நிறைவேற்றி
அங்குள்ள முனிவர்களைப்பார்த்து அக்கிரபூசையாருக்குச் செய்ய

வேண்டியதென்று கேட்கவே வேதவியாசர் கிருஷ்ணசுவாமிக்குச் செய்ய வேண்டியதென்றுசொல்ல அப்படியவருக்கேபூசைபண்ணினார் அப்பொழுது அச்சபையிலுள்ளவரசர்களும் ரிஷிகளெல்லாம்பார்த்திருக்கச் சிசுபாலனெழுந்திருந்து அக்கிரபூசை அந்த இடையனுக்குச் செய்வானேனென்று கிருஷ்ணசுவாமியைநிந்தித்து தனைபிராணனை இழந்தான் —(ஆதலால் அடங்கிநடப்பதைவிட மேலானதொன்றுமில்லையென்று கண்டுகொள்க.) (கரு)

ஒழுக்கமுடைமை.

வேட்டுவான்மீகர்பின்புவேதியரின்மேலானார்
ஏடவிழ்தார்ச்சூடிரங்கேசா — நாடில்
ஒழுக்கமுடைமைகுடிமையிழுக்கம்
இழிந்தபிறப்பாய்விடும்.

(என்பது) பிராமணக்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்னப்பட்ட நான்குலத்தாரும் தங்கள்மரபுவழுவாமல்நடந்தாராகில்அவர்குலத்தில்மேலாவர் தங்கள்மரபு வழுவிநடப்பாராகில் அவர்மேலான வருணத்தாராயினும் இழிந்த வருணத்தாராவரென்று உயர்ந்தோரால் சொல்லப்படுவதொன்று நாயனார் குறளில்திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதற்குகாரணமாக வான்மீகர் பிராமணகுலத்திலேபிறந்தும்தன்மரபினது ஒழுக்கம்வழுவிகாட்டிலேவழிச்செல்லுவோரை வழியிற்போகின்றவர்களை அடித்துப்பறித்துத்திரிந்தமையால் வேடவரானென்று சொல்லப்பட்டார் பின்புவழியிலே சத்தரிஷிகளும்வந்தபோது அவர்களையடித்துப்பறிக்கும்போது அப்பெரியோர்கள் இவன்பிராமணனாகவிருந்தும்ஒழுக்கம்வழுவிச்செய்யும் இத்தீயசெய்கையால்இழிந்தவேடனானானென்று இரங்கி அவனையழைத்து இராமமந்திரத்தை யுபதேசித்துஞானம்வரும்படி செய்துதவசுபண்ணும்படிசெய்வித்ததால் இராமாயணகாவியம்பாடி பிரமரிஷியாயினார் —(ஆதலால் யாவனொருவன் குலதருமம் வழுவாது நடக்கிறானோ அவனே குலசிரேஷ்டனாவானென்றுகண்டுகொள்க) (கசு)

பிறனில்விழையாமை

* அந்தகன்றேவிதனையக்கினியனைந்தே
இந்திரன்பெற்றானிரங்கேசா — முந்தப்
பிறன்மனைநோக்காதபேராண்மைசான்றோர்க்
கறனொன்றோவான்றவொழுக்கு.

---

* இந்தக்குறளுக்குமுற்பாதிஇப்படியென்றும்பாடம்.
அம்பிகையைநோக்கியளகேசன் கண்ணிழந்தான்
இம்பர்பரவுமிரங்கேசா — வம்பாம்

(என்பது) சான்றோர்க்கு பிறதாரத்தையிச்சியாத பெரிய ஆண் தன்மையானது அவருக்கு அழகிய தருமமாயிருப்பதுமன்றி மிகுந்த நல்லொழுக்கமுமாகுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக முற்காலத்தில் அக்கினிதேவன் இயமன்மனைவியையிச்சித்து புணர்ந்தமையால் சகலதேவர்களுங் காண அவமானப்பட்டான் ஆதலால் பிறர்மனைவியையிச்சியாமையே மேலான அறமெனக்கண்டு கொள்க. (௧௬)

பொறையுடைமை.

முந்துமரந்தறித்தமூர்க்கன்சொற்கேட்டுமவன்
எந்தபிரானென்றானிரங்கேசா — கொந்தி
அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போலத்தம்மை
இகழ்வார்ப்பொறுத்தறலை

என்பது பூமியானது கிணறுவெட்டுகிறவர்கள் எவ்வளவுதாழ்வாகவெட்டினாலும் அவர்கணிற்பதற்கு ஆதாரமாகவிருந்து அரைத்தங்கிய அமுதம்போல சலத்தையுங்கொடுத்தலால் பெரியோர்கள் தங்களைபரதாமொருவர் தூஷித்தாலும் அவர்களைமேன்மேலுமிசாதுபொறுத்தலைமேன்மையென்று நாயனார் திருவுளம்பற்றினார் அதற்குதாரணமாகசோழராசாவினிடநகரத்தில் ஒருவன்சென்று சேரமாண்டாருக்குக்கோபம்வருவிக்கிறேனென்று பிரதிக்கினைசெய்துகொண்டுபோய்சேரமாண்டாருடையவாசலிலேநெடுநாளாகநிற்கிற ஒருமரத்தைவெட்டினான். அப்பொழுதுசேரமாண்டாருடையதாயார்வெளியில்வந்து மரம்வெட்டுகிறவன் ஆரென்றுகேட்டாள். அப்போதுமரம்வெட்டினவன் உனக்கு மூழனென்றுசொன்னான். அந்தவார்த்தையைசேரமாண்டார்கேட்டு அவன் சொன்னசொல்லினாலே மாதுக்குடையவள் அவனேயென்றார். அந்தசொல்லை மரம்வெட்டினவன்கேட்டு உடனேசேரமாண்டானிடத்தில்வந்துசாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம்பண்ணிஅடியேன்கொஞ்சபுத்தியினாலே அபசாரம்பண்ணினேனென்று உபசாரஞ்சொல்லிப்போனான் அப்பொழுதுசோழராசாவின்சமுசத்திலேயிருந்தமக்கள் சேரமாண்டாரதுபொறுமைக்கு அதிசயித்துச்சிலாக்கியம்பண்ணினார்கள் ஆதலால்ஒருவனது கன்னகடூரமான வசனங்களைப் பொறுத்தவர் பஞ்சவிந்திரியங்களையடக்கிமுனிவர்களினும் மேலானவராவரெனக்கண்டுகொள்க.

அழுக்காறாமை

செவ்விகொடுத்தல்விலக்கிப்பிறிதோற்றலதில்
எவ்வாற்றானென்றோரிங்கேசா — உள்ளத்

அழுக்கா றுடையார்க்கது சாலுமொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன்பது.

என்பது ஒருவனுக்குப் பொருமையினே பகைவரில்லாமலிருப்பினுங் கேட்டைத் தருவது உண்மையாதலால் அப்பொறுமையுடையவர்க்கு பகைவர் வேண்டுவதில்லையென்று நாயனார் குறளில் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்; அதற்குதாரணமாக மாவலிச்சக்கிரவர்த்தி திரிலோகத்தையுந் தனக்குள்ளாக்கிக்கொண்டு அரசாட்சிசெலுத்திவருநாளில் யாகஞ்செய்து பூமியைப்பிராமணனுக்குத் தானமாகக்கொடுக்கத் துணிந்தபோது திருமாலானவர் அதுமுறையென்று வாமனவுருவங்கொண்டு மாவலியிடத்துத் தன் காலடியால் மூன்றடிமண்கேட்க அதற்கிசைந்து தாரைவார்த்துக்கொடுக்குஞ் சமயத்தில் அவன் ஆசாரியனாகிய சுக்கிராசாரி தன் சீடனாகிய மாவலிக்கு இதனாற் கேடுவருமென்றெண்ணி தாரைவார்க்குஞ் சலம் வெளியில்வாராதபடி கெண்டிகையின்மூக்கில் வண்டுருவமாகவந் தடைத்துக்கொள்ள அப்பொழுது தாரையேற்ற பிராமணனாகிய வாமனன் தருப்பையினாலே கெண்டிகையின்மூக்கைக்குத்த சுக்கிரன் ஒருகண்கெட்டு வெளியேவர அச்சபையிலுள்ளாரால் ஒருவன்கொடுப்பதைப் பொறாமையால்தடுப்பவன் இப்படிக் கேட்டையடைவானென்று இகழப்பட்டான் — ஆகலால் ஒருவனுக்கொருவன்கொடுப்பதை தடுக்கலாகாதெனக்கண்டுகொள்க.

வெஃகாமை,

முன்னேனைப்போரின் முடுக்கிவிமானத்தை
என்னேகைக்கொண்டா னிரங்கேசா — அன்னோ
நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற்குடிபொன்றிக்
குற்றமுமாங்கே தரும்.

என்பது ஒருவன் பிறர்க்குரியபொருளைக்கொள்ளுதல் தனக்கு அறமல்லவென்னும் நடுவுநிலைமையில்லாமல் அவ்வாறு நல்லபொருளை அபகரிக்கவிரும்பினால் அவ்விருப்பு அவன் குடியைக்கெடுத்து பலகுணங்களையும் அப்போதேயவனுக்குக்கொடுக்குமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக இராவணன் தமையனென்று நினையாமல் அவனிடத்திலுள்ள பொருள்களை விரும்பியுத்தஞ்செய்து அவனை அளகாபுரியைவிட்டுத் துரத்திவிட்டு அதிலுள்ள பொருள்களையெல்லாங்கொள்ளைகொண்டு சங்கநிதி பதுமநிதி புஷ்பகவிமானத்தையு மெடுத்துக் கொண்டதால் இரகுநாயகர் இலங்கைக்குப்போய் இராவணன் முதலிய அவன் குடும்பங்களையுங்கொன்று குபேரனை யழைத்து அவன் பொருள்களை யெல்லாம்

அவனுக்கே கொடுத்துவிட்டார் (ஆதலால் உலகத்திலொருவன்பொருளை மற்றொருவன் விரும்பி வஞ்சிப்பதால் கேடுவருமெனக் கண்டுகொள்க)

புறங்கூறாமை.

தக்கதுரியோதனன்பாற் சார்ந்தசகுனியைப்போல்
இக்குவலயத்திரங்கேசா — வெட்காது
பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர்நகச்சொல்லி
நட்பாடற் றேற்றாதவர்.

(என்பது) கூடிமகிழும்படி இனியசொற்களைச்சொல்லி அயலாரோடு சினேகஞ்செய்தலை தமக்குறுதியென்று அறியாதவர் தம்மைவிட்டு நீங்கும்படி புறங்கூறி தமது சுற்றத்தாரையும் பிரியப்பண்ணுவரென்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக துரியோதனனையும் பாண்டவர்களையும் சகுனியானவன்பகையுண்டாக்கிசூதாடுதலினாலே இராச்சியத்தை யபகரிக்கச்செய்து உபயவாதிகளையும்மிருந்தவயிரிகளாக்கினபடியால் துரியோதனாதியர்மடிந்து பாண்டவர் வம்சத்தில் ஐவரல்லாமல் சகலருமடிந்து இவ்வளவுகபடஞ்செய்தசகுனியுமடிந்துநரகத்தையுமடைந்தான் — (ஆதலால் உலகத்தினிடத்து புறங்கூறுதலினாலே தானுமடிந்துநரகத்தையுமடைவானெனக்கண்டுகொள்க கசு

பயனில்சொல்லாமை.

வேந்தைவதிட்டன் வியத்தல்பழுதென்றமுனி
ஏந்துதவந்தோற்றானிரங்கேசா — ஆய்ந்தக்கால்
சீர்மைசிறப்போடு நீங்கும்பயனில்
நீர்மையுடையார்சொலின்.

(என்பது) பயனில்லாத சொற்களைக் குணத்தின்மையையுடையவர்சொல்லுவாராயின் அவரது மேம்பாடானது அதனாலவரும் நன்கு மதிக்கப்படுதலுடனே அவரிடத்திருந்து நீங்குமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக தேவேந்திரனுடைய சபையிலே பூவுலகத்தரசர்களிலே தருமமுஞ்சத்தியமுள்ளவன் அரிச்சந்திர மகாராசனென்று வசிட்டர்சொல்ல அவர்வசனத்தைநிந்தித்து அவ்வரசனிடத்து அதர்மமுங்குடியாகவிருக்குமென்று பயனில்லாத சொற்களைச்சொல்லி விசுவாமித்திரன் பூமியினிடத்துவந்து அரிச்சந்திரனை அனேகவிதங்களினாலே சோதித்தும் அவன் சத்தியந்தப்பாததினாலே விசுவாமித்திரன் தேவசபையில்சொல்லிவந்த சபதமுந் தோற்று கீர்த்திநஷ்டம்வந்ததுமன்றி தான்பண்

ணினை தபசுமிழந்தான்-ஆதலால் பூமியினிடத்துபலருங்கூடியசபை
யில் பயனில்லாத வசனங்களைச் சொன்னவன் பெருமைகெடுமென
க்கண்டுகொள்க. உ௰

தீவினையச்சம்.

காளமுனிபாண்டவர்மேலேவுங்கடி விழுங்க
வாளிமாறனிரங்கேசா—காணுந்தான்
தீயவை தீயபயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப்படும்.

(என்பது) இன்பத்தின்பொருட்டு ஒருவன் செய்யுந் தீவினைகள் பின்னே துன்பங்களை அவனுக்குத் தருதலால் அப்படிப்பட்ட தீவினைகள் தீயினுமதிகமாக அவனஞ்சப்படும் எனறு நாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக காளமாமுனியானவன் துரியோதனன் வார்த்தையைக்கேட்டுப்பாண்டவரைக்குறித்துவாரயாகஞ்செய்து அந்தயாகத்திலபூதத்தையுண்டாக்கி அந்தபூதத்தையனுப்பிப் பாண்டவரைக்துர்ப்பர்களையுங்கொன்று சின்னபின்னமாய் நசித்துப்போட்டு வரச்சொல்லிவிடுவிஞன் அதுகாரியந்தருமதேவதையறிந்து பாண்டவர்களையழைத்துப்போய்நெடுந்தூரம்அலையச்செய்து தண்ணீர் தாகமுண்டாக்கி நச்சுப்பொய்கையிற் றண்ணீர்குடிப்பித்துஐவரையும்மரணமூர்ச்சையாகப் பண்ணுவித்தாள் அப்போதுபூதமானது புறப்பட்டுப் பாண்டவரைத்தேடித்திரிந்து நச்சுப்பொய்கைகரையிலேவந்துபார்த்தபோது பாண்டவரைந்துபேருஞ்செத்துகிடக்கிறதைக்கண்டு கோபங்கொண்டு செத்தபிணத்தின்மேலே என்னை யனுப்பினாயென்று மீண்டுவந்து அனுப்பிய காளமாமுனியையெடுத்து விழுங்கிவிட்டது பின்பு தருமதேவதை பாண்டவரைவரையும் எழுப்பிவிட்டாள்—ஆதலால் உலகத்தில் ஒருவற்குப்பொல்லாங்கு செய்தவனையே அதுசூழுமென்று கண்டுகொள்க.

ஒப்புரவறிதல்.

அந்தணர்மேன்மையறியாமற்றப்பவென்றே
இந்திரன்பாம்பானானிரங்கேசா—முந்தவே
ஒப்புரவினால்வருங் கேடெனினஃதொருவன்
விற்றுக்கோட்டக்க துடைத்து

(என்பது) உபகாரஞ்செய்ததினாலேஒருவனுக்குப்பொருட்கேடுவருமென்பவருண்டாயின் அக்கேடானது ஒருவன் தன்னைவிற்றாயினும்வாங்குந்தகுதியையுடையதாகுமென்று நாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குமேற்கோளாக பூர்வத்தில் நகுஷனென்கி

றவாசன் நூறு அசுவமேதயாகஞ்செய்து இந்திரபட்டத்துக்கு வந்து இந்திராணியினிடத்துப் போகவேண்டியவிருப்பதால் சத்தரிஷிகளுந்தாங்கிச் செல்லும்பல்லக்கின்மீதேறிப்போகும்போது ரிஷிகளது பெருமையுந்தனது சிறுமையும் நோக்காது விரைவாகச்செல்லவேண்டுமென்னுங் கருத்தால்சீக்கிரமென்னும் அர்த்தத்தையுடைய சர்ப்பசர்ப்பவென்னுஞ் சமஸ்கிருதமொழியைச்சொல்லி தன்காலினாலழுத்த அதுமுன்னே தாங்கிச்செல்லும் அகஸ்தியர்மேலேயழுத்த அவர் கோபித்து நீ சர்ப்பமாகப் போவாயென அவ்வாறே நகுஷன் மலைப்பாம்பாகிப்பூமியில் நெடுங்காலஞ்சஞ்சரித்தான் — ஆகலால் பெரியோர்களது பெருமையுந்தன்சிறுமையுமறிந்துநடக்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க

ஈகை.

அங்கியுங்குண்டலமுமாகண்டலற்களித்தான்
இங்கிதமாக்கன்னனிரங்கேசா — மங்கிய
சாதலினின்னாததில்லையினிததூஉம்
ஈதலியையாக்கடை.

(என்பது) ஒருவனுக்கு இறத்தல்போலத்துன்பஞ்செய்வதொன்றுமில்லை அப்படிப்பட்ட இறத்தலும் வறியவர்க்குக்கொடுத்தல் முடியாதவிடத்து இன்பஞ்செல்வதாகுமென்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குகாரணமாக தேவேந்திரன் பிராமணவடிவங்கொண்டு கன்னனிடத்துவந்து உன்கவசகுண்டலங்களை எனக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றுகேட்கச்சூரியன்உன்சரீரத்தோடுகூடப்பிறந்து பிராணரட்சணையாகவிருக்கிற உன்கவசகுண்டலத்தைக் கொடாதேயென்றுசொல்லியும் அவர்பேச்சைக்கேளாமல்யாராவது தம்மிடத்திலுள்ள பொருளைக்கேட்டவர்களுக்கு கொடாமலில்லையென்கிறதைவிட சாகிறதுமேலானதென்று கருதி இந்திரனுக்குக்கவசகுண்டலத்தைக்கொடுத்துக் கீர்த்திபெற்றான் — ஆகலால் உலகத்தில் இல்லையென்றறிந்தவர்களுக்கு கொடுத்தல்சிறப்புடைத்தெனக் கண்டுகொள்க.

புகழ்.

மும்மையுலகுமகருக்கிணைத்தூகிக்கும்
எம்மையாட்கொண்டவிரங்கேசா — செம்மையாய்த்
தோன்றிற்புகழொடுதோன்றுகவஃதிலார்
தோன்றலிற்றோன்றாமைநன்று

(என்பது) மனிதராய்ப் பிறந்தால் புகழுக்கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்கக்கடவர் அக்குணமில்லாதவர்மனிதராய்ப்பிறந்தலினு.

ம்விளங்குகினாய்ப் பிறத்தல் நல்லதென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்தி அரசாளுங்காலில் துவாதசக்ஷாமம்வந்து அநேகஜனங்கள் வருந்தும்போது பூமியைக்கண்டித்து ஊற்றுண்டாக்கி அந்தத்தண்ணீரைக்கொண்டு பூமியிலுள்ள பயிர்களை விளைவித்து பயிர்களையும் இரட்சித்தார் தேவேந்திரனைக்கட்டிக்கொண்டுபோன அரக்கனைக்கொன்று இந்திரனுக்குத்தேவலோகத்தைப்பட்டங்கட்டிவித்து தியாகராயக்கடவுளை பூலோகத்திற் கொண்டுவந்து பிரதிஷ்டைசெய்வித்து மேலானகீர்த்திபெற்றார்—(ஆகலால் உலகில் கீர்த்திமானாய்ப்பிறத்தலே மேலானதெனக்கண்டுகொள்க.) ௨௭

முதலாவது இல்லறவியல்பு முற்றிற்று.

~~மூன்றாவது பாகத்துப்பால்.~~

அருளுடைமை.

வஞ்சப்புறவினுடன் வான்றுலையிலேறினான்
இன்சொற்சிவிமுன்னிரங்கேசா — எஞ்சாமல்
மன்னுயிரோம்பியருளாள்வாற்கில்லென்ப
தன்னுயிரஞ்சும்வினை.

(என்பது) நிலைபெறுடைய உயிர்களைக்காப்பாற்றி அவைகளிடத்தே அருளுடையவனாயிருப்பவனுக்கு தன்னுடைய வுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாகிய பாவங்களானவை உண்டாகாதென்று அறிந்தோர் சொல்லுவரென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக ஈச்சுவரன் இயமனைப்புறவாகும்படிசெய்து தான் வேடனாகவுருவங்கொண்டு அந்தப்புறாவைத் துரத்திவரும்போதுபுறாவறந்து சிபிச்சக்கரவர்த்தியிடத்தில்வந்து சரண்புக அப்பொழுதுபுறாவைத் துரத்திவந்தவேடன் அரசனைப்பார்த்து இந்தப்புறாவைநான்வெகுதூரத்தி லிருந்து துரத்திவந்தேன் என்கையிற்பிடிபடுகிறசமயத்தில் உம்மிடத்தில்வந்து சரண்புகுந்தது எனக்கானால்பசியால்மூர்ச்சையாக வருகிறது புறாவைத்தாருமென்று கேட்க அப்பொழுது அரசன்பார்த்து இனிவேடன் சும்மாப்போகான் என்றறிந்து வேடனைப்பார்த்து நம்மிடத்தில் அடைக்கலமாகவந்தபுறாவைவிடுகிறதில்லை இந்தப் புறாவுக்குச் சரிநிறையாக வேறேமாம்சம் கொடுக்கிறேனென்று சொல்ல அப்பொழுதுவேடனானவன் இந்தப்புறாவுக்குச் சரிநிறையாக உனதுசரீரத்திலிருக்கப்பட்டமாம்சத்திலே அறுத்து

யிறுத்துக் கொடுத்தால் நான்போவேனென்றுசொல்ல அரசன் அதற்குச் சந்தோஷித்து தராசுகட்டி புறாவையொரு தட்டிலே வைத்து தன்சரீரத்திலிருக்கும் மாம்சத்தைச் சிறிது சிறிதாக அறுத்து மற்றொருதட்டிலே வைக்க புறாவின் தட்டுகனமாகத் தாழ்ந்தமையால் அந்தத்தட்டிற் றானுமேறினான் அப்போது பரமசிவன் சந்தோஷித்து இடபவாகனரூடராக எதிரேவந்து காட்சிகொடுத்துகைலாயமும் அரசனுக்குக்கொடுத்தார் ஆதலாலுலகத்திலிருக்கும்சகலவுயிர்போல அருளுடனே நினைப்பவர்கள்தனையறியாமற்செய்தபாவங்களும் நீங்கிக் கைலாயமடைவார்களெனக்கண்டுகொள்க.

புலான்மறுத்தல்.

அந்தணனைக்கன்மாடபாதனருந்தினான்
இந்தவுலகத்திரங்கேசா — வந்த
பொருளாட்சிபோற்றாதார்க்கில்லையருளாட்சி
ஆங்கில்லையூன்றின்பவர்க்கு.

(என்பது) பொருளினாலே பயன்கொள்ளுதல் அதனைக்காப்பாற்றாதவருக்கு இல்லாததுபோல அருளினாலேபயன் கொள்ளுதல்புலாலுண்பவருக்கு இல்லையென்று நாயனார்குறளில திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாககன்மாடபாதனாகிய அரசன்வேட்டைக்குப்போனவிடத்தில்லோராக்கன் வந்தெதிர்த்தான் அப்போதரசனானவன் அந்தவரக்கனைச்சங்கரித்து தன்பட்டணம்வந்துசேர்ந்தான்பின்பு அந்த இராக்கதன்சகோதரன் இராசாவைக்கெடுக்கநினைத்துபிராமண வேடங்கொண்டு அரசனைச் சந்தித்துச் சுயம்பாகியாயிருந்துசமையற் பணிசெய்துகொண்டிருந்தான் இப்படியிருக்குநாளையில்சத்த இருடிகளும் அந்தவரசனிடத்துவந்தபோது சுயம்பாகியையழைத்துச்சத்தவிருடிகளுக்குச் சமையல்செய்துபடைக்கும்படியுத்தரவு பண்ணினான் அதைக்கேட்டவிராக்கதன் இதுசமயமென்றுஇருடிகளுக்கு நரமாம்சத்தைப் பருப்பாகச்சமைத்துப்படைத்தான் அதையவர்கள்புசித்துநரமாம்சமென்றறிந்துகோபமாகி இராக்கதஆகாரத்தை பிராமணருக்குச்சமைத்து இடுவித்தாயாகையில்நீ அரக்கனாகப் போவாயென்று அரசனுக்குச் சாபமிட்டார்கள் அப்போதரசனுங் கோபமாகி நீங்கள்விசாரமாகவென்னைச்சபிக்கலாமாவென்றுஅரசனும் இருடிகளைச்சபிக்கவெண்ணிக்கையில்சலமெடுத்தான் அரசன்தேவியானவள் ஓடிவந்து பெரியவர்களோடெதிர்க்கலாகாதென்றுதடுத்தபடியால் அந்தசலத்தைத் தன்காலில்விட்டாள் அதனாலேஅவன்

தால்கருத்துக்கன்மாடபாதகனானான் அப்போது அரசன்சந்தரிஷி
யையுநமஸ்காரம் பண்ணி என்மனதறியாமல் வந்தகாரியத்திற்கு
ங்கள் பொறுத்து ரட்சிக்கவேணுமே ஆதலால்இந்தச்சாபமிமோ
சகாலமெப்போவென்றுகேட்டான் அப்போ ரிஷிகள் நீ பன்னி
ரண்டுவருடம் இராக்கதனாக வனத்திலேசஞ்சரித்தபின்புஇந்தச்சா
பநீங்குமென்றுசொல்லி சுயம்பாகியாகயிருந்த இராக்கதனைச்சா
பலாக எரித்துப்போட்டு அவர்கள்போய் விட்டார்கள் அதின்பிற
அரசன் இராக்கதனாகி ஆரணியத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு திரிகி
நாளையில் ஒருநாள் பிராமணனும் அவனுடைய மனைவியுமாக அந்
வனத்துவழியாகவரும்போது இந்தவராக்கதன்கண்டு பிராமணனைப்பி
டித்துக்கொண்டான் அவன்மனைவியானவள் இவனரசனென்றறி
து இதனால் பிரமகத்தியுண்டாகுமே எனக்கு மாங்கல்யபிட்சைதரவே
ண்டுமென்றுகேட்டாள் அவன் இராக்கதரூபமானதால் திருமமுந்த
ணையுமில்லாமல் பிராமணனையெடுத்துவிழுங்கினான் அதுகண்டுபா
ப்பினி வருத்தப்பட்டு நீ இராக்கதஉருவம்விட்டு உன்பட்டணத்தி
ற்போனகாலத்தில் உன்மனைவியைத் தீண்டினையாகில உன்தலை சஹ
ஸ்திரபத்தலாக வெடித்துப்போவாயென்றுசாபமிட்டாள் பின்பு அ
ரசனானவன் பன்னிரண்டுவருடமுந்தீர்ந்து அரசனாகித்தன்பட்டண
ம்வந்து அந்தப்புறத்திற்போய்த் தன் தேவியை தீண்டப்போனான்
அப்போதரசனுடைய தேவிமேற்சொன்ன சாபத்தையறிந்து தன்
னைத் தீண்டாதேயென்றாள் அப்போதரசன் வசிட்டரையழைப்பித்
து இந்தச்சாபத்துக்கு நிவர்த்தியின்றோவென்றுகேட்க அவர் பதி
விரதை சாபந்தீரக்கூடாதென்றுசொல்லி புத்ரகாமேஷ்டியாகஞ்செ
ய்வித்து யாகபிண்டத்தாலேபுத்திரனுண்டாக்கினார் ஆதலால்மாம்ச
ம்போசிக்கும் பொருட்டாக எந்தச் சீவனையாவது வதைபண்ணவே
ண்டிவருமாதலால் அதை விலக்கவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.

தவம்.

வேந்தந்தணர்குலத்து மேலாகிய தகைமை
ஏந்துதவத்தே தப்பாதரங்கேசா — மாந்தர்க்கு
வேண்டியவேண்டியவாங்கெய்தலாற்செய்ததவம்
ஈண்டுமுயலப்படும்.

(என்பது) முயற்சிசெய்தால் பெறவேண்டியபயன்களை வேண்
டியபடியே மறுமையிற்றும்பெறலாமாதலால் செய்யத்தருவதாகிய
தவமானது இம்மையில் அறிவுடையோராலேமுயலப்படுமென்றுநா
யனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக சந்தி

யனாகிய விசுவாமித்திரர் அந்த செனனத்திலேதானே தவஞ்செய்து பிர்மரிஷியாகிய நீச்சன் தன்மையடைந்த திரிசங்குமகாராசனுக்கு நட்சத்திரபதிவியைக் கொடுத்ததுமன்றி பிர்மசிருஷ்டிக் கெல்லாம் பிரிதியாகச் சிருட்டித்துத் தாமும்சத்தரிஷிகளோடொருவரானார் ஆதலால் தவம்பண்ணியவர்கள் எந்தக்காரியத்தை நினைத்தாலும் அந்தகாரியங் கைகூடுமெனக் கண்டுகொள்க.)

கூடாவொழுக்கம்.

சந்நாசியாய் விசையன் றாழ்குழலைக் கொண்டகன்றான்
இந்நிலைமை பார்த்திடிரங் கேசா — சொன்னால்
வலியினில்லைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.

(என்பது) மனத்தையடக்கும்வல்லமையில்லாத இயல்புடையவன் அவ்வல்லமையுடையவரது வேடத்தைக் கொண்டு மனம்போனவழி போகுதல் பசுவானது காவற்காரர் துரத்தாதிருக்கும்படி புலியினது தோலைப்போர்த்துக்கொண்டு பயிரைமேய்ந்தாற்போலும் என்று நாயனார் குறளில் திருவாய் மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக அருச்சுனன் சந்நாசிவேடங்கொண்டு துவாரகைக்குப்போய் பலபத்திர ராமனைக்கண்டு சாதுர்மாச விரதம் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று கேட்க அவரதற்குடன்பட்டு தம்முடைய தங்கையாகிய சுபத்திரையை அவரது விரதநிறைவேறுகிறவரையில் அவருக்குவேண்டிய வுபசாரஞ்செய்யும்படி கட்டளையிட்டு இருக்கச்சொன்னார் அப்படியிருக்குஞ்சமயத்தில் சுபத்திரையை மயக்கிக் காந்தருவ விவாகஞ்செய்துகொண்டு சிலநாளைக்குப் பின்பு அப்பெண்ணையுமெடுத்துக்கொண்டு இந்திரப்பிரஸ்தமேபோனான் பின்பு பலபத்திராமரும் கிருஷ்ணதேவரும் இந்தக்கபடத்தையறிந்துமோசம்போனோமென்றுநினைத்து இந்திரபிரஸ்தமேவந்து இருவருக்குங்கலியாணஞ்செய்துவைத்துவிட்டுப்போனார்கள் — ஆதலால் வாக்கொன்று மனதொன்றுமான தவவேடத்தை நம்பவொண்ணாதென்றுகண்டுகொள்க.

கள்ளாமை

உத்தங்கனோடியொளித்த நாகக்குலங்கள்
இற்றபுகையாலிரங்கேசா — மற்றுலகில்
உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வேமெனல்

(என்பது) குற்றங்களைத் தமது நெஞ்சினாலே நினைத்தலும் துறந்தார்க்குப் பாவமேயாகுமாதலால் பிறனதுபொருளை அவனறியாதவனுடைகையினாலேவஞ்சித்துக்கொள்வோமென்று நினையாதிருக்கக் கடவர் என்றுநாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக உத்தங்கனென்கிற பிராமணன் ஒருபாத்தியயரிடத்தில்சகலவேதசாஸ்திரபுராணாகமங்களும்படித்துநிறைவேறியபின் ஆசாரியனைப்பணிந்து குருதட்சணை யெனனவேண்டுமென்றுகேழ்க்க குருபத்தினியானவள் வந்து நாகரத்தினமிழைத்த கொந்தள ஓலை குருதட்சணையாகவெனக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டாள் உத்தங்கனதற்குச்சம்மதித்து அவர்களால் அது இருக்குமிடமறிந்துகொண்டு உத்தங்கன் அப்பட்டணத்தை நாடிப்போகும் போது பசியினாலே கிடைத்தகோமயத்தைப் பட்சித்துச் சுத்தாசமனப்பண்ணாமல் பட்டணத்திற்போய்சேர்ந்து அரசனைக்கண்டுதான்வந்தகாரியத்தைச் சொல்லி உன்மனைவிகாதிலுள்ளநாகரத்தினமிழைத்த ஓலையைகொடுக்கவேண்டுமென்றுகேழ்க்கஅரசனதற்கிசைந்து அந்தப்புரத்திற்சென்றுதன்மனைவிகையில்வாங்கிக்கொள்ளும்படிசொல்லியனுப்பஉத்தங்கனப்படியே அந்தப்புரத்திற்சென்று அந்தம்மனைத்தேட அம்மா அவர்கண்ணுக்குப்புலப்படாமையால்மீண்டும் அரசனிடத்தில்வந்து அந்தம்மனைக்காணேனென அரசன்யோசித்துநீர்சுந்தாரப்போனதால் உம்முடைய கண்ணுக்குத் தோன்றவில்லையென அப்பொழுது பிராமணனறிந்து ஸ்நானஞ்செய்துசுத்தாசமனமும்செய்துகொண்டு அந்தப்புரத்திற்குப்போனான் அப்பொழுதுஅரசன் தேவியெதிரேவந்து நிற்கக்கண்டு தானவந்தகாரியங்களைச்சொல்லி ஓலையைக்கேட்டவுடனே அந்தம்மாள் தன் காதிலணிந்திருந்த ஓலையைக் கழற்றிக்கொடுத்து இந்தவோலையை அரவங்கள் எடுத்துப்போய்விடும் சாக்கிரதையாய்க்கொண்டுபோமென்று சொன்னாள் அப்படியேஓலையையெடுத்துக்கொண்டுவரும்போது சூரியன்அஸ்தமானகாலமாயினதாலுத்தங்கன்ஓலையோரிடத்தில்வைத்துசந்தியாவந்தனம்பண்ணிக்கொண்டுவந்து பார்ப்பதற்குமுன்னே தட்சகனென்னும்பாம்பு அவ்வோலையையெடுத்துக்கொண்டுநாகலோகத்திற்போயிற்று பிராமணன் வந்துபார்த்துகாணாமையாலந்தப்பாம்பு நடந்துபோன சுவட்டின்வழியேசென்று நாகலோகத்திற்போய்நாகங்களைக்கேட்டபோதவைகளறியோமென்று சாதித்தபடியால உத்தங்கன் வெளியேவந்துஇந்திரனைநோக்கியரிதாகிய தபசுசெய்ய இந்திரன்பிரசன்னமாகிதானேறிவந்த உச்சைச்சிரவமென்னுங்குதிரையின்வலதுசெவியில்பெரும்புகையுண்டாகி அந்தப்புகையாதலமெங்குநிறைந்துமூடிக்கொண்டதால் அதனால்பலயீனமான பாம்புகளெல்லாஞ்செத்

அப்போது அதுகண்டமகாநாகாதிகளெல்லாம்பயந்து ஓலையைக்கொண்டு வந்துகொடுத்தன தாங்கள் அந்தஓலையைக்கொண்டுவந்துதன்குருபத்தினிகையில்கொடுத்தான். ஆகையாற்பிறர்பொருள்களைக்களவுசெய்வதினால் அர்த்தநாசமும்பிராணஹானியும் வருமெனக் கண்டுகொள்க.) (௨௯)

வாய்மை.

மூவரிச்சந்திரற்கு முன்னின்றகாட்சிபோல்
ஏவர்பெற்றார்மேனுளிரங்கேசா-பூவில்
மனத்தொடுவாய்மை மொழியிற்றவத்தொடு
தானஞ்செய்வாரிற்றலை.

(என்பது)ஒருவன்தன்மனத்தோடுபொருந்தஉண்மையைச் சொல்லுவானாயின அவன் தவத்துடனேதானத்தை ஒருமிக்கச்செய்வாரினுஞ்சிறப்புடையவனாவானென நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக அரிச்சந்திரமகாராசன் விசுவாமித்திரர்செய்த கபடத்தால்தன்னுடையசதுர்விதசேனைகளையும் அயோத்தியாநகரத்தையும்தோற்றுதன்மனைவியையும்குமாரனையும் விற்றுதானுஞ்சண்டாளனுக்கடிமைபட்டுஞ்சத்தியந்தவறாதநின்றமையால் பிரம்மாவிஷ்ணுருத்திரனாகியமும்மூர்த்திகளும்சகலதேவர்களும் ரிஷிகளும்ஏககாலத்தில்வந்துகாட்சிகொடுத்தார்கள் ஆகலால்சத்தியவானுக்குச்சகலதேவர்களும்பிரசன்னமானாரெனக்கண்டுகொள்க.) (௩௰)

வெகுளாமை.

தாக்கிநிமிவசிட்டர்சாபத்தாற்றம்முடல்விட்
டேக்கமுற்றான்றேரிரங்கேசா-நோக்கினல்
செல்லாவிடத்துச்சினந்தீதுசெல்லிடத்தும்
இல்லதனிற்றீயபிற.

(என்பது) ஒருவனதுகோபமானது தனின்வலியவர் மேலுண்டாமாயின் அதுதனக்கேபொல்லாங்கைத்தரும். தனினின்வலியவர்மேலுண்டாகுமாயின் அக்கோபத்தினும்தீமையுடையவேறேயில்லையெனநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குகாரணமாகநிமிச்சக்கிரவர்த்திசரீரசொர்க்கயாகம் பண்ணவேண்டுமென்றுவசிட்டரைக்கேழ்க்க அப்படியேயாகம்செய்யென்று சொல்லித்தான்தெய்வலோகத்துக்குப்போய்வருகிறதாகச்சொல்லிசென்று அவ்விடத்தில்சிலநாளிருந்துயாகம்நடந்துவருஞ்சமயத்தில்வந்து முன்தான்சொன்னதை மறந்தஎன்னுத்தாரவின்றிநீயாகத்தைதுவக்கி நடத்தினமையால் சரீரத்தைவிட்டுப்போவாயென்றுசபித்தார்அப்போது அரசனுங்கோபித்துஉடம்

மிடைக்கு வள்ளேரிப்போகந்தொடங்கியிருக்கநீர்காரணமின்றி என்னை ச்சபித்தலால் இச்சரீரத்தைவிட்டுப்பேய் வீரனாறுசபிக்கஅப்படியே யிருவருபசரீரத்தைவிட்டு அந்தரத்திலேயிருக்கிறார்கள் இருவர்சரீரமு மழிந்துபோயின அந்தபாகத்தைஅவன் குமாரனாகிய மதியெனபவ னீறைபெற்றவனை அப்பொழுதுபிரமதேவன்வந்துவசிட்டனைஊர் வசிதாப்பதத்திலேயிருக்கும்படிகட்டளையிட்டு ஆகாசசகலதேவர்களு டையவிருப்பிலே நிற்கும்படிகட்டளையிட்டு குலம்சந்திரகுலமாகும்படி கட்டளைகொடுத்துப்போனார் (ஆதலால் ஒருவரிடத்துங்கோபமாகாதெ னக்கண்டுகொள்க.) (௯௧)

இன்னாசெய்யாமை.

பாக்கண் முநிவேற்பரிச்சித்தனும்
எந்துதுன்பமுற்றானிரங்கேசா-மாந்தர்
பிறர்க்கின்னாமுற்பகற்செய்யிற்றமக்கின்னா
பிறர்பகற்றாமேவரும்.

(என்பது) ஒருவர்பிறர்களுக்குத்துன்பந்தருபவைகளை ஒருமுகூர்த்த த்தத்தினதுமுன்பக்கத்திலேசெய்வராயின் தமக்குதுன்பந்தருமவைகள அம்முகூர்த்தத்தினதுபின்பக்கத்திலே அவர்செய்யாதிருக்கத்தாமேவருமெ னநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குகாரணமாகபரிச் சித்துமகாராஜன் வேட்டைக்குப்போனவிடத்தில்தன்னகேள்விக்குத்தரா ஞ்சொல்லாமற்றவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஒருமுனிவன் கழுத்தில்செத் துக்கிடந்தபாம்பையெடுத்துப்போட்டுவிட்டுப்போக அந்தமுனிவன்குமா ரனகண்டுதன்தாதைகழுத்தில் இந்தப்பாம்பையெடுத்துப் போட்டவன் இதற்கேழாநாள்தட்சகனகடிக்கவென்று சபித்ததால் அப்படியேவேந் தனுக்குவிஷமரணமுண்டாச்சுது (ஆதலால் ஒருவருக்கும்பொல்லாங்கு செய்யலாகாதெனக்கண்டுகொள்க.) (௯௨)

கொல்லாமை.

சொல்லார்முநிக்கிறிதுங்கார்த்தவீரியன்சேலம்
எல்லாமிழந்திறந்தானிரங்கேசா-செல்லவே
தன்னுயிர்நீப்பினுஞ்செய்யற்கதான்பிறி
தின்னுயிர்நீக்கும்வினை.

(என்பது) தான்வேறொன்றனது இனிதாகியவுயிரை அதனுடம்பிலி ருந்துநீக்குதலாகியதொழிலைதன்னுயிரானது உடம்பைவிட்டுநீங்கிப் போமாயினும் செய்யாதிருக்கக்கடவெனநாயனார்குறளில்திருவாய்ம லர்ந்தருளினார் அதற்குகாரணமாககார்த்தவீரியார்ச்சுனன்வேட்டைக்

க்குப்போனபோது சமதக்கினிமகாரிஷியுடைய ஆசிரமத்திற்போய் நமஸ்காரம்பண்ணினார் அப்பொழுது சமதக்கினிமகாரிஷி ஆசிர்வாதஞ்செய்து அரசனுக்கும் அவன்சேனைகளுக்குங் காமதேனுவைக்கொண்டு அவரவர்களுக்குஇஷ்டப்படி விருந்துசெய்வித்தார் அந்தவிருந்தைக்கண்டு காமதேனுவைக்கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டுபோகும்போது காமதேனுதன்தேகத்தையுதற அதன்மயிரின்வழியாக அநேகவீரர்களுண்டாகி அவனுடைய சேனைகளைப்பாழாக்கிவிட்டது அப்பொழுது அரசன்கோபித்துசமதக்கினிமுனிவனைத்தனதுவாளால் சின்னபின்னமாக வெட்டினன் அதுகண்டுரேணுகைதன்மார்பில் இருபத்தொருதரம் அடித்ததுதான் பரசுராமர்வந்துதாயினதுதுன்பத்தையாற்றி அரசன்இருபத்தொருதலைமுறையும்பாழாக்கினார். (இதனால்பூமியினிடத்துயாதொன்றினையுஞ்சிவஹிம்சைபண்ணலாகாதெனக்கண்டுகொள்க.) (கூக)

அட்டோரணத்தனுபலத்திரவெங்குருநிமைசகன்
ஒட்டும்பாவுமிரங்கேசா பட்டிநூல்
நில்லாதவற்றைநிலையினவென்றுணரும்
புல்லறிவாண்மைகடை.

(என்பது) நிலையில்லாதவைகளை நிலையுடையவைகளென்று நினைக்கின்ற அற்பயுக்தியுடையவராயிருக்கை இழிவென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குக்காரணமாக கஎலட்சத்துஉஅ௵கொண்டது கிருதயுகம் கஉலட்சத்துகூசு௵கொண்டது திரேதாயுகம் அலட்சத்துசுச௵கொண்டது துவாபரயுகம் சலட்சத்துகூஉ௵கொண்டது கலியுகமே ஆயுசுக்குநாற்பத்துமூன்றுலக்ஷத்து இருபதினாயிரம் ௵கொண்டது ஒருசதுர்யுகம் இப்படிக்கொத்த சதுர்யுகம் ஒன்றாகக்கொண்டது ஒருநாளிப்படி நாள் முப்பது கொண்டது ஒருமாதம் இப்படி மாதம் கஉ கொண்டது ஒருவருஷம் இப்படி ௵நூறுகொண்டது பிரமனுக்கு ஆயுளளவு இப்படிப்பட்ட ஆயுளளவையுடைய பிரமனானவன் அண்டாண்டங்களெல்லாவற்றையுமவற்றிலுள்ளவுயிர்களையும்படைக்கின்றானும் நமக்குமிஞ்சினவர்கள்யாரொன்றுகர்வத்தையடைந்தான் அதனைத்திருமால்கண்டு இவனைக்கர்வபங்கம்பண்ணுவிக்கவேண்டுமென்று கருதி அப்பிரமனையிட்டுக்கொண்டு உரோமஹரிஷியிடத்திற்போய்உமக்கு

ஆயுளெவ்வளவென்றுகேட்க ஒருபிரமதேவரிறந்தாலெனக்கு ஒரு மயிருதிரும் இப்படிமூன்றரைக்கோடிபிரமாக்களிறந்தால் மூன்றரைகோடிரோமமுதிரும் அப்பொழுதெனக்குமரணமுண்டென்றுசொல்ல அப்பாலவரையுமிட்டுக்கொண்டு அஷ்டகோணமகாரிஷியிடத்திற் போய்உமக்குஆயுளளவெவ்வளவென்றுகேட்க அவர் இப்படிப்பட்ட உரோமமகாரிஷியொருவரிறந்தால்எனக்கு ஒருகோணநிமிரும இவர்களெட்டுப்பேரிறந்தால் எட்டுக்கோணமுநிமிர்ந்து நானுமரணமடைவேனென இப்படிக்கொத்தநீர்வீடுபெரிதாகக்கட்டிக்கொண்டதில்லையாமல்ஒருகுச்சுவீடுகட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர் அதிலும்பாதிசரீரம் உள்ளிலும் பாதிசரீரம்வெளியிலுமாகவிருக்கிறீர் இதென்னகாரணமென்றுகேட்க அதற்கவர்சரீரம் நீரின்மேற்குமிழிபோல் நிலையில்லாமையாகவிருக்கின்றதே இதைநம்பிபெரியவீடுகட்டிக்கொள்ளுவதாலென்னபிரயோசனமென்றார் அதைக்கேட்டபிரமனானவன் தனதுகர்வமடங்கிப்போனான். (ஆதலால்சரீரம்நிலையல்லவென்றுணர்ந்து துறவையடையவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (௩௪)

துறவு.

பீடுபெறுபட்டணத்துப்பிள்ளையைப்போலே துறவார்க்
கீடுதருமோவிரங்கேசா-நீடுலகில்
யானெனதென்னுஞ்செருக்கறுப்பான்வானோர்க்
குயர்ந்தவுலகம்புகும்.

(என்பது) தானென்றுந்தன்பொருளென்றுநினைக்கும்படிசெய்விக்கிற உலகமாய்கையாகிய ஆங்காரத்தையறுத்து பிரமத்தியானமுற்று துறவிலேநின்றவன்சாலோகசாமீபசரூபமென்கிறமேலானபதவிகளைக்கடந்துசாயுச்யமாகிய வுயர்ந்தபதவியையடைவானென நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக பட்டணத்துப்பிள்ளையாருடையகருணையால் ஞானோபாதத்தையடைந்து எண்ணிறந்ததிரவியங்களையும் சம்சாரமாய்கையையும்துறந்துபிரமத்யானமுற்று மோட்சத்தையடைந்தார் (ஆதலால்துறவிலேநின்றவர்மோட்சத்தையடைவார்களெனக்கண்டுகொள்க) (௩௫)

மெய்யுணர்தல்.

கெற்பத்திலேசுகனார்தேடில்பொருளைக்குறித்தார்
இப்பதமைக்கன்பா இரங்கேசா-உற்பத்தி
ஐயுணர்வெய்தியக்கண்ணும்பயனின்றே
மெய்யுணர்வில்லாதவர்க்கு.

(என்பது.) மெய்ம்மையறிவில்லாதவர்க்கு ஓசை-ஊறு-ஒளி-சுவை நாற்றம் இவ்வைந்துபுலன்களிலுஞ்செல்லுதலால் ஐந்தாகியவுணர்வு அப்புலன்களைவிட்டுத்தமக்கு வசப்பட்டவிடத்தும் அதனாற்பிரயோசனமில்லையென நாயனார் குறளில் திருவாய் மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக வேதவியாசர் கிளிலோர்த்தமைமேல் மோகமாய் அவளைமேல்விழ அப்போது அவள்கிளியாகிப்பறந்தோடினாள் இருடியுங்கிளியுருவங்கொண்டு துரத்திப்போய் அவளைக்கூடினார் அவள் கருப்பத்திலேசுகர் உற்பவித்து பிரமக்கினியாய்பன்னிரண்டுவருடம்விஷ்ணுமாய்கைக்குப்பயந்து இந்திராதிதேவர்கள் யார்சொன்னாலுங்கேளாமல் கருப்பத்தைவிட்டு வெளியில்வாராமல் உள்ளேதானேயிருந்தார் அப்போது விஷ்ணுவானவர் வந்து கருப்பத்திலிருக்கிறசுகரை வெளியிலவரச்சொல்லியழைத்தார் சுகரானவர் எனக்குன் மாயையில்லையாகில் வெளியில் வருகிறேனென்றார் அதற்கவர் மாயை ஒருவரையும்விடாதே உனக்கில்லையெனறு சொல்லுவதெப்படியென சுகரானவர் ஒருகணப்போதேனும் உம்மிடமாய்கை யென்னைச்சேராமலிருந்தால்வெளியில் வருவேனென்றார் அதற்குவிஷ்ணு ஒருபெரியகண்ணாடியில் ஒருவரிருந்து உருண்டோட அது வுருண்டு பூமியில்வருமளவு மென்மாயையுன்னையடையுமென அதற்குச்சுகர்சம்மதித்துருட்டச்சொல்ல அப்படியேயொருகண்ணாடியைச்சாய்த்துவைத்து உருட்டிவிடத்தொடங்கவே அவர் வெளியில் வருவதுபோல்காட்டி உருண்டுருண்டபின்பு வெளியிலேவந்து பிரம்மக்கியானத்துடனே நின்றார் அப்போது விஷ்ணுமாயைதனையடையாமற்போயிற்று (ஆகலால் பிரம்மக்கியானமவர்களுடனே உலகமாய்கையற்றுமுக்தியுண்டாகுமெனக்கண்டுகொள்க) (௩௯)

அவாவறுத்தல்.

தேசஞ்சொல் பத்திரகிரி சிந்தையின் மூவாசைவிட்டான்
ஈசன்பரவு மிரங்கேசா - பாச
அவாவினையற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டுமாறு தான்வரும்.

(என்பது) ஒருவன் ஆசையினைமுழுதுமறுத்தால் அவனுக்குக்கேடாமைக்கேதுவாகியவினை கினைக்கின் விரும்புமவழியிலேயுண்டாகுமென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக பத்திரகிரி இராச்சியம்பண்ணுகிற காலத்தில் அவன் மூன்றாறுவிவாகம் பண்ணினான் அவனுடையபிதாவாகியகோவிந்தசாமிதனக்கு ஆபத்காலவ

விருக்குஞ்சமயத்தில் இதையறிந்து பிரம்மவீரியச்சூத்திரகருப்பத்தி லேயுற்பவித்ததால் அங்கவம்சபூமியிலே விருத்தியாயுள்ளவரையில்பி தாவுக்குநரகமென்று கஸ்திப்பட்டார் அதைப்பத்திரகிரிகேட்டுத்தன தரசாட்சியைவிக்கிரமார்க்கனுக்குக்கொடுத்துமுந்நூறுதேவிமாரையு ம்அவரவரிச்சையானபடியே கவிநிதகாம் மூன்றையும்விட்டுத்து றவிலே நின்றமையால் பிதாவுக்குமுக்தியுண்டாகித்தானும் முக்தியடை ந்தான். (ஆதலால்ஆசையற்றவிடமேமோட்சமெனக்கண்டுகொள்க)

ஊழ்

சிந்துபதிதந்தையொடுஞ்சேர்ஜெயபதிவீறந்தான்
இந்தத்தவழிஞ்சிரங்கேசா - மூந்திவரும
ஊழிற்பெருவலியாவுளமற்றொன்று
சூழினுந்தான்முந்துறும்.

(என்பது) தன்னிலைக்குநற்பொருட்டுத் தனக்குப்பகையாகியஒ ருபாயத்தைஆராய்ந்தாலும்தான் அவ்வுபாயத்தையாவதுமற்றொன்றை யாவது வழியாகக்கொண்டுவந்து அவ்வாராய்ச்சிக்குஊழ்முற்பட்டுநி ற்கும் அதனால்ஊழ்போலமிகுந்தவலிமையுடையவை எவையிருக்கின் றன என்னாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமா க பதினாலாநாள் செய்யும்பாரதயுத்தத்திலே அருச்சுனன் காலையில்தே ரேறிப்புறப்படும்போது என்மகன் இறந்ததற்குக்காரணமாயோனவ ன்றலையை இன்று சூரியன் அஸ்தமிப்பதற்குள்ளாக அறுத்துப்பூமி யிற்றள்ளாமற்போவேனானால் அக்கினிப்பிரவேசமாவேனென்றுசபத ங்கூறிப்புறப்பட்டுப்போகையில் துரியோதனனைசயிந்தவனைப் பூமியில மைத்து சுற்றிலும் அதிரதர் மகாரதர்சமரதர் அர்த்தரதர் இவர்களைநி றுத்தி அவர்கட்குப்புறத்தில் துரோணாச்சாரியர் கர்ணன் அசுவத்தா மன் சகுனி சல்லியன் தம்பிமார்களோடு நூற்றுவரும் பதினொரு அக்கு ரோணிசேனைகளும் சகலராசாக்களுஞ்சூழ்ந்திருந்துகாக்கும்படிசெய் திருக்க இதுவுமன்றி சயிந்தவனுடையதகப்பன் தன்மகன்றலையையறு த்து எவன்நிலத்திற்போடுகிறானோ அவன்றலை சகஸ்ரயத்தலைய்வெ டிக்கக்கடவதென்று தபசுபண்ணி இப்படியிருக்குஞ் சமயத்திலிருபத் தெட்டு நாழிகையாயிற்று அப்போது கிருஷ்ணன் தருமோசம்வருகிற தென்றெண்ணித்தனது சக்கராயுதத்தையெடுத்துவிட்டுசூரியனைமறை த்துவிட்டார் அப்பொழுது அர்ச்சுனன் அக்கினியைவளர்த்தச்சொல் லி அவ்வக்கினியில்விழ ஆயத்தப்பட்டபோது துரியோதனன் மிகவுஞ்ச ந்தோஷித்து சயிந்தவனையானைமேலேற்றிவந்து இவ்வேடிக்கைபா ர்க்கவாவழைத்தான் கிருஷ்ணனதுகண்டு அருச்சுனாஇதோசயிந்தவன்

வருகிறான் அவன் றலையைவாங்கெனசூரியனஸ்தமயமானமாயிற்றெ
ன்னவாக்குத்தப்பிச்செய்பேனென சூரியனையுங்கண்ணுற்கண்டால்
செய்வாயோவென் பனிமாம்போலிருந்தால் அவன் றலையைநறுக்கெனெ
றுறுப்பேனென உடனேசக்கரத்தை வரவழைத்துக்கொள்ளசூரியனை
இரண்டுபனைமாறுயரமாககண்டு சீக்கிரத்தில்வில்லினைத்தொடுத்தோர்சச
ந்திரபாணத்தால் அவனதலையைக்கண்டித்து வாயுவஸ்திரத்தால் பு
றத்தலையைக்கொண்டுபோய் கங்கையில்அர்க்கியங்கொடுக்குமவ
னை பிதாவின்கையில்வைக்க அத்தலையையவன்கீழேவிட அவன்ற
லைசகஸ்திரபத்தலாய் வெடித்திறந்தான். (ஆதலால் ஊழையாரு
வராலும்* விலக்கக்கூடாதெனக்கண்டுகொள்க) (௯௪)

முதலாவது-அறப்பால்-முற்றும்.

இரண்டாவது பொருட்பால்.

இறைமாட்சி.

ஒன்றிமறித்தானுரோணிசகடைச்செளரி
என்றும்புகாபவிரங்கேசா-நன்றும்
முறைசெய்துகாப்பாற்றுமன்னவன்மக்கட்
கிறையென்றுவைக்கப்படும்.

(என்பது) தான்செங்கோன்முறைமையிற்செய்து பிறர்வருந்தாதற்
காத்தலுஞ்செய்யும் அரசனானவன்பிறவியினாலேமனிதனே யாயினும
மனிதர்களுக்குச்செயலினாலே கடவுளென்றுமேன்மைவைக்கப்படுவனெ
னநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குகாரணமாகச்சனி
யீஸ்வரன்ரோகணிசகடையிற்புகுந்தால் உலகத்திற்பன்னிரண்டுவருஷ
ம்மழையில்லையென்று பருவதபாரிசமுத்திரத்தைநாடி உயிர்கள்வல
சைபோகக்கண்டு தசரதமகாராசன் தேரின்மேலேறிக்கொண்டு சனி
யீஸ்வரன் மண்டலத்திற்சென்றுசகடையிற்புகுதவொட்டாமல் மறித்
து யுத்தம்பண்ணிச்செயங்கொண்டு ஒருகாலத்திலுஞ்சகடையிற்புகு
தாமல் வார்த்தைப்பாடுகேட்டுக்கொண்டு அறுபதினாயிரம்வருஷரா
ச்சியபாரம்நீதியுடனேபண்ணினார். (ஆதலால் இராச்சியத்துக்குவருந்
துன்பத்தை நீக்குகிறவன்உலகத்துக்குக்கடவுளாவனெனக்கண்டுகொ
ள்க) (௯௫)

கல்வி.

மல்லல்வியாகரணமாருதிகற்கக்கருதி
எல்லவன்பின்போந்தானிரங்கேசா - நல்ல
ஒருமைக்கட்டான்கற்றகல்வியொருவற்
கெழுமையுமேமாப்புடைத்து.

(என்பது) ஒருவனுக்குத்தான் ஒருபிறப்பினிடத்துக் கற்றவித்தையானது எழுபிறப்புகளிலும்போய்த்தவுதலையுடையதாகுமென நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக அநுமார்பஞ்சாசத்கோடி பூமண்டலத்தையும் அறுபதுநாழிகையிலே சுற்றிவருகிற சூரியபகவானிடத்துத்தன் வியாகரணங்கற்கவேண்டி அவன்றேருடன்கூடநடந்து அவனிடத்திலுபதேசம்பெற்று அநேகருக்குந்தாம் உபதேசம்பண்ணிப்பெருமையும் இன்பமும்பெற்றார். (ஆதலால் எவ்வளவுவருத்தப்பட்டாகிலுங் கல்வியைக்கற்கவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.) (௪௰)

கல்லாமை.

ஞானசம்பந்தருடனன்று சமணரெதிர்த்
தீனமுற்றார்ன்றேவிரங்கேசா - ஆன
அரங்கின்றிவட்டாடியற்றேநிரம்பிய
நூலின்றிக்கோட்டிகொளல்,

(என்பது) ஒருவன்றானிரம்புதற்கேதுவாகிய நூல்களையில்லாமல் சபையினிடத்தே தானொன்றைச்சொல்லுதல் வகுப்பிடத்தையின்றி உண்டையுருட்டுதல்போலுமென நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஆதலால் அதற்குதாரணமாக மதுரையிலே பாண்டியராசன் முன்புசமணர்கள் சம்பந்தமூர்த்தியுடனே வாதுசெய்து சம்பந்தமூர்த்தியாய்ச்சொல்லியபாடல் நீரிலும் நெருப்பிலும்செயிக்கசமணராற்சொல்லியபாடல் நீரிலும் நெருப்பிலும்செயிராகசமணராற்சொல்லியபாடல்இவ்விரண்டிலுந் தோற்றுச் சமணுதாதபடியால் சம்பந்தமூர்த்திநாயனாரால் சமணர்களெண்ணாயிரம்பேர் கழுவிலேற்றப்பட்டார்கள் ஆதலால் குறைவறக்கல்லாதவர் வாதுசெய்யவொண்ணாதெனக்கண்டுகொள்க.)

கேள்வி.

பாகவதங்கேட்டுப்பரீச்சித்தன்முத்திபெற்றான்
எவ்வுருவமிரங்கேசா - சோக
இழுக்கலுடையுழியூற்றுக்கோலற்றே
ஒழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்.

(என்பது) ஒருவருக்குஆபத்திலே நல்ல கடையை யுண்டாயவராது ரையிற்பிறக்கின்றசொல் வழுக்குகலையுடையசேற்றுநிலத்திலேஊன்றுகோல்போலுதவுமெனநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகசுகரிடத்திலே பரிச்சித்துமகாராசன்பாகவதபுராணங்கேட்டபடியால் தனக்கு விஷமரணமூண்டாயிருந்தும் அந்தப்பாவத்தால் நரகத்தையடையாமல்பரமபதத்தையடைந்தார் (ஆதலால் பெரியவர்களிடத்துப்புண்ணியகதைகளைக்கேட்டுச்சிந்திக்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (சஉ)

அறிவுடைமை.

சீதரனைப்பார்த்தனன்று சேர்த்தானரவுயர்த்தோன்
யாதவனைமுற்றானிரங்கேசா-ஓதில்
அறிவுடையாரவதறிவாரறிவில்லார்
அஃதறிகல்லாதவர்.

(என்பது) வரக்கடவதை முன்னேயறியவல்லவர்அறிவையுடையவரா அவ்வரக்கடவதை முன்னேயறியமாட்டாதவர் அறிவில்லாதவரா ரெனநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பாரதயுத்தத்தில்துரியோதனனும்அருச்சுனனும்தங்களுக்குப்படைத்துணைவேண்டிக் கிருஷ்ணனிடத்துக்குபோனபோது அக்கிருஷ்ணன் தானிராயுதனாகநின்றுதன்சேனைகளையுத்தசன்னமாகவரச்சொல்லி நிறுத்தினானிந்தபாரதயுத்தத்தில்ஆயுதமெடேன் ஆதலால்என்னைவேண்டியவர்கள் என்னைக்கொண்டுபோகலாம் என் சேனைவேண்டியவர்கள்சேனைகளைக்கொண்டுபோகலாமெனதுரியோதனன் புத்தியீனனாதலால்யுத்தஞ்செய்தற்குதவியில்லாத கிருஷ்ணனாலென்னபலன் நமது சேனைகளைக்கொடுமென அவ்வாறேகொடுக்கச்சேனைகளைக்கொண்டுபோய் அவர்களோடுதானுமடிந்தான் அருச்சுனன் புத்திமானாதலால்கிருஷ்ணனிராயுதனாகவிருந்தாலும்அவர்தந்திரத்தால் வெல்லலாமென்றுகருதி அவரைவேண்டியவரால்சகலரையும்வென்று ஜெயத்தையடைந்தான்(ஆதலால்புத்திமானுக்குச்சகலமுங்கைகூடுமெனக்கண்டுகொள்க) (சங)

குற்றங்கடிதல்.

கையிலைந்தான்மாறன்கதவிடித்தகுற்றத்தால்
எய்யுஞ்சிலைக்கையிரங்கேசா-வையத்
தினைத்துணையாங்குற்றம்வரினும்பனைத்துணையாக்
கொள்வர்பழிநாணுவார்.

(என்பது) பழியையஞ்சுவோர் தினையளவுசிறியகுற்றமானதுதம்மிடத்து வந்ததாயினும்அதனையவ்வளவாகவல்லாமல் பனையினளப்பெரிதாகக்கொள்வார்களெனநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பாண்டிதேசத்தில்ஓரக்ராரத்தில் ஒரேழைப்பிராமணனைகெங்காஸ்நானத்துக்குப்போகப்பிரயாணப்பட்டுத்தன்மனைவியோடுசொல்ல அவள்நீர்போனால்என்னையாதரிப்பவர்களாரென அதற்குப்பிராமணன் அரசனாதரிப்பானென்றுசொல்லிவிட்டுப்போய்விட்டான் அதைநகர்சோதனைக்குவந்தபாண்டியனறிந்து வருத்தப்பட்டு அவள்நிமித்தம்அந்த அக்ராரத்திலுள்ளவர்களுக்கெல்லாமநாளொன்றுக்கு இரண்டுவேளையன்னத்திற்கு வேண்டியசுயம்பாகமும்சுமங்கலிகளுக்குவருஷத்துக்கிரண்டுவஸ்திரமுங்கொடுத்துவருவதுமன்றி அவ்வீட்டைத்தானேபாதுகாத்துக்கொண்டுவந்தான் அப்படிநடந்துவருநாளில்ஒருநாள் அரசனிரவில்நகர்சோதனைக்குப்போகும்போது அந்தக்காசிக்குப்போன பிராமணன்வீட்டில்புருஷசஞ்சாரமாக விருந்தமையால் அதைசோதிக்கவேண்டியரசன் கதவைதட்டினவனாடாவென்றுவருதலைக்கண்டுதட்டினதுகுற்றமென்றுவிரைவிலோடி அவ்வரிசையிலுள்ள வீட்டுக்கதவுகளையெல்லாந்தட்டிவிட்டு அரசன்மறைந்துபோனான்பின்பு அவ்வக்கிராரத்துப்பிராமணரெல்லாங் கதவைத்திறந்துபார்த்து ஒருவருமில்லாமையால் அரசனிடத்துவந்துபிராதுசெய்தான் அரசனல்லதுவிசாரிப்போமென்றுசொல்லியுங்கேளாமலஎங்கள்வீட்டுக் கதவைத்தட்டினவனுடையகையைஇப்பொழுதேவெட்ட வேண்டுமில்லையாயின்நாங்கள் ஸ்நானமுதல்செய்யமாட்டோமென்று பிராமணர்கள்சொல்லஅதைக்கேட்டரசன் அவர்கள்முன்பாகத்தன்கையைவெட்டிப்போட அதைப்பிராமணர்கள் கண்டுபயந்து நடந்தசங்கதிகளை விவரமாகக்கேட்டுயாகஞ்செய்வித்து அரசனுக்குப்பொற்கைவளரும்படிசெய்தார்கள் (ஆதலால் அறிவுடையோர் தம்மாட்டுவந்தகுற்றம்பொறுயிர் விடுவாரெனக்கண்டுகொள்க. (௪௪

பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

யோகமுனிராகவனை யுற்றரக்கர்தோள்களைந்தே
யாகமுடிந்தானிரங்கேசா - ஆகையாற்
றக்காரியந்தனுய்த்தாலெழுகவல்லானைச்
செற்றுசெயக்கிடந்ததில்.

(என்பது) யோக்கியராகிய இனத்தினையுடையவனாகித்தானுமறிதுநடக்கவல்லவொருவனைபகைவர்செய்யக்கிடந்தஒருதுன்பமும்

ல்லையென்னாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரண மாகவிசுவாமித்திரர் அயோத்தியில்வந்து தசரதரைக்கண்டு இராமல ட்சுமணரைத்துணையாகக்கொண்டுபோய்தன்யாகத்துக்குவிரோதிக ளாயிருந்ததாடகைமுதலிய அசுரர்களை யெல்லாங்கொன்றுதன்யா கத்தைநிறைவேற்றிக்கொண்டு அகலிகைசாபமுந்தீர்ப்பித்துமிதிலைக் குப்போய்சாப்பசிவனதுவில்லை ஸ்ரீராமனைவளைக்கச்செய்து சீதா தேவியை ஸ்ரீராமனுக்குக் கலியாணஞ்செய்வித்தார். (ஆதலால்பெரி யோர்களைத்துணையாகக்கொள்வாராகில் அரியகாரியங்களையும்முடி த்துக்கொள்ளலாமெனக்கண்டுகொள்க) (௬௯)

சிற்றினஞ்சேராமை.

தன்னுசகுனிதன்னன்சொற்கேட்டுநொவுபர்த்தோன்
என்னபயன்பெற்றானிரங்கேசா-மன்னிய
சிற்றினமஞ்சும்பெருமைசிறுமைதான்
சுற்றமாச்சூழ்ந்துவிடும்

(என்பது) பெரியோரியல்புசிறியவினத்தை அஞ்சுதல்செய்யுமா றறைச்சிறியோரியல்புஅதுசேர்ந்தபொழுதேதனக்குறவாகஎண்ணி த்துணியுமெனநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ~~ஆதலால்~~ அதற்குதாரணமாகதுரியோதனன்வீஷ்மாச்சாரி-துரோணாச்சாரி கி ருபாச்சாரிஅசுவத்தாமன் விதுரன்முதலிய பெரியோர்சொல்லைக்கேளாம விட்டு தகாதகாரியங்களைச்செய்து தன்கிளையோடு மடிந்துபோனான். (ஆதலால்சிறியவரைக்கைவிடவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க)

தெரிந்துசெயல்வகை.

வீடணன்றன்மம்விளம்பவிலங்கைநகர்
ஈடழிந்தான்றோவிரங்கேசா-கூடித்
தெரிந்தவினைத்தொடுதேர்ந்தெண்ணிச்செய்வார்க்
கரும்பொருள்யாதொன்றுமில்.

(என்பது) தம்மாலேதெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இனத்தோடே செய்யத்தகுந்தொழிலை யாராய்ந்துபின்னே தாமேயெண்ணிச்செய் துமுடிக்கவல்ல அரசருக்குபொருதற்கரியபொருள்யாதொன்றுமில் லையெனநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்கு தாரணமாக இராகுநாயகர்தன்னிடத்து அபயமாகவந்தடுத்தவிபீஷ ணனைதன்சத்துருவுக்குச்சகோதரனென்றுநினைத்துகைவிடாமல்

அவன் பரிசுத்தனென்றுதெரிந்து அவனால் அவ்வரக்கருடைய உளவெலா மறிந்து இராவணன்முதலிய இராக்கதர்களையெல்லாம்மடித்துசெயங்கொண்டார் ஆதலால்உளவறிந்த ஒருவனைத்தேர்ந்தவனோடாலோசித்துயாதொருகாரியத்தையுஞ்செய்யவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க

வலியறிதல்.

பைதலெனக்கருதிப்பார்க்கவராமன்சிலையோ
டெய்துதவந்தாற்றினிரங்கேசா - வையத்
துடைத்தம்வலியறியாருக்கத்தினூக்கி
இடைக்கண்முறிந்தார்பலர்.

(என்பது) தலைவனுதலையுடைய தமது வலிமையினளவைத்தெரிந்துகொள்ளாதவராகி மனவெழுச்சியால்தம்மின் வலியவரோடு போர்செய்யத்தொடங்கியவர் வருதலால அதுசெய்துமுடிக்கப்பெறாமல் நடுவிலேகெட்டுப்போனவர்பலராவரெனநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்அதற்குதாரணமாகரகுநாயகராதபலத்தையறியாமல் சிறுபிள்ளையென்றெண்ணியவரோடுபரசுராமர்வந்தெதிர்த்துதன்கைவில்லையுங்கொடுத்து அவர்பூட்டின்அம்புக்கிலக்காகத்தான்பண்ணியதவத்தையுங்கொடுத்து பலயீனமடைந்தார் (ஆதலால்தனக்குச்சமமானவரிடத்தல்லது அதிகபலமானவர்களுடனேயெதிர்க்கலாகாதெனக்கண்டுகொள்க)

(௪௮)

காலமறிதல்

ஆண்டுபதின்மூன்றாவுயத்தோன்செய்தவெல்லாம்
ஈண்டுபொறுத்தாண்டானிரங்கேசா - வேண்டிய
காலங்கருதியிருப்பர்கலங்காது
ஞாலங்கருதுபவர்.

(என்பது) பூமியெல்லாம்தப்பாமல்கொள்ளநினைக்குமரசர் தம்வலிமிகுதியாயினும அதனைநினையாமல் அதற்கேற்றகாலத்தையேநினைத்து அதுவருமளவும்பகைமேற்செல்லாரெனநாயனார் குறளிலதிருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்அதற்குகாரணமாகதருமபுத்திரர்பதின்மூன்றுவருஷம் துரியோதனன் பண்ணினகொடுமைகள் அநேகமாகவிருந்தும் தமக்கானகாலம் வருமளவும்பொறுத்திருந்துபின்பு அவனோடெதிர்த்துயுத்தஞ்செய்து அவன்புத்திரமித்திரிகளத்திராதிகளையுங்கொன்றுஜெயம்பெற்று அஸ்தினுபுரத்தையாண்டார் (ஆதலால்யாதொருகாரியத்தையுங் காலமறிந்துசெய்யவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க. ( )

இடனறிதல்.

சார்ந்துபறைகிழிச்சராசந்தன் னுடலை
ஈர்ந்துவென்றான்வீமனிரங்கேசா-தேர்ந்தக்கால்
எண்ணியாரெண்ணமிழப்பரிடனறிந்து
துன்னியார்துன்னிச்செயின்.

(என்பது) தாம்தொழில் செய்தற்கேற்றஇடத்தைத்தெரிந்துசெ
ன்றவரசர் அரசனைப்பொருந்திநின்று அத்தொழிலைச் செய்வாராயி
ன முன்புஅவரைவெல்லெண்ணியிருந்தபகைவர் அவ்வெண்ணத்தை
யிழந்துவிடுவாரென நாயனார் குறளில திருவாய்மலர்ந்தருளினாராத,
லால் அதற்குதாரணமாக் சராசந்தன் இருவர் கருப்பத்திலே அந்த
அர்த்தசரீரமாகப்பிறந்துகோட்டைக்குவெளியில் எறிந்துவிடப்பட்
டதைஜரையென்னுமோராக்கிஇரையைக்கருதி அக்கோட்டைவோர
த்தில் வரும்போது அங்கப்பிள்ளையின் இருகூறாகியவுடலைத்தானி
ன் னும்பொருட்டு இரண்டுபிள்ளையுமொன்றாகச்சேர்த்தெடுக்கவொன்
றாகச்சேர்ந்து சரையென்பளோடிக்க அதுகண்டு அவள்மகிழ்ந்
து அதை வேடிக்கையாகப்பார்த்து நிற்கிறபோது பொழுதுவிடிந்து
இந்தவதிசயத்தையாவருங்கண்டு அரசனுக்குத்தெரிவிக்க அரசன்வ
ந்து சரையென்பவளுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தைக்கொடுத்து அவளைச்
சந்தோஷப்படுத்தி அவள்மனதின்படி அப்பிள்ளைக்குச்சராசந்தனெ
ன்றுபேரிட்டு வளர்த்துவருநாளையில் அவனுக்குவரத்தினால்ஒரும்ப
கை கிடைத்தது அதுசத்துருக்கள் அவ்வூரில்வந்தால்ஒலிக்கும்இ
ப்படியிருக்கும் நாளில சராசந்தனுக்குப்பட்டங்கட்டி அவனதன்வ
லிமையால் பலவரையுஞ்செயித்து வருநாளில்தருமராஜருபயாக
ஞ்செய்யும்போதுஅவ்வியாகத்துக்குத்திரவியம்வேண்டிஸ்ரீகிருஷ்ண
ரிதவர் வீமனைவிட்டுக்கொண்டுபிராமணவடிவுகொண்டுஅவன்பட்ட
ணத்திற்சென்றுஅந்தப்பேரிகையையுங்கிழித்து அரண்மனைக்குட்ச
ராசந்தனுடன் வீமனையுத்தம்பண்ணச்செய்து அவனை இருகூறாகக்கி
ழிப்பித்து இரண்டு கூற்றையும் தலைமாற்றிப்போடும்படிசெய்வித்து
அவனைச்செயங்கொண்டு அவன்குமாரனுக்கு அப்பட்டணத்தைப்
பட்டங்கட்டிவித்து அவன்பட்டணத்திலுள்ள திரவியங்களையெல்லா
ங்கொள்ளைகொண்டுவந்தார். (ஆகலால் அரசரிடமறிந்துபோர்செய்
வாராகில் பகைவரெண்ணமுடியாதெனக்கண்டுகொள்க) (௫௰)

தெரிந்துதெளிதல்.

கன்னற்றெளிந்தாசான் காதலனை யையமுற்றுன்
இன்னற்பொலிந்தா னிரங்கேசா-முன்னமே
தோன்றெளிவுந் தெளிந்தான்கணையுறவும்
தீராவிடும்பைதரும்.

(என்பது) அரசன் ஒருவனை யாராய்ந்திலனாகித்தெளிதலும் ஆராய்ந்து தெளியப்பட்டவனிடத்தே சந்தேகப்படுதலும் அவனுக்குத் தீராத துன்பத்தைக்கொடுக்குமெனநாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக துரியோதனன் துரோணாச்சாரியர்குமாரராகிய அசுவத்தாமனை வில்வித்தையிற்சாமார்த்தியனென்றறியாத கர்ணனை நம்பிபாரதயுத்தத்தில் துரோணாச்சாரியற்குப்பின்பு அவனுக்குச்சேனாதிபதியுங்கொடுத்து மிகுந்த துக்கத்தையனுபவித்தான். ஆதலாலயாதொருகாரியமும் ஆராய்ந்துசெய்யவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (௫௧)

தெரிந்துவினையாடல்.

சல்லியனைத் தேருக்குச் சாரதியாய்க்கொண்டதனால்
எல்லவன்சேய்தோற்றானிரங்கேசா - சொல்லில்
இதனையிதனா லிவன்முடிக்குமென்றாய்ந்
ததனையவன்கண்விடல்.

(என்பது) இத்தொழிலை இச்சாதனத்தால் இவன்முடிக்கவல்லவனென்று ஆராய்ந்துகூறுபடுத்து இம்மூன்றும் சம்முள்ளொத்திருந்தவிடத்து அத்தொழிலை அவனிடத்துவிடக்கடவனென்று நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஆகலால் அதற்குதாரணமாகபாரதப்போரில் அருச்சுனன்தேருக்குக்கிருஷ்ணன் சாரத்தியம்பண்ணுகிறானென்றறிந்து சல்லியராசனைக்கிருஷ்ணனுக்குச்சமானமாகக்கர்ணன்தேருக்குசாரத்தியமாகவைத்ததால் அவன்கிருஷ்ணனுக்குச்சமானமாகச்சாரத்தியம்பண்ணவறியாமல்கர்ணன்மடிந்துபோனான். (ஆதலால்யாதொருகாரியமும் தேரவிசாரித்துச் செய்யவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க. (௫௨)

சுற்றந்தழால்.

வில்லுக்கதிபனிரவிகினாலவராக்
கில்லுற்றுழியங்காரிரங்கேசா - நல்ல
விருப்பறாச்சுற்றமியையினருப்பறா
ஆக்கம்பலவுந்தரும்.

(என்பது) அன்புநீங்காத்சுற்றமானது ஒருவனுக்குக்கிடைக்குமாயின் அதுகிளைத்தல்நீங்காதபலசெல்வங்களையும் அவனுக்குக்கொடுக்குமென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரண
சதிருதராட்டிரன்தன்பிள்ளைகளும் பாண்டவர்களும் பகைத்திரு

கிறார்களென்றறிந்து தருமாதிகளையழைத்து நீங்களெல்லாரும்வாரணாவ தத்திற்போயொருவருஷகாலம் உங்கள்பிதாவுக்குத்திலோதற்பணமு தலியகாரியங்களைச்செய்துகொண்டிருந்து பின்புவாருங்களென்றனு ப்ப அவர்களங்குபோயிருந்தகாலத்தில் துரியோதனன் ஒருசிற்பியை யழைத்துவாரணாவதத்தில்பாண்டவர்கள் சாகும்படி ஓரரக்குமாளி கைகட்டிவிக்க அதனைவிதுரனறிந்து அந்தசிற்பிக்குவேண்டியவெகு மதிகளைக்கொடுத்து அந்தவரக்குமாளிகைக்குள் பாண்டவர்கள்தப் பித்துக்கொண்டுவெளியேபோகும்படி ஓர்வழிபண்ணுவித்து அந்தகா ரியத்தைவீமனுக்குத்தெரிவித்திருந்தான். பின்பு துரியோதனன்பு ரோசனனென்னுமந்திரியையவ்விடத்திற்கனுப்பி அரக்குமாளிகையி ல்தீவைக்கும்படியனுப்ப அதுவீமன்தெரிந்து அச்சமயத்தில்தமயன் தம்பிமார்நால்வரையும்தாயாரையுமெடுத்துக்கொண்டு அச்சுரங்கத் தின்வழியாகப்புறப்பட்டு இடும்பன்மனையில்வந்து பிழைத்தார்கள். ஆதலால்சுற்றத்தாரிடத்தன்புவைக்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.

பொச்சாவாமை.

தண்ணார் சடைமுடியைத் தக்கனிழந்தானரனை
எண்ணாமலன்றோவிரங்கேசா - கண்ணேர்
இகழ்ச்சியிற்கெட்டாரையுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும்போழ்து.

(என்பது) ஒருவர் தமதுமகிழ்ச்சியினிடத்து தாஞ்செருக்குறும் போதுமுன்காலத்திலே அதனாலாகிய மறதியினாலேகெட்டவர்களைநி னைக்கக்கடவரெனநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற் குதாரணமாகதக்ஷப்பிரசாபதியென்பவன் ஐசுவரியத்தினாலேஅக ங்காரத்தையடைந்து தான்செய்யும்யாகத்திலேபரமசிவனுக்கு அவி ர்ப்பாகங்கொடேனென்று அவரை நீக்கிவைத்துமற்றதேவர்களையெ ல்லாஞ்சேர்த்துக்கொண்டு யாகம்பண்ணியகாலத்தில்பரமசிவனுக்கு க்கோபம்வந்து தனதுநெற்றியிலுண்டான வியர்வையில்வீரபத்தி ரரைப்பிறப்பித்து யாகமுகத்திலனுப்ப அவரவ்விடத்திற்குப்போய் யாகத்தையுமழித்துதக்கன்றலையுமறுத்துதேவர்களையும்பங்கப்படுத் தினன். (ஆதலால் மமதையில்லாமல்யாவையுமறிந்துநடக்கவேண்டு மெனக்கண்டுகொள்க.) (௫௪)

செங்கோன்மை.

ஆண்கொண்டான்பொன்னிக்கரைவாரானை
எண்கொண்டசோழனிரங்கேசா - புண்கொண்

வேலன்றுவென் றிதருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடாதெனின்.

(என்பது) அரசனுக்குப்போரில்வெற்றியைத்தருவது அவனெறியும் வேற்படையன்றாகும் அவனது செங்கோலாகும் அக்கோலும் அப்படிப்பட்டதாவது தான்கோணுதிருக்குமாயின் என்றுநாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலாலதற்குதாரணமாக காவேரிகரைகண்ட சோழன் அரசாளுங்காலத்தில் ஐம்பத்தாறுதேசத்து அரசர்களுக்குங்காவேரிகரைகட்டும்படி பிரித்துக்கொடுத்துக்கட்டுவிக்கும்போது அவர்களிலொருதேசத்தானாகிய பிரதாபருத்திரனெனபவன் மூன்றுகண்ணையுடையவன் அவன்மற்ற அரசர்கள்போலதனக்குண்டானபங்கைக்கட்டாமலும் சோழராசனைமதிக்காமலுமிருந்தான் அப்பொழுதுசோழராசன் காவேரிக்கரைமுழுதுஞ்சுற்றிப்பார்த்துவருகையில ஒருபங்குக்கரைகட்டாமலிருப்பதைக்கண்டித்து ஆருடையபங்கென்று விசாரித்தபோது பிரதாபருத்திரன்பங்கென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தவரசனைப்படத்திலெழுதிவரச்சொல்லிப்பார்த்து அவனுக்குமூக்கண்ணிருந்தமையால் இவ்வளவுகர்வித்திருக்கிறானென்றுநெற்றிக்கண்ணைத்தன்வேலினால்குத்தினான் உடனேபிரதாபருத்திரனுக்குநெற்றிக்கண் கெட்டுப்போயிற்று அவன்பின்பயங்கொண்டுவந்துசோழராசன்காலில்விழுந்து காவேரிக்கரையுங்கட்டினான் (ஆகலால்செங்கோன்மையாக அரசாண்டவனுக்கு ஆயுதம்வேண்டுவதின்றியே சயமுண்டாகக்கண்டுகொள்க.) (௫௫)

கொடுங்கோன்மை.

துன்றுபுவிக்கிடும்பைசூழ்ந்தபுரவேந்தர்
இன்றியெரிந்தாரிரங்கேசா-கன்றியே
அல்லற்பட்டாற்றதழுதகண்ணீரன்றே
செல்வத்தைதேய்க்கும்படை.

(என்பது) அரசன் செல்வமாகிய மரத்தைகுறைக்கும்வாளாவது அவன்முறைசெய்யாமையினாலேகுடிகள் துனபப்பட்டதனைப்பொறுக்கமாட்டாமல் அழுதகண்ணீரல்லவோ என்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக திரிபுராதிகள் அறத்தைமறந்து தங்கள் கோட்டையுடனே மேலேபறந்து பட்டணங்களின்மேலிறங்கி அவற்றிலுள்ள வுயிர்களையெல்லாம் நாசமபண்ணினதால்அவர்களைச்சயிக்கவேண்டிப்பரமசிவன் பூமியைத்தேராகவும்சந்திரசூரியர்களைஉருளையாகவும் மகமேருவைவில்லாகவும் ஆதிசேடனை நாணியாகவும்விஷ்ணுவைபாணமாகவுங்கொண்டுவந்து இடையில்

கேர்முனிக்கு சிவன்கோபத்தினால் அந்தப்பட்டணத்தைநோக்கிநகை
த்தமாத்திரத்தில் அவர்கள் பட்டணத்தாருடனே எரிந்துசாம்பலானார்
கள் (ஆதலால்பெரியோர்களைப்புறம்பேசிநடந்தவர்கள் தாம்செய்தகரு
மமுந் தங்களுக்குவாழ்வுசெல்வத்தையும்பிராணனையும் இழப்பார்க
ளெனக்கண்டுகொள்க.) (௫௬)

வெருவந்தசெய்யாமை.

தாடகைதன்மைந்தர்தவமுனியைச்சுறுத்தி
யீடாக்கரானாரிரங்கேசா - நாடி
வெருவந்தசெய்தொழுகும்வெங்கோலனாயின்
ஒருவந்தமொல்லைக்கெடும்.

(என்பது) அரசன்குடிகளால் அஞ்சப்பட்டசெயல்களைச்செய்தும்
கொடுங்கோலனாயிருந்தால்நிச்சயமாகவேவிரைவில் அவன்கெட்டுப்போ
வானென்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதலால் அதற்கு
தாரணமாகசுகேதுவெனவோரிராட்சதன்வனத்தின்கண் அகத்தியராசிரமத்
திலேவந்து அங்குள்ளபூமரங்களையெல்லாம்பிடுங்கியழித்தமையால்மு
னிவனது கோபாக்கினியினாலேவெந்து சாம்பலானான் பின்பு அவனு
டையமனைவியாகியதாடகையும் அவள்பிள்ளைகளாகியசுவாகுமாரீசனெ
ன்பவரும்பொதிகையில் வந்து முனிவனைப்பயமுறுத்தியதால்முனிவ
னுக்குக்கோபமுண்டாகி நீவிர் இராக்கதராகக்கடவீர்களென்று சாபமி
டஅதனால்அவனிராச்சியமுங்கெட்டுப்பாதாளத்திற்புகுந்துமாலியவா
னுக்குப்பிள்ளைபுகுந்தார். ஆகலால் ஒருவருக்குப் பயமுண்டாக்கினவ
ன் விரைவிற் கெடுவானெனக்கண்டுகொள்க.) (௫௭)

கண்ணோட்டம்.

சொல்லுதுவென்றங்கதனைத்தூதேவிரைவிட
இல்லையெனவென்றானிரங்கேசா - மெல்ல
ஒறுத்தாற்றும்பண்பினார்கண்ணுங்கண்ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும்பண்பேதலை.

(என்பது) தம்மையொறுக்குமியல்புடையவரிடத்துங் கண்ணோட்
டமுடையவராகி அக்குற்றத்தைப்பொறுக்குமியல்பே அரசர்க்குத்தன்
மையானவியல்பென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாரத
லால்அதற்குதாரணமாக இரகுநாயகர்இராவணன்செய்தஅபசாரத்தி
னாலேசுக்கிரீவனைப் படைக்குத்துணையாகக்கொண்டு சேதுபந்தனம்பண்
ணி இலங்கையிற்போய் இராவணனுக்குப்புத்திசொல்லஅங்கதனைய

னுப்ப அவன் கேளாமையால் போர்செய்தவனை யழித்தார். ஆகலால் ஒருவர்செய்தகுற்றத்தையும்பொறுத்துத் தண்டிக்கவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.) (ரு௮)

ஒற்றுடல்.

மேகநாதன்செய்த வேள்விதனை யொற்றினால்
ஏகியழித்தா யிரங்கேசா - வேகித்த
ஒற்றினா லொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்.

(என்பது) ஒற்றரைக்கொண்டு எல்லாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவைகளை யறிந்துவரச்செய்து அவைகளாலடையும்பயனை ஆராய்ந்தறியாத அரசனானவன் வெற்றியடையக்கிடந்த வேறொருவழியில்லையென நாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குகாரணமாக இந்திரசெயித்துநிகும்பலையாகம்பண்ணும்போது இரகுநாயகர்விபீஷணனை யனுப்பிஅவரால்தெரிந்துகொண்டு இலட்சுமணனைச்சேனைகளோடனுப்பி அவன்செய்யும்யாகத்தையுமழித்து அவனையுங்கொல்லுவித்தார் (ஆதலால் அரசர்கள்உலகத்தில்நடக்கிற காரியங்களை ஒற்றால்விசாரித்துத்தெரிந்துகொண்டு அதற்குத்தக்கதாகநடக்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (ரு௯)

ஊக்கமுடைமை.

வீசுபுகழ்விசயன் விற்றழும்பு சென்னியின்மேல்
ஈசன்றரித்தா னிரங்கேசா - ஆசையால்
ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை.

(என்பது) அசைவில்லாமனவெழுச்சியுடையவனிடத்தேபொருளானது வழிகேட்டுக்கொண்டுபோகுமென்று நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக அருச்சுனன்பாசுபதாஸ்திரம்வேண்டி அதிகோரதவசுபண்ணும்போது பரமசிவன் அவன்றபசைச்சோதிக்கவேண்டித்தான் வேடனாகவுருவங்கொண்டுவந்து அருச்சுனனைக்கொல்லவந்திருக்கும் இராக்கதனாகிய பன்றியைத்தாத்த அப்பன்றி அருச்சனன் எறிந்தபசுபண்ணும்கம்பத்திண்டியில்வந்து அபயங்கொடுக்கசிவனாகியவேடன்வந்து நான்முறத்தியபன்றியைவிடச்சொல்ல அப்பொழுதிருவருக்கும்போர்விளைந்து அருச்சுனனுடையவில்

ணியைச்சிவனாருக்கவிலநீண்டது அதைக்கண்டு அருச்சுனன்கோபி த்துநீண்டவில்லைத்தெண்டாயுதமாகக்கொண்டு சங்கரனைறலையில்அடிக் கப்பரமசிவன்சந்தோஷித்துப்பாசுபதாஸ்திரமுமவேண்டியவரங்களை யுங்கொடுத்தார்) ஆகலால்தயிரியம்விடாதவர்களுக்குச்சகலநன்மையு முண்டாகுமெனக்கண்டுகொள்க. (௯௰)

மடியின்மை.

துஞ்சுவிழிக்கும்பகன்னன்றுண்டஞ்செவியிழந்தான்
எஞ்சுதலையுற்றானிரங்கேசா - விஞ்சும்
மடிமைகுடிமைக்கட்டங்கிற்றன்னொன்னார்க்
கடிமைபுகுத்திவிடும்.

(என்பது) சோம்பற்றன்மையானது குடிமையுடைய அரசனிடத் தேதங்குமாயின் அது தன்பகைவர்க்கு அடியானுந்தன்மையை அவனை யடைவித்துவிடுமென்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஆக லால்அதற்குதாரணமாககும்பகர்னன்போர்க்களத்தில்வந்துசலனையு ங்கொன்றுசுக்ரீவனையும்பிடித்துக்கொண்டுபோகும்போது சோம்பலா கியநித்திரைவந்துதேறாதிருந்ததால் சுக்கிரீபனுக்கிளைத்துத்தன்மூக்குங் காதுமிழந்தான். (ஆதலால் சோம்பலை விடவேண்டுமெனக் கண்டு கொள்க) (௯௧)

ஆள்வினையுடைமை.

செய்துசிவபூசைசிரஞ்சீவியானபயம்
எய்தினன்மார்க்கண்டனிரங்கேசா - மெய்தாக
ஊழையுமுப்பக்கங்காண்பருலைவின்றித்
தாழாதுஞற்றுபவர்.

(என்பது) பயனைவிலக்குவதாகியவூழையும்புறங்காண்பார் அவ்வி லக்குதற்றிளைபாடல்தாழ்வறத்தொழிலையு முயல்வோரென்றுநாய னார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராகலால் அதற்குதாரணமாகமிரு கண்டமாமுனிவன்சகலனைநோக்கித்தவஞ்செய்துபதினாறுவயதிரு க்கும்படியான ஒருபிள்ளையைப்பெற்றவனாகி மார்க்கண்டனென் றுபெயருமிட்டுச்சகலகலைக்கியானங்களும் பதினைந்துவயதுக்குள்கற் பித்து பண்டிதனாகவிருந்தகாலத்தில் மாதாபிதாக்கள் பிள்ளையை ப்பார்த்துத்துக்கித்தபோது அந்தப்பிள்ளை தாயுந்தந்தையும்வியசனமு ற்றகாரியத்தைச்சிவமோகத்தெரிந்து அச்சப்படாமல் ஒருமருஷபரமா சிவனையிடைவிடாமல்பூசித்துப்பதினாறும் வயதின்முடிவில் இயமனைவா அவனைப்பரமசிவனால்உதைப்பித்து ஊழையுந்தள்ளி என்றுமபதினாறு வயதுபெற்றுச்சிரஞ்சீவியானான் ஆதலால் ஒருகாரியத்தைத்தொடங்

கிடைத்தப்போதென்னை இடையூறுவந்தாலுஞ்சோம்புதலின்றித்தன் னிடத்துமவனுக்கு நினைத்தகாரியங்கைகூடுமெனக் கண்டுகொள்க.)

இடுக்கணழியாமை.

வீற்றமனையாளைவெட்டுதலுமுற்றதுயர்
இற்றதுமன்னர்க்கிரங்கேசா — ஆற்றலகில்
இன்னாமையின்பமெனக்கொளினாகுந்தன்
ஒன்னார்விழையுஞ்சிறப்பு.

(என்பது) ஒருவன்தொழில்செய்யுமிடத்து முயற்சியால்வருந்துன் பத்தையேதனக்கு இன்பமாகநினைத்துக்கொள்வானாயின் அதனால்த ன்பகைவர்தங்குமதிக்கற்கு ஏதுவாகியஉச்சியானது உண்டாகுமென் று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரண மாக அரிச்சந்திரமகாராசன் சத்தியந்தப்பாமல்விசுவாமித்திரனுக்குத் தாரைவார்த்துக்கொடுத்த பொன்னுக்காகத் தன்மனைவியையுங்குமார னையும்பார்ப்பனிடத்துவிற்றுக்கொடுத்துந்தீராமல்தானும்பறையனுக் கடிமையாகியும் முனிவன் சர்ப்பவடிவமாய்மகனையும் விஷத்தினாலே கொல்லுவித்து அதைத்தகனம்பண்ணவந்தமனைவியைக் காசிராஜாவின் பிள்ளைக்கொன்ற குற்றவாளியாக்கி அவளைக்கொலைசெய்யும்படி தன் கையிற்கொடுத்தபோதுந்தளராமல்வெட்டும்போது அரசன்சத்தியத் தைக்குறித்துமெச்சி சகலதேவர்களும்பிரத்தியட்சமாய்வந்து அவர்க ளடிமையுந்தீர்த்து வேண்டிய வரங்களுங்கொடுத்து விசுவாமித்திரன் செய்ததவத்திலும் பாதிகொடுப்பித்து முன்போலைசுவரியமும்ஆளும் படிசெய்வித்தார். (ஆதலால் துக்கம்வந்தவிடத்திலும் மனந்தளராமல் இன்பமெனக்கொள்ளவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (௬௫)

மூன்றாவது-அரசியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அமைச்சியல்.

அமைச்சு.

மீனவன்மால்தேவர்வானோரார்பாதைவிடாய்
ஞானமுறுமென்றுணிந்தரங்கேசா — ஆன
தறிகொன்றறியானெனினுமுறுதி
உழையிருந்தான்கூறல்கடன்.

(என்பது) அறிந்துசொல்லினவராது அறிவையுமழித்துதாலும் அப்பிரியமேயாயினும் அக்குற்றநோக்கிக்கைவிடாமல் அரசனுக்குவுறுதியானவைகளைச்சொல்லுதல மந்திரியின்முறைமையாகுமென்று நாயனார்குறளில் அதற்குதாரணமாக இராவணனை மந்திராலோசனைபண்ணுமிடத்து விபீஷணன் இராவணனைப்பார்த்து ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியே இராகவனாக வவதாரம்பண்ணினான் நந்திகேஸ்வரர் சபதத்தினால் தேவர்களெல்லாம் வானராகவந்திருக்கிறார்கள் அன்றியும் மனிதர்களை ஜெயிக்கும்படியானவரமும் நாமபெற்றோமில்லை ஆகையால் இவர்களை நாமொருபோதும்ஜெயிக்கமாட்டோம் சீதாதேவியைவிட்டுவிடும் இல்லையே உமக்குப்பிராணஹானி வருமென்று உறுதியாகச்சொன்னான் (ஆகலால் அரசனுக்கு வருங்காரியமந்திரிசொல்லவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.) (௬௪)

சொல்வன்மை.

சோழன்சிவாற்பரச்சொல்லைச் சாற்றனைதேர்ந்தவல
கேழுமறிந்தரங்கேசா-தாழுமியல்
சொல்லுதுசொல்லைப்பிரிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.

(என்பது) தாஞ்சொல்லக்கருதியசொல்லை வெல்லவல்ல சொல்லாகிய பிரிதோர்சொல் இல்லாமையைத்தெரிந்து அந்தச்சொல்லைச்சொல்லக்கடவரென்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகக்கிருமிகண்டசோழன் விட்டுணுத் தலங்களையழித்து சிவாற்பரனென்று கையொப்பம் இடுவித்துக்கொண்டுவருநாளில்ஸ்ரீரங்கத்தில்கூரத்தாழ்வாரைக்கண்டுகையொப்பமிடச்சொன்னபோது அவர் துரோணமஸ்திதற்பரமென்றெழுதினார் அப்போது அரசன் கோபங்கொண்டு அதுயென்னவென்றுகேழ்க்கசிவமானதுகுறுணியுண்டாகியபோதே துரோணம்பதக்குண்டென்றார் அதைக்கேட்டு அரசன் ஆழ்வாரைக்கண்ணைப்பிடுங்குவித்தான் அப்போதுபிடுங்கினகண்உடனேசுவாமிகொடுத்தார் அதைக்கண்டிராசாவானவரதிசயப்பட்டுவிஷ்ணுத் தலங்களைப்பிடுங்காமல் விட்டார். (ஆகலால்சபையில் தோல்வியடையாத வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.) (௬௫)

வினைத்தூய்மை.

தன்மகிழ்நற்றேற்றோன்றாள்தாணிழுழுதங்கை
எரின்கமதற்குமல்கென்றிரங்கேசா-நன்மை
கடிந்ததடிதோரும்செய்தார்க்கவைதாம்
முடிந்தாலும்பீழைதரும்.

(என்பது) நூலோர்தள்ளியதொழில்களைத் தாமுந்தள்ளிடாராகிப் பொருளைக்குறித்துச்செய்தவருக்கு அவைதாம தூபமையல்லாமையா ல்முடியாவாம் ஒருவழியால்முடிந்தாலும் பின்னாபத்தைக்கொடுக் குமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்கு தாரணமாகத்தசரதமகாராசன் இராமருக்குப்பட்டாபிஷேகஞ்செ ய்யுஞ்சமயத்தில் கைகேசியானவள் தன்பிள்ளைபரதனுக்கு இராசிய பட்டாபிஷேகஞ்செய்யச்சொல்லிநியாயவிரோதமாகக்கேட்க அவரு ந்தானைகொடுத்தவரமபிசகாமற்கொடுத்துச்சுவர்க்கலோகமடைந்தார் தருமத்துக்குவிரோதமாகச்செய்தால் கைகேசி அமங்கலியானாள் (ஆ தலால் தருமவிரோதஞ்செய்தவருக்கு உடனேகேடுவருமெனக்கண் டுகொள்க.) (௬௬)

வினைத்திட்பம்.

ஆர்க்குங்கடனீரருந்தியொருகரத்தில்
ஏற்றடக்கிற்றின்றேகசா-பரர்க்கும்
உருவுகண்டெள்ளாமைவேண்டுமுருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணியன்னாருடைத்து.

(என்பது) உலகமானது உருளாநின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சினிட த்தேயாணிபோல தொழிலினிடத்தே வலிமையுள்ளார உடையது ஆ தலால் அவர்வடிவினிடத்தேசிறுமைநோக்கி அவமதியாமைவேண் டுமென்று நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்சுப்பிரம ணியர் அசுரசங்காரபண்ணுகிறகாலத்தில் அசுரர்கள்சமுத்திரத்திலே ஒளித்ததுகண்டு குறுமுனியாகிய அகஸ்தியர்சமுத்திரசலத்தைவெ ல்லாம் உள்ளங்கையிலடக்கி ஆசமனமாகவுங்கொண்டார். (ஆதலால்உ ருவுகண்டெள்ளாமைவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (௬௭)

வினைசெயல்வகை.

தொட்டதெரிப்போரன் சுடர்முடிமேல்கைவைப்பித்
திட்டவினைச்செற்றுப்பிரங்கேசா-முட்ட
வினையான்வினையாக்கிக்கோடனனைகவுள்
யானையால்யானையாத்தற்று.

(என்பது) செய்யப்படுகின்றதொழிலினாலே அப்படிப்பட்டவேறொ ருதொழிலைமுடித்துக்கொள்ளக்கடவன் அது மதத்தால்நனைந்தகபோல த்தையுடையயானையினால் அப்படிப்பட்டவேறொருயானையைக்கட்டி யதோடொக்குமென்று நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாரா த லால்அதற்குதாரணமாக பத்மாசுரன் தன்கையை யார்தலைமேல்வைத்

அவர்கள்வெந்து ஸ்நமாகப்போகவேண்டுமென்று இத்திணிடத்து வரம்பெற்றுக்கொண்டு அந்தச்சோதிக்கவரக்கொடுத்தவருக்கிரா ஞமீது அந்தக்கையைவைக்கப்போக அவ்வுருத்திரன் ஓடவே அப்போது விஷ்ணுமோகினிரூபமாகவெதிரேவர அவளைக்கண்டுமோகித்துப்பண் ணவர அம்மோகினி நீஸ்நானஞ்செய்துவா வென்றசொல்லைக்கேட்டுத்தபோ மையாலொருமாட்டினுடைய குளம்பியிலுள்ள நீரைத்தன்கையாற்றொட்டு த்தன் றலைமீதிலே வைக்க அப்போதே யெரிந்துபோனான். (ஆகலால் அவரவரா லேயாகுங்காரியங்களை அவரவரேமேயெழுதிக்கொள்ளவேண்டு மெனக்கண்டுகொள்க.) (கூஅ)

தூது.

அக்கன்றிறைதுரைக்கச்சென்றிலங்கையூர்
எக்கினுக்கிப்[illegible]மிக்க
இறுதிபயப்பினுமெஞ்சாதிறைவற்
குறுதிபயப்பதாந்தூது.

(என்பது) அரசனைசெல்லச்சொன்னவார்த்தை தனக்குமுடிவைத் தருமாயினும் அதற்கஞ்சிவிடாது தன்னரசன்சொன்னபடியேயவ்வர சனுக்கு மிகுதியைப்பயப்பதுவேற்றரசரிடத்துச்சொல்லுவோனே தூ தனாவானென்று நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குகா ரணமாக அநுமார்தூதாகச்சென்று சமுத்திரமுந்தாண்டி சீதாதேவி யையுங்கண்டு அசோகவனத்தையுமழித்தட்சயகுமாரன்முதலிய மூன் றுவெள்ளஞ்சேனையையுங்கொன்று இலங்கைப்பட்டணத்தையும் அக்கினிக்கிரையாகக்கொடுத்து எசமானன் காரியத்தையும்மேன்மைப ண்ணிக்கொண்டுவந்தார். (ஆகலால் எதிரிகோபிக்கப்பட்டவிடத்திலு ம் அச்சமின்றி எஜமானன்காரியத்தையும்முடிப்பவனே தூதனென்று கண்டுகொள்க.)

மன்னரைச்சேர்ந்தொழுதல்.

அட்சணிதியார்க்குபகாரஞ்செய்ததினால்
லட்சணமிழந்தானிரங்கேசா வட்சம்
பழையமெனக்கருதிப்பண்பல்லசெய்யுங்
கெழுதகைமைகேடுதரும்.

(என்பது.) அரசனுக்குயாம்பழமையோமென நினைத்துத்தமக்குவல்ல மையில்லாதவைகளைச்செய்கின்ற வுரிமையானது மந்திரிகளுக்குக்கே டைத்தருமென்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அ தற்குதாரணமாகசுயோதனுக்குநாள்தோறும் முடிப்பூவெடுத்துவருகிற

ஒலிபக்ஷர் தன்னுடையமனைவியைப்பிரியத்தோடாகமாய்ஒருநாள் இராசாவுக்குத் தெரியப்படுத்தாமல் அவளைக்கைவிட்டுக்கொன்றுவிட்டதை குபேரனறிந்து கோபமுற்றவனாக ஒருவருஷம் அந்தப்பெண்ணை நீபிரிந்திருக்கக்கடவாயென்று சபித்ததால் அப்படியே ஒருவருஷம் பிரிந்துவிரகவேதனைப்பட்டான்.— ஆகலால் அரசர்கள்மனதுக்குக்கே பயமாயிருந்தபடி நடந்துகொள்ளவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க. (௭௰)

ஸ்ரீ

குறிப்பறிதல்.

பார்வைகண்டிராமன்பவனவில்லெடுக்கணங்கை
ஏர்வையாக்கொண்டானிரங்கேசா-நீர்கடலுடும்
ஐயப்படாஅகத்ததுணர்வானைத்
தெய்வத்தோடொப்பக்கொளல்.

(என்பது) ஒருவன்மனதினிடத்திலே நிகழ்வதை சந்தேகப்படாமல் துணிவாகவறியவல்லவனை மனிதனேயாயினுந்தெய்வத்தோடுசமானமாகநன்குமதிக்கக்கடவனென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஆதலால் அதற்குதாரணமாகஇராமாயணத்தில இராவணசம்காரமானபின்பு விபீஷணனுக்குப்பட்டங்கட்டவேண்டி இரகுநாயகர்பாளயம்விட்டுஇலங்கைப்பட்டணதனுட்பிரவேசித்து இராவணன் அரண்மனையைச்சுற்றிப்பார்க்கும்போது அவன்சபாமண்டபத்திலொரு சலவைக்கல்லிருந்தது அதைஸ்ரீராமர்கண்டுஅதிசயித்துப்பார்த்துஇச்சைகொண்டார் அதைக்குறிப்பைச்சாம்புவந்தர்கண்டு இதைத்தாபரமென்றுசொன்னார்.(ஆகலால்மனதில்நினைத்தகுறிப்பையையும்புருஷனைத்தெய்வமாகக்கொள்ளவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) ௭௧

அவையறிதல்

தேபர்குழாத்தினிடைத்தென்சாலகத்தியனை
ஏவினிகலொன்றுனிரங்கேசா-பூவில்
அவையறிந்தாராய்ந்துசொல்லுகசொல்லின்
தொகையறிந்ததூய்மையவர்.

(என்பது) சொலின்கூட்டத்தைத்தெரிந்து பரிசுத்தகுணமுடையவர்தாமொன்றுசொல்லும்போதயப்பொழுதுள்ளசபையைத்தெரிந்து ஆராய்ச்சிசெய்துசொல்லக்கடவரென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதலால் அதற்குகாரணமாகபரமசிவன் இமோற்பர்வதத்திலேதிருக்கல்யாணத்துக்கெழுந்தருளியதுசகலதேவர்முனிவர்கள்முதலியயாவருமுத்ராபாரிசத்திற்கூடினதால்வடபூமிதாழ்ந்து தென்பூமி

தானும் உயர்ந்தபடியால்சகலதேவர்களும் ஆலோசனைசெய்யும்போது விசுவகர்மா சபையைப்பார்த்து ஆலோசித்து அகஸ்தியர் பொதியைமலைக்குப்போயிருந்தால் பூமிசமனாகுமென்று பரமசிவனிடத்து விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்ள அவ்வாறே இறைவன் அனுப்ப பூமி சமனாகநின்றது— ஆகலால் யாவரும் யாதொன்றினையும் ஆலோசித்துச்சொல்லவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க. (எஉ)

அவையஞ்சாமை.

ஆன்றசங்கர்போற்றவொன்றையிரண்டாமாநிலத்தார்க்
கீன்றவரிற்சொன்னாரிரங்கேசர்—தோன்றவே
(ரு) கற்றார்கற்றாரெனப்படுவர்கற்றார்முற்
கற்றசெலச்சொல்லுவார்.

(என்பது) கற்றோர்சபையினிடத்தே தாங்கற்றவைகளை அவர் மனங்கொள்ளும்வகை அஞ்சாமற் சொல்லவல்லவர் கற்றவல்லவர் கற்றவல்லாரினும் இவர் நன்றாகக்கற்றவரென்று சொல்லப்படுவரென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்கு தாரணமாக திருவள்ளுவநாயனார் திருக்குறளென்னும் பிரபந்தத்தை நூற்றுமுப்பத்து மூன்றதிகாரமாக்கி அதிகாரமொன்றுக்குப் பத்துபாடல்செய்து உலகத்திலுள்ளார்க்குபகாரமாகச்செய்துமதுரையில் கடைச்சங்கத்தாரிடத்திற்சென்று அவர்முன்பாக அரங்கேற்றி அவர்களைவென்று அவராற் றுதிபெற்றார்— ஆகலால் பலவர்கள் நூல்செய்வார்களாயின் கற்றுவல்லோர் சபையிலரங்கேற்றி யாவராற்புகழப்படவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க. (எ௩)

இரண்டாவது அமைச்சியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவது அங்கவியல்.

நாடு.

சீரிதாமெண்ணமுற்றதேசத்திற்றென்றிருக்கா
வேரிசூழ்சோணாடரங்கேசா— ஆரப்
பெரும்பொருளாற்பெட்டக்கதாகிபெருங்கேட்டால்
ஆற்றவிளைவதுநாடு.

(என்பது) நாடாவது அளவற்றபொருளுடைமையால் பிறதேசத்தாராலும் விரும்பதக்கதாகி அழிவில்லாமையோடுகூடி மிகவிளைவதேயாகுமென்றுநாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஆதலால் அதற்குதாரணமாகசோழராசன் காவேரிகரைகண்டுதென்னாட்

டைப்புன்னாடாக்கி தேவலோகத்திலிருந்து நெல்விரைகொண்டுவந்து தன்தேசமுழுதும விரைத்துப் பரிபாலனஞ்செய்வித்தான்-ஆதலால் அரசர்கள் தன்னாட்டை ஆறுகளினாலும்வரிகளினாலும்குணங்களினாலும் சிறப்புறும்படி செய்விக்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.

அரண்.

இந்துவிடைமூன்றுமதிற்சேர்ந்தவிலங்கைநகர்
எந்தவகைப்பாயதிரங்கேசா-முந்தும்
எனைமாட்சித்தாகியக்கண்ணும்வினைமாட்சி
இல்லார்கணில்லாதரண்.

(என்பது) கோட்டையானது முன்சொல்லப்பட்ட பெருமையெல்லாமுடைத்தாகியவிடத்தும் தொழில்செய்யுமிடத்துப்பெருமையையில்லாதவிடத்து அவையில்லாதாமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாதலால் அதற்குதாரணமாக இலங்காபுரிசமுத்திரமத்தியில் ஏழுசுத்துக்கோட்டையும் இரண்டாயிரம்வெள்ளராட்சதசேனைகளும் கும்பகர்னன்-நிகும்பன்-நிகும்பன்-மகோதரன்-மகாபருசன்-இந்திரசித்து முதலிய அனேக சுத்தவீரர்களிருந்து இராவணன் விவேகசூனியனாகலால் சேதுபந்தனத்திற் கல்லுமிதக்கக்கண்டும் நிராயுதரான குரங்குகள் அரக்கரைக் கொல்லக்கண்டும் காரணந்தெரியாமல் புத்திமித்திரகளத்திராதிபருடனே தானுமடிந்துதலமுமிழந்தான்—ஆதலால் அறிவில்லாதவர்களிடத்து எவ்வித அரணிருப்பினும் இல்லாதெனக் கண்டுகொள்க. (௪௫)

பொருள்செயல்வகை.

நட்டுவனும்பற்குணனுநாளாளக்கண்டுதிசை
எட்டும்பணிந்ததிரங்கேசா-கிட்டும்பொருள்
இல்லாரையெல்லாருமெள்ளுவர்செல்வரை
எல்லாருஞ்செய்வர்சிறப்பு.

(என்பது) எல்லா நன்மையுமுடையவராயிருந்தாலும்பொருளில்லாதவரையாவரும் இகழ்வர் எல்லாக் குறைகளுமுடையவராயிருந்தாலும் அப்பொருளுடையவரையாவருஞ் சிறப்புச்செய்வாரென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாதலால் பாண்டவர்கள் அக்கியாதவாசம்பண்ணுங்காலத்தில் ஒருவருஷகாலம்விராடபுரத்தில் ஐவருந்தனித்தனி ஒவ்வொருவேடங்கொண்டுவிராடராசனுக்கு ஊழியக்காரராயிருந்தார்கள் பின்பு துரியோதனை சயித்து இராச்சியப்பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொண்டு அரசாளுநாளில் ஐம்பத்தாறுதேசத்

ராசர்களும் வணங்கிவந்து பகுதிகட்டிக்கொண்டுவந்தார்கள் ஆதலால் உலகத்தில் சகலபெலங்களிருந்தபோதிலும் அவைகாரணமல்லசெல்வமே பெருமைக்குக்காரணமெனக் கண்டுகொள்க (௭௬)

படையாட்சி.

மெய்கோள்கடல்போலுமூலபலமடிய
எய்துவென்றழித்தார்வில்லிலங்கேச-வையம்
ஒலித்தக்காலென்னாமுவரியெலிப்பகை
நாகமுயிர்ப்பக்கெடும்.

(என்பது) எலிகளாகியபகை [illegible] கடல்போலொலித்தால்பாம்புக்கென்னதுன்பமுண் [illegible] ம்ப மூச்செறிந்தவளவிலே அதுதானேகெடுமென் [illegible] ல் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குகாரணமாக இ [illegible] த்திலமூலபலயுத்தத்தில் எழுநூறுவெள்ளஞ்சே [illegible] கள் இரதகஜதுரக பதாதிகளையும் இராம [illegible] அர்த்தயாமத்தில் அதம்பண்ணி செயங்கொ [illegible] ஒரு சத்தவீரனுக்குமுன் யாவரும் நிகராகாரெனக் கண்டுகொள்க. (௭௭)

படைச்செருக்கு.

மார்பத்தழுந்துகணைவாங்கிவிடுத்தான்கரங்கள்
ஈர்பத்துடைமைக்கினிலங்கேசா-ஆர்வத்தால்
கைவேல்களிற்றொடுபோக்கிவருபவன்
மெய்வேல்பறியாநகும்.

(என்பது) தன் கைப்படையாகியவேலை தன்மேல்வந்தயானையோடு எறிந்துவிட்டுவருகின்றயானைக்குவேல்தேடித்திரிபவன் தன் மார்பிலிருந்தவேலைக்கண்டுபிடுங்கிமகிழ்வானென்றுநாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குகாரணமாக இந்திரஜித்து நிகும்பலையாகமழிந்தபின்பு லட்சுமணருடனேபோர்செய்யும்போது லட்சுமணர் இந்திரஜித்தினுடைய அம்புறாத்தூணியையறுத்துத்தள்ள இந்திரஜித்துத்தன்னிடத்துப் பாணமில்லாமைகண்டுலட்சுமணர் தன்மார்பிலெய்த பாணத்தைப்பிடுங்கி லட்சுமணர்மீதெய்தான்-ஆதலால்வீரனுக்குஎதிரியாயுதமுந்தனக்குதவுமெனக்கண்டுகொள்க.

நட்பு.

வாசவன்தட்சன்மகம்புரிவாழித்தான்
சுன்னயன்போற்றிலங்கேசா—நேசம்

அழிவினவைநீக்கியாறுய்த்தழிவின்கண்
அல்லலுழப்பதாநட்பு.

(என்பது) ஒருவனுக்குநட்பாவது அழிவைத்தருகிற தீயவழியைவிலக்கி நல்வழியிலேசெலுத்தி ஊழினாலேகேடுவந்தவிடத்து அத்துன்பத்தை உடனிருந்தனுபவிப்பதே என்று நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஆகலால் அதற்குதாரணமாக ஜெனமேஜெயமகாராஜன் உதங்கமுனிவனைக்கொண்டு சர்ப்பயாகம்பண்ணினபோது உலகத்திலுள்ளபாம்புகளெல்லாம் யாகத்தில்விழுந்துமடியக்கண்டு தட்சகன் தனக்குநேயனாகிய தேவேந்திரனையடைந்து அவன்சிங்காதனத்தைச்சுற்றிக்கொள்ள தேவேந்திரனுமதற்கிசைந்திருப்பதைக்கண்டு முனிவர்கள் இந்திராயதட்சகாயவென்று ஆகுதியெடுக்க அம்மந்திரம்தட்சனை இந்திரனோடு ஈர்த்துவருவதை அகஸ்தியர்கண்டு ஜெனமேஜெயன் யாகசாலைக்குவந்து ஜெனமேஜெயனைச் சர்ப்பபிட்சைகேட்டு அவ்விருவரையும்விடுத்தார்— ஆதலால் சிநேகித்தவருக்குத்துன்பம்வருமாகிற்றானுங்கூட அனுபவிக்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க. (௭௯)

நட்புநட்பாராய்தல்.

தேசுபெருமார்த்தாண்டன்செல்வன்முடிக்குடியிலங்
கேசனென்றுனிரங்கேசர்-மாசில்
குடிப்பிறந்துதன்கட்பழிநாணுவானைக்
கொடுத்துங்கொளல்வேண்டுநட்பு.

(என்பது) உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்துதன்னிடத்து உலகர்சொல்லும்பழிக்கு அஞ்சுவானை சிலகொடுத்தாயினும் சிநேகங்கொள்ளல்வேண்டுமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக சுக்கிரீபன் இரகுநாயகனைச்சேர்ந்து தனக்குப்பகையாகிய வாலியையுங்கொன்று கிஷ்கிந்தையைக் கைக்கொண்டு பின்பு எழுபதுவெள்ளம்வானரசேனையுடனே இலங்கைச்சென்று இராவணசம்மாரஞ்செய்து சீதையம்மனையுமீட்டு இரகுநாயகருடனே அயோத்திக்குவந்து அவர்பட்டாபிஷேகமுந்தரிசித்து அவருடனே பதினாயிரவருஷமிருந்து பின்புபரமபதத்திற்கவருடனே யெழுந்தருளினான்— ஆகலால்நல்லகுலமும் அபிமானமுமுள்ளவருக்குதவிசெய்து நட்புகொள்ளவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க. (௮௰)

பழமை.

தானவர்சேவர்க்கைச்சேடாய்ப்பொருதிறந்தான்
எனவுருவாயிரங்கேசா-மானிலத்தில்

எல்லைக்கணின்றார் துறவார்தொலைவிடத்தும்
தொல்லைக்கணின்றார் தொடர்பு.

(என்பது). நட்பின்வரம்பிலேநின்றவர்தம்மோடுபழமையில்வேறுபடாது நின்றவரதுநட்பை அவராலே தொலைவுவந்தவிடத்தும்விடாரென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதலால் அதற்குதாரணமாகசூரியகுமாரனாகியசடாயுவுக்கும் நெடுங்காலசிநேகமாதலால் இரகுநாயகர் ஆரணியவாசத்தில்சீதைதனித்திருக்கக்கண்டு இராவணன் தூக்கிக்கொண்டுபோகும்போதுசீதை இராகவன்முதலியோரைக்கூவி அழுதலைச்சடாயுகண்டு நாமிடசிநேகராகியதசரதமகாராசன் மருமகள்சீதையை இராவணன் கொண்டுபோகிறானென்று அவனோடெதிர்த்துப் பிரசண்டயுத்தஞ்செய்திருந்தார். (ஆகலால் பழமையாகியநட்பை பெரியோர்கள் பிராணபரியந்தமறவாரெனக்கண்டுகொள்க) (அக)

தீநட்பு.

மாயமாரீசன்மடிந்தான்கவுசிகன்றான்
ஏயதவமுற்றானிரங்கேசா - ஆயதனால்
பேதைபெருங்கெழீஇநட்பினறிவுடையார்
ஏதின்மைகோடியுறும்.

(என்பது) அறிவில்லாதவனது மிகவுநெருங்கிய நட்பைப்பார்க்கிலும் அறிவுடையவரதுபகைமைகோடி பங்குநல்லதென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதலால் அதற்குதாரணமாகமூடனாகிய இராவணனுடனே ஐம்பதுலட்சம்வருஷம் உறவாகவிருந்தமாரீசன்சொன்னபுத்தியைக்கேளாமல் அவன்சீறினபடியால் மானாகவுருவங்கொண்டுஇரகுநாயகர்கையால்மடிந்துபோனான் கவுசிகமகாராசன் வசிஷ்டருடனே பகைத்துதபசுசெய்துவிசுவாமித்திரனென்றுபெயரும்பெற்று மகாரிஷியானான். (ஆதலால்அவிவேகிகளுறவிலும் விவேகிபகைமேன்மைத்தருமெனக்கண்டுகொள்க) (அஉ)

கூடாநட்பு

சார்ந்துதிரிப்பஞ்சதக்கிருதேழ்கண்டயர்
ஈர்ந்தனன்றேவிரங்கேசா - சேர்ந்தார்போல்
சொல்வணக்கமொன்னார்கட்கொள்ளற்கவில்வணக்கம்
தீங்குகுறித்தமையால்.

(என்பது) வில்லினதுவணக்கம் ஏற்றவர்க்குத்தீமைசெய்தலைக்குறித்ததனால்பகைவரிடத்தேபிறக்கும் சொல்லினதுவணக்கத்தையும்

நமக்கு நன்மைசெய்தலைக்குறித்ததென்று நினையாதிருக்கக்கடவரெ ன்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதா ரணமாக தேவர்களும் அசுரர்களும் அமிர்தசத்துக்காகத்திருப்பாற் கடல்கடைந்தகாலத்தில் தேவர்களாலே அசுரர்கள்மடிந்தார்கள் அ துகண்டு அசுரர்மாதாவாகிய திதியென்பவள் தன்னுடையபத்தாவாகி யகாசிபரைக்கண்டு தன்பிள்ளைகள்மடிந்ததற்குக்காரணமாகதேவர்க ளைஜெயிக்க ஒருபுத்திரன் எனக்குத்தரவேண்டுமெனக்காசிபரவளைச் சேர்ந்து அப்படியேவரங்கொடுத்து நீ ஆயிரவருஷம் அபாயமில்லா மல் தபசுபண்ணென்று கட்டளையிட்டார் அவ்வாறே திதியானவள் ஒருவனத்திலேபோய்தபசுசெய்துகொண்டு இருக்கும்போது இந்தி ரன் வந்துநமஸ்காரம்பண்ணித்தாயாராகிய நீதனியாயிருக்கலாமாவெ ன்றுகூடவிருந்து பணிவிடைசெய்து சமயம்பார்த்திருக்கு நாளில் தொளாயிரத்தைம்பது வருஷத்துக்குமேலொருநாள்மயிர்சொருகி ல் நுனிமயிர்வெளிப்பட்டுத்தோன்றும் அபசாரத்தால் இந்திரன் அவ ள்கருப்பத்துட்புகுந்து பிண்டத்தை ஏழுகண்டமாகக்கண்டுவந்தா ன் பின்பு அப்பிண்டம் ஏழு பிள்ளைகளாகப்பிறக்க அவர்களை இந் திரன் சத்தமருத்துக்களாகத்தேவர்களுடனே சேர்த்துக்கொண்டா ன். (ஆதலால் சத்துருக்கள்வணக்கத்தை உண்மையாக நம்பினவரு க்குக்கேடுவருமென்றுகண்டுகொள்க) (அ[illegible])

பேதைமை.

மாதாபிதாவைமதிர்மலேசிறையில்
ஏதாகவைத்தானிரங்கேசா-மேதினியில்
ஏதிலாராத்தமர்பசிப்பார்பேதை
பெருஞ்செல்வமுற்றக்கடை.

(என்பது) மூடனானவன் பெருஞ்செல்வத்தைஊழாலடைந்தவிட த்து தன்னோடு ஒருசம்பந்தமுமில்லாதவர் அனுபவிக்கஎல்லாச்சம்ப ந்தமுமுடையத்தாமவர்பசித்திருப்பவர் என்றுநாயனார்குறளில்திரு வாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகஉக்கிரசேனனுக்கு க்கஞ்சன்பிறந்தபோதுமாதாபிதாவைப்படியாமென்று சோதிஷசா ற்கேட்டு அப்பிள்ளையைச்சிசுவத்துக்குப்பயந்துபெட்டியில்வைத்து மூடி ஆற்றிலேவிட்டார்கள் அந்தப்பெட்டி ஆனையரசனிடத்திற்போ ய்ச்சேர்ந்து அவனால்வளர்க்கப்பட்டுப்பின்பு சராசந்தன்பட்டணத் தில் வசுதேவரிடத்தில்தனுர்வேதமுதலியவுங்கற்றுச்சமர்த்தனாகிச் சிங்கவாகனனைவென்றுசராசந்தன்மகளையும் விவாகஞ்செய்துக்கொ ண்டு அதன்பின்பு தன்குருவோத்திரவமெல்லாம்விசாரித்தறிந்து வட

மதுரையில்வந்து பட்டாபிஷேகஞ்செய்து சூட்டிக்கொண்டுதன் மாதாபிதாவைச் சிறையில்வைத்து இராச்சியபாரம்பண்ணினான் (ஆகலால்மூடருக்குச்செல்வம்வந்தால தன்தமருக்குங் கேடாகுமெனக் கண்டுகொள்க.) (௮௪)

புல்லறிவாண்மை.

தாதைசிலையொடிப்பத்தான்லெழிந்தான்தீதாக
ஏதுடையார்செய்யாரிரங்கேசா-ஓதில்
அறிவிலார்தாந்தம்மைப்பீழிக்கும்பீழை
செறுவார்க்குஞ்செய்தலரிது.

(என்பது) புல்லறிவுடையவர்தாமேதங்களைவருத்தும்வருத்தமானதுவருத்துதற்குரியபகைவர்க்குஞ்செயலரிதாமென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்அதற்குதாரணமாகஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் அஸ்தினாபுரத்துக்குத் தூதுபோனபோது விதுரனரண்மனையிலேபோசனத்துக்குத்தங்கினதால் துரியோதனன்கோபங்கொண்டு விதுரனைப்பார்த்து நீகிருஷ்ணனுக்கு விருந்திடலாமாவென்று தூஷித்ததால் விதுரமகாராசன் கோபங்கொண்டு சத்துருக்களாற் செயித்தற்கரிதானவில்லை இரண்டுதுண்டாகவெட்டினதுமன்றிபோர்க்களத்திலு நான்வரேனென்று சபதஞ்செய்து யாத்திரைபோய்விட்டான் (ஆதலால்அறிவில்லாதவர்கள் சத்துருக்களால்செய்யப்படாததுன்பத்தைத்தானேதேடிக்கொள்ளுவாரெனக்கண்டுகொள்க)

இகல்.

சொன்னநிறத்தன்சுதனேபெரும்பகையாய்
இன்னுயிரைக்கொன்றானிரங்கேசா-மன்னும்
இகல்காணானாக்கம்வருங்காலதனை
மிகல்காணுங்கேடுதரற்கு.

(என்பது) ஒருவன் தன்னிடத்து ஆக்கம்வரும்போதுகாரணமுண்டாயினும் மாறுபாட்டைநினையான் தனக்குகேடுசெய்துகொள்ளுமிடத்துகாரணமில்லாதிருந்தும்அதனிடத்தேமிகுதலைநினைப்பனென்றுநாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்அதற்குதாரணமாக இரணியன் அரசாளுங்காலத்தில்திரிலோகமுந்தனக்கேவல்செய்ய முத்தொழில்களையுந்தானேநடத்திதன்னையன்றித்தெய்வமில்லையென்றுசொல்லவாழ்ந்தான் அவனுக்குக் கேடுவந்தகாலத்தில்தன்பிள்ளையேஒப்பில்லாத சத்துருவாகி அவன்காரணமாக இரணியனிறந்தான். (ஆதலால்கேடுவருங்காலத்தில் வலியவன் பகையுண்டாகுமெனக்கண்டுகொள்க) (௮௬)

பகைமாட்சி.

சித்திரசேனன்கையிற் சிக்கினான்மன்னவர்மன்
இத்தரணிபோற்றுமிரங்கேசா-சத்த

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

(என்பது) ஒருவன் நீதிநூலைக் கல்லாதவனும் அதில்விதித்த தொழில்களைச்செய்யாதவனும் தனக்குவரும்பழியைப்பார்தவனும் குணமுடையனல்லாதவனும் ஆக இருப்பவன்பகைவர்க்கு இன்பமாவனென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக துரியோதனன் பாண்டவர்களைச் சூதால்வென்று திரௌபதையை அப்பலத்திற்கொண்டுவந்து துயிலையுரிந்து மானபங்கஞ்செய்வித்து அவர்களை ஆரண்ணியவாசஞ்செய்யும்படிசெய்துபின்பு கபடமாகத் தேவேந்திரனுடைய நிறையைமடக்கினால் அருச்சுனனொருவனும் யுத்தத்துக்குவருவான் அவனைச்சதிசெய்வோமென்றுநினைத்து மடக்கினபோது அருச்சுனனமக்கென்னென்றிருக்க தேவலோகத்திலிருந்து சித்திரசேனன்வந்துயுத்தம்பண்ணிசகலசேனைகளையுமுதுகுகொடுக்கச்செய்துதுரியோதனனைக்கட்டிக்கொண்டுபோகும்போது அருச்சுனன்போய் அவனைமீட்டுக்கொண்டுவந்தான்—ஆதலால் வஞ்சனையால் தகாதகாரியஞ்செய்தவர் அபசெயப்படுவார்களெனக் கண்டுகொள்க. (௮௭)

பகைத்திறந்தெரிதல்.

தெவ்வை வயினந்தையென் றுசெப்பியே விக்கிரமன்
எவ்வமிகவுற்றானிரங்கேசா—வவ்வி
இளைதாய்முண் மரங்கொல் களையுநற் க
கைகொல்லுங் காழ்த்தவிடத்து.

(என்பது) களையவேண்டுவதாகிய முள்ளுமரத்தை இளைத்தாகியநிலையிலேகளையக்கடவர் அல்லாமல்முதிர்ந்தநிலையிலே களையத்தொடங்கினால் களைபவரதுபகையை அதுதானேகளையுமென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக விக்கிரமார்க்கன் சாலிவாகனசிசுவென்று பொருந்திருந்தபடியால் அவன்வளர்ந்து சதுரங்கபலமும் பண்ணினுமேலேபண்ணி உயிருண்டாக்கி ராசாவுடனே யுத்தம்பண்ணிச் செயங்கொண்டான்—ஆதலால் சத்துருக்கள் பலயீனமானசமயத்தில் செயப்பண்ணவேணுமென்று கண்டுகொள்க. (௮௮)

உட்பகை.

நாடரசுசெய்யாமல் ராமனைக்காண்போக்கினள்
ஈடிலாக்கூனியிரங்கேசா-நீடுலகில்
எட்பகவன்னசிறுமைத்தேயாயினும்
உட்பகையுள்ளதாங்கேடு.

(என்பது) அவன்பெருமையை நோக்கி எள்ளின் பிளவையொத்த சிறுமையையுடையதேயாயினும் அப்பெருமையெல்லாமழியவருங்கேடென்னதாமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக இராகவர் சிறுபிள்ளையாக உண்டையில்தெறித்து விளையாடுங்காலத்தில் மந்தரையாகிய கூனியுடைய கூனிலே உண்டை கொண்டுதெறித்து விளையாடினார் அந்தவுட்பகையினாலே இராகவர்களுக்குப்பட்டாபிஷேகச்சமயத்தில் கூனியானவள் கைகேயிக்குச் சொல்லி விரகுசெய்து வனத்திலேபோகச்செய்வித்தாள் ஆதலாற்சத்ருவும் உளவறிந்த பகைபாராதெனக்கண்டுகொள்க) (அ௬)

பெரியாரைப்பிழையாமை.

சொல்வல்லானந்தியற்குச் சூழ்ச்சிசெய்தவா தாவி
இல்வலனுமாய்ந்தானிரங்கேசா - கல்லல்
கூற்றத்தைக்கையால்விளித்தற்றாலாற்றுவார்க்
காற்றாதாரின்னாசெயல்.

(என்பது) மூவகையாற்றலுமுடையவர்க்கு அவ்வாற்றலில்லாதவர் இன்னாதவைகளை முற்பட்டுச்செய்தல்தானேயும் வருந்தன்மையுள்ள கூற்றுவனை அதற்குமுன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்குமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக அகஸ்தியர்பொதியமலைக்குப்போகும்வழியிலே வாதாவி இல்வலனென்னு மிரண்டுபேர் இராக்கதர் அகஸ்தியரைவஞ்சிப்பதற்கெண்ணி வாதாவியை ஆடாகவேயச்சொல்லி இல்வலன் முனிவனுக்குப்பிராமணார்த்தஞ்சொல்லி ஆடறுத்துச்சமைத்துப்போசனமிட்டு சஞ்சீவிமந்திரத்தினாலே வாதாவியை முனிவன் கர்ப்பத்திலே யுயிர்ப்பெய்துவயிற்றைப்பிளந்துகொண்டுவரச்சொல்லியழைத்தான் அந்தவஞ்சனையை முனிவனறிந்துவாதா விஜீரணஹாசனாவென்று வயிற்றைத்தடவினார் அவன்வயிற்றில் ஜீரணமாய்ப்போனான் இல்வலனையுங் கோபாக்கினியினாலே சாம்பலாக்க இருவருமடிந்தார்கள். ஆதலால் இயமனைச்சமித்தாலும் பெரியோர்களுக்கபசாரம் செய்துப்பிழைப்பதில்லையெனக்கண்டுகொள்க)

பெண்வழிச்சேறல்

சந்தநுவேந்தே முதனையருயிரிழந்தான்
இந்துநுதற்கங்கையிரங்கேசா - அந்தோ
மனைவிழைவார்மாண்பயனெய்தார்வினைவிழைவார்
வேண்டாப்பொருளுமது.

(என்பது) இக்காரணமாகத் தம்மனையாளைவிரும்பி அவள்ஏவல் கடப்பவர் தமக்கினியதுணையாகிய அறத்தையடையார் பொருள்சம்பாதித்தலிலேமுயல்பவர்? அதற்குவிரோதமென்று இருபொருளும் அவ்வின்பமென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக வசிட்டர் தேவபூசைக்குப்பஞ்சகௌவியங்கொடுக்கப்போகிறகாமதேனுவை அஷ்டவசுக்கள் வழியிலேமறித்துப்பிடித்துத்தங்கள்பதிக்குக்கொண்டுபோகும்போது காமதேனுஅவ்வெட்டுப்பேரையுமிழுத்துக்கொண்டுவசிட்டரிடம்போய்நடந்தசெய்தியைச்சொல்லவசிட்டருக்குக்கோபம்வந்து அவ்வெட்டுப்பேரையும்நீங்கள் பூமியில்போய்ப்பிறக்கக்கடவீர்களென்றுசபிக்க அவர்கள்பயந்துமுனிவனைவணங்கிச் சுவாமி எங்களால்இக்குற்றம்நடந்ததென்று எங்கள் தலைவன்பேச்சைமறுக்கமாட்டாமல் நடந்ததென அதைக்கேட்டமுனிவர்நீங்களேழுபேரும் பூமியிற்பிறந்தவுடனே யந்தச்சென்னநீங்கி வசுக்களாவீர்கள் இக்குற்றத்திற்குக்காரணமானவன் பூமியிற்பிறந்து அநேககாலம் அவ்விடத்தில் தனியாகவிருந்து முடிவில்பாரதயுத்தத்தில் அருச்சுனன் கைப்பாணத்திலிறந்து வரக்கடவனென அச்சாபத்தைப்பெற்றுக்கொண்டுபூமியைநோக்கிவரும்போதுவழியில்கங்கையைக்கண்டுஎங்குபோகிறாயம்மாவென நான்பிரமன் சாபத்தால்பூலோகத்திற்போய்ப்பிறக்கப்போகிறேனென நாங்களும்வசிட்டர் சாபத்தால்பூமியிற்பிறக்கப்போகிறோம் உன்கர்ப்பத்தில்வந்துபிறக்கிறோம்உடனேங்களைக்கொல்லுவித்து முன்போல் தேவலோகம் வரும்படி தயைசெய்யவேண்டுமென்று நடந்தசெய்தியைச்சொல்லஅதற்கு கங்கைசம்மதித்துபூமியில்வந்து சந்தனுமகாராசனை விவாகஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தாள் அரசனுக்கவள்பேரிலிருந்தமோகத்தால் அவள்சொல்லைமீறாமல் தனக்குப்பிறந்தபிள்ளைகளேழுவரைஅவள்சொற்படிக்கங்கையிற்போட்டுக்கொன்றார் எட்டாவது கர்ப்பமாகவிருக்குங்காலத்தில் மந்திரிமுதலானவர்கள் அரசனைப்பார்த்துஸ்திரீபேரில்மோகத்தினால் சிசுவத்தியும்வம்சநஷ்டமுந்தேடிக்கொள்ளுகிறீர் இதுநன்மையல்லவென்று கர்ணகடூமான வசனங்களைச்சொல்ல எட்டாவதுபிள்ளையைக்கொல்லாமல் அவள்மேல்மோகத்தையுந்தீர்ந்தான் அந்த எட்டாவது பிள்ளை பிறந்து வீஷ்டுமரென்றுபெயர்பெற்று அநேகநாளிருந்தார். இதலால் ஸ்திரீகள்சொற்படிநடக்கவொண்ணாதெனக் கண்டுகொள்க.()

வணரவின்மாளிர்.

தொண்டரடிப்பொடியைத்தூளிகவிக்குதலால்
எண்டிசையும்போற்றுமிரங்கேசா-கண்டிருந்தும்

தந்நலம்பாரிப்பார்தோயார்தகைசெருக்கிப்
புன்னலம்பாரிப்பார்தோள்.

(என்பது) ஊடல்பால் அழகன்பனைவகளாலேகளித்து தம்புல்லிய நலத்தை விலைக்கு விற்பவர்க்கெல்லாம்பரப்புமகளிரதுதோளை அறிவொழுக்கங்களாலாகிய தமதுபுகழை உலகத்தே பரப்புதற்குரியவர்கள் தோயாரென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்அதற்குதாரணமாகதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் ஸ்ரீரங்கத்திலே நந்தவனப்பணிவிடைசெய்து அரங்கநாதருக்குத்திருமாலைகொடுத்துக்கொண்டுமகாமுத்தராயிருந்தார் அவரையவ்வூரிலுள்ள ஒருதாசி தன்வசப்படுத்துமோகங்கொள்ளும்படி மயக்கினதால் அவர் பிராரத்தகர்மத்தால் அவளிடத்திச்சைகொண்டு அவளை மருவவருகையில் ஆழ்வார் பொருள்கொடாமையால் அவள் தன்வீட்டுக்கு வரவேண்டாமென்றனள் அதனால் அவர் அதிகவிரகத்தால் வருத்தப்படுகிறதை அரங்கநாதனறிந்து ஒருபிராமணப்பிள்ளையாகவுருவங்கொண்டு அர்த்தராத்திரியில் சந்நிதியிலிருந்த ஒருபொற்கிண்ணத்தையெடுத்துப்போய் ஆழ்வார்கொடுக்கச்சொன்னதாக அந்தத்தாசிகையில்கொடுத்து ஆழ்வாரிடத்துக்குப்போய் அவள்வரச்சொன்னாளென்று சொல்லிப்போனார் ஆழ்வாரும் அன்றிராத்திரியவள் வீட்டிலிருந்து உதயத்திற்புறப்பட்டுப் போனார்பின்பு சந்நிதியிலிருந்த கிண்ணங்காணாமையால் காவற்காரர் தேடிதாசிவீட்டிற்கண்டு ஆழ்வாரைக்கள்வனென்று பிடித்துக்கொண்டார்கள் அச்சமயத்தில் சுவாமிபிரசன்னமாய்வந்துவிடுவித்தார். ஆதலால்வேசைகவனமானவர்கள்பெருமைகெடுமெனக்கண்டுகொள்க.()

கள்ளுண்ணாமை.

தக்ககுருமைந்தனன்புராந்தமதுவுண்டதந்தன்
எக்கருமஞ்செய்தானிரங்கேசா-மிக்க
களித்தறியேனென்பதுகைவிடுகநெஞ்சத்
தொளித்ததூஉமாங்கேமிகும்.

(என்பது) மறைந்துண்டுகள்ளுண்டறியேனென்று உண்ணுதலைமறைத்து ஆசாரஞ்சொல்லுதலைவிடக்கடவர் அவ்வுண்டபொழுதே நெஞ்சத்தின் பிறரறிந்தால்இழுக்காமென்றுணர்ந்தொளித்த குற்றமும் களிப்பின்மிகுந்து வெளிப்படும் என்றுநாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகபிரகஸ்பதிபகவான்குமாரனை

வஞ் சுக்கிராசாரியனிடத்தில்வித்தியாப்பிரசம்பத்தனிக்கொண்டி
திருந்தகாலத்தில் அசுரர் அந்தப்பிள்ளையின்மேல்பொறாமையால் அ
நேகமுறைகொன்றார்கள் அந்தக்காலத்திலும் ஆசாரியன் சஞ்சீவிம
ந்திரத்தில் எழுப்பினதுகண்டு பின்பு அந்தப்பிள்ளையைஒருநாள்காட்
டிலழைத்துக்கொண்டுபோய்கொன்று கல்லின்மீது அரைத்துமது
விற்கரைத்து ஆசாரியர்க்குக்கொண்டுவந்துகொடுக்க அவரறியாமல்
பொசித்துவிட்டார் பின்புதேவயானையென்பவள் அப்பிள்ளையைக்காணாம
ற்போது அகப்படாமையால் அதிருஷ்டியால்பார்த்துத் தன்வயிற்றி
லிருப்பதைக்கண்டுசஞ்சீவிமந்திரத்தாலுருவுண்டுபண்ணிஎழுப்பி அ
ப்பிள்ளைக்கு அந்த சஞ்சீவிமந்திரத்தை யுபதேசித்துத்தன்வயிற்றை
க்கீறிக்கொண்டு வெளியில்வந்தவனையெழுப்பச்செய்தார். ஆதலா
லக்குருவிடமே பயந்ததிலை இரகசியந்தன்னைதெரிக்கொண்டுகொள்க.()

௬௯.

தன்மர்த்துரியோதன னுடனொருநாடி
இன்மையுற்றாரெனிருந்திரங்கேசாதனைப்
பொருள்கெடுத்துப்பொய்மேற்கொளி னென்றுங்கெடுத்
தல்லலுழப்பிக்குன்றுது.

(என்பது) சூதாட்டமானது தன்னைப்பழிவளரது பொருளைக்
கெடுத்துப்பொய்யைமேற்கொள்ளப்பண்ணிமனநிலைகுலைந்தவருளைக்
கெடுத்துஇவ்வுலகிலும் அவ்வுலகிலும் துன்பமுறுவிக்குமென்
றுநாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குகாரண
மாகதருமபுத்திரர் துரியோதனனுடனே சூதாடித்தன் ஆதீனமுமிழ
ந்துபன்னிரண்டுவருஷம் வனவாசத்திற்றுக்கத்தையடைந்து ஒருவரு
ஷம் அஞ்ஞாதவாசஞ்செய்து யுத்தத்தில் அசுவத்தாமா அதகுஞ்சர
மென்றுபொய்யுஞ்சொல்லி பிறகும் உரினுறையாமையுங்
கொண்டார். (ஆதலால்சூதாடல் தவாவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.)

மருத்து.

அம்பரீடன்வெள்ளிரதகர்த்தக்கிலிக்குமத்தமுற்ற
தென்பதிற்துர்வாசன்சோதனைப்பதிவன்
தியனலன்றித்தெரியாவொன்பெரிதுண்ணின்
தோயனின்றிப்படும்.

(என்பது) தன்சரீரசுபாவமும் அதற்கேற்றவுணவுங்காலமும் ஆரா
யாதுவேண்டியவுணவைவேண்டிய காலத்து வயிற்றுத்தீயளவலலா
மல் ஒருவன்மிகவுண்டானாகில் நோயானது அளவில்லாமல்அவனி
டத்தேவருமென் றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலா
ல் அதற்குகாரணமாக இரகுவம்சத்து இராசாவாகிய அம்பரீடமகா

ராசன்பஞ்சவிராட்வேஷந் தரித்துத்திக்கைப்போல ஆருமிசெய்த்த பரகம்பன்னை அந்தபாசத்திலே அக்கினிபகவானென்று ஆதியோனா ஆ காண்டவனத்தைக்கொண்டபடியால் வயிறுமந்தாக்கினியாகவிருந்த அக்கினிதேவனாலர்ச்சிக்கப் பட்டான். (ஆதலால் பசியுற்றவர்களாகப் புசிக்கையிலே அர்ச்சிக்கலாகா தென்றுணர்க.) (கரு)

மூன்றாவது - அரசவியல் முற்றும்,

நான்காவது ஒழிபியல்.

குடிமை.

துடைமாமைவருடன் றுன்றுதவே னீறநன்னன்
றுடைமையைத் தானிராசேச - விடே
அடுக்கியகோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தலிலர்.

(என்பது) பலவாக அடுக்கியகோடியளவினதாகிய பொருளைப்பெற்றாலும் உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்தவர் தம்மொழுக்கங்குன்றுந் தொழில்களைச்செய்யாரென்றுநாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதலால் அதற்குதாரணமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் துரியோதனனிடத் தூதுபோய்ப் பதினெட்டுநாளையுத்தந் தடுக்குமுகமாக முயற்சிக்கொண்டுவரும்போது குந்தியம்மனைக்கொண்டு கன்னன் தன்பிள்ளையெனத்தெரிவித்துப் பாண்டவர்களோடுசேர்ந்துகொண்டால் நீயேசக்கரவர்த்தியாகவும் உன்னைவணங்கிவாழ்கவென்றுசொல்லியுங்கேளாமல் இதுவரையில் அவனன்னத்தைச்சாப்பிட்டு சமயத்தில் அவனைக்கைவிடுதல் தருமமல்லவென்றுசொல்லித் தாயாகிய குந்தியம்மனுக்குச்செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டுயுத்தத்தில் சேனையும்விட்டான். (ஆதலால் நல்லகுடியிற்பிறந்தவர் தருமவிரோதமான காரியத்துக்குடன்படாரென்றுணர்க.) ()

மானம்.

ஆக்குறைநந் தருசேவருஞலிஸ் மேலானவித்
தேதிநாளேவந்த இராசேசா - ஆகையால்
குன்றினனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றியனையசெயின்

(என்பது) குடிப்பிறப்பால்மலைபோலுயர்ந்தவருந் தாழ்வுசற்றேனு மொவ்வாதியசெயல்களைஒருகுன்றியளவாயினும் செய்தலால் தாழ்வரென்று

நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குக் காரணமாக நளச்சக்கிரவர்த்தி அர்த்தராத்திரியில் நடுக்காட்டிலே தமயந்தியை விட்டுப்பிரிந்ததால் தேகமுழுதுங் குறைந்து சரீரங் கறுத்த உருமாறிப் போயிருந்து பின்பு தமயந்தியைக் கண்டு சேருமானான். (ஆதலால் அறிவுடையார் மதிமயக்கத்தால் தகாதகாரியங்களைச் செய்தால் குன்றுவாரென வைக் கண்டுகொள்க.) (௧௭)

பெருமை

கண்பறிக்கத் தக்கமறலிப் பவிட்டுமையனார்
எண்புகழ்க்கொண்டா ரிறங்கேசா - பண்புறும்
பெருமையுடையவர் ஆற்றுவா ராற்றின்
அருமையுடைய செயல்.

(என்பது) பெருமையுடையவராயினோர் தாம்வலியராகியவழியும் பிறராலே செய்தற்கு அருமையுடையவையாகிய தஞ்செயல்களை அவை செய்யும்வழியால் முடிவுபெறச் செய்யவல்லவராவரென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குக் காரணமாக பாரதயுத்தத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் ஆயுதமெடுக்கிறதில்லையென்று சொல்லியபோது வீஷ்மாச்சாரியார் நானாயுதமெடுக்கச்செய்கிறேனென்று பிரதிக்கினை சொல்லி அந்தப்படி சக்கரமெடுப்பிக்கச் செய்தார். (ஆதலால் பெரியோர்கள் நினைத்தபடி முடிப்பார்களெனக்கண்டுகொள்க.) (௧௮)

சான்றாண்மை.

புத்தநெறிதற்கும் பாரிற்றீவியளித்தான்
இத்தரணிபோற்றுமிறங்கேசா - மெத்தவே
இன்னாசெய்தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கால்
என்னபயத்ததோ சால்பு.

(என்பது) சால்புடையவர் தமக்குத் துன்பந்தருமவைகளைச் செய்தவர்களுக்கும் இன்பந்தருபவைகளையே செய்யாவிட்டால் சான்றாண்மை வேறென்னபயனுடைத்தென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குக் காரணமாக ஈஸ்வரன் மறுசமயக்காரனாகிய புத்தநாயனாரென்றுக்கு முன்னாடியிற்கட்டிக்கொண்டு சிவாலயத்தைக் காணும்போதெல்லாஞ் சிவலிங்கத்தின் மீது அக்கல்லையெடுத்தெறிந்து வருவான் அப்படிச்செய்தவனுக்குங் கைலையளித்தார். (ஆதலால் தீமைசெய்தவருக்கும் நன்மைசெய்வதே தருமமெனக்கண்டுகொள்க.) (௧௯)

பண்புடைமை

அன்பமுறுந் தங்கையெனச் சொல்லிவித்துதிட்டினார்
இன்பமுற்றானன்றே யிறங்கேசா - அன்பில்

நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

(என்பது) தன்னையிகழ்தல் ஒருவனுக்கு விளையாட்டினிடத்தும் துன்பந்தருவதாம் ஆகலால் பிறரியல்பறிந்து நடப்பவரிடத்து பகையுள்ளவிடத்தும் அப்பகையுண்டாகாமல் இனிமையையுடைய பண்புகளை உண்டாயிருக்குமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராகலால் அதற்குதாரணமாக பாரதயுத்தத்தில் பதின்மூன்றாநாள் போரில் அபிமன்னனொருவன் வீமசேனன் கூடாதபடி சயிந்தவன் தொடுத்தால் அபிமன்னு வொருவனுஞ் சகாயமில்லாமலிருந்தானாதலால் அருச்சுனன் அந்தசெய்தி கேட்டுஎன்மகன் சாவதற்குக்காரணமாகவிருந்தசயிந்தவனை நாளையுத்தத்தில் அக்கினிபிரவேசமாவேனென்று சபதம்பண்ணினான் அதைக்கிருஷ்ணராஜனறிந்து சயிந்தவனிறந்தால்தன்கை துண்டப்படுமென்று மறுநாளையுத்தத்தில் சயிந்தவனைப்பாதுகாக்கும்படி துரியோதனனுக்குச் சொல்லியனுப்பினார் (ஆதலால் நன்மைதீமையறிந்த பெரியோர்நற்குணம் விடார்களெனக்கண்டுகொள்க)

நன்றியில்செல்வம்.

செப்புமிருநிதியஞ்சேர்ந்துங்குபேரனுக்கு
எப்பொருளாலென்னு ரெங்கேசா — வைப்பொருள்
அற்றார்க்கொன்றாதான்செல்வமிகநலம்
பெற்றாள்தமியள்மூத்தற்று.

(என்பது) ஒருபொருளுமில்லாயினோர்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றைக்கொடாதவனது செல்வமானது மிகுதகக்கழிதல் பெண்டீரின்மிகுந்தநலத்தினைப் பெற்றவொருத்தி கொடுப்பாரில்லாமையினாலே கணவனில்லாமல்தனியாய்மூத்ததன்மைத்தென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக குபேரன் அளவற்றதிரவியமும் சங்கநிதி பதுமநிதியையுமுடையவனாய் உலகத்தில் ஒருவரிடத்துமில்லாததிரவியந்தன்பொக்கிஷத்திற் சேர்த்திருக்கவும் வரம்பெற்றும் அந்தத்திரவியம் யாருக்குமுபகாரமில்லை ஆகலால்பிறருக்குபகாரமில்லாதவன் பொன்காத்தபூதமெனக்கண்டுகொள்க) ௱௧

நாணுடைமை.

வாவிபுகுந்தவலம்விரித்தானோனுயிரை
ஏவினனைமீண்டானிரங்கேசா பூவுலகில்
நாணாலுயிரைத்துறப்பருயிர்ப்பொருட்டால்
நாண்டுறவார்நாணாள்பவர்.

(என்பது) காணத்தகாத பதனை நீதம்பதித்துவிடாது நடப்பவர் அ ங்ஙனம்புவிக்குங்கூடி நிற்கமாட்டாதவிடத்து தான் சிதையாமற்பொரு ட்டு உயிரைநீக்குவர் உயிர்நீதாயமதத் பொருட்டெவரினைநீக்கலெ ன்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்கு தாரணமாக துரியோதனன் பதினேழுநாள்யுத்தஞ்செய்து சகலசேனை களையுமழித்துப்பதினெட்டாநாள் தான் தனியாகவிருக்க இறந்தவர்களை [illegible] முப்பதி விடுவிற்பென்று ஓர்தடாகத்தில் சலத்தக்குள்ளி [illegible] தலைபன்னிருன் அதைவீமசேனன் [illegible] அ [illegible] தலைமுடியைத்துமுன்னே அக்குபேம் துரியோதனனைப் பொருக்க [illegible] அவன் சத்துருவைக்கண்டொளித்தானென்னும் அபகீர்த்திக் குஞ்சி வெளியிற்புறப்பட்டுயுத்தம்பண்ணிப்பிராணனைவிட்டான். (ஆக லால்மானத்தைக்காக்கும் பொருட்டுப்பிராணனைப்பொருட்படுத்தாதவியா ர்களெனக்கண்டுகொள்க.)

குடிசெயல்வகை.

அன்னியடிமைக்கருணம்தொண்டைக்கெள்ளாதுடன்
இன்னல்துடைத்தானிரங்கேசா-உன்னுங்கால்
நல்லாண்மையென்பதொருவற்குத்தான்பிறந்த
இல்லாண்மையாக்கிக்கொளல்

(என்பது) ஒருவனுக்கு நல்லாண்மையென்றுசொல்லப்படுவது தா ன்பிறந்தகுடியையாளுந்தன்மையைத்தனக்குண்டாக்கிக்கொள்ளு தலென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்கு தாரணமாகவிந்தையுங்கத்துருவையும்காசிபரிடத்திற்சென்று விந்தை தனக்கு இரண்டுபிள்ளைவேண்டுமென்றும் கத்துருவைதனக்கு ஆயிரம் பிள்ளைவேண்டுமென்றுங்கேட்க அவ்வாப்படியேவரங்கொடுத்தனுப்பின ன் பின்புசிலநாளில கத்துருவை ஆதிசேடன்முதலிய ஆயிரம்பிள்ளையும் [illegible] த்திருக்கவிந்தை முட்டைகளாகியும்தான்பெற்றகுஞ்சுகளி [illegible] காலமல்லாமல் இருந்ததைக்கண்டு கெட்டுப்போயிற்றே [illegible] வென்று அவசரப்பட்டு அவைகளிலொன்றைஅவசரப்பட் டு உடைத்துப்பார்க்க அதில்நின்றும் அருணன் நிரம்பாமையால் இரண் [illegible] வகாயிரு ருவமுண்டாகிமற்றவையில்லாமற்போய்த்துதாயைப்பார்த் து இனுமற்றநாளும்பொறுத்து நான்பிறந்தால் மிகவும் வீரனு [illegible] ப்பேனீயவசரப்பட்டதால் நான்காலில்லாதவனானேனிப்படி நா ன்செய்தமையாக்கியுந்தங்கைக்கு அடிமையாவாயென்று சபித்தான்

நான்தெரியாமைச்செய்தகுற்றத்துக்குப்பொறுக்காமல் இப்படி
ட்டசாபங்கொடுத்தாயே இதுஎப்போது நிவர்த்தியென்றுதாய்
க்கஇன்னமிருக்கிற ஒருமுட்டையையும் அதற்கு நான்வருகிறவ
யில்பாதுகாத்ததில் மிகவும் வீரனாகிய கருடன்பிறப்பான் அவனா
ந்த அடிமைத்தன்மை நீங்குமென்றுசொல்லி அருணன்சூரியன்தே
க்குச்சாரதியாகச்சென்றான்பின்பு விநதை அம்முட்டையைப்
துகாத்து வருகையில் ஒருநாள்விநதையுங்கத்துருவையுஞ்ச
த்திரக்கரைபோரமாகவுலாத்தும்போது தேவேந்திரன குதிரையா
யஉச்சைச்சிரவமென்பதுபுல்மேய்ந்துகொண்டுபோகும்போதுவிந
யென்பவள்தங்கையைப்பார்த்து இந்தக்குதிரைசுத்தவெள்ளையென்
றாள் இல்லை அதற்குவாலில் கறுப்புள்ளதென்று தங்கைசொன்னாள்
ஆனால் நாளைக்குப்பார்ப்போமிதில்தோற்றவர்கள் ஜெயித்தவர்களுக்
கடிமையாகியதென்று சபதஞ்செய்துகொண்டு வந்துவிட்டார்கள்
றுகாள் அவ்விடம்வந்து பார்ப்பதற்குமுன்னே தன்பிள்ளைகளிலொ
ருகரும்பாம்பை அக்குதிரையின் வாலில் சுற்றிக்கொள்ளும்படி செய்
து இருவரும் போய்ப்பார்க்கும்போது வாலில்கருமைதோன்றினதால்
விநதை தங்கைக்கடிமையாகிய சிறுமைபட்டுக்கொண்டிருந்தாள் பி
ன்பு சிலநாளில் கருடன் நாள்நிரம்பிப்பிறந்து தாய்தங்கைக்கடிமை
யாயிருப்பது தெரிந்து சிறியதாயிடத்தும் அவள்பிள்ளைகளிடத்து
ம் வந்து உங்களுக்கேதுகொடுத்தால் என் தாயடிமையைநீக்கிவிடுவீ
ர்களென்றுகேழ்க்க அப்பொழுதுசேடன்முதலியபாம்புகள் எங்களு
க்குத்தேவாமுதங்கொண்டுவந்துகொடுத்தால்இந்த அடிமையை நீக்கி
விடுகிறோமென்றுசொல்ல அப்படியே கருடன்தேவலோகம்போய்ச
கலதேவர்களையும் வென்று தேவேந்திரனையு முதுகுகொடுக்கும்படி
செய்துதேவாமுதத்தையும் அவர்கள் கண்ணாற்காணக்கொடுத்துத
ன்தாய் அடிமையை நீக்கிக்கொண்டான். (ஆகலால் ஒருவனுக்காண்
மையென்றுசொல்லுவது தன்குடியையுயர்த்திக்கொள்ளுகவெனக்க
ண்டுகொள்க.) (௱௮)

உழவு.

வன்பாரத்தலங்கைவைத்தார்க்கெதிரில்லை
என்பாரதனாலிரங்கேசா—முன்பா
உழுவாருலகத்தார்க்காணியஃதாற்றா
தெழுவாரையெல்லாம்பொறுத்து.

(என்பது) உழுதலல்லவர் அவ்வுழுதலைச்செய்யமாட்டாமல்பிற
தொழில்களிலேமேற்செல்வோர்யாவரையும் தாங்குதலால் உலகத்
தாராகியதேர்க்கு அச்சாணியாவரென்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்
மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பாரதயுத்தத்திற்ஸ்ரீ

ருஷ்ணதேவர் அருச்சுனன் பங்கும்பலபத்திரமும் பதினூபிரம்ரதக்காரரும்துரியோதனன்பங்குயாகஇருந்ததால் விற்படைவேற்படை வாட்படைஆட்படை குதிரைப்படைத்தேர்ப்படையாகிய அறுவகைப்படைகளும்பலபத்திரர்கையின கண்ணுள்ள கலப்படைக்குநிகரல்லவென்றுஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்பலபத்திராமரை வஞ்சனைசெய்து பூமிப்பிரதட்சணஞ்செய்யும்படி செய்வித்தார். (ஆதலால் உழுவர் உலகத்தாராகியதேர்க்கு அச்சாணிபாவரெனக்கண்டுகொள்க.) (௱௪)

நல்குரவு.

காலவனும்பாஞ்சாலன்கண்டுதுரோணனை நீர்
ஏவனென்றானன்றேயிரங்கேசா-தாவில்
அறஞ்சாரா நல்குரவீன்றதாயானும்
பிறன்போலநோக்கப்படும்.

(என்பது) அறத்தோடுபொருளில்லாத வறுமையையுடையவன்தன்னைப்பெற்றதாயினாலும் அன்னியன்போலே நினைத்துப்பார்க்கப்படுவனென்று நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதலால்அதற்குதாரணமாகபாஞ்சாலனுந்துரோணாச்சாரியரும் பாலியத்தில்சிநேகமாகவிருந்தகாலத்தில் பாஞ்சாலன்தனக்குப்பட்டாபிஷேகம்வந்தகாலத்தில் உமக்குப்பாதிராச்சியங்கொடுக்கிறேனென்று துரோணாச்சாரியருக்குச்சொல்லிப்பின்பு அவர்தன்பிள்ளைக்குப்பால்வேண்டிப் பாஞ்சாலனிடத்துவந்தபோது துரோணாச்சாரியரைக்கண்டுஏழ்மையாயிருத்தலினால் நீரார்என்றுகேழ்க்க என்னையறியீரா நீருநானுந்தநூர்வேதங்கற்றுக்கொள்ளுங்காலத்தில் எனக்குப்பட்டம்வந்தால்தமக்குப்பாதிராச்சியங்கொடுக்கிறோமென்று சொல்லியிருந்தீரேமறந்துபோனீரோவென ஓகோ வழக்குக்குவந்தீரோவென்றுஅவரைத்தள்ளிவிடச்சொன்னான் (ஆதலால்வறியவன்றன்றாயாலுமந்நியன்போலப்பார்க்கப்படுவானெனக்கண்டுகொள்க) (௱௫)

இரவு.

அங்கியும்பர்கோன்காவருந்தவிழைந்தர்ச்சுனன்பால்
இங்கிதமாப்பெற்றானிரங்கேசா-மங்கா
இரத்தலுமீதலேபோலுங்கரத்தில்
கனவிலுந்தேற்றாதார்மாட்டு.

(என்பது) தமக்குள்ளதுமறைத்தலைசொப்பனத்திலும் அறியாதவரிடத்துயாசித்தலும்வறியவர்க்குக்கொடுத்தலேபோலும் என்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதலால் அதற்குதாரணமாக

அக்கினிதேவன் காண்டாவனத்தைப்பட்சிக்கவேண்டி அருச்சுனனிடத்துப்பிராமணவுருவமாக வந்து தனக்காகாரங்கேட்க அப்படியே கொடுக்கிறேமென்றுத்தம்செய்து தேவர்களோடுபோர்செய்துயாவரையுஞ்செயித்து அக்கினிதேவனுக்கு ஆகாரங்கொடுத்தான். (ஆகலால்சொர்ப்பனத்திலுமுழுத்தகுணமில்லாதவரிடத்தில் யாசித்தலும் கொடுத்தலேபோலாமெனக்கண்டுகொள்க) (௱௬)

இரவச்சம்.

சென்றுபலிபக்கல்செங்கைவிரித்தேற்றல்பழு
தென்றகுன்றின்றுயிராங்கேசா-நன்றிதரும்
ஆவிற்குநீரென்றிரப்பினு நாவிற்
கிரவினிளிவந்ததில்.

(என்பது) தண்ணீர்பெறுதிறக்குநிலைமையயதாகியபசுவுக்குத்தரும்நோக்கியிதற்குத் தண்ணீர் தரல்வேண்டுமென்று இரந்துசொல்லும்போது அவ்விரவுபோல் ஒருவனுவிற்கு அவமானம் வந்ததுவேறில்லையென்றுநாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதலால் அதற்குதாரணமாகபலிசக்கிரவர்த்தித் திரிலோகமுந்தன்னதாக்கிக்கொண்டு அவற்றையாகத்தில்பிராமணுளுக்குத்தத்தம்பண்ணினைத்தகாலத்தில்தேவர்கள் தாங்களிருப்பதற்கிடமில்லையேயென்றுதிருப்பாற்கடற்கரையினின்றுமுறையிடசுவாமி பிரசன்னமாய் தேவர்களுக்கு அபயஸ்தங்கொடுத்துமுன்நரசிங்கவவதாரத்தில்பிரகலாதனுக்கு இனி அசுரர்வம்சத்தைக்கொல்லுவதில்லையென்றுவாக்குத்தத்தம்பண்ணினபடியால் பலிசக்கிரவர்த்தியைக்கொல்லவொண்ணாதென்று வாமனவுருவங்கொண்டுயவனதுயாகசாலையிற்புகுந்து தன்னுடையரண்டு லட்சத்தெண்பதினாயிரம்யோசனை தூரம்பருத்துநீண்டுமிருக்கசரீரத்தை இரப்பென்கிற இகழ்ச்சியினாலேகுறைந்துவந்து மூன்றடிமண்கேட்டார். (ஆதலால்நல்லவழியில் ஒருவரிடத்திற்கேட்டுவாங்குதலும் இழிவெனக்கண்டுகொள்க) (௱௭)

கயமை.

தேனிருந்தசொல்லாளைத்தேர்வேந்தர்காணவுடை
ஏனுரிந்தான்மேனனிரங்கேசா-ஆனாலும்
நன்றறிவாரிற்கயவர்திருவுடையா
நெஞ்சத்தவலமிலர்

(என்பது) தமக்குறுதியாயினவைகளை அறிபவரின் அவையறியாதகீழ்மக்கள் நன்மையுடையவராவரவர்போலத்தமது நெஞ்சியினிடத்து அவைகாரணமாகக்கவலையிலர் ஆகலால் என்றுநாயனார்குறளில்தி

ரய்மலர்த்தருளினாதலால்அதற்குகாரணமாகதுரியோதனன்தி
ரௌபதியைச்சபையிற்கொண்டுவந்து அவமானப்படுத்துகிறபோது
உபயகுலத்துக்கும்பழுதென்று பதிவிரதையையவமானஞ்செ
ய்துபாவமென்றுவிகாரியசபையிற்றுகிலுரிந்தான்.(ஆதலால்
...மைகளையறிபவரினும் நெஞ்சிற்கவலையில்லாதவராகியகீழ்மக்கள்
...மையுடையவரெனக்கண்டுகொள்க) (௱௮)

இரண்டாவது பொருட்பால்-முற்றும்.

மூன்றாவது காமத்துப்பால்.

முதலாவது ஆண்பாற்கிளவிகள்

தகையணங்குறுத்தல்.

சுந்தரமாமகவிதோள்தோய்ந்துபத்துநூ
றிந்திரன்கண்ணுற்றானிரங்கேசா-இந்துமுறி
ஒண்ணுதற்கோஒவுடந்தகைஞாட்பினுள்
நண்ணாருமுட்குமென்பீடு.

(என்பது) போர்க்களத்து எதிர்த்தில்லாதபகைவரும்எதிர்த்தவ
ர்... றுகேட்டுஅஞ்சுதற்குஏதுவாகியஎனவலிஇம்மாதருடை
... நுதற்கேமெஅழிந்துவிட்டதென்றுநா
... திரு ... மலர்த்தருளினாதலால்அதற்குகாரணமாக
... தமரை
... நுபவிக்குகொளதமர்சா
... பெருமையிழந்தான். (ஆத
... சௌரியமில்லாதென
க்கொள்க. (௱௯)

குறிப்பறிதல்.

...மைதீர்கோசனமுமேயவிமினா நோக்கும்
ஏதுக்கெவிக்கி ... ங்கேசா-ஆதலால்
கண்ணொடுகண்ணிணைநோக்கொக்கினவாய்ச்சொற்கள்
என்னபயனுமில.

(என்பது)காமத்தாற்கூடியவிருவருள் ஒருவராங்கண்களோடு ஒருவ
ன்கள் பார்வையாலொக்குமாயின் உண்மைதோன்றச்சொல்லும்

ன்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒருப்படுவதுமுடையனவல்லவென்றுநாயனார்கு றளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகபரமசிவ ன்கைலாயத்திலொருபுறத்தில் உத்தியானவனத்தில்பார்வதியுடனே யேகாந்தமாகவிருக்கையில் அதற்குத்தேவர்களாலேவிகாதமானபோ துபார்வதிதம்முடையகர்ப்பத்துக்கு விகாதம்பண்ணினதேவர்களுக் குத்தங்கள் சுயஸ்திரீயினிடத்துப் புத்திரரில்லாமற்போகச்சபித்து அந்தவனத்திலேவந்தபுருஷாள்ஸ்திரீயாகப்போம்படிசபித்தாள் அந் தச்சாபமறியாமல் இளையென்னுமிராசனந்தவனத்தில வந்தபோது ஸ்திரீயானாள் பின்பு அந்தஇளையென்பவள் அந்தவிடங்களிற்சஞ்ச ரிக்கின்றகாலத்தில்புதனெதிர்பட்டு இருவர்பார்வையும் ஒத்தமையா ல் இருவருங்காந்தர்வவிவாகஞ்செய்துகொண்டதில் அவர்களுக்குப் புரூரவன்பிறந்தான். (ஆதலால்இருவர்பார்வையும் ஒத்ததால்தூதா ற்பயனில்லையெனக்கண்டுகொள்க) (௱ம)

புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

உம்பரிற்றன்முசனுருற்றகங்கைதோள்தோய
இம்பர்வந்தரன்றேவிரங்கேசா-அன்பாகத்
தாம்வீழ்வார்மென்றோட்டுயிலினினிதுகொல்
தாமரைக்கண்ணானுலகு.

(என்பது) ஐப்புலன்களையுமனுபவிப்பர்க்குநான்விரும்புமகளி ரதமெல்லியதோள்களிடத்து துயிலும்துயில்போல அவைகளைத்து றந்தயோகிகளாலடையப்படுவதாகிய கமலக்கண்ணன் உலகம்வருந் தாமலடையக்கூடுமோவென்றுநாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தரு ளினாராதலால் அதற்குகாரணமாகதேவேந்திரனுடையகொலுவுக்கு க் கங்கைவந்தபோது வாயுபகவான் அவள் ஆடையை நெகிழ்த்தஅப் போதுசகலதேவர்களும் கண்களைமூடிக்கொள்ள துன்முகனொருவ னும்கண்களைத்திறந்து அவளவயவங்களைவிரும்பிப்பார்த்தமையால் துன்முகனைப்பூமியிற்போய்பிறந்து கங்கையையனுபவித்துவரும்படி இந்திரனசபித்ததால் அப்படியே துன்முகன்மயாதிக்குப்புத்திரனாகச் சாபத்தினாலே பூமியில்பிறந்து வந்திருந்த கங்கையை விவாகஞ்செ ய்துகொண்டு இருவருமொருமனதாகிச்சேர்ந்திருந்தார். (ஆதலால் பரமபதத்திலும்இவ்வின்பம்சேர்ந்ததன்றெனக்கண்டுகொள்க.) [illegible])

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

ஒண்கயற்கட்பாரதியோதுமறைநாளில்
எண்கண்ணன்வைத்தானிரங்கேசா-பண்பில்
அசனிச்சமுமன்னத்தின் றூவியுமாதர்
அடிக்குநெருஞ்சிப்பழம்.

(என்பது) உலகத்தாரால்மேன்மைகொடுக்கப்பட்டஅனிச்சமலரும் அன்னப்பறவையினிறகும்பெண்களினடிக்கு நெருஞ்சிபபழம் போலவருத்தஞ்செய்யுமென் றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாாதலாலதற்குதாரணமாக பிரமதேவர்சரஸ்வதியிடத்தில் மோகத்தினாலேகால்களினருமையறிந்து நாவிலேவைத்துக்கொண்டார் திருமால்மார்பிலே வைத்துக்கொண்டார் சிவன்சடையிலேவைத்துக்கொண்டார் ஆதலால்அனிச்சமலரும்அன்னத்தினிறகும்மாதர்களடிக்குநெருஞ்சிப்பழம்போலவருந்தாமிற்குமெனக்கண்டுகொள்க) ()

காதற்சிறப்புரைத்தல்.

சேர்ந்துதிருமகளைத்தெள்ளமுதேழும்பருக்கே
ஈந்தவுதாரமிரங்கேசா-தேர்ந்தக்கால்
பாலொடுதேன்கலந்தற்றேபணிமொழி
வாலெயிறூறியநீர்.

(என்பது) இம்மெல்லியசொல்லையுடையவளதுவெண்பல்லிலூறியநீரானது பாலுடனேதேனைக்கலந்த கலவைபோலும் என்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாாதலால்அதற்குதாரணமாகதேவர்களுக்காகத்திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அதிலுற்பவித்த ஸ்ரீமகாலட்சுமியைத்திருமாலானவர் தனதுமார்பிலேதரித்துக்கொண்டுஅதரபானஞ்செய்ததால் இதற்குச்சரியல்லஅமிர்தமென்று அவ்வமிர்தத்தைத்தேவர்களுக்குச்செலவிட்டார். (ஆதலால்கல்வியினின்பத்திற்கும் அதரபானவின்பத்திற்கும் அமுதமொப்பல்ல வெனக் கண்டுகொள்க) (௱கக)

நாணுத்துறவுரைத்தல்.

கீசகன்பாஞ்சாலியின்மேற்கேவலமாய்கொண்டுயிர்தோற்
றேற்றுதலையுற்றானிரங்கேசா-ஆசையெனும்
காமக்கடும்புனலுய்க்குமேநாணொடு
நலலாண்மையென்னும்புணை.

(என்பது) நான்தன்னைக்கடந்ததற்குக்கொண்டநாணமும்நல்லாண்மையும் ஆகியபுணைகளைகாமமாகியகடியவெள்ளமானதுஎன்னிற்பிறிந்துக்கொண்டுபோகின்றதுஎன்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாாதலாலதற்குதாரணமாக பாண்டவர்கள்விலாடபுரத்தில் அக்கியாதவாசம் பண்ணும்போது கீசகன்துரௌபதியைக்கண்டு மோகித்து அதனால்விரகவேதனைப்பட்டுமிகவும்வருத்தமடைந்தகாலத்தில்சிலதோழிகளோடு துரௌபதியுசீகீசகன்வீட்டுக்குப்பலகாரமுதலியசிற்றுண்டியெடுத்துப்போனபோதுகீசகன்தொடர்ந்துதுரத்திவர அதனைக்கண்டகாந்தருவனொருவன் பூமியின்கண்வந்துகீசகன்காலைப்பிடித்துச்சுழற்றியெறிதுவிட்டுப்போயினனதன்பின்புஒருநா

ளிரவில்வனை சிங்காரவனத்தில்வந்தபோது வீமசேனன் கொன்றான் (ஆதலால்நாணமும் ஆண்மையுமாகிய புணைகளைக்காமவெள்ளமானதுகொண்டுபோகின்றதெனக்கண்டுகொள்க. (௱௰௪)

அலரறிவுறுத்தல்.

நீந்துகடன் மூழ்கிநெடுநாட்கௌதமனார்
ஏந்தகலிதோய்ந்தாரிரங்கேசா-மாந்தி
களித்தோறுங்கள்ளுண்டல்வேட்டற்றாற்காமம்
வெளிப்படுந்தோறுமினிது.

(என்பது) கள்ளுண்பார்க்குக்களிக்குந்தோறும்கள்ளுண்ணுதல் இனிதாம்விதம்போலெனக்குக்காமமானதுவெளிப்படுந்தோறுஇனிதாகாநின்றதுஎன்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாரதனால அதற்குகாரணமாகதிருப்பாற்கடலில்அகலிகைபிறந்தபோதுஇருடிகளுந்தேவர்களும் அக்கன்னிகைமீது இச்சைகொண்டுதிருமாலிடத்துவந்து எனக்குனக்கென்று வாதாடியபோது திருமாலானவர் அந்தக் கன்னிகைமீது இச்சைகொண்டவரெல்லாம் இந்தச் சமுத்தில் மூழ்கியிருந்து எழுந்திரும்பீராகில் எல்லாருக்கும்பின்னர்உத்திங்களிலயார்யெழுந்திருக்கிறீர்களோ அவர்களுக்குக்கொடுப்பேனென்றுசொல்ல அப்படியே அந்தப்பெண்ணையிச்சித்தவர்கள்யாவருங் கடலின்மூழ்கிநெடுநாளிருந்து ஒவ்வொருவராகஎழுந்திருக்ககௌதமர்மாத்திரம் இன்னும்எழுந்திராமலிருப்பதைஇந்திராதிதேவதைகளுந்திரிமூர்த்திகளுங்கண்டு அவரிடத்தில்வந்து கூவியெழுப்பிஅவருக்கு அகலியைவிவாகம்பண்ணிக்கொடுத்தார் (ஆதலால்ஒருவருக்குகாமம்யாவருமரிய வெளிப்படுந்தோறும இனிதாமெனக்கண்டுகொள்க) ௱௰௫

முதலாவது- ஆண்பாற்கிளவிகள் முற்றும்.

இரண்டாவது பெண்பாற்கிளவிகள்

பிரிவாற்றாமை.

தன்பதியிற்செலகையினாற்றாவிலநதியாயினாள்
என்பர்கவுசியிரங்கேசா-அன்பரே
செல்லாண்மையுண்டேலெனக்குரைமாற்றுநின்
வல்லாவுவாழ்வார்க்குரை.

(என்பது) நீயெம்மைப்பிரியாமையுண்டாயின் எனக்குஅதனைச் சொல் அதுநீங்கநீபிரிந்துபோய் நின்விரைந்துவருகலை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குசொல்லுஎன்றுநாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குகாரணமாக காதிராசாவின்மகள்கௌசிகைபென்பவளை இருசிகனென்னும் ஒருரிஷிவிவாகஞ்செய்துகொண்டு சிலகாலங் கூடியிருந்து அந்தரிஷிபிரமலோகத்துக்குப் போகும் பொருட்டு ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லும்போது கௌசிகை பிரிவாற்றாமல் தானும்மார்க்கமாகத்தொடர்ந்துபோனாள் அதையம்முனிவன்கண்டு அவளைநதியாகச்சபித்தார் அவள்கோமதியென்னும்நதியாயினாள். (ஆதலால் இருவர்மனமொத்தவர்க்குப்பிரிவுபெறாரெனக்கண்டுகொள்க.) (௧௰௬)

படர்மெலிந்திரங்கல்.

குன்றெடுத்தான்மார்பு குடிகொண்டிருந்தாள்செங்கமலை
என்றும்பிரியாதிரங்கேசா-நன்றிகூர்
இன்பங்கடன்மற்றுக் காமமஃதடுங்கால்
துன்பமதனிற்பெரிது

(என்பது)காமம்புணர்ச்சியாலின்பஞ்செய்யும்போது அவ்வின்பம் கடற்போற்பெரிதாம்இனியக்காமந்தானேபிரிவினாலேதுன்பஞ்செய்யும்போது அத்துன்பம் அக்கடலினும் பெரிதாமென்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலாலதற்குகாரணமாக மகாலட்சுமியானவள் ஒருகாலத்திறபிரிவுண்டாகும் அதனால்வருந்தவேண்டியிருக்குமெனக்கருதிதிருமாலினதுமார்பைவிட்டுப் பிரியாமலிருக்கவரம் பெற்றாள். (ஆதலால்மாதர்கள்பிரிவில்லாமலிருத்தற்கே நோற்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) ௧௧௭

கண்விதுப்பழிதல்

காதலருச்சுனனைக்கண்டோர்வசியடைந்த
தேதவன்றோமேனுளிரங்கேசா-ஓதில்
கதுமெனத்தாநோக்கித்தாமேகலுழும்
இதுநகத்தக்கதுடைத்து.

(என்பது) இக்கண்கள் அன்றுமாதவரைத் தாமேவிரைந்துநோக்கி இன்றுதாமேயிருந்து அழுகின்றஇவ்வறியாமையைச்செய்யநம்

மலே சிரிக்கத்தக்கவியல்பை உடையதென்று நாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக அருச்சுனன் தேவலோகம்போய்க்காலகேய நிவாதகவசர்களைச்சங்கரித்து தேவேந்திரசிம்மாதனத்தேறி தேவாமுதம்புசித்து அங்கிருக்குங்காலத்தில் ஊர்வசிவந்துதனியேயிருக்கும் அருச்சுனனைக்கண்டு மோகிக்க அருச்சுனன் முறையன்றெனத்தள்ள ஊர்வசிகோபித்து நீபேடியாகவெனச்சபித்துப்போகப்பின்பு தேவேந்திரமுதலியயாவருங்கண்டு ஊர்வசியிடத்திற்போய் அவளைவேண்டியச்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்தார். (ஆதலால் தேவமாதாகிய ஊர்வசி ஒருவன் குணங்குறியாமல இச்சிப்பதுதகாதெனக்கண்டுகொள்க.) ௧௰௮

பசப்புறுபருவரல்.

மன்னாகலிகல்லாய் மாநிலத்திலேகிடந்தாள்
என்னுமொழிகேட்டாளிரங்கேசா — தன்னைப்
பயந்தாளிவளென்பதல்லால் இவளைத்
துறந்தாரவரென்பாரில்.

(என்பது) இவன்பொறுத்திராமல் பசலைநிறமடைந்தாளென்று என்னைப்பழிச்சொல்வதல்லது இம்மாதைஅவர்துறந்துபோனாரென்று சொல்வார் இல்லையென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக கௌதமர் அகலிகையிடத்துக்குற்றமில்லாதிருக்கவுந்துறந்து அவர்சொற்படி நெடுங்காலம் கல்லாய்க்கிடந்து பின்பு சாபநீங்கிக்கௌதமரை யடைந்தாள். (ஆதலால்தலைவன்தன் பெண்மையையறிந்துகோபிக்கவேண்டுமென்றுகண்டுகொள்க) ௧௰௯

தனிப்படர்மிகுதி.

தக்கசுவாகைத்தருமன்விழுங்கவவள்
எக்கியனையுண்டாளிரங்கேசா — மிக்க
ஒருதலையானின்னாதுகாமங்காப்போ
லிருதலையானுமினிது

(என்பது) மகளிர் ஆடவரெனப்படுகின்ற இரண்டிடங்களிலும் ஆசையானது ஓரிடத்தில்உண்டாயில் துன்பம்செய்வதாம்காவடிப்பாரம்போல இரண்டிடங்களிலுமொத்திருக்குமாயின் அது இன்பஞ்செய்வதாமென்றுநாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக சுவாகாஎன்னுங்கன்னிகைபேரில்எமன்மோகப்பட்டுவி

வாசஞ்செய்துகொண்டு அவளை எலுமிச்சம்பழமாக்கி விழுங்கித்த ன்றுள்ளேவைத்திருந்து ஒருகாலத்தில் இந்திரன் வனத்தில்வசித்தபோ து அப்பெண்ணையெலுமிச்சம்பழத்தைக்கக்கிப் பெண்ணாக்கி அவளோ டு விளையாடிய இளைப்பினால் அயர்ந்து நித்திரைசெய்தான அக்காலத்தில் அக்கினிபகவான் அவ்வனத்தில் வந்ததைக்கண்டு அவள் அவன்மீது மோகித்து அவனைப்புணர்ந்தபின் அவனை எலுமிச்சம்பழமாக்கித்தா ன்விழுங்கினாள் அசுரன் பின்பு விழித்து அவளை முன்போலப் பழமாக் கித்தான் விழுங்கிவிட்டுத் தானிருந்த இடத்திற்குப்போய்விட்டான் தேவர் களும் முனிவர்களும் அக்கினியைத்தேடிக்காணாமையால் விஷ்ணு வினிடத்திற் சென்று முறையிட்டார்கள் விஷ்ணு லோககர்த்தராகையால் அக்கினியிருக்குமிடத்தைக் காணாமலறிந்து அசுரன்வயிற்றிலிருந்த பெண்ணைக் கக்கச்சொல்லிப்பின் அப்பெண்ணின் வயிற்றிலிருந்த அக் கினியைக்கக்கச்சொல்லி அக்கினியை வெளிப்படுத்தினார். (இதனால் [illegible] அவர்களைத் [illegible] க்கண்டுகொள்க.) ௧௨௰

வினைத்தவர்புலம்பல்.

சுந்தோபசுந்தரிசன்றுழ்ந்துபொருதிறந்த
தெந்தவகைமெளியரங்கேசா-சிந்தையால்
உள்ளினுந்தீராப்பெருமகிழ்செய்தலால்
கள்ளினுங்காமமினிது.

(கருத்து) கள்ளானது உண்டபோதை மயக்குங் காமமானது கண்டபோ தையும் நினைத்தபோதையும் மயக்குதலால் கள்ளினுங் காமந் தீராதபெரு மகிழ்ச்சியைத்தருமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார தலால் அதற்குதாரணமாக திருமால்பாற்கடல் கடைந்தெடுத்தவமு தத்தைத் தேவர்களுக்குப்பரிமாறவேண்டி அரக்கருக்குக் காட்டாமல் மோகினி யுருவமாகவந்து நின்றபோது சுந்தனென்பவனும் உபசுந்தனென்பவனு ம் தமயன் தம்பியாயிருந்து மோகினியைக்கண்டு இருவரும் அவளு டைய இரண்டுகையையும்பற்றிக்கொண்டார்கள் அதனாலே இனிகண் டு ஒருபெண்ணுக்கு இரண்டுபுருஷர் இருக்கலாகாதென்று உங்களிரு வரில் யார்சாமர்த்தியரோ அவரையாளவேண்டுமென்று சொன்னவ ளை அப்படியே [illegible] அவளுக்காக இருவரும் பொருதிறந்தார்கள். (இதனால் கள்ளினுங்காமம் பெரிதென்க்க ண்டுகொள்க.) ௧௨௧

கனவுநிலையுரைத்தல்.

செய்தலுஞ்சேர்வானைத்தாவிச்சல்விகனுநிலையில்
வைத்தனனேறுவிரங்கேசா-நய
நனவினானல்காதவரைக்கனவினால்
காண்டலினுண்டென்னுயிர்.

(என்பது) நினைவிலேயின்பத்தைத்தாராநாயகனைக் கனவினிற்காணுந்தோறு மகிழ்ச்சியையடைதலல்லாற்பிராணனிற்குமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகவாணாசுரன் மகள் உஷையென்பவள் அநிருத்தனைச்சொற்பனத்திற்கண்டு அவன்மேல்மோகத்தினால் விரகப்பட்டுத்துன்பப்படுங்காலையில்தெய்வீகமாக அர்த்தராத்திரியில்ஒருசணமானது அநிருத்தனை நித்திரையிலெடுத்துவந்துஉஷையிடத்தில்விடக்கனவிலேகண்டதுபோலவே நனவிலுங்கண்டநுபவித்தாள். (ஆதலால் கனவிலேதலைவனைக்கண்டபோது நனவிலுஞ்சேரக்கிடைப்பனெனக்கண்டுகொள்க.) ௧௨௨

பொழுதுகண்டிரங்கல்.

கக்கும்பதியகலக்காட்டிற்சலக்கதிரி
வக்குமுற்றாளன்றோரங்கேசா - நோக்கில்
பணியருப்பி [illegible] கொண்மாலைதனியருப்பித்
துன்பவளாவரும்.

(என்பது) தலைவனைவிட்டுப்பிரிந்தவர்க்கு மாலைப்பொழுதானது எரிச்சியைத்தந்து விரகமுண்டாக்கி மென்புணர்ச்சியால் துன்பமும்வளர வருமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகபிரமசாரியாகவிருந்தசலக்கமாமுனிவனைப்பிதுர்க்கள் விவாகஞ்செய்துகொண்டு கிரகஸ்தவாசிரமத்தைப்பெற்றிருக்கச் சொல்லிவேண்டிக்கொண்டார்கள் அதற்கவர் தன்பெயரைக்கொண்ட பெண்ணிருக்குமானால் விவாகஞ்செய்துகொள்ளுகிறேனென்றார் அப்படியே நாகங்களின்சகோதரியாகிய சலற்காரியைவிவாகஞ்செய்துகொடுத்தார்கள் அவ்வாறே கிரகஸ்தாசிரமத்திலிருந்து தவஞ்செய்து வருகையில் ஒருநாள் சலற்காரிமடியில் தலைவைத்து நித்திரைசெய்யும்போது சாயுங்காலமானதால் சந்தியாவந்தனஞ்செய்யுங்காலந்தப்பிப்போகுமென்று தன்மனைவியெழுப்பினதால் முனிவன் நீ இப்படியெழுப்பலாமென்று கோபித்து அவளைவிட்டுப்பிரிந்தார். (ஆதலால்சமீபத்திலிருந்ததலைவரைப்பிரிந்து இவ்விரகவேதனையையும் மாலைப்பொழுதுண்டுசெய்தமையால்மிகவுங்கொடிதெனக்கண்டுகொள்க) ()

உறுப்புநலனழிதல்.

மங்கையுமையோர்பங்கா வாங்கிமெலிந்தாற்பால்
இங்கிதமுற்றாளிரங்கேசா - செங்கை

மூபக்கிடைத்தன்னளிபோய்ப்பயப்புற்ற
பேறுதபெருமழைக்கண்.

(என்பது) நாயகன் ஆலிங்கனம்பண்ணினதை நெகிழ்ந்து இருவர்மத்தியில்காற்றுநுழைதலும் சரீரம்பசலைபூத்தநாயகியின் கண்ணின்று வெள்ளம் ஆறாகப்பெருகினதென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகப்பார்வதிபிரிவுவருமென்றுகருதி பரமசிவனை நோக்கித்தவசுசெய்து அர்த்தநாரீஸ்வரம்பெற்றுஎக்காலத்தும் பிரிவின்றியிருக்கிறாள். (ஆதலால் ஒத்தமனதுடையவர்பிரிவுபடாரெனக்கண்டுகொள்க) கஉ௪

நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

முன்னமிரதிக்கு மொருநிதபதிதந்த
இன்னலமன்றோவிரங்கேசா-தன்னை
நினைந்தொன்றுசொல்வாயோநெஞ்சேயெனைத்தொன்றும்
எவ்வநோய்தீர்க்குமருந்து.

(என்பது) பிரிவினாற்கடினமாகிய விரகநோயைதீர்க்குமருந்தொன்றுநெஞ்சமே ஆலோசித்துச்சொல்லமாட்டாயோ என்றுநாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பரமசிவனை வடவாலவிருக்ஷத்தின்கீழ் தட்சணாமூர்த்தமாக எழுந்தருளியபோது மன்மதன் தன்னுடையபாணங்களினாலேசிவனையெய்து அவருடைய தவசையழிக்க அப்பொழுது ஆண்டவன் நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்து பார்க்க மன்மதன்எரிந்துசாம்பலானான் இரதிதேவியதைக்கண்டுதலைவனிறந்ததைக்குறித்துதன்பழுற்றுப்பரமசிவனைவணங்கி மாங்கலியபிட்சை கேட்டுஎழுப்பித்துக்கொண்டாளோ (ஆதலால்தலைவனைப்பிரிந்ததலைவனைச்சேருமுபாயமென்று சொல்லவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க. ()

நிறையழிதல்.

பின்னைக்கினியமொழிபேசிவென்றாயவர்போல்
என்னைத்தொண்டாளுமிரங்கேசா-முன்னின்ற
பண்மாயகள்வன பணிமொழியன்றோநம்
பெண்மையுடைக்கும்படை.

(என்பது) பலவஞ்சனைகளுடையகள்வனுகிய தலைவன்சொல்லும் இன்சொல்லன்றோமெதபுத்தியையுடைக்கும் ஆயினுமென்றுதலைவிபாங்கியுடன்கூறினதாகநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாதலால் அதற்குதாரணமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் ஏழுவிடைகளைத்தழுவிசத்தியபாமையைமணஞ்செய்தபின்பு அவளுடன் இனைசொல்லாகப்பேசி அவள்புத்தியைக்கலைத்துப் பின்னும்பலவிவாகங்களைச்செய்துகொண்டு அப்பலரோடுங்கூடிவாழ்ந்தார் (ஆகையால் இன்சொல்லாற்றலைவன் ஸ்திரீகளைவசீகரிப்பனெனக்கண்டுகொள்க)

அவர்வயின்விதும்பல்.

வஞ்சியுருக்குமணிமாமால்வழிபார்த்
தெஞ்சுமுளம்போலுமிரங்கேசா-பஞ்சணையில்
கூடியகாமம்பிரிந்தார்வரவுள்ளிக்
கோடுகோடேறுமென்னெஞ்சு

(என்பது) கூடிக்கலந்துபிரிந்ததலைவன் வரக்கருதியவாசென்றவூரினும் வருதற்குரியபலவழிகளிடத்தும் என்னெஞ்சுநாடிச்செல்லுமென்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாதலால் அதற்குதாரணமாய்ஸ்ரீமகாலட்சுமி திருவவதாரமாகியஉருக்குமணியம்மன் தன்பிதாகலியாணங்குறித்தகாலத்து கிருஷ்ணதேவரிடத்துத்தூதனுப்பஅவர்வரனோக்கி பட்டணத்தின்புறத்தில்தவசுசெய்யுங்காலத்தில்கிருஷ்ணதேவர்வந்து திருமணஞ்செய்தார். (ஆகையால் கற்புடையமாதர்கள்இதயம்தலைவனைசென்றவிடங்களை நாடிச்செல்லுமெனக்கண்டுகொள்க)

இரண்டாவது-பெண்பாற்கிளவி.

முற்றும்.

மூன்றாவது அன்பியல்.

குறிப்பறிவுறுத்தல்.

செட்டிவள்ளியம்மைச் சிறுமுறுவல்கண்டுளத்தில்
இட்டமறிந்தானிரங்கேசா - மட்டார்
முகைமொக்குளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்குளுள்ளதொன்றுண்டு

(என்பது) அரும்பினிடத்து மணமடங்கியிருந்தாற்போல் தலைவியின்முறுவலிடத்து அன்படங்கியிருக்குமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குக்காரணமாக கந்தசுவாமி தினைபுனத்தில் கன்னிவள்ளி நாச்சியாரைக்கண்டு வசனிக்கும்போது அந்நாச்சியார் அச்சப்பயிர்ப்பு என்னுங் குணங்களையுந் தள்ளிமுறுவல் நிம்புமெனக்கண்டுகொள்க.)

புணர்ச்சிவிதும்பல்.

காந்தன் றுகிலுரிந்து காணத்தகன்றமை
யேந்திமறந்தானிரங்கேசா - காந்தி
எழுதுங்காற் கோல்காணாக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்டவிடத்து

(என்பது) மடலெழுதுங்காலத்து ஓவியவல்லத்தை யெழுதியவனைக் பார்க்கும்போது பார்வையினிடத்திற்பற்றிய வெறுமையால் எழுதுகோலைப் பார்க்காத கண்போல பிரிந்த தலைவனிடத்துள்ள குறையை அவனைப் பிறகுகண்டவிடத்துக் காணேனென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஆதலால் காரணமாக கண்ணபரமாத்மாவினிடத்து அன்பு வைத்த கோபிமாதர்கள் யமுனாதீரத்தில் ஜலக்கிரீடை செய்யும்போது கண்ணன் அவர்கள் துகிலைக் கவர்ந்து மரத்திலேறிப் பின் மங்கைகள் தம் குறையைக் கூறாமல் அவன் வந்துசேர்ந்து எதிரிற்கண்டபோது மறந்து களித்தனர். (ஆதலால் மாதர்கள் தலைவனிடத்து எவ்வளவு குற்றமிருந்தாலுங் கண்டவிடத்து அவ்வளவு மறந்து களிப்பரெனக்கண்டுகொள்க.)

நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

காங்கையர்மீதாசைகாவாமலம்பையுளம்
ஏங்கிவெரிவீழ்க்காளிரங்கேசா - ஆங்கு
துனியேயிருந்து நீ நாக்க லென்னைத்
தினியவிருந்ததென நெஞ்சு.

(என்பது) என்னெஞ்சமே! இவ்விடத்திலிருந்து காதலரைப்பிரி
ந்திருந்து அவர்கொடுமைகளையான்றன்னோடு நினைத்துவிடத்து அவ்வ
ளவுநிற்குமளவன்னே நின்பதுபோன்றதுன்பஞ்செய்தற்கென்றுநாயனா
ர்குறளின் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் காங்கேயனாவிஷ்ணுவெ
ன்றறியாமல் அம்பையென்பவள் அவனைப்பேரிலாசைகொண்டுன்னோம
ணஞ்செய்து கொள்ளச்சொல்ல அவர் உடன்படாமையால்பரசுராம
னைக்கண்டு சொல்லிவித்துக்கேளாமையால் அவ்வாசையைத்தாங்க
மாட்டாமல் அக்கினிப்பிரவேசமானாள் (ஆதலால் அம்பிறல்மாதர்க
ள்மனமுருகிசிலனைவிடுவாளெனக்கண்டுகொள்க) ௧௫௰

புலவி.

அணைபர்திருநீலகண்டர்நணிபிசைமுப்பால்
இன்பர்யந்தார்ரங்கேசா - முன்பாக
ஊடியவரையுணராமைவாடிய
வள்ளிமுதலரிந்தற்று.

(என்பது) நம்மோடூடியபார்த்தையரை ஊடலுணர்த்திகூட தெரி
ந்திருத்தல் முன்னமே நீர்பெருதவாடியகொடியை அடியிலேயறுத்தா
ற்போலும் என நாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஆதலால்
அதற்குகாரணமாக திருநீலகண்டரிடத்து அவர்மனைவிசந்தேகித்து பி
ணங்கினதுகண்டுமேற்குற்றமில்லாமற்பிணங்கக்காரணமென்னெ
ன்றவரும்பிணங்கி நெடுங்காலந்தனக்குந்தமனைவிக்கும்சம்பந்தமி
ல்லாமல்தங்கள் காலத்தைகழித்தபின்பு பரமசிவன்வந்து அவர்கள்
ஊடலைபபார்த்திக்கதையுநீக்கி இளமையும் வாழ்வுந்தந்தகந்தார்
(ஆதலால்)இருவரிலொருவருடிலொருவருஞ்சொல்லினுல் அவ்வூடலைதீ
ர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க. ௱௫௧

புலவிநுணுக்கம்

சேர்ந்துமணஞ்செய்யமுதுசெஞ்சுழிபக்கல்வரும்
வந்திழைப்போலுமிரங்கேசா - வாய்ந்தும்மை
இம்மைப்பிறப்பிற்பிரியலமென்றேனுக்
கண்ணிறைநீர்கொண்டனள்.

(என்பது) தலைவன்தலைவியைப்பார்த்து இந்தசெனனத்திலேயு
ன்னைப்பிரியேனென தலைவி ஆசைமிகுதியால் மறுசென்னத்திற்பிரிவா
னென்றுகருதி கண்ணிலடங்கநிறைந்தநீரைப் பெருக்கினள்! இவ்வாடு

ளென்றுநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குகா ரணமாகநளாயினி என்னுங்கற்புடையமாது ஒருரிஷியைவிவாகஞ்செய்துகொண்டுநெடுங்காலஞ்சுகத்தோடுவாழ்ந்திருந்து சரீரத்தைவிட்டு மறுசென்மமெடுத்துத்தனதுதலைவனாகிய முனிவரிடத்திற்சென்றுஅவனைமணஞ்செய்துகொள்ளும்படிசொல்ல அவர்வேண்டாமென்றுமறுத்தனராகிப்பாமசிவனைநோக்கிஅநந்ததவஞ்செய்யும்போது பரமசிவன்பிரத்தியட்சமாகி யாதுவேண்டுமென்றுவினவ அதற்குபயநீதகியென்றைந்துவரங்கேட்டு வரம்பெற்றுக்கொண்டுபின்பு துரௌபதியாகப்பிறந்தாள். (ஆதலால்தலைவனிடத்து ஆசைமிகுதியானதலைவி சென்மங்கடோறும் அத்தலைவனையே சேர்ந்துவாழ்வளெனக்கண்டுகொள்க)

ஊடலுவகை.

சத்தியபாமாஊடல்தான்றணிப்பக்கற்பகத்தை
இந்தலத்திற்றந்தானிரங்கேசா-சித்தசற்கும்
ஊடுதல்காமத்திற்கின்பமதின்பம்
கூடிமுயக்கப்பெறின்.

(என்பது) தலைவனுந்தலைவியுமாகிய இருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தம்மில்ஊடிவதேகாமத்திற்கின்பமாகும் அவ்வூடல்தீர்ந்தபின்னுமிருவருங்கூடித்தழுவிப்பெறுவாராயின் அவ்வூடலுக்கின்பமாகுமெனநாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரமாகஸ்ரீகிருஷ்ணதேவருக்குநாரதமகாமுனிவன் தேவலோகத்துப் பாரிசாதமலரை ஒன்றுகொண்டுவந்து கொடுத்தார் அதையவர் உருக்குமணியம்மாளுக்குகொடுக்கக்கண்டநாரதர் சத்யபாமையம்மனுடன் தானபாரிசாதபுஷ்பங்கொண்டுவந்துகிருஷ்ணனிடத்திற்கொடுத்ததும் அவர்அதை உருக்குமணியம்மனுக்குக்கொடுத்ததும் விவரமாகச்சொன்னார் அதைக் கேட்ட சத்தியபாமை கிருஷ்ணதேவரோடு பேசாமல்ஊடலாயிருந்தாள் அதற்காகசுவாமி தேவலோகம்போய் அவ்விடத்திலிருந்தபாரிசாதவிருட்சத்தைகொண்டுவந்துசத்தியபாமைசிங்காரவனத்தில் வைத்து விருத்திசெய்துஊடல்தீர்ந்துசந்தோஷத்தையடைந்தார், ஆதலால்ஒரு காரியநிமித்தமாகமாதர்களூடினால்அவர்களுக்கு விருப்பமானபொருள்கொடுத்துஊடல்தீர்த்துகூடவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க) ௱௩௰

இரகேசவெண்பா. மூலமுமுரையும்.

முற்றிற்று.